School of Theology at Claremont
1001 1374780

The Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT

WEST FOOTHILL AT COLLEGE AVENUE
CLAREMONT, CALIFORNIA

SPICILEGIVM PALIMPSESTORVM I.

SPICILEGIVM PALIMPSESTORVM

ARTE PHOTOGRAPHICA PARATVM
PER S. BENEDICTI MONACHOS
ARCHIABBATIAE BEVRONENSIS

VOLVMEN I.

(QVAE A IVRE SVNT RESERVANTVR. — CVM SVPERIORVM PERMISSV.)

BS
1504
L3
M3
1913

CODEX SANGALLENSIS 193

CONTINENS FRAGMENTA PLVRIVM PROPHETARVM SECVNDVM TRANSLATIONEM S. HIERONYMI

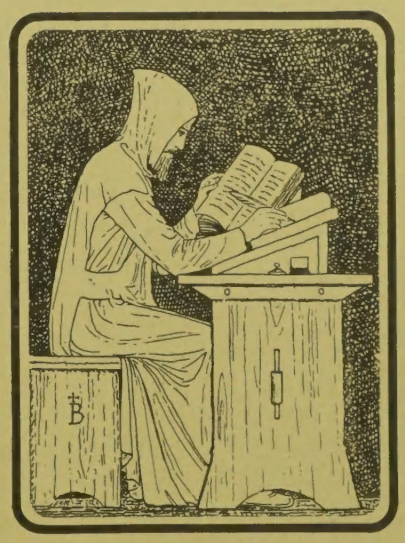

BEVRONAE · MCMXIII
LIPSIAE PROSTAT APVD
O. HARRASSOWITZ

NOMINI · HONORI
SANCTI · BENEDICTI · NVRSINI
PIAE · GRATAEQ · MEMORIAE
MAVRI · WOLTER · ARCHIABBATIS
ET · LEOPOLDI · DELISLE

PRAEFATIO

ERIT secundum normam instituti nostri consilio peritorum conceptam brevissima. Ut in singulari folio germanice scripto atque praeterito mense decembri pervulgato signavimus, modesta huius Spicilegii series potius contendit agellum excolendum eruditis offerre quam fructus. Ad ectypa scripturae, quae servant archetypi modulum, verbis si supersederi nequit, parci saltem potest.

De Codice Sangallensi 193.

Hunc liberalitate R. mi D. Dr. A. Faeh diu commodeque perquirere sicut et luce repraesentare licuit. Ex multis, quae videre, colligere, scrutari contingebat, pauca proferantur, et quidem primum de recentiore codice et scriptura (= Cod. Sangall. 193 R seu rescriptus.)

1. *De huius codicis forma, statu, compositione, etc.* — Est formae in 8⁰ min. habens altitudinis 205 mm, latitud. 133 mm. Haec mensura foliorum; hinc inde aliquot millimetris variat. Modulus tegumenti 210 × 135 mm, quod constat valde crassis asseribus (7 mm) et obducto corio griseo. Secundum G. Scherrer, *Verzeichniss der Handschriften der Stiftsbibliothek von St. Gallen (Halle 1875)*, pag. 71 et 471, hoc est primum huius cod. tegumentum et simul antiquissimum. In cuius dorso primus titulus magnis litteris capitalibus rusticis scriptus (saec. IX?) adhuc legitur duabus saltem litteris coopertis: OMELIE CE//RII. Codex est membranaceus; membrana modo tenuis, modo paulo pinguior; modo adhuc satis clara, plerumque tamen, ut saepe in palimpsestis, sordida. Numeratae sunt a quodam recentioris aevi paginae (membranae) 303, qui per errorem numerum 200 omisit. Ante pag. 1 invenitur notitia de hoc codice, quam scriptura prodit esse Ildefonsi von Arx. Dimidium folium lacerum (= pag. 304 in nostris photographis) agglutinatum est interiori lateri posterioris operculi.

Mensura membranae quatenus perscriptae variat; usque ad pag. 160 communiter 167 × 95 mm; a pag. 164 deinceps mensura magis vacillat: 180 × 115 mm, etc. Videntur lineae praeductae tum verticales ad margines tum transversae; harum sunt 19 usque ad pag. 160 in qualibet pagina; 20 vero a pag. 164—178; 21 ex. gr. a pag. 179—291. Plura docent ipsae tabulae.

Maior codicis pars per quaterniones dispertita est. Quaternionum seu fasciculorum notae inveniuntur in medio margine imo: *pag. 16* (*a* positum forte a manu secunda posteriore); *pag. 32* (iterum *a*); *pag. 48*; *pag. 60* (pag. 49—60 = ternio irregularis, nam in formando novo hoc codice ex prisco tum inter pag. 52/53 tum inter pag. 54/55 dimidium folium excisum est); *pag. 77*; *pag. 92* (nota rubra); *pag. 108* (nota rubra); *pag. 126* (nota rubra paene evanuit; pag. 109—126 = Quinio mancus: dimidium namque folium antepenultimum excisum est); *pag. 142* (n. rub.); *pag. 154* (nota rubra dextrorsum; pag. 143—154 = ternio, quam sequitur binio mancus, i. e. pag. 155—160, primum enim folium dimidium recisum est, et deinde folium nunc sine pare, i. e. pag. 161/162. A pag. 163—291 habentur 8 quaterniones, sed sine notis quaternionum. Ultima codicis pars, i. e. pag. 292—303 est humilioris aspectus, membranae valde tenuis et lacerae, carens ut videtur regulari dispositione; inter pag. 301/302 denuo vestigium dimidii folii exsecati.

Atramentum plerumque fuscum est, interdum aut flavum aut fere nigrum. Tituli plerumque minio scripti sunt. A pag. 164 deinceps grandiores litterae initiales saepius rubris punctis circumductae sunt, et multae initiales litterae minores interius expletae minio.

Manus. — Octo ferme manus apparent in codice ut nunc habetur, quarum duae principales. Harum prior certe scribebat pag. 1—162, paucis locis exceptis in pagg. 59, 63/64, 94; altera incipit a pag. 164, i. e. a. secunda parte codicis, minime tamen sola usque ad finem codicis laborasse facile deprehenditur. Pag. 253 mutatur cum atramento, ut videtur, et manus; alia iterum manus a pag. 289 deinceps, ut praeter alia indicat *d*.

2. *Quae codex contineat.* — Quia prostant ectypa, in allegandis verbis codicis ab artificiosa reproductione liceat abstinere. Habentur ergo:

a) Pag. 1—126: *S. Caesarii* homiliae XII. — De hac speciali XII homiliarum collectione in hoc aliisque manuscriptis confer: C. Fr. Arnold, *Caesarius von Arelate*, (Leipzig, 1894), pag. 454. — A. Malnory, *Saint Césaire*, (Paris, 1894) pag. XVI—XVIII.

b) Pag. 127—145: „Sermo Cesarii epi. ad monachos". „Cesarii epi" litteris capitalibus rubris super lineam scriptum. Confer de hoc sermone Arnold, l. c.

c) Pag. 145—150: „De reuerentia orationis;": maiusculis rubr. — Eandem inscriptionem habet cap. XX. Regulae S. Benedicti. Hic tractatus habetur et in 2 codd. Caesarianis Herbipolensibus: Mp. th. O 1 et Mp. th. f. 24, qui etiam in multis aliis rebus cum Sangallensi apprime concordant. Arnold, l. c. pag. 464 et 466.

d) Pag. 150—161: Sine titulo parvus tractatus de redemptione, quem A. D. 1890 duce hoc codice edidit C. P. Caspari, *Briefe, Abhandlungen und Predigten*, etc, (Christiania, 1890), pag. 202—206.

e) Pag. 162—163: Orationes et lectiones ex Missa „Gaudete" pro Dominica III Adventus, inculcatae codici post saecula.

f) Pag. 164—170, 170—189: Homiliae duae sub nomine S. Augustini. Prior est 39. inter homilias S. Caesarii in *Magna Bibliotheca Veterum Patrum*, tom. V, pars III (Coloniae Agripp. 1618) pag. 782 sq., cum alio tamen exordio. De altera homilia (Gratias agimus Deo) confer Arnold, l. c. pag. 455, qui eam dicit ineditam.

g) Pag. 189—192: Sub nomine S. Hieronymi caput IV *Regulae S. Benedicti*. Unicum huius rei quod hucusque vidi exemplum, animadversum iam a H. Plenkers in: *Zeitschrift fuer die oesterreichischen Gymnasien*, tom. 53 (1902), pag. 112. Tenorem confer cum *S. Bened Regula monachorum* ed. C. Butler, Friburgi Br. 1912.

h) Pag. 192—195: Expositio Orationis Dominicae, sumpta ex S. Ambrosii (?) libro V. De sacramentis. cap. IV. Similiter in coaevis nostro Sangallensi codicibus Einsidlensi 27, fol. 4ᵛ—11ᵛ, et Augiensi Carolsruhae

XVIII fol. 9. Cfr. G. Meier, *Catalogus codicum manu scriptorum qui in bibliotheca monasterii Einsidlensis O. S. B. servantur*, I (Einsidlae, 1899) pag. 18; A. Holder, *Die Reichenauer Handschriften*, 1. Band (Leipzig 1906), pag. 59. Editoribus Maurinis haec expositio est sermo 84. inter suppositicios S. Augustini: apud Migne, *Patrologia Latina*, tom. 39, col. 107 sqq.

i) Pag. 196—210: Homilia celeberrima S. Caesarii „de christiano nomine cum operibus non christianis", quae hic „de signum XPI uel sortilecus", etc. inscribitur. Non plene consonat cum *PL 39, col. 2237 – 2240*. Cfr. Arnold l. c. pag. 455.

k) Pag. 210—214: rubris maiusculis: „Lec̃ de tractatum sci Hieronymi p r bi ante · II · doma de nai dñi ex euangelio sc̃i mathei". Sumpta ex S. Hieron. *Commentar. in Evang. Matth.* lib. III, cap. XXI: *PL 26 (1845) col. 146—148*. De usu huius pericopae de ingressu Domini in Jerusalem cfr. St. Beissel, *Entstehung der Perikopen des Roemischen Messbuches* (Freiburg i. Br. 1907), pag. 170 (Tabelle).

l) Pag. 214—222: Homilia sub nomine S. Augustini „ante una dominica de natale dñi lec̃;" (rubris maiusculis). Est sermo S. Caesarii de Adventu Domini: *PL 39, col. 1975 – 1977*. Cfr. German. Morin in *Revue Bénédictine*, XIII (1896), pag. 99.

m) Pag. 222—226: Lectio adhibenda „ante die vigilia nativitatis Domini" (rubris maiusculis) concinnata ex S. Hieron. *Commentar. in Evang. S. Matth.* lib. IV, cap. XXV, v. 1—8 (De decem virginibus): *PL 26, col. 183—185*.

n) Pag. 227—230: „In natale Domini"; (rubris maiusculis). Quadrat cum sermone 234, n. 1 sq. in appendice t. V. operum S. Aug. ed. Maurin. (PL 39, col. 2176 sq), et cum Fausti *De ratione fidei* apud A. Engelbrecht, *Fausti Reiensis . . Opera*, (Vindobonae, 1891), pag. 454 sq. Hic sermo homiliario Pauli Warnefr. insertus est (PL 95, col. 1169 A), multo post Paulum Warnefr. Cfr. Fr. Wiegand, *Das Homiliarium Karls des Großen*, (Leipzig, 1897), pag. 25.

o) Pag. 230—266: Sermo sine titulo. Incip. „Dilectissimi frs̃ oportit nos humilitatem habere . . . .

Pag. 230—232 fere conveniunt cum 67. inter sermones ad fratres in eremo: *PL 40, col. 1353 sq.* Pagg. 235/36, 239 habent aliquas sententias fere communes cum cap. IV. et VII. Regulae S. Benedicti ed. Butler, pagg. 22, 30, 32 sq.

Pag. 245: „Scriptum namque est: hic nobis mundus carcer est". Ubinam invenitur? Tertullianus *Liber ad martyres*, cap. II habet: „Si enim recogitemus *ipsum mundum carcerem esse* . . .": PL 1, col. 622 A. S. Augustinus, *Enarr. in Ps.* 141, n. 17 in v. 8 (Educ de *carcere* animam meam): „Quibusdam . . . visum est quod . . . *carcer mundus iste sit*, et hoc orat Ecclesia, ut de carcere educatur, id est, de hoc mundo" (PL 37, col. 1843 A).

Pag. 247: allegantur Augustinus, *De vera religione* cap. 48, n. 93 (PL 34, col. 164) et „scs cassianus", *Instit.* lib. IV, cap. 43 (ed. M. Petschenig I, Vindobonae 1888, pag. 78.) Nondum vidi impressum.

p) Pag. 266—269: „De canone uł sc̃i agustini. de rogt"; (litteris maiusc.) Est tractatus de diebus rogationum; cfr. Arnold, l. c. pag. 455 sq. De propagatione huius usus gallicani cfr. E. Martène, *De antiquis Ecclesiae ritibus*, lib. IV, cap. 27; L. Duchesne, *Le Liber Pontificalis*, II, (Paris, 1892), pag. 40, n. 58. In Homiliario Eg[illegible]is Veronensis ep. († 802) habentur 1 „sermones de letania" ante ascensionem; cfr. Val. Rose, *Verzeichniss d[illegible] lateīn. Handschriften der Koeniglichen Bibliothek zu Berlin*, I (Berlin, 1893), pag. 92.

Paginae 269 locum de mysticis saltibus Christi confer cum S. Greg. M. homilia 29 in Evang. n. 10 (PL. 76, col. 1219 B). Similia iam apud Hippolytum Romanum et Ambrosium Mediolanensem; cfr. N. Bonwetsch, *Hippolyts Kommentar zum Hohenlied* (Leipzig, 1912), pag. 55; = Gebhardt-Harnack, *Texte und Untersuchungen*, Neue Folge, VIII, Heft 2 c. — Nondum vidi impressum.

q) Pag. 269—273: „De infirmitate uł sanitate anime"; (litteris maiusc.) Pag. 270—272 quaedam congruunt fere cum S. Aug. in Joa. Ev. cap. 1. tractat. VII, n. 7 et 12; Enarr. II. in Ps. 21, n. 4 in fine; Enarr. in Ps. 58, n. 7. — Nondum vidi impressum.

r) Pag. 274—289: *Liturgica;* primum ordo quidam antiquissimus ad faciendam aquam benedictam; deinde orationes pro visitandis benedicendisque quibusdam partibus monasterii. Huc pertinet etiam oratio in pag. 302. Haec edita et illustrata habentur apud Ad. Franz, *Die kirchlichen Benediktionen im Mittelalter*, I (Freiburg i. B. 1909), pag. 154—163, et pag. 633—644; cfr. et eiusdem operis tom. II, pag. 653, col. 2 sub *CSG 193*. De oratione in pisale [= calefactorio] pag. 302 legendus quoque J. G. ab Eckhart, *Commentarii de rebus Franciae orientalis*, I (Wirceburgi, 1729), pag. 858. Cfr. etiam Alcuini carmina, C. II/III et LXIV, I; ed. Duemmler in *Mon. Germ. hist.*, Poëtae, I (1881), pag. 328 et 282.

s) Pag. 289—298: Varia de psalmodiae praestantia. Incip. „Sc̃s agustinus inquid [rubris maiusc.] — Pag. 289 sq. quoad substantiam fere conveniunt cum „Dictis s. Augustini, quot sint virtutes psalmorum" impressis ex. gr. in PL 131, col. 142; ordo tamen sententiarum diversus est.

Hic sub nomine S. Aug. traditus prologus in psalmos septies in codd. Sangallensibus invenitur secundum G. Scherrer, *Verzeichniss*, etc, pag. 552, col. 2, et pag. 14.

Pag. 296/97 = S. Isidor. Hispal. *Sententiarum lib.* III, cap. VII, n. 31—33: PL 83, col. 678 sq.

Pag. 297: „Item alia scriptura dicit" (maiusc. rubris deargentatis). Quae sequuntur, excepto fine, sumpta sunt ex S. Nicetae Remesian. *De psalmodiae bono*, cap. V, ed. A. E. Burn (Cambridge, 1905), pag. 72.

Partem vero in pag. 290 („Et hieronymus ait.") — 295 nullibi hucusque integre impressam inveni. Quaedam congruunt cum l. c. PL 131, col. 142 C, 142 D, et cum praefatione S. Basilii ad eius commentar. in Psalmos ex interpretatione Rufini: PL 36, col. 64.

t) Pag. 299—301: Anonymi epistula ascetica, quam frustra quaesivi impressam. Pag. 301: „marisque intercapedine distabamur." Estne periti in Scriptura cuiusdam Angli vel Scotti saec. VIII?

u) Pag. 302/03: Orationem in pisali sequitur specimen vocabularii latino-teutonici, de quo cfr. Arnold, l. c. pag. 456 sq.

3. *De aetate codicis.* — De paucis posterius codici adiectis hic non agitur. Quod genuinam scriptionem attinet, vix adest difficultas, nisi quis arctissimum terminum definire cupit. Alii codicem assignant *saec. VIII. (exeunti)*, alii vero *saec. IX. ineunti*. Saec. igitur *IX.* codicem attribuit ex. gr. Ildefonsus von Arx in relatione sua de codicibus rescriptis exarata non ante a. 1822, quae est sectio XV cod. Sangall. 1395. Pariter G. Fr. Haenel, *Catalogi librorum manuscriptorum*, etc. (1830) apud Migne, *Dictionnaire des Manuscrits*, II (Paris, 1853), col. 1713; et inter recentiores ex. gr. A.

Chatelain, *Uncialis scriptura,* Explanatio Tabularum (Paris, 1901), pag. 113. Olim Ildef. von Arx scripturam iudicaverat esse *saec. VIII.* in *Geschichten des Kantons St. Gallen,* I (1810), pag. 191. Eiusdem sententiae sunt ex. gr. Arnold, l. c. pag. 454; Caspari, l. c. pag. 411; Franz, l. c. I (1909) pag. XXV et 154; P. Piper apud *Arnold,* l. c. pag. 456; H. Plenkers in dissertatione supra laudata; Scherrer, l. c. pag. 71. Post pluries repetitam codicis excussionem huic secundae sententiae potius adhaerere tiro permoveor. Litterarum formae, notae numerales, ligaturae, contignationes, compendia scripturae, orthographia, interpunctio, ornamenta hanc sententiam certe admittunt vel etiam insinuant.

Compendia non constantem aliquam formam servant, excepto fere *aũ* (autem), *ul* et *sĩc.* Pro *noster, nostri,* etc. tum in prima parte codicis, tum in secunda (= a pag. 164) habetur typus et *ni* et *nri,* ex. gr. pag. 164, 168, 181, 185, 214, 256; pag. 166 bis *ura;* etc. *Propter* modo est = *p̃p:* ex. gr. pag. 10, 34, 61, 67, 107; modo = *pp̃t:* ex. gr. pag. 63, 71, 164. *Quoniam* = *qũo* et *qm̃* in pag. 236. Aliquoties habetur *misericordia* = *mĩa:* ex. gr. pag. 8, 116, 119; *Dauid* = *dd̃:* pag. 33, 214. Inveniuntur et vestigia sensim antiquatae *i - longae:* vide praesertim pag. 227, 193, 14, 30. De qua re in codd. Sangallensibus confer E. A. Loew, *Studia palaeographica,* (München, 1910) pag. 49.

Orthographia satis incompta, sed inquirentibus in linguas romanicas forsitan haud ingrata. Cfr. ex. gr. pag. 37: *insola;* pag. 169: *ledus & illares;* pag. 208: *scomitere;* pag. 220: *parcha;* pag. 280: *archanis,* et: *limphidis,* et: *satanan;* etc, etc; pag. 185: *externo die,* et: *sterno die* pro *hesterno;* pag. 188: *spiditi* pro *expediti.*

De interpunctione hic tantummodo noto, in fine pagg. 298, 299, 301 distinctionem finalem tribus exilibus punctis per modum trianguli dispositis constare. Quod congruit cum usu hibernico seu scottico ut sentit F. Keller apud *W. Wattenbach, Anleitung zur latein. Palaeographie*[4] (Leipzig, 1886) pag 90; cfr. etiam Bretholz, *Lateinische Palaeographie*[2] (Leipzig - Berlin, 1912) pag. 111. Simile signum ex. gr. occurrit in cod. Corbeiensi s. VIII. apud Mabillon, *De re diplomatica*[2] (Paris 1709) pag. 361, Specim. V; item in facs. ex. cod. Corbeiensi apud J. M. Heer, *Die Versio latina des Barnabasbriefes,* (Freiburg i. Br., 1908) post pag. 2 (= Cod. Petropolit. Caes. Bibl. Auct. lat. I. Q. v. 39); item in facs. ex cod. Corbeiensi (Amiens 88) apud H. B. Swete, *Theodori Episcopi Mopsuesteni in Epistolas B. Pauli Commentaria,* I (Cambridge, 1880) ad pag. XXIV; item: *Paleografia artistica di Montecassino: Latino* (Montecassino, 1882). Tav. XLIII (= Cod. Casin. CCC II, pag. 5).

4. *De codicis patria.* — Plurimi codices Sangallenses ex ipso scriptorio Sangallensi prodierunt. Estne his adnumerandus codex noster? Impeditis certe praeferenda sunt simplicia, sed nequeo tueri obortam suspicionem de origine Sangallensi, licet scripturae genus in pluribus conveniat cum usibus Sangallensibus, licet Cod. 193 forte iam medio saec. IX. in Sangallensi armario fuerit. Catalogus nempe antiquissimus in Cod. Sangall. 728 s. IX. habet prima manu: „Itē omelie cesarii epi. uol. II", cui alia manus (s. IX. ex.?) subiunxit: „parua. unū aliqd. alt' nihil"; apud G. Becker, *Catalogi Bibliothecarum antiqui* (Bonnae, 1885) pag. 49, sub n. 277/78; cfr. H. Zimmer, *Pelagius in Irland* (Berlin, 1901), pag. 219. Vero simile est, haec II volumina parva Caesarii esse codd. 193 et 194 Sangallenses hodiernos. Sed habebantur illo tempore in pluteis Sangallensibus libri apud S. Gallum minime scripti, ex. gr. — ut de vetustissimis taceam — codd. 188, 635, 722, etc, de quibus cfr. Scherrer l. c. sub his numeris; de Cod. 635 specialiter *Mon. Germ* hist. Scriptores rerum Langob. (1878) pag. 35.

Ab accipienda origine Sangallensi me dehortantur praeter alia character scripturae penitius excussus et emendatio quaedam forte Sangallensis s. IX/X. in pag. 189 codicis nostri 193. Hic enim cap. IV. Regulae S. Benedicti, prout dictum est, inscribitur homilia S. Hieronymi. Antiquus lector vel corrector, cuius scriptura cum Sangallensi apprime quadrat, emendavit: „De regula Sci benedicti". Quod factum et generatim originem benedictinam huius cod. certe dubiam reddit. Verum pro aliquo virorum monasterio et citra dubium et in monasterio codicem exaratum esse prodit imprimis eiusdem pars liturgica. Notum est fuisse praeter monasteria monachorum etiam monasteria canonicorum, quae interdum difficile ab invicem distinguuntur; cfr. A. Hauck, *Kirchengeschichte Deutschlands,* II[2] (Leipzig, 1900), pag. 431,3; F. Cancellieri, *De secretariis novae basilicae Vaticanae,* l. II (Romae, 1786) pag. 1579 sqq.

Scriptorio igitur S. Galli relicto menses insumebam quaerendo codicis patriam alibi. Operosa hac inquisitione paulatim sententia emersit, codicem forte scriptum esse — probabiliter ad archetypon francogallicum — in regione coenobio S. Galli haud dissita, i. e., in antiqua Raetia prima seu Curiensi vel in huius provinciae vicinitate. De Raetiae terminis cfr. ex. gr. A. Eichhorn, *Episcopatus Curiensis,* (Typis San-Blasianis, 1797) pag. XXIII—XXX; de Raetiae coenobiis: l. c. pars II & III; J. G. Mayer, *Geschichte des Bistums Chur,* I (Stans, 1907), pag. 69—75; 100—110. Pauca saltem eorum, quae me huc deduxerunt, liceat non docendi sed discendi cupiditate simpliciter enumerare.

Scriptura codicis fere ubique multa elementa pandit, quae ad stilum „langobardicum", „Casinensem" seu beneventanum admodum accedunt: ex. gr. minusculae litterae *t* et *e* tum separatae, tum colligatae. Conspicua similitudo habetur ex. gr. inter scripturam primae partis vel partis liturgicae et antiquiorem minusculam Italiae septentrionalis saec. VIII/IX, qualem vides apud Ehrle-Libaert, *Specimina codicum latinorum Vaticanorum,* (Bonnae, 1912) Tab. 10. Ex altera parte prostat in cod. 193, pag. 302/03 specimen aliquod *vocabularii latino-teutonici* partim eisdem characteribus scriptum. Scripturae porro compendia generatim loquendo Germanicum morem sequuntur (cfr. L. Traube, *Nomina sacra,* München, 1907, pag. 219/20) italico non ex toto excluso. Quae facta retegere videbantur, codicis patriam apte quaeri posse in confiniis Italiae et antiquioris Germaniae. De Alamannis iam antiquitus in Raetia cfr. Ch. F. Staelin, *Wirtembergische Geschichte,* I (Stuttgart, 1841), pag. 147; P. C. Planta, *Das alte Rätien,* (Berlin, 1872) pag. 371 sq; M. R. Buck in *Birlinger, Alemannia,* IX (Bonn, 1881), pag. 175—186. De Alamannis porro Karolino aevo circa Comum et Modoetiam v. F. L. Baumann, *Forschungen zur Schwaebischen Geschichte,* Kempten, 1899, pag. 492.

Opus deinde erat, comparare codicem 193 cum coaevis codicibus, qui iure raetici censentur. Quales sunt ex. gr.

a) Cod. Sangall. 348, saec. VIII IX (A. D. c. 800), continet innovatum Sacramentarium Gelasianum. Pag. 368 occurrit ad *Memento vivorum* in Canone missae Remedius quidam episcopus, quem cum aliis post discussa

dubia non coaevum Argentoratensem sed Curiensem esse teneo. Huius Curiensis ep. nomen insertum est libro confraternitatum Sangallensi, quod specialem necessitudinem cum hoc coenobio pandit; cfr. *Mon. Germ. hist. Libri confraternitatum*, ed. P. Piper (Berlin, 1884), pag. 35, col. 75,5. Facsimile apud: H. A. Wilson, *The Gelasian Sacramentary*, (Oxford, 1894), Frontispiece; cfr. et pag. XLIII; apud A. Chroust, *Monumenta palaeographica*, I. Abt. I. Serie, Lieferung XVII (1905), Tafel 7. Secundum Chroust hic cod. indubius raeticus est. Codici 348 simillimus est Cod. Sangall. 350 (fragmenta Sacramentarii), sed formae scripturae italicae adhuc paulo propinquior. Eadem forte vel eiusdem scholae manus litteras initiales in codd. 348 et 350 depinxit secundum notam Ildefonsi von Arx in capite cod. 350. Cfr. L. Delisle, *Mémoire sur d'anciens sacramentaires*, (Paris 1886) pag. 84—86; A. Ebner, *Quellen und Forschungen zur Geschichte und Kunstgeschichte des Missale Romanum im Mittelalter. Iter italicum.* (Freiburg i. Br. 1896) pag. 378.

b) Cod. Sangall. 722, saec. IX., rescriptus, inter alia contineus „Capitula Remedii" episcopi Curiensis. Codex est, iudice A. Chroust, l. c. ad Tabul. 6, certe Curiensis scripturae. Parvum ectypon paginae 186 huius cod. duabus manibus scriptae in: *Mon. Germ. hist. Legg. tom. V*, Tabula II ad pag. 292. Cfr. Scherrer, *Verzeichniss*, pag. 231 sq. Facsimile pag. 154 (non ex parte Remediana) apud A. Chatelain, *Uncialis Scriptura* (Paris, 1901), Tab. LVIII, 1. De Remedio cfr. J. G. Mayer, *Geschichte des Bistums Chur*, I (Stans, 1907), pag. 86 sqq.

Raetus habetur etiam Cod. Sangall. 371, saec. IX. med., conscriptus epistulis Alcuini, qui Remedio plures misit. Est iam paulo provectioris scripturae hic liber, quam ut apte cum cod. 193 comparetur. Cfr. E. Duemmler in: *Mon. Germ. h. Epist. tom. IV.* (1895), pag. 7 sq; Facsimile apud: J. B. de Rossi, *Inscriptiones urbis Romae christ.* (Romae, 1888), in Tab I. Codex iam notatur in catalogo codicis Sangall. 728: Becker, l. c. pag. 51, nr. 352.

c) Cod. Sangall. 1394, sectio XI, s. IX (circa A. D. 820), pag. 131, continet 4 chartas in Raetia scriptas a quodam Andrea presbytero notario, quibus Ildef. von Arx commentariolum praemisit; cfr. Scherrer, l. c. pag. 460; H. Wartmann, *Urkundenbuch der Abtei Sanct Gallen*, I (Zürich, 1863), pag. 214 sq. Alias chartas raeticas contuli in archivo conventuali Sangallensi. De 39 charitis raetis, quae apud S. Gallum asservantur quin res Sangallenses attingant, et in chartulario laudato per H. Wartmann editis cfr. Meyer von Knonau *Mittheilungen zur vaterlaendischen Geschichte*, XIII (St. Gallen, 1872), Excurs II, pag. 220. In eodem tabulario Sangall. adest sub n. 1:

d) Liber Viventium monasterii Fabariensis in Raetia, qui praeter series nominum continet in 4 manipulis seu quaternionibus non successivis partes 4 Evangeliorum scriptas saec. IX. ante, ut videtur, A. D. 830, quae mire congruunt cum cod. 193; littera tamen minuscula *e* saepius concordat cum cod. 348. Cfr. de hoc cod. Fabariensi: Bethmann in *Archiv der Gesellschaft fuer aeltere deutsche Geschichtskunde*, IX (Hannover, 1847) pag. 596—599; P. Piper, *Libri confraternitatum*, etc, pag. 355—357; S. Berger, *Histoire de la Vulgate* (Paris, 1893), pag. 37 sq., et 316.

e) Cod. Einsidlensis { 199, pag. 431—526 / 281, pag. 1—178. } Hae paginae saec. VIII/IX. olim ad unum primigenium codicem homiliarium pertinebant. Cfr. G. Meier, *Catalogus codicum*, etc, pag. 155 sqq. et pag. 257 sqq. In pag. 452 cod. 199 invenitur versio interlinearis raetoromana scripta s. XII incip. Facsimile huius paginae apud Groeber-Traube, *Das aelteste raetoromanische Sprachdenkmal*, (München, 1907; Separat-Abdruck). L. Traube, *Palaeographische Bemerkungen* in: A. E. Burn, *Facsimiles of the Creeds* (London, 1909) pag. 9—11 (Sonderabdruck). In cod. 199, pag. 461—510 habentur „Dicta abbatis Priminii" edita a C. P. Caspari in *Kirchenhistorische Anecdota*, I (Christiania, 1883), pag. 151—193, quae Dicta C. Sittl praeter aliquas chartas Sangallenses nuncupat fontem cognoscendae latinitatis raeticae in: *Jahresbericht fuer Altertumswissenschaft*, LIX (1889, II:) Spaetlatein. Schriftsteller, etc, pag 43.

Speciali porro mentione dignus et in quaestionem adducendus videtur Cod. Sangall. 567, qui inter varia variarum manuum scripta praebet quaternionem cum Vita S. Lucii Confessoris Curiensis (pag. 135—152); cfr. Scherrer, l. c. pag. 182. Hic saeculi VIII/IX codex auctori vetustissimi catalogi Sangall. iam prae manibus erat; cfr. Becker, l. c. pag. 49, n. 279. Scripturae genus in Vita Lucii in quibusdam proprietatibus peculiaribus concordat cum codd. Fabariensi l. et Sangall. 350, 193, etc. Sangallensis vero similiter corrector Vitae s. Lucii radendo minusculam *t* formae beneventanae vel „Cassinensis" vel „langobardicae" saepe transformavit in communem formam, ne lector minus peritus pro *t* legeret *a*.

Publico aptoque usui liturgico haec Vita tempore scriptionis, i. e. saec. VIII. ex. vel IX. incip., esse potuit in civitate vel regione Curiensi. Sic enim Vita orditur: „Diem festum celebrantes beatissimi Lucii . . . ad memoriam revocemus, qualiter *locus iste* de tenebrarum caligine liberatus, lumen rerum perceperit. Hinc ergo psalmi resonent, inde concrepent lectiones"; ed. Br. Krusch in: *Mon. G. h Scriptorum Merov.* tom. III (1896) pag. 2. Et circa fin. n. 20: „Libet sancti huius (Lucii) gloriam nostraeque restaurationis gratiam praedicare, quomodo memor nostri Dominus infra cacumina montium . . . . nobis apostolum suscitaverit . . ."; l. c. pag. 7. Circa A. D. 800 talem cultum S. Lucii testatum habemus in sola Raetia Curiensi vel Curia tantum. Ex dictis forte nonnullis placet, repetere ortum exemplaris Sangall. antiquissimi Vitae Lucii ex ipsa civitate Curia.

Sub Vita denique S. Lucii latent fragmenta eiusdem Codicis biblici, qui partim habetur sub secunda scriptura codicis 193; cfr. Ildef. von Arx in Cod. Sangall. 1395, sectio XV, pag. 471. Etiam illa fragmenta publicare cum aliis in proposito est.

Enarratis his aliisque rebus pedetentim repertis, seorsum atque simul saepe conspectis ad sententiam inductus sum, codicis Sangallensis 193 superiorem scripturam saec. VIII. ex. vel. IX. incip. in aliquo monasterio probabilissime Raetiae Curiensis vel huic vicino exaratam esse. Oblata meliora grate complectar. — De raetis monachis coenobii Sangall. saec. VIII. cfr. Ildef. v. Arx, *Geschichten d. K. St. Gallen*, I, pag. 177.

De Codicis Sangall. 193 scriptura inferiore seu deleticia

(= Cod. Sangall. 193 D).

Plura quae modo perstringentur, uberius tractanda erunt, quando recuperatis ulterioribus huius codicis reliquiis collectorum fragmentorum *transcriptionem* inter *Collectanea biblica latina* publicare licebit.

1. *De codicis ambitu, statu, forma.* — Inferiore scriptura carent paginae 113/14 et 161/62. Una pagina, quae nobis 304 est, interiori lateri tegumenti posterioris agglutinata et satis exesa praeter primam scripturam solas pennae probationes habet. Codex ergo in totum 303 pagg. consistit, non 304, quia numerus 200 in codice per errorem omissus est.

Quae paginae fragmenta sunt et membra disiecta nec semel lacerata duorum, ut omnino videtur, voluminum priscorum, quorum altitudo fuit circiter 270 mm, latitudo circiter 220/30 mm, ergo formae quadratae antiquitati carissimae. Inspiciendo paginas ex. gr. 129, 256, 259 claret, folia priscorum voluminum in conformando novo libro circa plicaturas interdum non nihil recisa fuisse. Nostras paginas ad duo distincta seu tantum extrinsece colligata volumina reducendas esse, monent pauci qui supersunt quaternionum seu manipulorum numeri. Antiquissimo more in angulo dextro pag. 105 (Dan. V, 21) habetur: III; in pag. 143 iterum: III apud Amos II, 1. Daniel igitur et prophetae minores non eiusdem libri partes fuerunt. In Daniele habentur insuper numeri quatern. II: pag. 103; IV: pag. 282; VI: pag. 115. Numerus V in ipso Dan. forte bis invenitur intra breve spatium: pag. 18 (Dan. XI, 18) et pag. 178 (Dan. XII, 10). Quod indicaret numeros non in fine solo vel capite manipulorum positos esse: res sane rara. Pag. 277 (Dan. V, 27) conspiciuntur vestigia numeri, qui servata hac lege potest fuisse: III; similiter pag. 123 (Osee VII, 11) vix non: IV. Qui numeri proinde restituendo duplici libro priori parum inserviunt. In quo negotio filo ductore uti oportet contextu. Quare duplex additur praefationi conspectus, qui praeter alia debetur curae confratris P. E. Munding. Photographa fecit R. P. Notkerus Langenstein acri labore.

Membrana modo tenuissima, modo paulo crassior; modo adhuc alba vel flava; modo obscuritate vel sordibus obducta.

2. *De scripturae genere, etc.* — Scriptum est semiuncialiter eximia simplicitate et elegantia, perpicuitate et maiestate. Convenit ingenio Romano. Aequalis scriptura hucusque non obviam mihi venit. Simillimam verò contemplari conceditur in Codice No. 4. Bibliothecae Capituli Veronensis apud A. Chatelain, *Uncialis Scriptura,* Tab. XLV. Ut in hoc Veronensi, sic in nostro Sangallensi scriptura longis versibus per cola et commata — paucis exceptis — progreditur. Quod in prophetis S. Hieronymo in usu et votis fuisse, ipsius Prologus in Isaiam „Nemo cum prophetas" declarat. Vid. *Prolegomenon IV. editionis Benedictinae in divinam s. Hieronymi bibliothecam,* § III: PL 28, (Paris, 1846) col. 109 sqq.

Compendia scripturae perpauca et nonnisi iam antiquissimo aevo scripturae semiuncialis usitata. In fine versus (lineae) subinde habetur dextrorsus super vocalem pro littera *m* lineola cum puncto supposito. Occurrunt menda et emendationes, ligaturae et contignationes. Orthographia antiquam rationem servat. Interpunctio tali scripturae dispositioni parum necessaria forsitan in ablutione huius codicis plurimum passa est. Saepe videntur simplicia puncta circa mediam litteram finalem. Punctum ante *non* in pag. 66,1 inter alia docere videtur, codicem lectioni publicae destinatum esse. Cod. Amiatinus ex. gr. posituris caret; v. P. Batiffol in: F. Vigouroux, *Dictionnaire de la Bible,* I (Paris, 1895), col. 480.

Numerus versuum variat aliquantulum; connumerato titulo plus minus 22—25 in plenis paginis. Plerumque discernuntur adhuc linearum ductus. Atramentum residuum flavum colorem ostendit. Una saltem vice librarius tinctura aurea vel potius argentea usus est, sc. pag. 139 in titulo Orationis Habacuc; quod ex nigro nitore colligo. Pluries porro minium adhibuisse videtur. Deficiunt ex. gr. rubricae criticae s. Hieronymi in capp. III. et XII. Dan., cum circumstantes versus satis bene conservati sint. Puto haec minio scripta esse, quod ablutioni parum resistit nec cubilia litterarum relinquit, cum membranae antiquo more potius imponitur quam imprimitur. „Rubricae" minium quasi advocant. Deficit pariter forsitan ob eandem causam initium Danielis. Est nempe antiquissima consuetudo exordiendi libri a versibus rubris, sicut inter alios classicorum codices prodit Cod. Vindobonensis 15 (Livius), s. V; cfr. facsimile bicolor in *Archiv der Gesellschaft fuer aeltere deutsche Geschichtskunde,* IV (1822) ad pag. 521. Similem usum cernimus in Codice Alexandrino biblico, s. V; cfr. Septuaginta Interpretum tom. I. ed. Grabe, Oxoniae 1707, Prolegom. cap. I, § 6.

Pag. 51 et 73 (hic scriptura paginae versae transparet) habentur post titulos spatia maiora. „Explicit" vides pag. 58 et 64 (hic et pag. 73 linea Maeandrica dicta). De usu „Expl." cfr. S. Hieron. Epist. 28 (ad Marcellam), 4, ed. Hilberg (1910) pag. 229.

3. *De textu codicis.* — Ut conspectus additi docent, habetur etiam Prologus S. Hieron. in Danielem. Claret translationem quae codici inest eiusdem Patris esse. Quae tamen non pauca inopinata ministrat et magni momenti pro re critica et textus traditione. Vide ex. gr. Osee cap. XIV; Dan. capp. I, III (Benedicite), V, etc, etc. Enarrare multa hic locus non patitur; fructuosius tractarentur collatis aliis testibus (ex. gr. Amiatino, Lectionario Toletano, etc) in speciali commentario. Dolendum, quod non plura pretiosi codicis nota aut servata sunt; incommodum, quod graves rationes a dissolvendo codice prima adhuc et vetustissima ligatura instructo sunt dehortatae. Quare nobis aliqua in plicaturis — ceterum ut solet perforatis — erepta sunt. Sed rursum adepti sumus emolumenta, quae lacunam resarciant vel aequent.

4. *De codicis Sangall. 193 D aetate et patria.* — Ildefonsus von Arx in notitia praevia cod. 193 et in syllabo supra laudato palimpsestorum Sangallensium eum attribuit saeculo VI. Similiter Haenel apud Migne, *Dictionnaire des Manuscrits* II, col. 1713. Iudicio desideratissimi Ludovici Traube certe saec. VI. recentior non est *(Hieronymi Chronicorum codicis Floriacensis fragmenta,* Lugduni Batavorum, 1902, pag. VII, IX.) Quocum non pugnat sententia Aemiliani Chatelain, qui in opere praeclaro *Uncialis Scriptura, Explanatio Tabularum,* pag. 112, codicem assignat saeculo quinto. Fateor: quo familiarior per plenum annum codex mihi reddebatur, eo magis convictus sum, quintum saeculum exiens in aetate huius codicis designanda non facile semoveri.

Simul oriebatur opinio, patriam codicis esse Italiam bonorum pulchrorumque librorum feracem, et alebatur non una contemplatione. In Raetiam Curiamve ex vicina Italia codices migrasse, difficultatem non patitur. Curia erat in via frequentatissima, quae Italiam, Raetiam, Germaniam inter se coniungebat; confer ex. gr. F. Franziss, *Bayern zur Roemerzeit*, Regensburg, 1905, pag. 119; Planta, l. c. pag. 85. Sedes episcopalis Curiensis erat suffraganea Metropoleos Mediolanensis; cfr. Eichhorn, l. c. pag. XX; Planta, l. c. pag. 225—228; B. Oltrocchi, *Ecclesiae Mediolan. historia ligustica*, Mediolani, 1795, pag. 93 et 464. Habentur in urbe Curia fragmenta latina Evangeliorum (= *n*, olim a^2) saec. V, inventa in archivo Curiensi episcopali, quae iudice E. Ranke intime cohaerent cum Evangeliorum codice Vercellensi (= *a*) S. Eusebii; cfr. Mayer, *Geschichte des Bistums Chur*, I. pag. 33.

Alia eiusdem codicis fragmenta *(n)*, ad quem pertinebant haec Curiensia, nunc servantur in armario Sangallensi, quod ea probabilissime ex Raetia vel ipsa Curia recepit; cfr. P. Corssen, *Bericht ueber die lateinischen Bibeluebersetzungen*, 1899, pag. 21; F. C. Burkitt in: *The Journal of Theolog. Studies V (London 1904)*, pag. 105 sq. Parem omnino fortunam habuisse videtur Cod. Sangall. 193 D. Certe iam saec. V. Curia libris sacris indigebat; cfr. Planta, l. c. pag. 220 sq. Iuxta L. Traube, *Vorlesungen und Abhandlungen II*, München, 1911, pag. 27 invenitur in Cod. Sangall. 1395 scriptura semiuncialis saec. VI. oriunda ab Italia septentrionali. Num hic exortus et Cod. 193 D?

* * *

Concludendi verbo iucundo et facultas adest et causa. Omnibus itaque cupimus grates agere, qui sese huius libri benefactores, amicos, consiliarios, emptores praestiterunt; quosque simul rogamus, ne nos in meliora nitentes desinent ulterius benevolentia sustentare atque prosequi. Quidam imprimis de hac editione meritus taceri voluit. Inter benefactores nominatim liceat commemorare nobilem D. am Vicecomitissam DU COËT-LOSQUET Rambervilerensem, cuius largitati debetur, quod sine maiore iacturae periculo hoce volumen tenui pretio potest offerri. Cuius benefacti heic perduret dulce gratumque testimonium.

Beuronae (Hohenzollern), ad s. Martinum,

P. Anselmus Manser O. S. B.

CORRIGENDA

Lege in Tab. 37, pag. 72: Agg. II 11—13_2.
„ „ „ 98, „ 195: Osee X 5_2—8.
„ „ „ 116, „ 231: Ezech. XLVII 3—5_3.

A. CONSPECTVS TABVLARVM

TABVLA		TEXTVS
1	pag. 1.	DAN. I. 1_2—3_2.
2	pag. 2.	DAN. I. 11—14_2.
	„ 3.	DAN. I. 6—8_2.
3	pag. 4.	DAN. I. 17—19_2.
	„ 5.	DAN. III. 95—96_2.
4	pag. 6.	DAN. III. 99_2—IV. 3_2.
	„ 7.	DAN. V. 5_2—7_2.
5	pag. 8.	DAN. V. 9_2—11.
	„ 9.	DAN. V. 11_2—12_2.
6	pag. 10.	DAN. V. 7_2—9.
	„ 11.	DAN. IV. 3_2—5.
7	pag. 12.	DAN. III. 96_2—99.
	„ 13.	DAN. I. 20—II. 1_2.
8	pag. 14.	DAN. I. 15—17.
	„ 15.	DAN. I. 9—10_3.
9	pag. 16.	DAN. I. 3_2—5_2.
	„ 17.	DAN. XI. 10_2—13.
10	pag. 18.	DAN. XI. 16—18.
	„ 19.	EZECH. XLII. 11_2—13.
11	pag. 20.	EZECH. XLII. 14_2—16_2.
	„ 21.	DAN. VIII. 25_2—27_2.
12	pag. 22.	DAN. VIII. 19—22.
	„ 23.	EZECH. XLV. 5_2—7.
13	pag. 24.	EZECH. XLV. 1_2—3.
	„ 25.	EZECH. XLIV. 30—XLV. 1_2.
14	pag. 26.	EZECH. XLV. 3—5_2.
	„ 27.	DAN. VIII. 16—19.
15	pag. 28.	DAN. VIII. 22_2—25.
	„ 29.	EZECH. XLII. 17—20.
16	pag. 30.	EZECH. XLII. 13_2—14_2.
	„ 31.	DAN. XI. 13_2—15_2.
17	pag. 32.	DAN. XI. 8—10_2.
	„ 33.	ION. II. 2—5_2
18	pag. 34.	ION. II. 9—III. 3.
	„ 35.	OSEE XII. 13—XIII. 2_2.
19	pag. 36.	OSEE XII. 5—8_2
	„ 37.	OSEE IX. 16—X. 1_2.
20	pag. 38.	OSEE IX. 10_2—12_2.
	„ 39.	AMOS VII. 14_2—17_2.
21	pag. 40.	AMOS VIII. 3_2—6_2.
	„ 41.	AMOS VIII. 7—9_2.
22	pag. 42.	AMOS VII. 17_3—VIII. 3.
	„ 43.	OSEE IX. 7_2—10_2.
23	pag. 44.	OSEE IX. 13—15_3.
	„ 45.	OSEE XII. 1—4.
24	pag. 46.	OSEE XII. 8_2—12_2.
	„ 47.	ION. III. 4—6_2.
25	pag. 48.	ION. II. 6—8_2.
	„ 49.	OSEE VIII. 5_2—8_2.

TABVLA		TEXTVS
26	pag. 50.	OSEE VII. 14_2—16_3.
	„ 51.	INCIPIT IOEL.
27	pag. 52.	OSEE XIV. 5—9.
	„ 53.	DAN. III. 5—7.
	In extrema marg. interiore deprehenditur: [fistu-] *lae et citharae* (DAN. III. 5_1)	
28	pag. 54.	DAN. III. 1_2—3.
	Ad marginem interiorem scidula { r° DAN. III. 5. v° DAN. III. 1_2: in TAB. 152.	
	pag. 55.	DAN. III. 37_2—45.
29	pag. 56.	DAN. III. 29—37.
	„ 57.	OSEE XIV. 1_2—4_2.
30	pag. 58.	OSEE XIV. 9—10_2.
	„ 59.	OSEE VII. 11—14.
31	pag. 60.	OSEE VIII. 1—5.
	„ 61.	EZECH. XLI. 2_3—5.
32	pag. 62.	EZECH. XL. 47_2—49_3.
	„ 63.	SOPH. III. 13_3—17.
33	pag. 64.	SOPH. III. 19_3—20_3.
	„ 65.	AGG. II. 7_2—11.
34	pag. 66.	AGG. II. 13_2—16.
	„ 67.	EZECH. XL. 44—46.
35	pag. 68.	EZECH. XL. 39_2—42.
	„ 69.	EZECH. XL. 42—43_2.
36	pag. 70.	EZECH. XL. 46—47.
	„ 71.	AGG. II. 16_2—19.
37	pag. 72.	AGG. II. 11—13_2.
	„ 73.	INCIPIT AGG.
38	pag. 74.	SOPH. III. 17_2—19_3.
	„ 75.	EZECH. XLI. 1—2_3.
39	pag. 76.	EZECH. XLI. 5_2—7.
	„ 77.	MICH. III. 11_2—IV. 1_3.
40	pag. 78.	MICH. III. 6—8_2
	„ 79.	MICH. I. 9—12.
41	pag. 80.	MICH. I. 4_2—7.
	„ 81.	EZECH. XL. 27—29.
42	pag. 82.	EZECH. XL. 22—24.
	„ 83.	EZECH. XLI. 25_2—XLII. 1_2.
43	pag. 84.	EZECH. XLI. 20_2—22_3.
	„ 85.	EZECH. XLI. 16_3—20.
44	pag. 86.	EZECH. XLI. 23—25.
	„ 87.	EZECH. XL. 20_2—22.
45	pag. 88.	EZECH. XL. 24_2—26_2.
	„ 89.	MICH. I. 1—3_2.
46	pag. 90.	MICH. I. 7—9.
	„ 91.	MICH. III. 4—5_3.
47	pag. 92.	MICH. III. 8_2—11_2.
	„ 93.	DAN. III. 85—88. 2_2.
48	pag. 94.	DAN. III. 91_3—93_3.
	„ 95.	DAN. V. 13—15_2.

TABVLA		TEXTVS
49	pag. 96.	DAN. V. 17_2—20.
	„ 97.	DAN. III. 65—70_2.
50	pag. 98.	DAN. III. 75—80_2.
	„ 99.	DAN. II. 30—32.
51	pag. 100.	DAN. II. 35—36_2.
	„ 101.	DAN. II. 37—39.
52	pag. 102.	DAN. II. 32_2—34_2.
	„ 103.	DAN. III. 80_2—84_2.
53	pag. 104.	DAN. III. 70_2—74_2.
	„ 105.	DAN. V. 20—21_3.
54	pag. 106.	DAN. V. 15_2—17_2.
	„ 107.	DAN. III. 93_3—95.
55	pag. 108.	DAN. III. 89—91_2.
	„ 109.	DAN. XIV. 35—39_2.
56	pag. 110.	DAN. XIV. 27—30.
	„ 111.	OSEE VI. 9—VII. 1_2.
57	pag. 112.	OSEE VII. 4_2—7_2.
	„ 113.	Non rescripta.
58	pag. 114.	Non rescripta.
	„ 115.	DAN. XIV. 3—6_2.
59	pag. 116.	DAN. XIII. 60—63_2.
	„ 117.	DAN. XIV. 18—21_2.
60	pag. 118.	DAN. XIV. 10_2—13_2.
	„ 119.	DAN. XIV. 6_2—10_2.
61	pag. 120.	DAN. XIV. 13_2—18.
	„ 121.	DAN. XIII. 55_2—59_2.
62	pag. 122.	DAN. XIII. 63_2—XIV. 2_2.
	„ 123.	OSEE VII. 7_2—11.
63	pag. 124.	OSEE VII. 1_3—4_2.
	„ 125.	DAN. XIV. 22—26_2.
64	pag. 126.	DAN. XIV. 31—34.
	„ 127.	ZACH. X. 6_3—8_2.
65	pag. 128.	ZACH. X. 2—3_2.
	„ 129.	HAB. II. 16_2—19.
66	pag. 130.	HAB. III. 2_2—5_2.
	„ 131.	HAB. III. 6—8_2.
67	pag. 132.	HAB. III. 11_2—14.
	„ 133.	ZACH. XI. 6—8.
68	pag. 134.	ZACH. X. 11_3—XI. 3.
	„ 135.	ZACH. X. 9—11_3.
69	pag. 136.	ZACH. XI. 3—6.
	„ 137.	HAB. III. 14_2—16_3.
70	pag. 138.	HAB. III. 8_2—11_2.
	„ [illegible]	HAB. II. 19_2—III. 2_2.
71	pag. 140.	HAB. II. 13_2—16_2.
	„ [illegible]	ZACH. IX. 16—X. 2.
72	pag. [illegible]	ZACH. X. 4—6_2.
	„ [illegible]	AMOS I. 13_2—II. 1_2.
73	pag. [illegible]	AMOS I. 9—11.
	„ [illegible]	IOEL I. 7_2—11_2.

TABVLA		TEXTVS
74	pag. 146.	IOEL I. 1—4_2.
	„ 147.	AMOS III. 15_2—IV. 2_2.
75	pag. 148.	AMOS III. 10—12_2.
	„ 149.	AMOS III. 12_2—15.
76	pag. 150.	AMOS IV. 2_2—5.
	„ 151.	IOEL I. 5—7_2.
77	pag. 152.	IOEL I. 12—14.
	„ 153.	AMOS I. 6—8_2.
78	pag. 154.	AMOS I. 11—13_2.
	„ 155.	OSEE XIII. 2_2—5.
79	pag. 156.	OSEE XIII. 10—14.
	„ 157.	OSEE XIII. 14—XIV. 1_2.
80	pag. 158.	OSEE XIII. 6—10.
	„ 159.	OSEE IX. 1—4_2.
81	pag. 160.	OSEE VIII. 9—13.
	„ 161.	Non rescripta.
82	pag. 162.	Non rescripta.
	„ 163.	DAN. XII. 5—7_2.
83	pag. 164.	DAN. XII. 10—13_2.
	„ 165.	DAN. XIII. 3—7.
84	pag. 166.	DAN. XIII. 11—15_2.
	„ 167.	EZECH. XLIV. 9_3—12.
85	pag. 168.	EZECH. XLIV. 14—16_2.
	„ 169.	EZECH. XLIII. 9_2—11_2.
86	pag. 170.	EZECH. XLIII. 13—14_2.
	„ 171.	EZECH. XLIII. 14_2—17.
87	pag. 172.	EZECH. XLIII. 11_2—13.
	„ 173.	EZECH. XLIV. 16_2—19.
88	pag. 174.	EZECH. XLIV. 12—13_3.
	„ 175.	DAN. XIII. 15_2—19.
89	pag. 176.	DAN. XIII. 7_2—11.
	„ 177.	DAN. XIII. 1—3.
90	pag. 178.	DAN. XII. 7_2—10.
	„ 179.	DAN. XI. 29_2—31.
91	pag. 180.	DAN. XI. 34_2—36_2.
	„ 181.	DAN. XI. 21_2—24_2.
92	pag. 182.	DAN. XI. 26_2—29.
	„ 183.	EZECH. XLVIII. 20—21_3.
93	pag. 184.	EZECH. XLVIII. 16—17_2.
	„ 185.	DAN. XIII. 42—47.
94	pag. 186.	DAN. XIII. 52—55_2.
	„ 187.	DAN. XIII. 47_2—52.
95	pag. 188.	DAN. XIII. 37—42.
	„ 189.	EZECH. XLVIII. 18—19_2.
96	pag. 190.	EZECH. XLVIII. 21_3—22_2.
	„ 191.	DAN. XI. 24_3—26.
97	pag. 192.	DAN. XI. 18_2—21.
	„ 193.	DAN. XI. 37—39.
98	pag. 194.	DAN. XI. 31_2—34.
	„ 195.	EZECH. XLVII. 3—5_2.
99	pag. 196.	EZECH. XLVI. 22_2—XLVII. 1.
	„ 197.	EZECH. XLVI. 18—19_2.
100	pag. 198.	EZECH. XLVI. 12_3—14_2.
	„ 199.	DAN. IV. 15—16_2.
101	pag. 201.*)	DAN. IV. 18_2—20_3.
	„ 202.	DAN. IV. 22_3—24_2.
102	pag. 203.	DAN. IV. 28_2—30.
	„ 204.	DAN. IV. 30_2—31.
103	pag. 205.	DAN. IV. 25—28.
	„ 206.	DAN. IV. 20_3—22_2.
104	pag. 207.	DAN. IV. 16_3—18_2.
	„ 208.	EZECH. XLVI. 11—12_2
105	pag. 209.	EZECH. XLVI. 15—17_3
	„ 210.	EZECH. XLVI. 20—22.
106	pag. 211.	EZECH. XLVII. 1—3.
	„ 212.	DAN. IX. 8_2—11_2.
107	pag. 213.	DAN. IX. 4—6_2.
	„ 214.	DAN. XI. 6_2—7_2.
108	pag. 215.	DAN. XI. 1_2—4.
	„ 216.	EZECH. XLIII. 7_3—9.
109	pag. 217.	EZECH. XLIII. 2_2—4_2.
	„ 218.	EZECH. XLIV. 27—30.
110	pag. 219.	EZECH. XLIV. 22—24_2.
	„ 220.	EZECH. XLIV. 19—22.
111	pag. 221.	EZECH. XLIV. 24_2—27.
	„ 222.	EZECH. XLII. 20—XLIII. 2_2.
112	pag. 223.	EZECH. XLIII. 5—7_2.
	„ 224.	DAN. X. 19_2—21_2.
113	pag. 225.	DAN. XI. 4—6.
	„ 226.	DAN. VIII. 27_2—IX. 3.
114	pag. 227.	DAN. IX. 6_2—8_2.
	„ 228.	EZECH. XLV. 14_2—17.
115	pag. 229.	EZECH. XLV. 8_2—11.
	„ 230.	OSEE X. 11_2—13_2.
116	pag. 231.	OSEE X. 5_2—8.
	„ 232.	EZECH. XLVIII. 6—8_3.
117	pag. 233.	EZECH. XLVIII. 10_3?—13_2.
	„ 234.	OSEE XI. 3—6_2.
118	pag. 235.	OSEE XI. 9_2—12_2.
	„ 236.	OSEE XI. 7—9_2.
119	pag. 237.	OSEE X. 14—XI. 2_2.
	„ 238.	EZECH. XLVIII. 13_2—16.
120	pag. 239.	EZECH. XLVIII. 9—10_2.
	„ 240.	OSEE X. 1_2—5.
121	pag. 241.	OSEE X. 8_2—11.
	„ 242.	EZECH. XLV. 7—8_2.
122	pag. 243.	EZECH. XLV. 11_2—14.
	„ 244.	EX PROL. IN DAN.
123	pag. 245.	EX PROL. IN DAN.
	„ 246.	DAN. II. 10—11_3.
124	pag. 247.	DAN. II. 14—17.
	„ 248.	DAN. VI. 6—8.
125	pag. 249.	DAN. VI. 10_3—12_2.
	„ 250.	DAN. VII. 26—28.
126	pag. 251.	DAN. VIII. 3_2—5.
	„ 252.	DAN. VII. 28_2—VIII. 3_2.
127	pag. 253.	DAN. VII. 23_2—25_2.
	„ 254.	DAN. VI. 8—10_2.
128	pag. 255.	DAN. VI. 4—6.
	„ 256.	DAN. II. 17—20.
129	pag. 257.	DAN. II. 12—14.
	„ 258.	EX PROL. IN DAN.
130	pag. 259.	EX PROL. IN DAN.
	„ 260.	EZECH. XLVII. 6—9.
131	pag. 261.	EZECH. XLVII. 12—13_2.
	„ 262.	EZECH. XLVI. 2—4.
132	pag. 263.	EZECH. XLVI. 7—9_2.
	„ 264.	OSEE I. 7—10_2.
133	pag. 265.	OSEE II. 2_2—5_2.
	„ 266.	OSEE V. 10—13_3.
134	pag. 267.	OSEE VI. 2—4_2.
	„ 268.	OSEE VI. 5—8_2.
135	pag. 269.	OSEE V. 13_3—VI. 2.
	„ 270.	OSEE II. 5_2—7_2.
136	pag. 271.	OSEE I. 10_2—II. 2.
	„ 272.	EZECH. XLVI. 9_2—10_2.
137	pag. 273.	EZECH. XLVI. 4_2—6_2.
	„ 274.	EZECH. XLVII. 14—16.
138	pag. 275.	EZECH. XLVII. 9_2—11_2.
	„ 276.	DAN. VI. 1—4.
139	pag. 277.	DAN. V. 23_3—27.
	„ 278.	OSEE V. 6—9_2.
140	pag. 279.	OSEE V. 1—3.
	„ 280.	OSEE II. 16—19_2.
141	pag. 281.	OSEE II. 10—12_3.
	„ 282.	DAN. VIII. 13—15_2.
142	pag. 283.	DAN. VIII. 8—10.
	„ 284.	DAN. VIII. 5_2—7_3.
143	pag. 285.	DAN. VIII. 10_2—13.
	„ 286.	OSEE II. 7_2—9_2.
144	pag. 287.	OSEE II. 13—15_2.
	„ 288.	OSEE IV. 15—19.
145	pag. 289.	OSEE V. 3_2—6.
	„ 290.	DAN. V. 22—23_3.
146	pag. 291.	DAN. V. 28—VI. 1.
	„ 292.	DAN. V. 2_3—5.
147	pag. 293.	DAN. IV. 33_{1-3}.
	„ 294.	DAN. IV. 13—15.
148	pag. 295.	DAN. IV. 8—10.
	„ 296.	DAN. III. 15—16.
149	pag. 297.	DAN. III. 10—12_2.
	„ 298.	DAN. III. 25_2—29.
150	pag. 299.	DAN. III. 19_2—22.
	„ 300.	DAN. III. 16—19.
151	pag. 301.	DAN. III. 22—25.
	„ 302.	DAN. IV. 5_2—7_2.
152	pag. 303.	DAN. IV. 10_2—12_2.
	„ 304.	DAN. IV. 31_2—32_3.
	In scidula:	DAN. III. 1_2.

*) Numerus 200 deest in Codice.

B. CONSPECTVS LOCORVM

TEXTVS		TAB.	PAG.
EZECH. XL.	20_2—22	44	87
	22—24	42	82
	24_2—26_2	45	88
	27—29	41	81
	39_2—42	35	68
	42—43_2	35	69
	44—46	34	67
	46—47	36	70
	47_2—49_3	32	62
XLI.	1—2_3	38	75
	2_3—5	31	61
	5_2—7	39	76
	16_3—20	43	85
	20_2—22_3	43	84
	23—25	44	86
	25_2—26_2	42	83
XLII.	1_2	42	83
	11_2—13	10	19
	13_2—14_2	16	30
	14_2—16_2	11	20
	17—20	15	29
	20_{1-2}	111	222
XLIII.	1—2_2	111	222
	2_2—4_2	109	217
	5—7_2	112	223
	7_3—9	108	216
	9_2—11_2	85	169
	11_2—13	87	172
	13—14_2	86	170
	14_2—17	86	171
XLIV.	9_3—12	84	167
	12—13_3	88	174
	14—16_2	85	168
	16_2—19	87	173
	19—22	110	220
	22—24_2	110	219
	24_2—27	111	221
	27—30	109	218
	30—31	13	25
XLV.	1—1_2	13	25
	1_2—3	13	24
	3—5_2	14	26
	5_2—7	12	23
	7—8_2	121	242
	8_2—11	115	229
	11_2—14	122	243
	14_2—17	114	228
XLVI.	2—4	131	262
	4_2—6_2	137	273
	7—9_2	132	263
	9_2—10_2	136	272
	11—12_2	104	208
	12_3—14_2	100	198
	15—17_3	105	209
	18—19_2	99	197
	20—22	105	210
	22_2—24_2	99	196

TEXTVS		TAB.	PAG.
EZECH. XLVII.	1	99	196
	1—3	106	211
	3—5_3	98	195
	6—9	130	260
	9_2—11_2	138	275
	12—13_2	131	261
	14—16	137	274
XLVIII.	6—8_3	116	232
	9—10_2	120	239
	10_3?—13_2	117	233
	13_2—16	119	238
	16—17_2	93	184
	18—19_2	95	189
	20—21_3	92	183
	21_3—22_2	96	190
EX PROL. S. HIER.		122	244
IN DAN.		130	259
		123	245
		129	258
DAN. I.	1_2—3_2	1	1
	3_2—5_2	9	16
	6—8_2	2	3
	9—10_3	8	15
	11—14_2	2	2
	15—17	8	14
	17—19_2	3	4
	20—21	7	13
II.	1—1_2	7	13
	10—11_3	123	246
	12—14	129	257
	14—17	124	247
	17—20	128	256
	30—32	50	99
	32_2—34_2	52	102
	35—36_2	51	100
	37—39	51	101
III.	1_2	152	[54]
	1_2—3	28	54
	5	28	54
	5—7	27	53
	10—12_2	149	297
	15—16	148	296
	16—19	150	300
	19_2—22	150	299
	22—25	151	301
	25_2—29	149	298
	29—37	29	56
	37_2—45	28	55
	65—70_2	49	97
	70_2—74_2	53	104
	75—80_2	50	98
	80_2—84_2	52	103
	85—88. 2_2	47	93
	89—91_2	55	108
	91_3—93_3	48	94
	93_3—95	54	107
	95—96_2	3	5
	96_2—99	7	12
	99_2—100_3	4	6

TEXTVS		TAB.	PAG.
DAN. IV.	1—3_2	4	6
	3_2—5	6	11
	5_2—7_2	151	302
	8—10	148	295
	10_2—12_2	152	303
	13—15	147	294
	15—16_2	100	199
	16_3—18_2	104	207
	18_2—20_3	101	201
	20_3—22_2	103	206
	22_3—24_2	101	202
	25—28	103	205
	28_2—30	102	203
	30_2—31	102	204
	31_2—32_3	152	304
	33_{1-3}	147	293
V.	2_3—5	146	292
	5_2—7_2	4	7
	7_2—9	6	10
	9_2—11	5	8
	11_2—12_2	5	9
	13—15_2	48	95
	15_3—17_2	54	106
	17_2—20	49	96
	20—21_3	53	105
	22—23_3	145	290
	23_3—27	139	277
	28—31	146	291
VI.	1	146	291
	1—4	138	276
	4—6	128	255
	6—8	124	248
	8—10_2	127	254
	10_3—12_2	125	249
VII.	23_2—25_2	127	253
	26—28	125	250
	28_2	126	252
VIII.	1—3_2	126	252
	3_2—5	126	251
	5_2—7_3	142	284
	8—10	142	283
	10_2—13	143	285
	13—15_2	141	282
	16—19	14	27
	19—22	12	22
	22_2—25	15	28
	25_2—27_2	11	21
	27_2	113	226
IX.	1—3	113	226
	4—6_2	107	213
	6_2—8_2	114	227
	8_2—11_2	106	212
X.	19_2—21_2	112	224
XI.	1_2—4	108	215
	4—6	113	225
	6_2—7	107	214

TEXTVS		TAB.	PAG.
DAN. XI.	$8—10_2$	17	32
	$10_2—13$	9	17
	$13_2—15_2$	16	31
XII.	$5—7_2$	82	163
	$7_2—10$	90	178
	$10—13_2$	83	164
XIII.	$1—3$	89	177
	$3—7$	83	165
	$7_2—11$	89	176
	$11—15_2$	84	166
	$15_2—19$	88	175
	$37—42$	95	188
	$42—47$	93	185
	$47_2—52$	94	187
	$52—55_2$	94	186
	$55_2—59_2$	61	121
	$60—63_2$	59	116
	$63_2—65_2$	62	122
XIV.	$1—2$	62	122
	$3—6_2$	58	115
	$6_2—10_2$	60	119
	$10_2—13_2$	60	118
	$13_2—18$	61	120
	$18—21_2$	59	117
	$22—26_2$	63	125
	$27—30$	56	110
	$31—34$	64	126
	$35—39_2$	55	109
OSEE I.	$7—10_2$	132	264
	$10_2—11_3$	136	271
II.	$1—2$	136	271
	$2_2—5_2$	133	265
	$5_2—7_2$	135	270
	$7_2—9_2$	143	286
	$10—12_3$	141	281
	$13—15_2$	144	287
	$16—19_2$	140	280
IV.	$15—19$	144	288
V.	$1—3$	140	279
	$3_2—6$	145	289
	$6—9_2$	139	278
	$10—13_3$	133	266
	$13_3—15_2$	135	269
VI.	$1—2$	135	269
	$2—4_2$	134	267
	$5—8_2$	134	268
	$9—11_2$	56	111
VII.	$1—1_2$	56	111
	$1_3—4_2$	63	124
	$4_2—7_2$	57	112

TEXTVS		TAB.	PAG.
OSEE VII.	$7_2—11$	62	123
	$11—14$	30	59
	$14_2—16_3$	26	50
VIII.	$1—5$	31	60
	$5_2—8_2$	25	49
	$9—13$	81	160
IX.	$1—4_2$	80	159
	$7_2—10_2$	22	43
	$10_2—12_2$	20	38
	$13—15_3$	23	44
	$16—17_2$	19	37
X.	$1—1_2$	19	37
	$1_2—5$	120	240
	$5_2—8$	116	231
	$8_2—11$	121	241
	$11_2—13_2$	115	230
	$14—15$	119	237
XI.	$1—2_2$	119	237
	$3—6_2$	117	234
	$7—9_2$	118	236
	$9_2—12_2$	118	235
XII.	$1—4$	23	45
	$5—8_2$	19	36
	$8_2—12_2$	24	46
	$13—14_3$	18	35
XIII.	$1—2_2$	18	35
	$2_2—5$	78	155
	$6—10$	80	158
	$10—14$	79	156
	$14—15_2$	79	157
XIV.	$1—1_2$	79	157
	$1_2—4_2$	29	57
	$5—9$	27	52
	$9—10_2$	30	58
IOEL „INCIPIT“		26	51
I.	$1—4_2$	74	146
	$5—7_2$	76	151
	$7_2—11_2$	73	145
	$12—14$	77	152
AMOS I.	$6—8_2$	77	153
	$9—11$	73	144
	$11—13_2$	78	154
	$13_2—15_2$	72	143
II.	$1—1_2$	72	143
III.	$10—12_2$	75	148
	$12_2—15$	75	149
	15_2	74	147
IV.	$1—2_2$	74	147
	$2_2—5$	76	150

TEXTVS		TAB.	PAG.
AMOS VII.	$14—17_2$	20	39
	17_3	22	42
VIII.	$1—3$	22	42
	$3_2—6_2$	21	40
	$7—9_2$	21	41
ION. II.	$2—5_2$	17	33
	$6—8_2$	25	48
	$9—11_2$	18	34
III.	$1—3$	18	34
	$4—6_2$	24	47
MICH. I.	$1—3_2$	45	89
	$4_2—7$	41	80
	$7—9$	46	90
	$9—12$	40	79
III.	$4—5_3$	46	91
	$6—8_2$	40	78
	$8_2—11_2$	47	92
	$11_2—12_3$	39	77
IV.	$1—1_3$	39	77
HAB. II.	$13_2—16_2$	71	140
	$16_2—19$	65	129
	$19_2—20_2$	70	139
III.	$1—2_2$	70	139
	$2_2—5_2$	66	130
	$6—8_2$	66	131
	$8_2—11_2$	70	138
	$11_2—14$	67	132
	$14_2—16_3$	69	137
SOPH. III.	$13_3—17$	32	63
	$17_2—19_3$	38	74
	$19_3—20_3$	33	64
AGG. „INCIPIT“		37	73
II.	$7_2—11$	33	65
	$11—13_2$	37	72
	$13_2—16$	34	66
	$16_2—19$	36	71
ZACH. IX.	$16—17_2$	71	141
X.	$1—2$	71	141
	$2—3_2$	65	128
	$4—6_2$	72	142
	$6_3—8_2$	64	127
	$9—11_3$	68	135
	$11_3—12_2$	68	134
XI.	$1—3$	68	134
	$3—6$	69	136
	$6—8$	67	133

Ars palaeographica eo et utilior fit et audacior, quo maiorem progressum ars photographica facit. Iam codices, ubicumque exstant, domi commode iudicatur, quali manu quando scripti sint, speciminibus inde sumptis et in propriis mensis multo opportunius explicatis, quam umquam licuit in alienis. Quin etiam toti libri per imagines repraesentantur, novae bibliothecae fiunt umbraticae, nec situs nec tinea amplius timetur, ubi litterarum monumenta tradita quondam tenuissimae materiae iam lapidibus efficiuntur perenniora. Nec solum longinquos codices ad manum tamquam praesentes intueri possumus aut invicem eos comparare aut excutere unumquemque, quamvis late ipsa exemplaria inter se distent et distantia restent, sed coepimus etiam redintegrare in unumque corpus rursus recomponere libros divulsos, si modo hic illic partes interitum subterfugerint. Ita homines resarcimus temporum iniurias: desierunt libri habere quae per vulgi ora feruntur fata singularia. Haec lux orta est, ex quo tempore ad codices restituendos et perpetuandos uti didicimus luce.

L. TRAUBE MONACENSIS - A. D. MCMII

Technische Bemerkungen.

1. Die 153 Lichtdrucke des vorliegenden I. Bandes des Spicilegium Palimpsestorum wurden ausgeführt von der rühmlich bekannten graphischen Kunstanstalt J. B. Obernetter in München nach photographischen Aufnahmen des Palimpsestinstitutes in Beuron.

2. Die, dem gewöhnlichen Auge oft fast unsichtbaren Texte der Palimpseste können durch ein spezielles auf Farbendifferenzierung beruhendes Verfahren wieder lesbar hervorgehoben werden, sofern noch ein Residuum der alten Tinte vorhanden und die Texte nicht vollständig ausgelöscht oder ausradiert sind.

3. Es muß eigens hervorgehoben werden, daß dieses Verfahren ein rein optisches ist und jegliche Anwendung von Reagentien ausschließt.

4. Wo es dienlich und wünschenswert erschien, wurde der ursprüngliche Text durch Zurückdrängen oder Abdecken der oberen, jüngeren Schrift kontrastreicher und damit auch leserlicher hervorgehoben, teils durch das bekannte Gradenwitz-Pringsheim-Verfahren, teils durch ein eigenes.

5. Das umstehende Faksimile, welches pag. 103 des Cod. Sangall. 193 zweimal gibt, zeigt den Unterschied zwischen der gewöhnlichen Photographie und dem Verfahren mit Farbendifferenzierung und Abdeckung des oberen jüngeren Textes.

6. Die Verschiedenheit des Pergamentes und der angewandten Tinten hatten mancherlei technische Schwierigkeiten zur Folge, die sich in der Ungleichheit einzelner Tafeln bemerkbar machen.

7. Hauptaugenmerk und Bestreben des Institutes war es, immer vor allem den ursprünglichen alten Text hervorzuheben, was weiterhin manche Ungleichheit in der Reproduktion zur Folge hatte.

Beuron, im Juli 1913.

Palimpsest-Institut der Erzabtei Beuron.

Cod. Sangall. 193, pag. 103. secundum photographiam ordinariam.

omnino ñ possunt. Nūquce enim
utrce humiliatcs & utrce oboedientia
sine caritatce dua fuerunt aut
ēe potuerunt aliquando. Quasic
ignis sine calore ut splendore omni
modis non ē. ttc caritcs sine humili
atcde ut oboedientice ēe ñ potest;
Utrcem ergo caritatcē & ipsa atcm
humiliatcē ut oboedientice retinen
dus. nihil quccsi denis meritis psumce
mus. Nemo se desuce industrice actol
lat. sed degratice diuince confidcat.
Nemo sibi uirginitatcē castionē orcego
nē uigilics ut ieiunice sine caritatcē
ut oboedientice pdeē credcat. Quicc
quomodo caro sine animce uiuere
non potest sic reliqi uirtutes sine
caritatcē figurcem habere possunt
uiritatcem non possunt;

Danieli III, 80a—84.

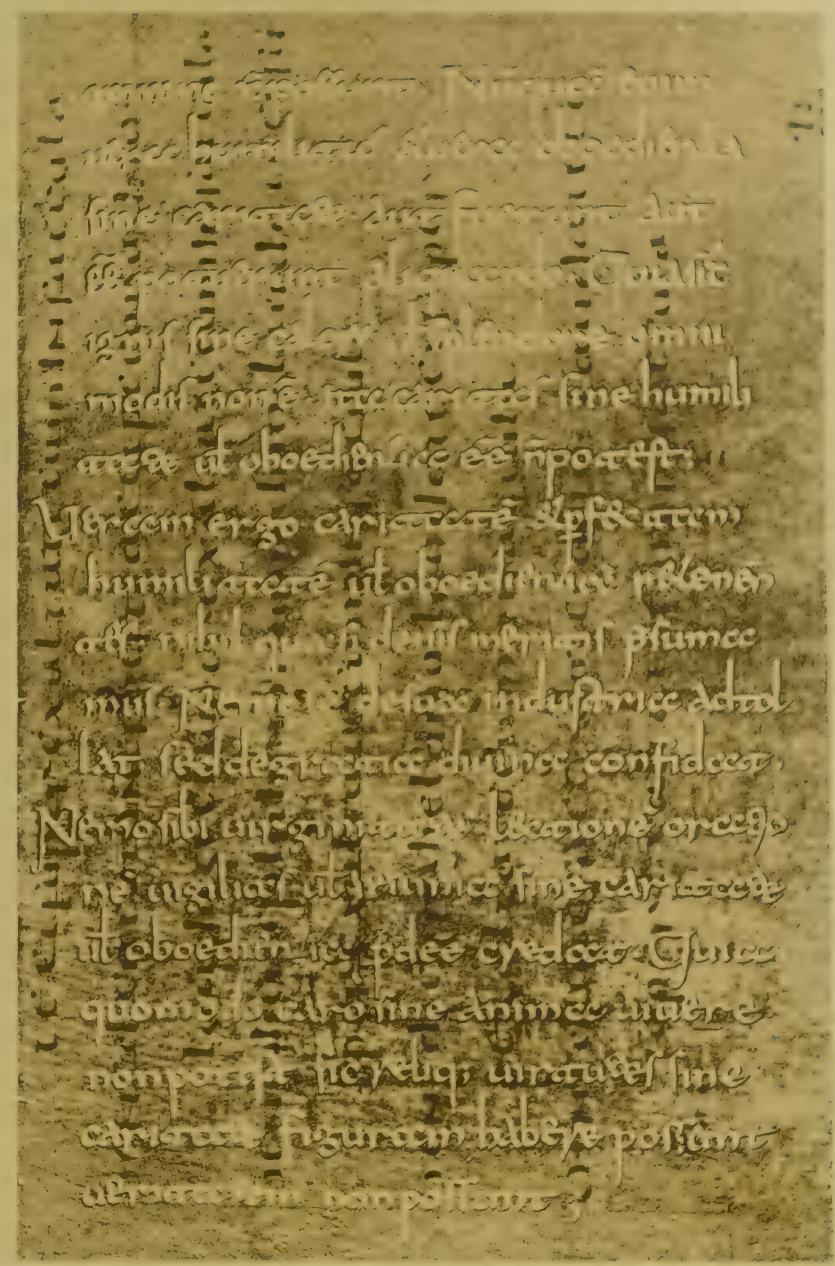

Eadem pagina iuxta methodum descriptam.

1 3 5 7 9

TABVLA 1

PAG. 1.

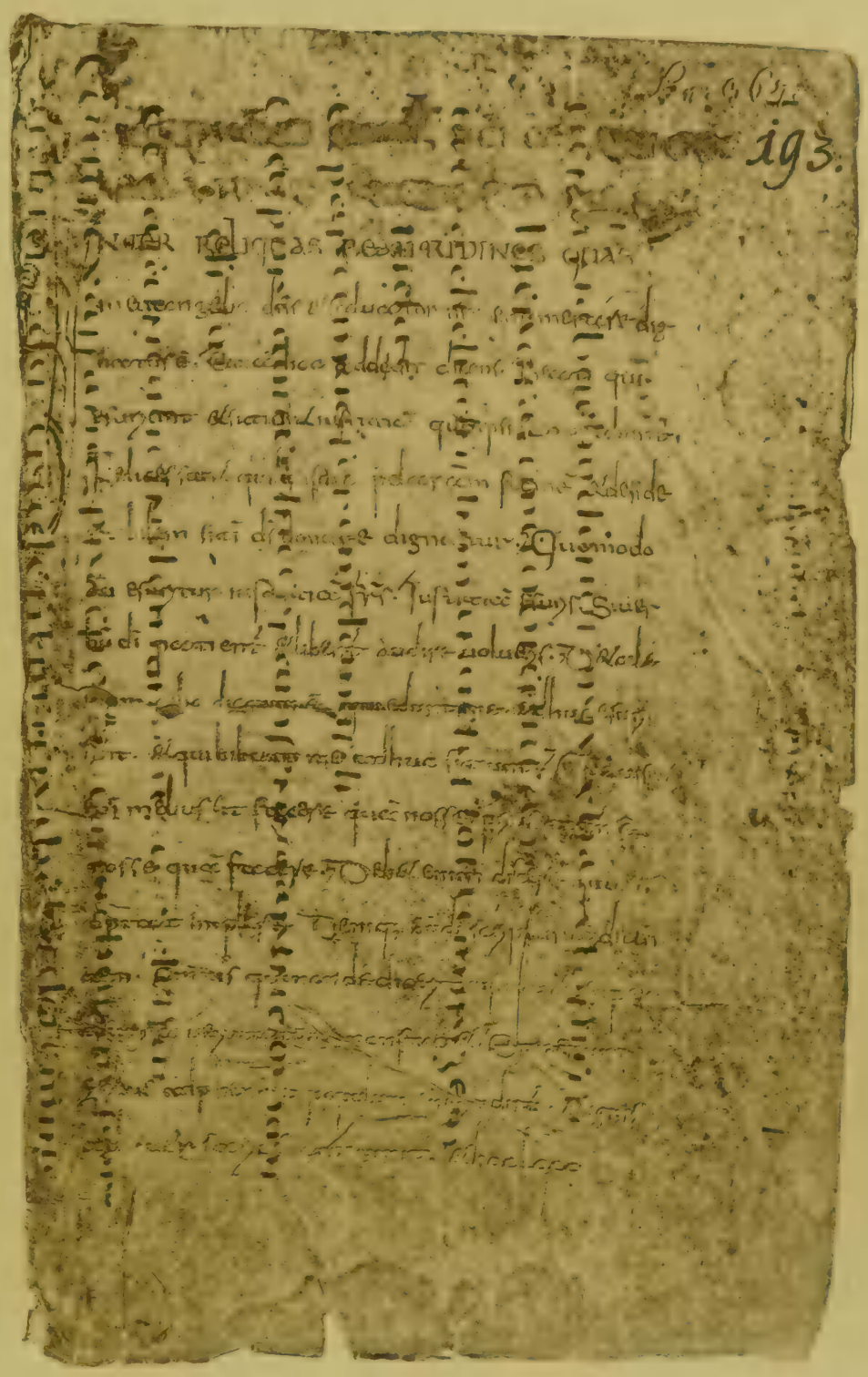

PAG. 1.
DAN. I.
1_2—3_2.

J. B. OBERNETTER, MÜN

TABVLA 2

PAG. 2/3.

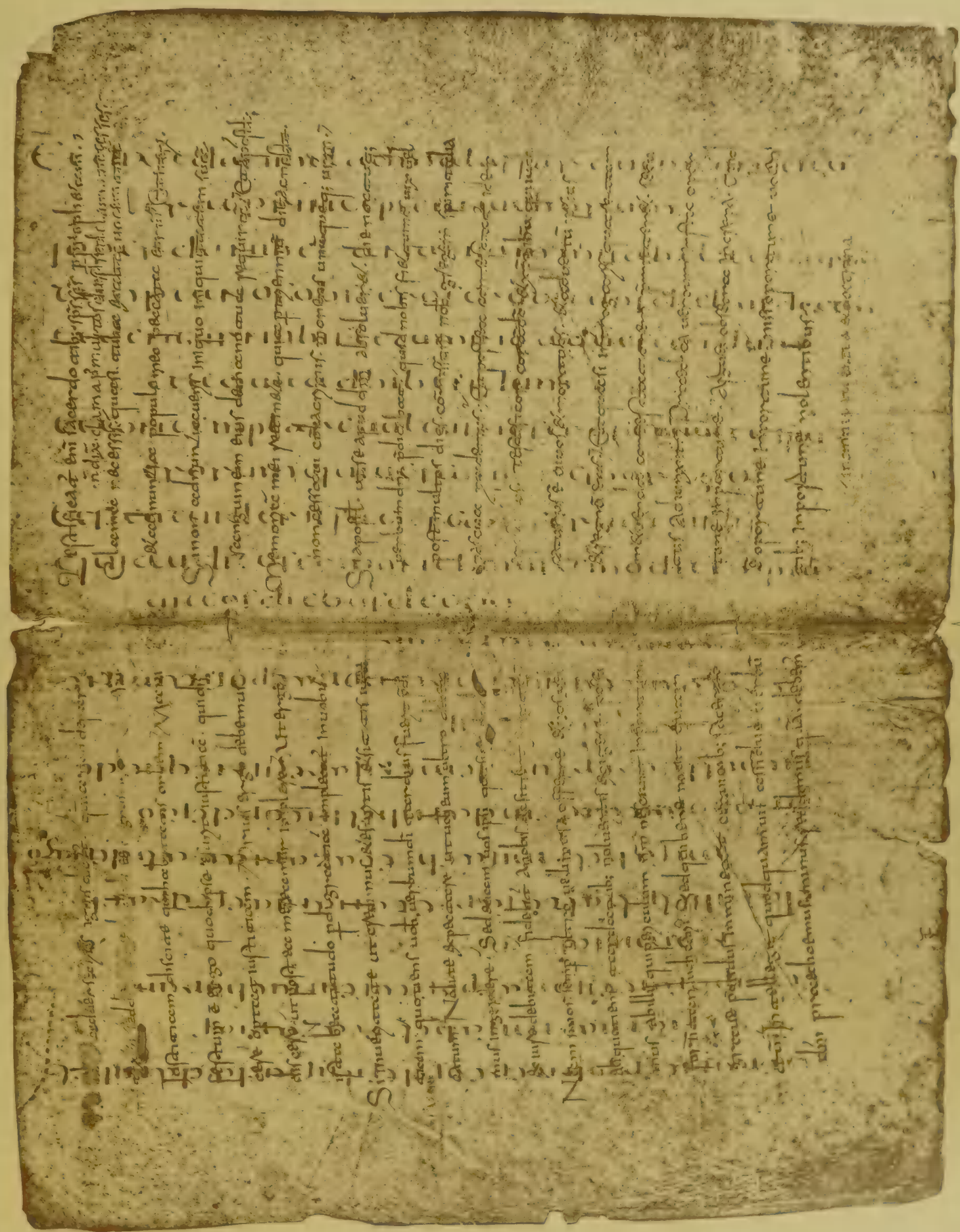

PAG. 2.
DAN. I.
11—14₂.

PAG 3. — DAN. I. 6—8₂.

TABVLA 3

PAG. 4/5.

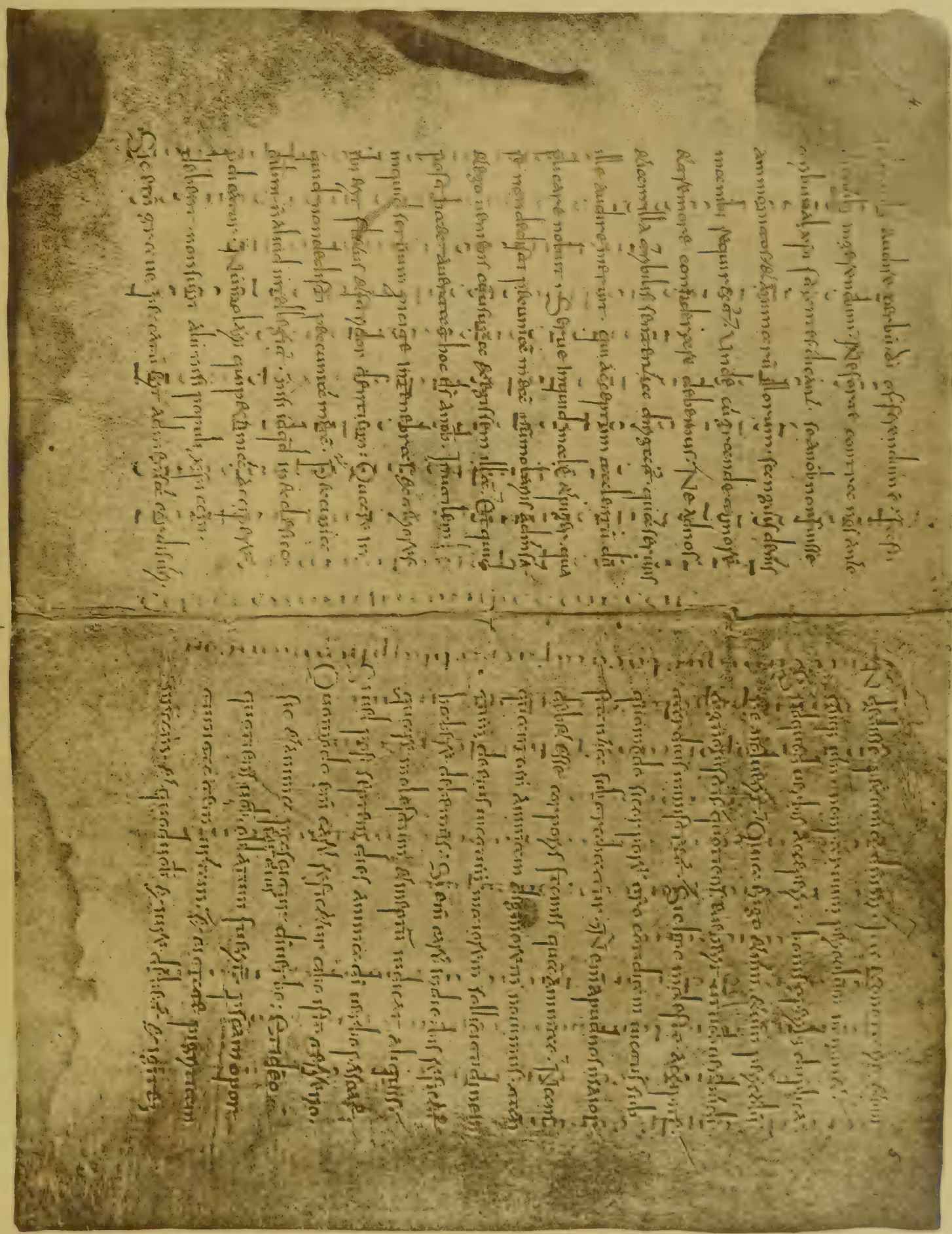

PAG. 4.
DAN. I.
17—19₂.

PAG. 5. — DAN. III. 95 – 96₂.

TABVLA 4

PAG. 6/7.

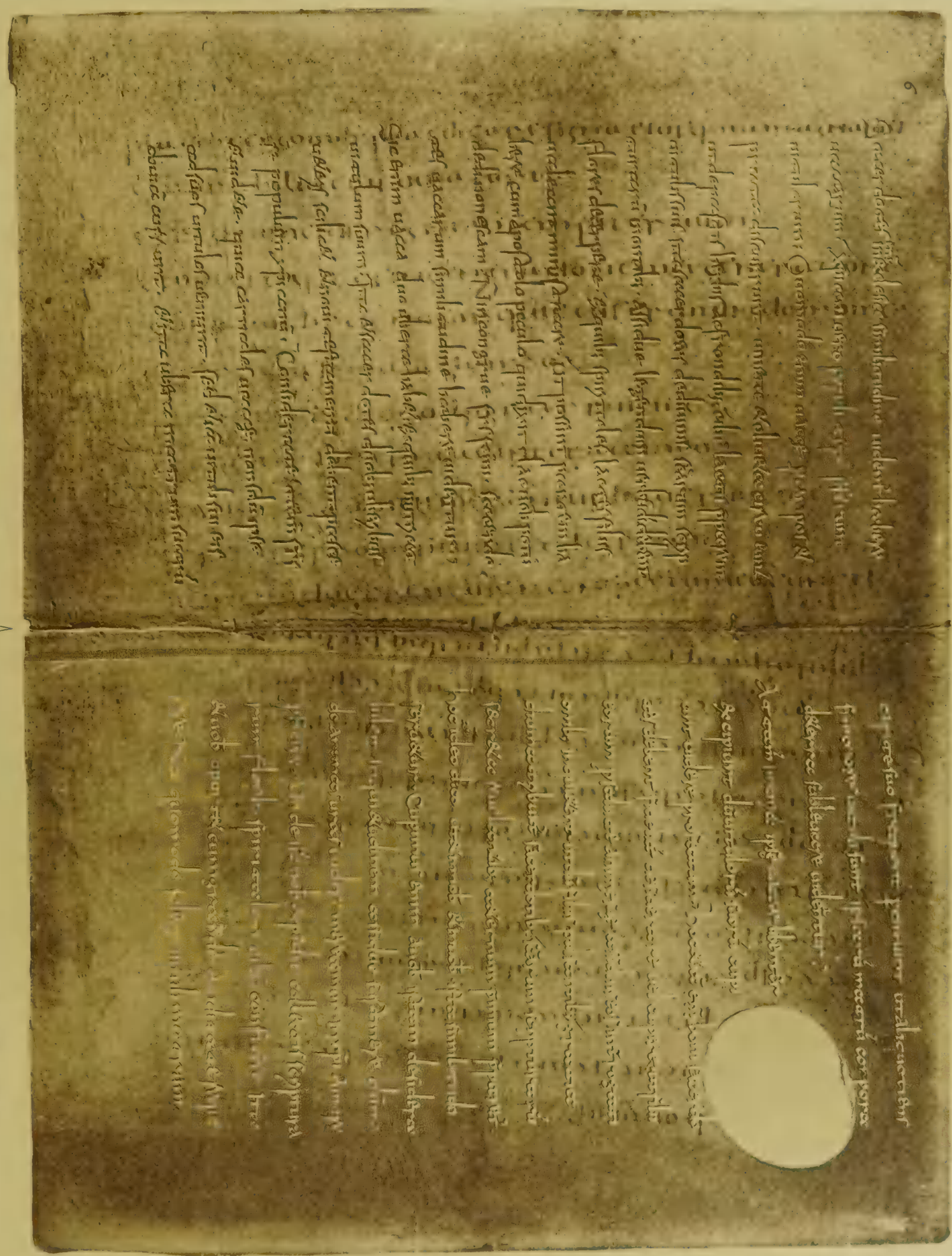

PAG. 6.
DAN. III.
99_2—IV. 3_2.

PAG. 7. — DAN. V. 5_2—7_2.

TABVLA 5

PAG. 8.9.

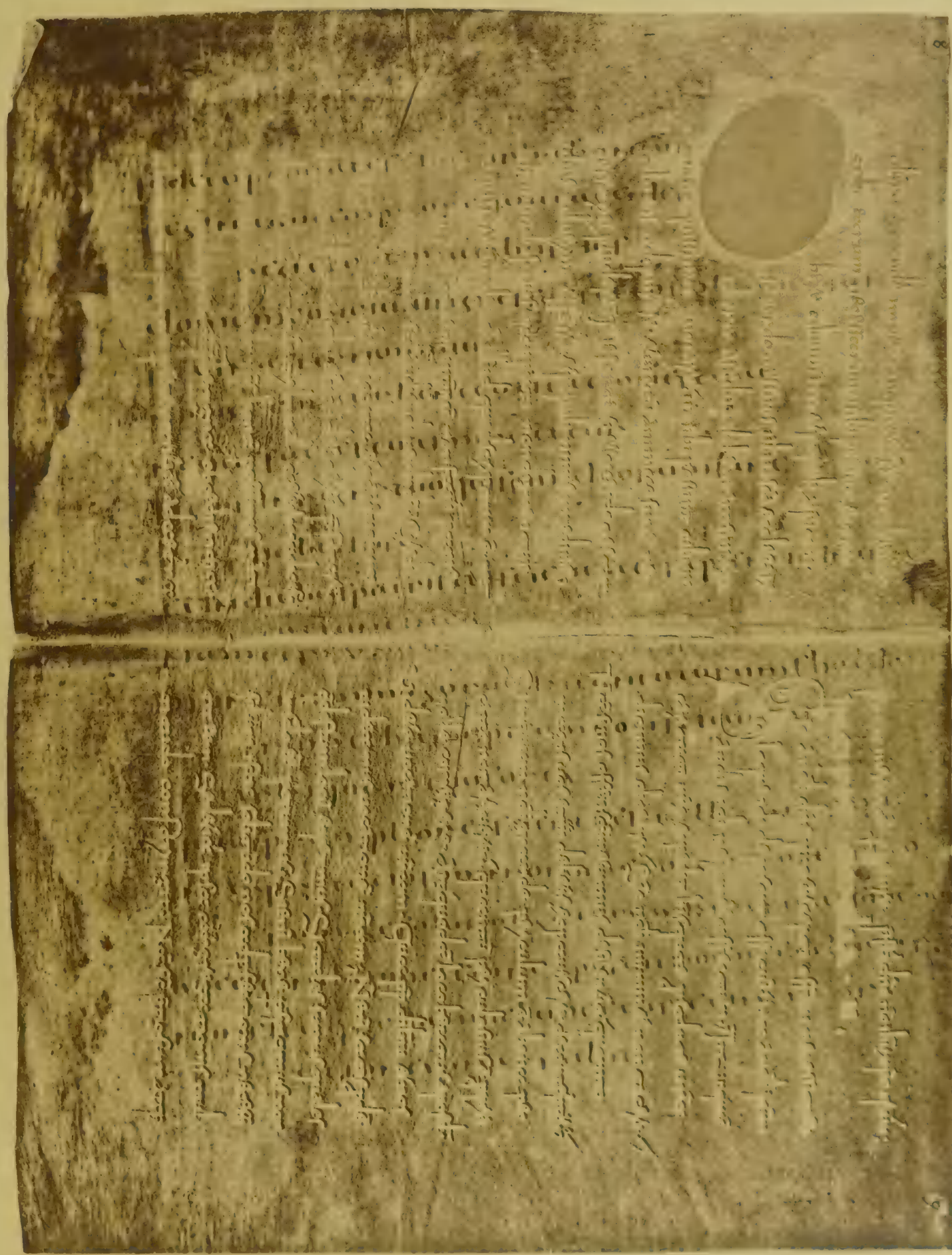

PAG. 8.
DAN. V.
$9_2 - 11$.

PAG. 9.
DAN. V.
$11_2 - 12_2$.

TABVLA 6

PAG. 10/11.

PAG. 10. — DAN. V. 7_2—9.

PAG. 11.
DAN. IV.
3_2—5.

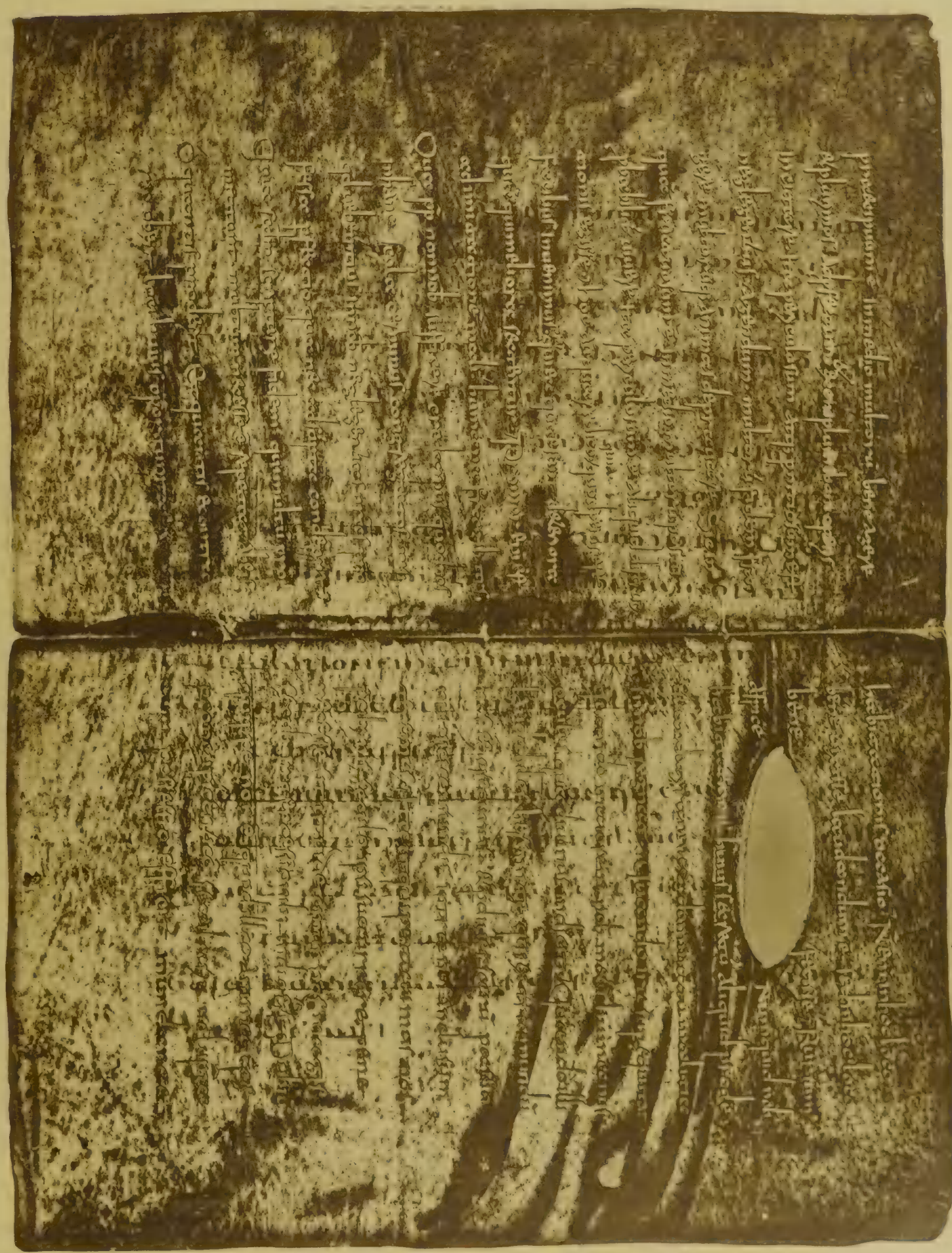

TABVLA 7

PAG. 12/13.

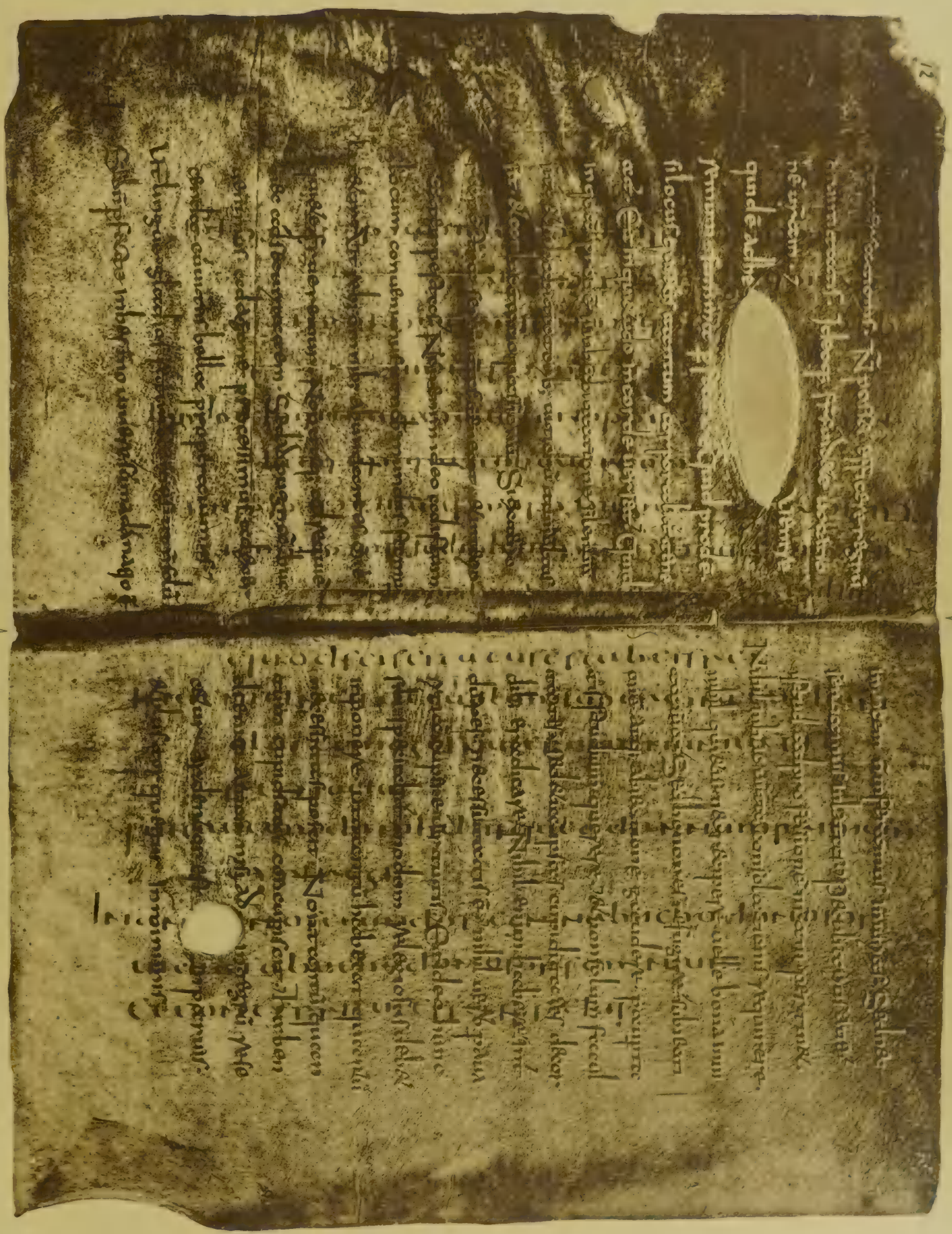

PAG. 12. — DAN. III. 96_2—99.

PAG. 13.
DAN. I.
20—II. 1_2.

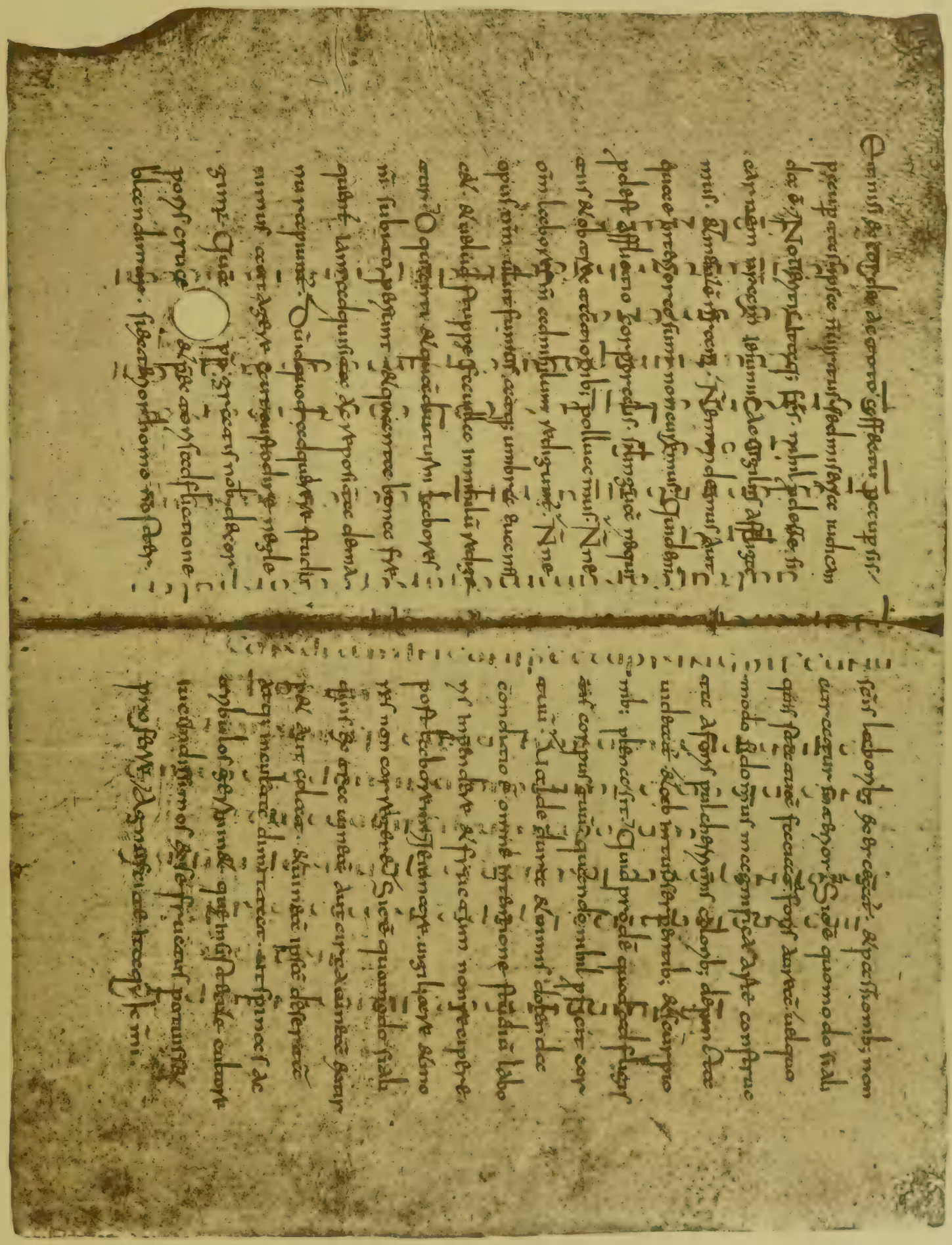

TABVLA 9

PAG. 16/17.

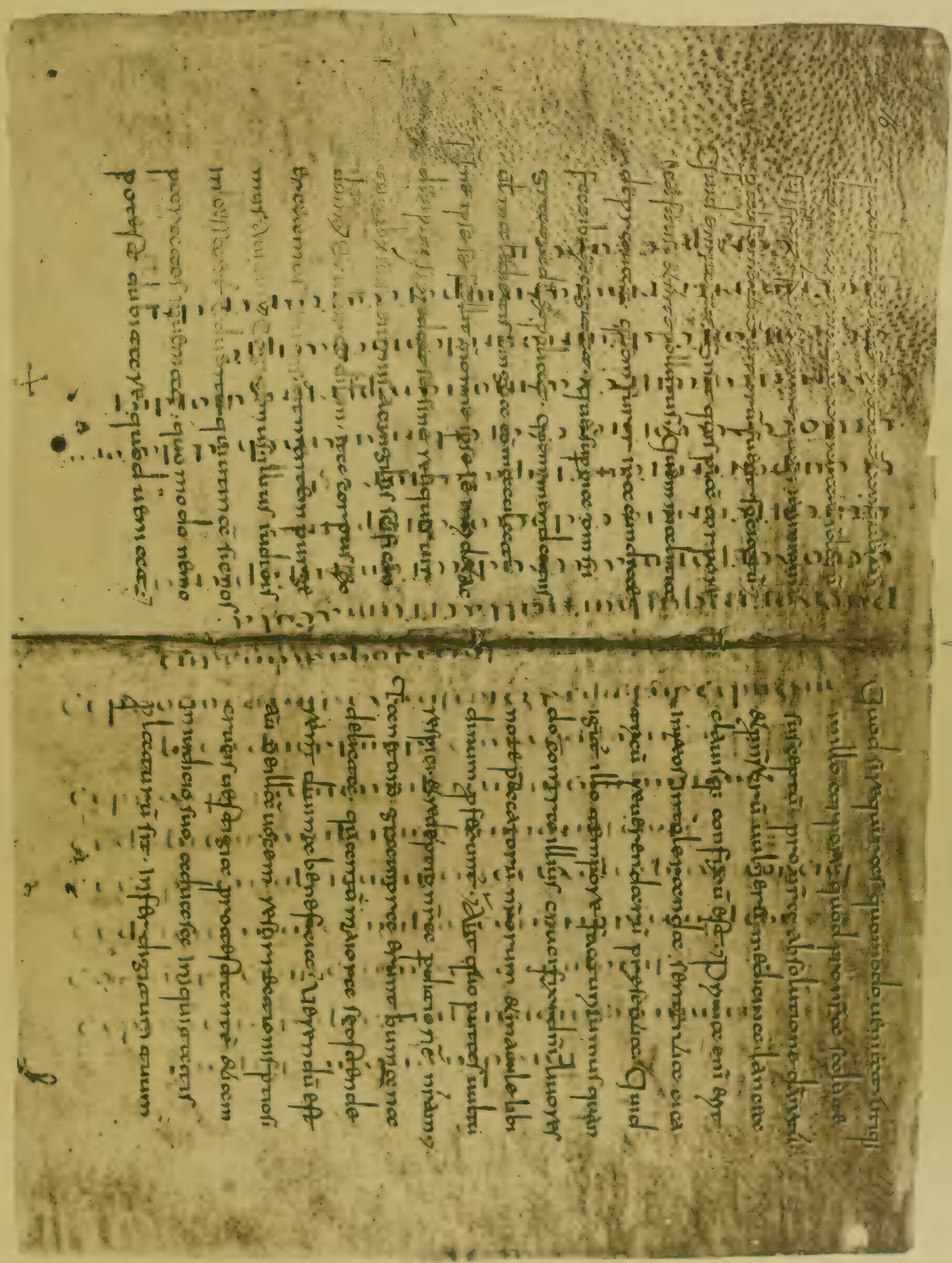

PAG. 16. — DAN. I. 3_2—5_2.

PAG. 17.
DAN. XI.
10_2—13.

TABVLA 10

PAG. 18/19.

PAG. 18. — DAN. XI. 16—18.

PAG. 19. — EZECH. XLII. 11₂—13.

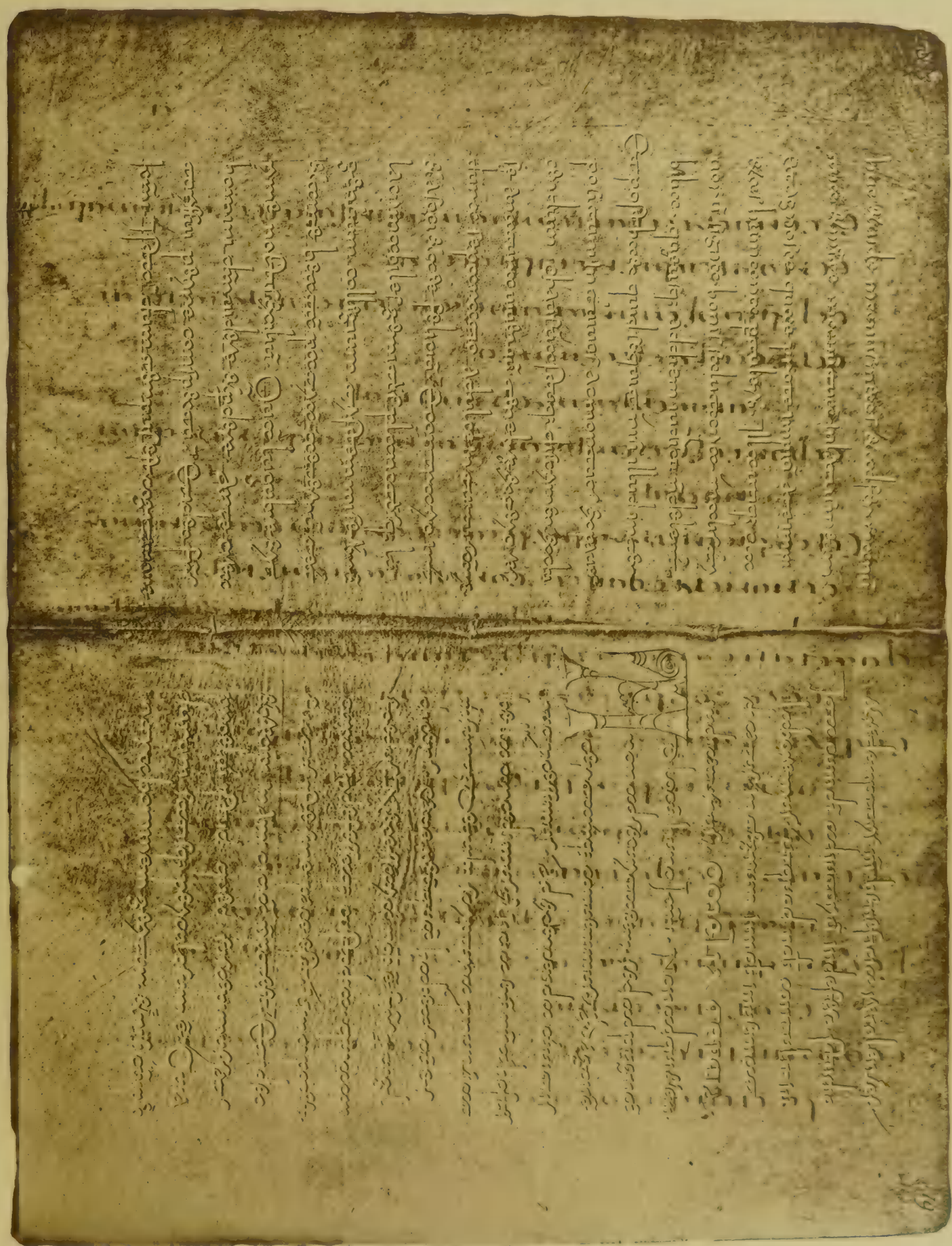

TABVLA II

PAG. 20/21.

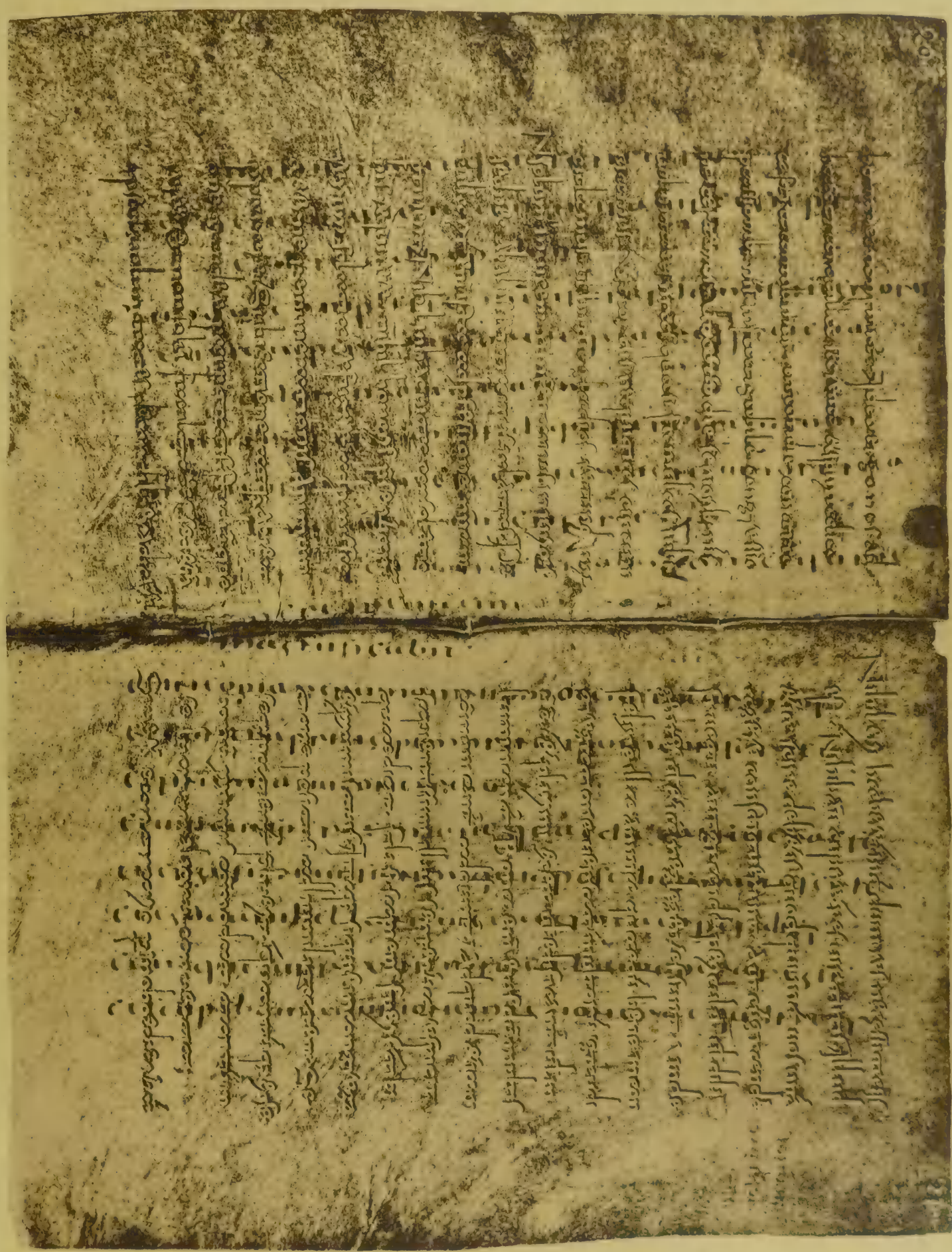

PAG. 20.
EZECH. XLII.
14₂—16₂.

PAG. 21.
DAN. VIII.
25₂—27₂.

TABVLA 12

PAG. 22/23.

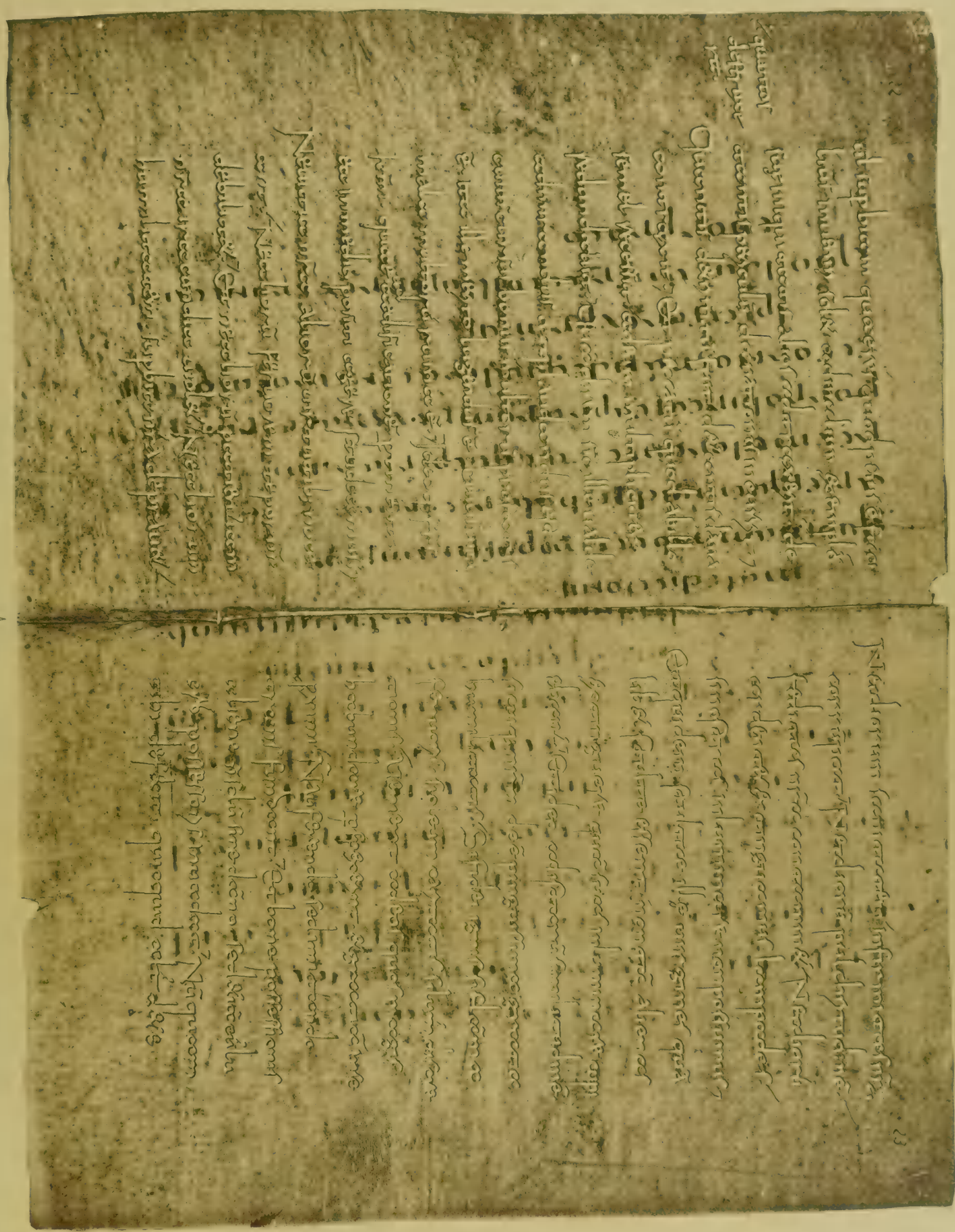

PAG. 22. — DAN. VIII. 19—22.

PAG. 23.
EZECH. XI
5_2—7.

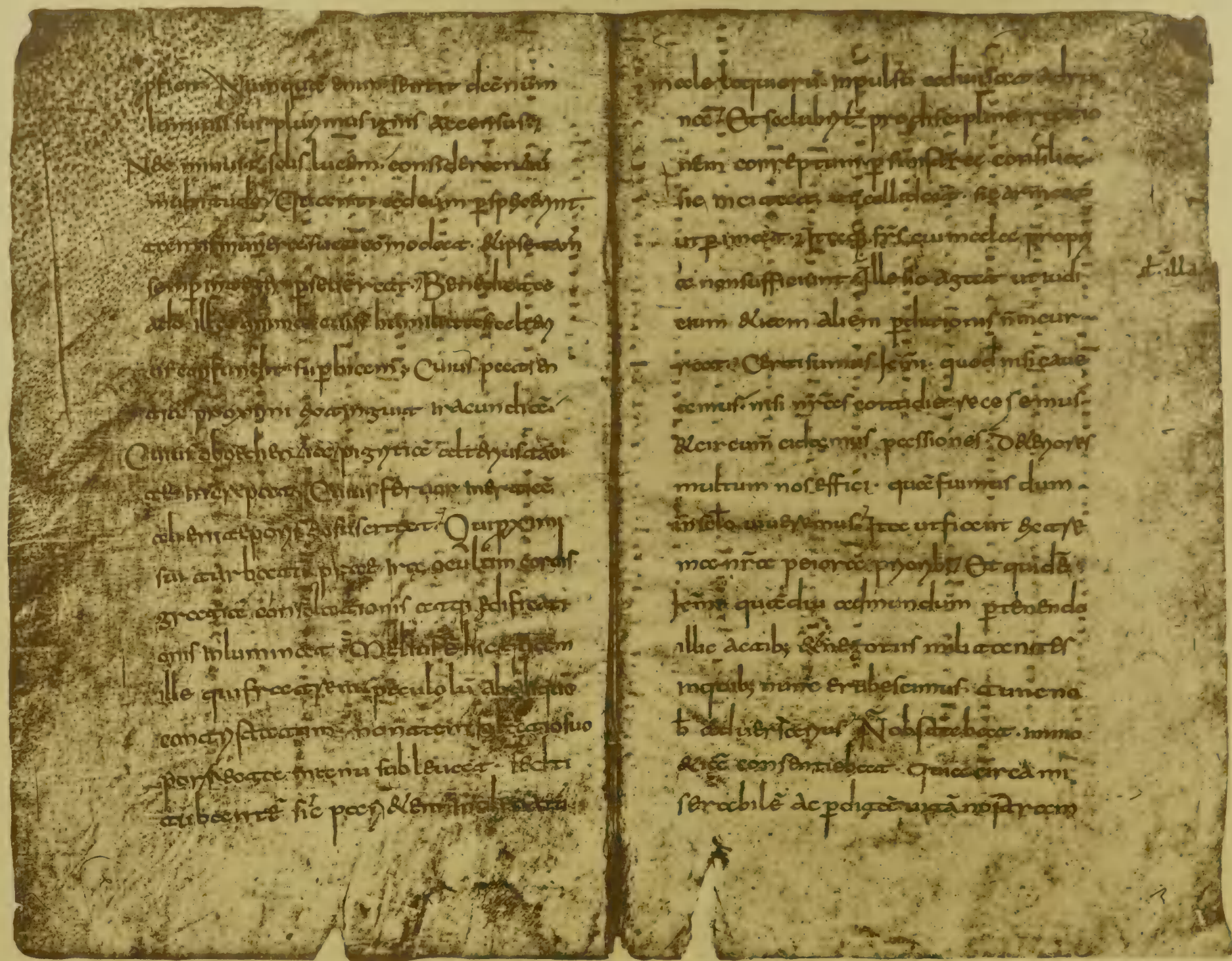

PAG. 25. — EZECH. XLIV. 30—XLV. 1a.

PAG. 24. — EZECH. XLV. 1a—3.

TABVLA 14

PAG. 26/27.

PAG. 26.
EZECH. XLV.
3—52.

PAG. 27. — DAN. VIII. 16.—19.

TABVLA 15

PAG. 28/29.

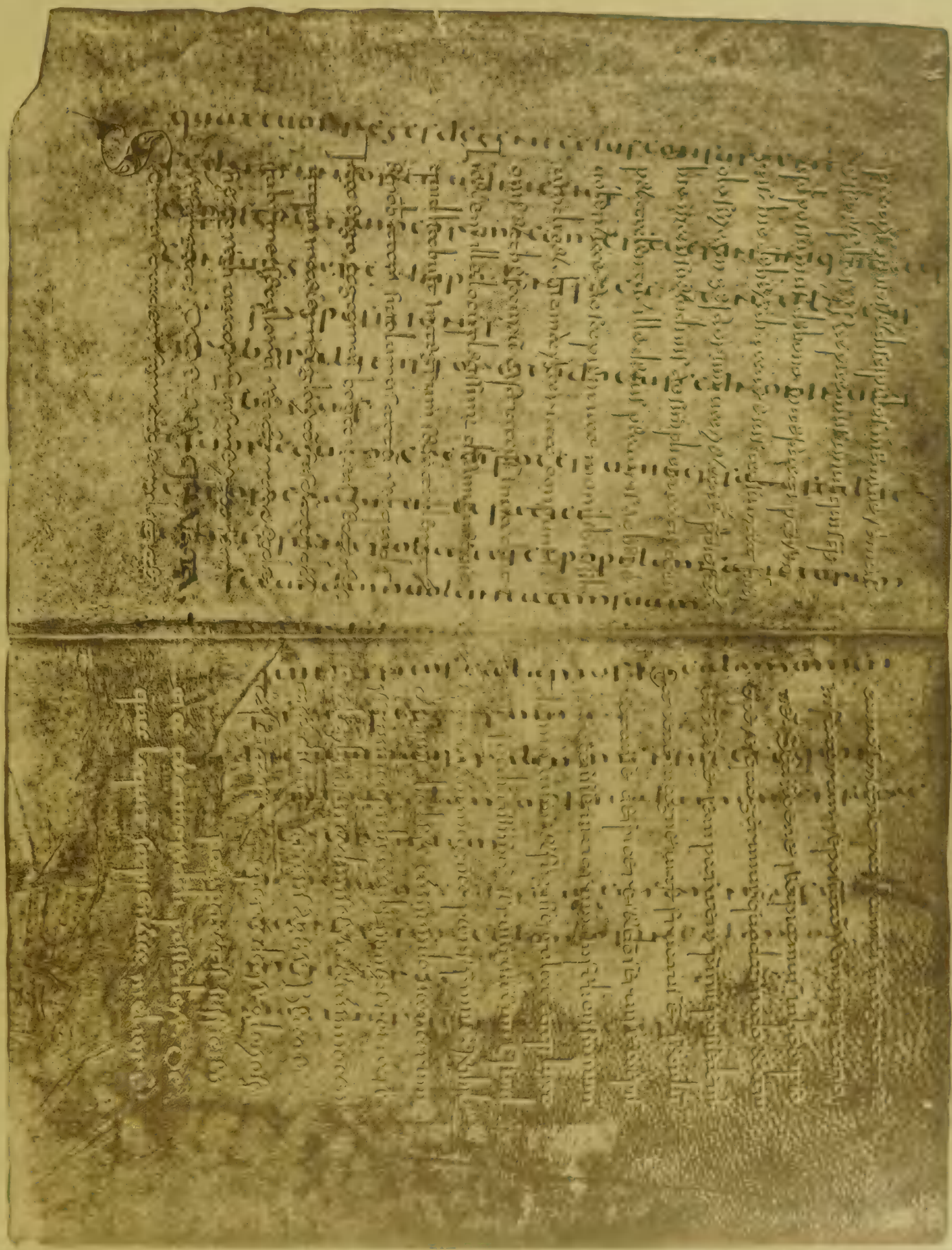

PAG. 28.
DAN. VIII.
22_2—25.

PAG. 29.
EZECH. XLII.
17—20.

TABVLA 16

PAG. 30/31.

PAG. 30. — EZECH. XLII. $13_2 - 14_2$.

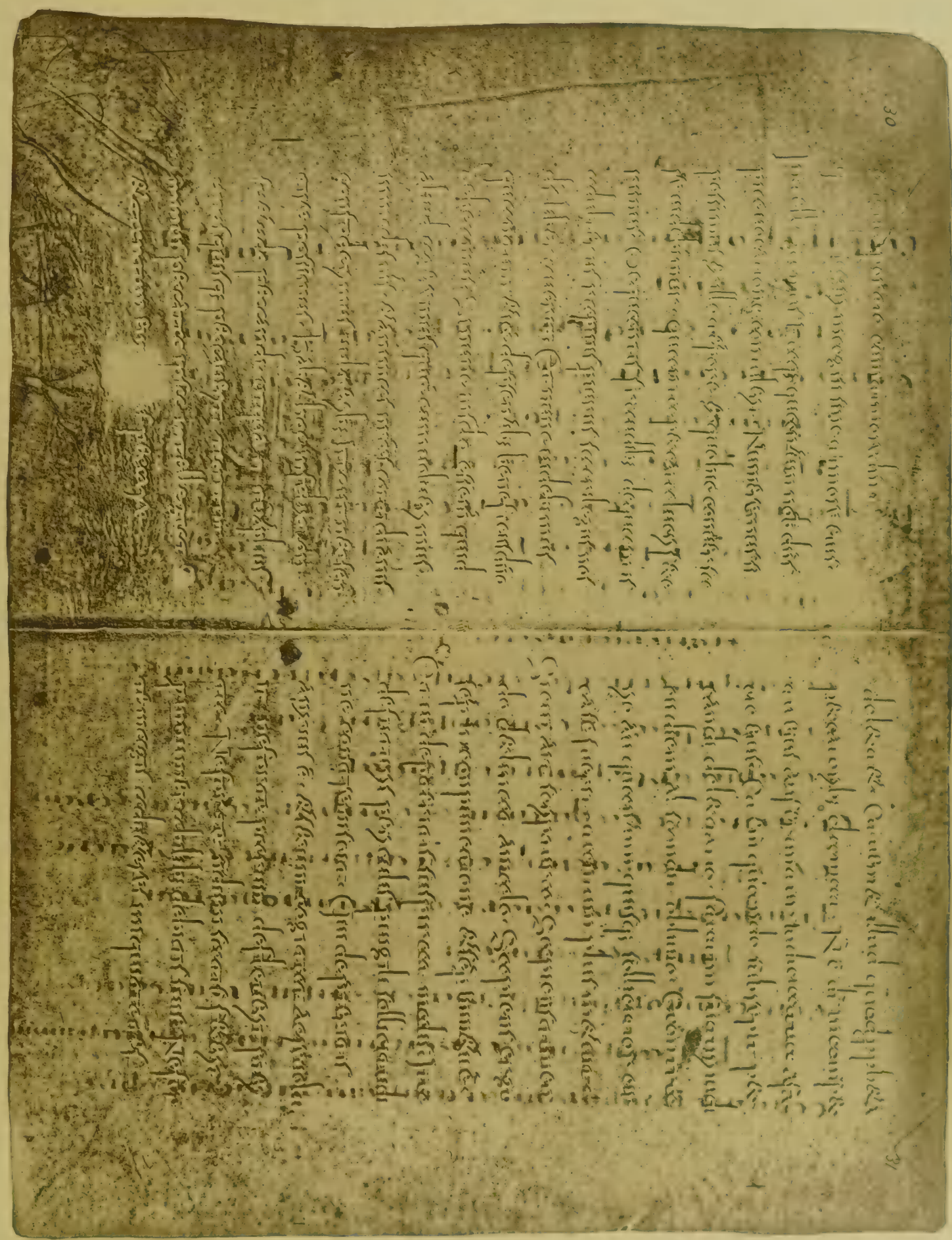

PAG. 31. — DAN. XI. $13_2 - 15_2$.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN REPROD

TABVLA 17

PAG. 32/33.

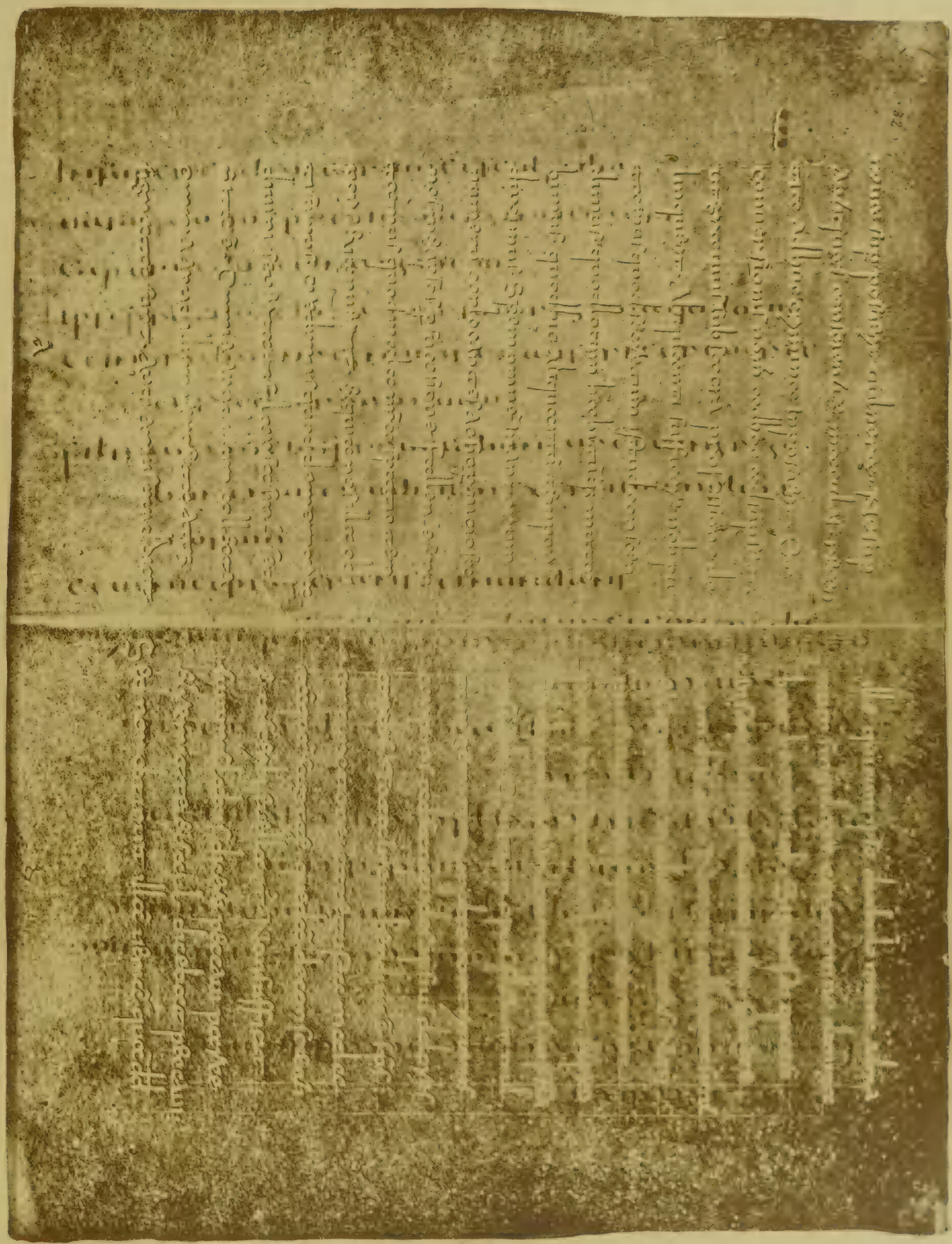

PAG. 32.
DAN. XI.
8—10₂.

PAG. 33. — ION. II. 2—5₂.

TABVLA 18

PAG. 34/35.

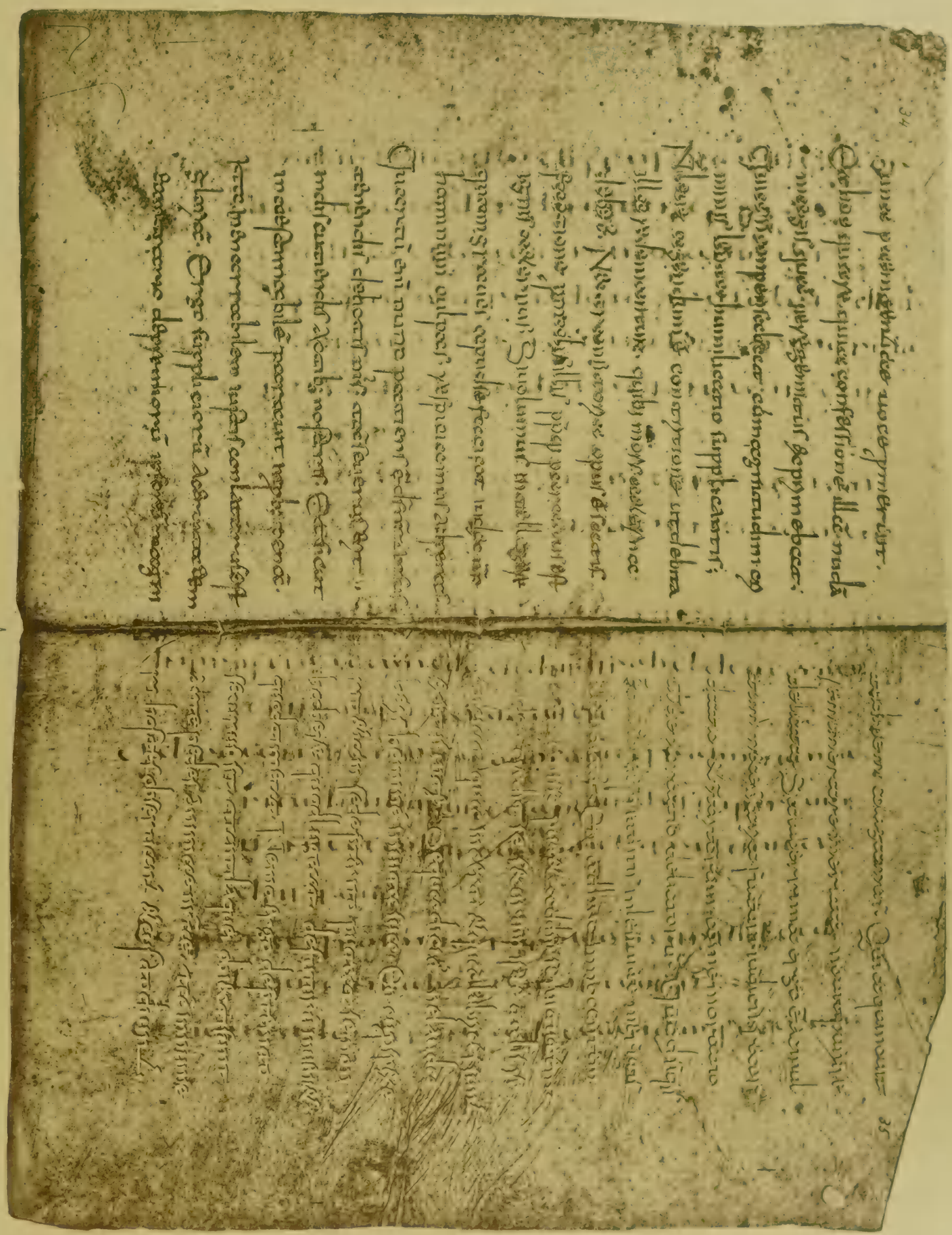

PAG. 34.
ION. II.
9—III. 3.

PAG. 35.
OSEE. XII.
13 – XIII. 2_2.

TABVLA 19

PAG. 36/37.

PAG. 36. — OSEE. XII. 5—8₂.

PAG. 37.
OSEE. IX.
16—X. 1₂.

TABVLA 20

PAG. 38/39.

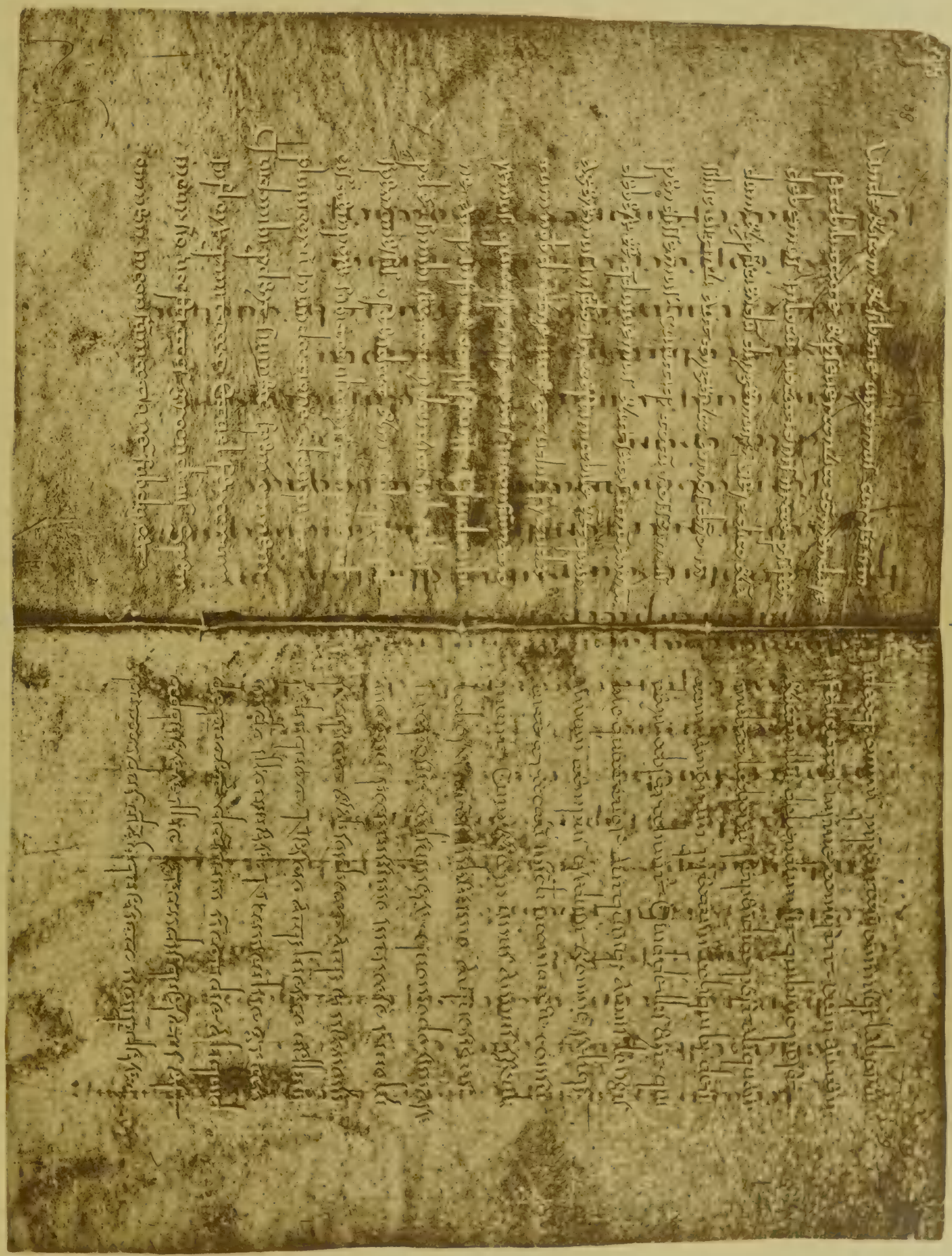

PAG. 38. — OSEE. IX. 10_2—12_2.

PAG. 39. — AMOS. VII. 14_2—17_2.

TABVLA 21

PAG. 40/41.

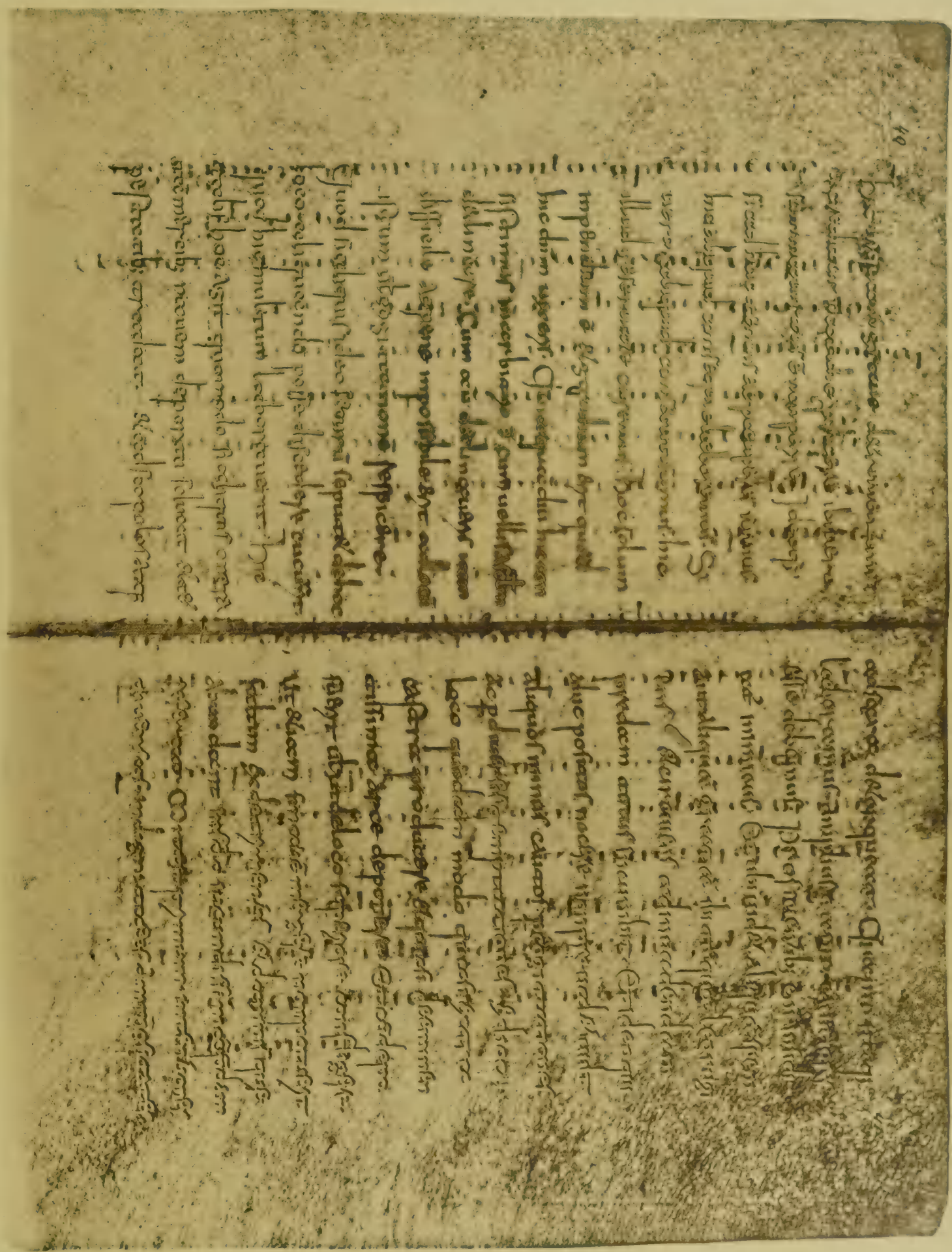

PAG. 40.
AMOS. VIII.
3_2—6_2.

PAG. 41.
AMOS. VIII.
7—9_2.

PAG. 42. — AMOS. VII. 17₃—VIII. 3.

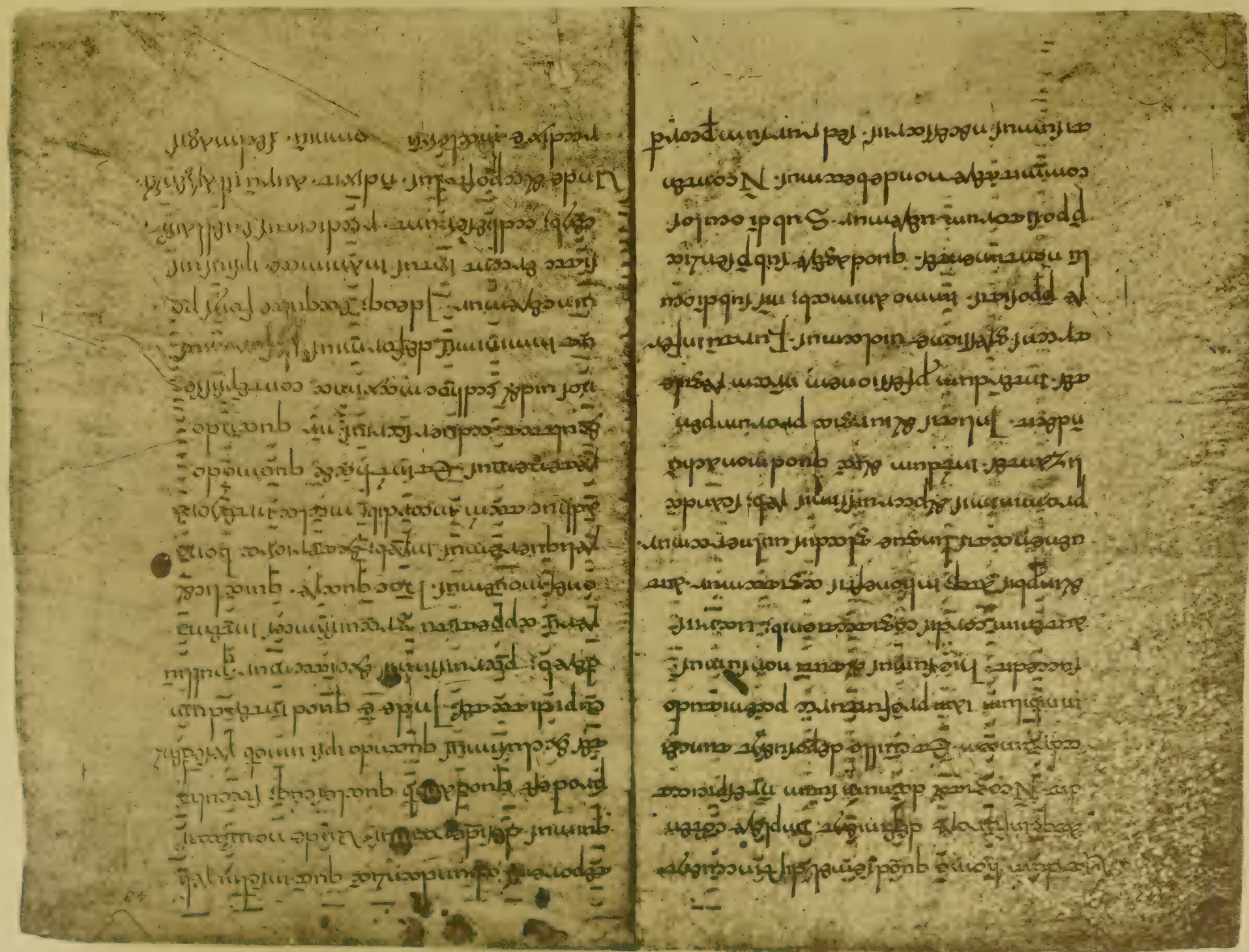

PAG. 43. — OSEE. IX. 7₂—10₂.

TABVLA 23

PAG. 44/45.

PAG. 44.
OSEE. IX.
13—15a.

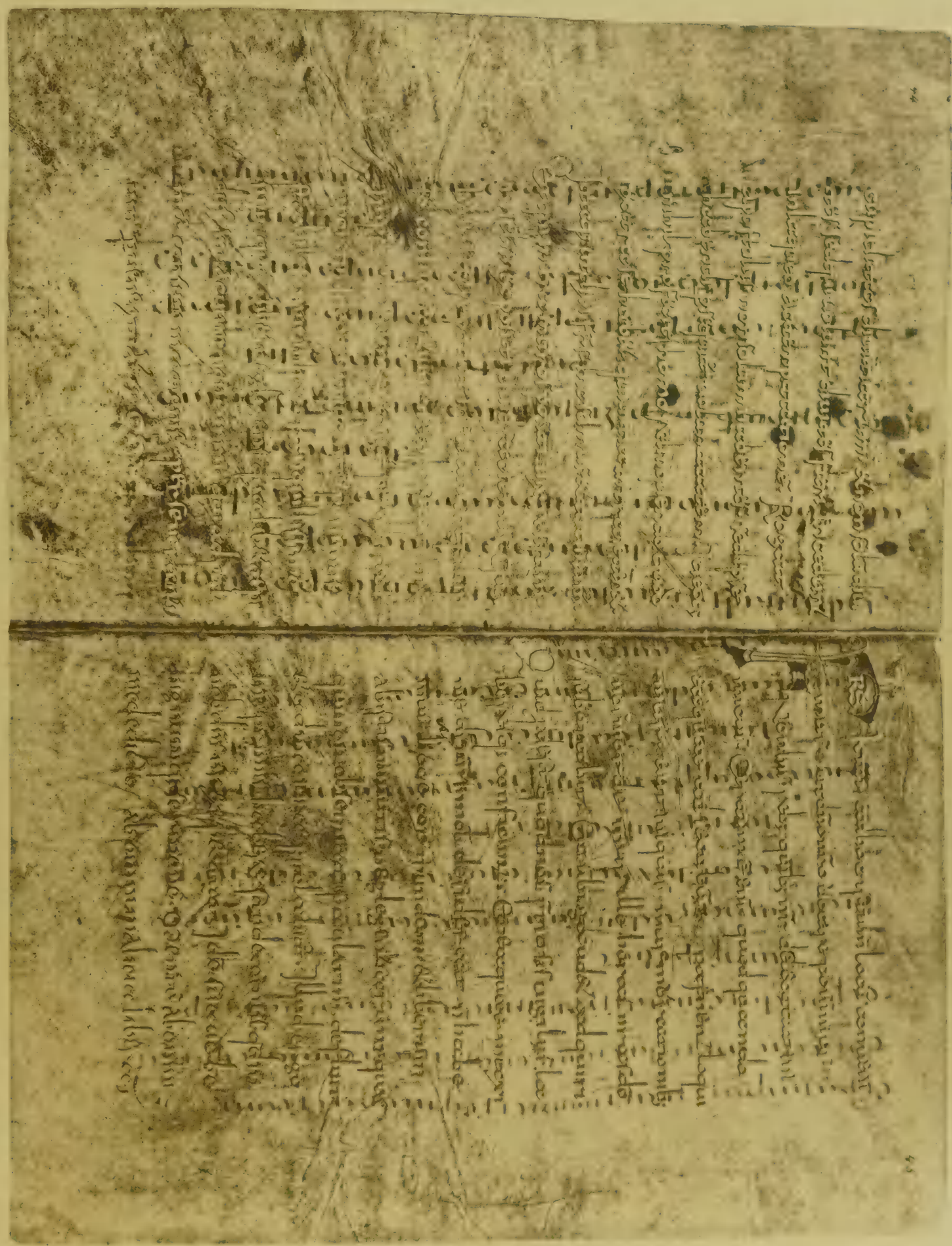

PAG. 45. — OSEE. XII. 1—4.

PAG. 46.
OSEE. XII.
8₂—12₂.

Ceteum peccatis his quibus ipsum offendit
humilitatem quibus carnem operum
dantes. Hæc sunt perpetua sacrificia.
Hæc pinguia holocausta quæ mihi con
spectum maiorem suscitantur
ascendunt. Hæc illum magnum
studiumus in illo quæ tribuere
dignemur. cuius plagemur an
ma. Cum fide. gaudia gentium
adducere volumus affectum. Cum
quidem in angustia deque compulsi fue
rimus nouum nisi ipse solum habe
re affectum. Sed magnum aliquid. Pa
cemus alicui potestate uno obsequium
solatur quodutique tanquam ipsum
adiutorium suis gaudentes consilium
Nunc sinos iudicet homo ille debitum sibi
officium multo atque gratiore animo
illi cum quodam fecerit

PAG. 47.
ION. III.
4—6.

nine magis sibi facilitate iniuriae iudicari
et honoratiore potius quae deo pruinis
ceperit. Et huius modi negligentiam atque
indiuiduo offensae potius credere et pe
pendere ea quae graecarie. Si ergo cultus
hominis diuionem fidem atque hilare
gratiam requirit. ubi utique intelligendum
melior ille quicolae quae quicolitur
ubi nullum fructum. officiosiores sip
se consequitur. Sed hoc solum pfectus
est simplex eccatur suscepturus uocaste.
Quanto magis nos in honore dimi obser
uare debemus in ea obsequia huius
indiuiduum atque compulsi. ne ipsi ne
ingratiam iniuriam uincemus. Cum ipsi
caecae dis cadimus ecce quae ipsi legis
ei deuitis domino offerunt. ipsum
hominem sed illi potius fidem nostrae
seruaturae se et ut ipsae ipsi dissa

TABVLA 25

PAG. 48/49.

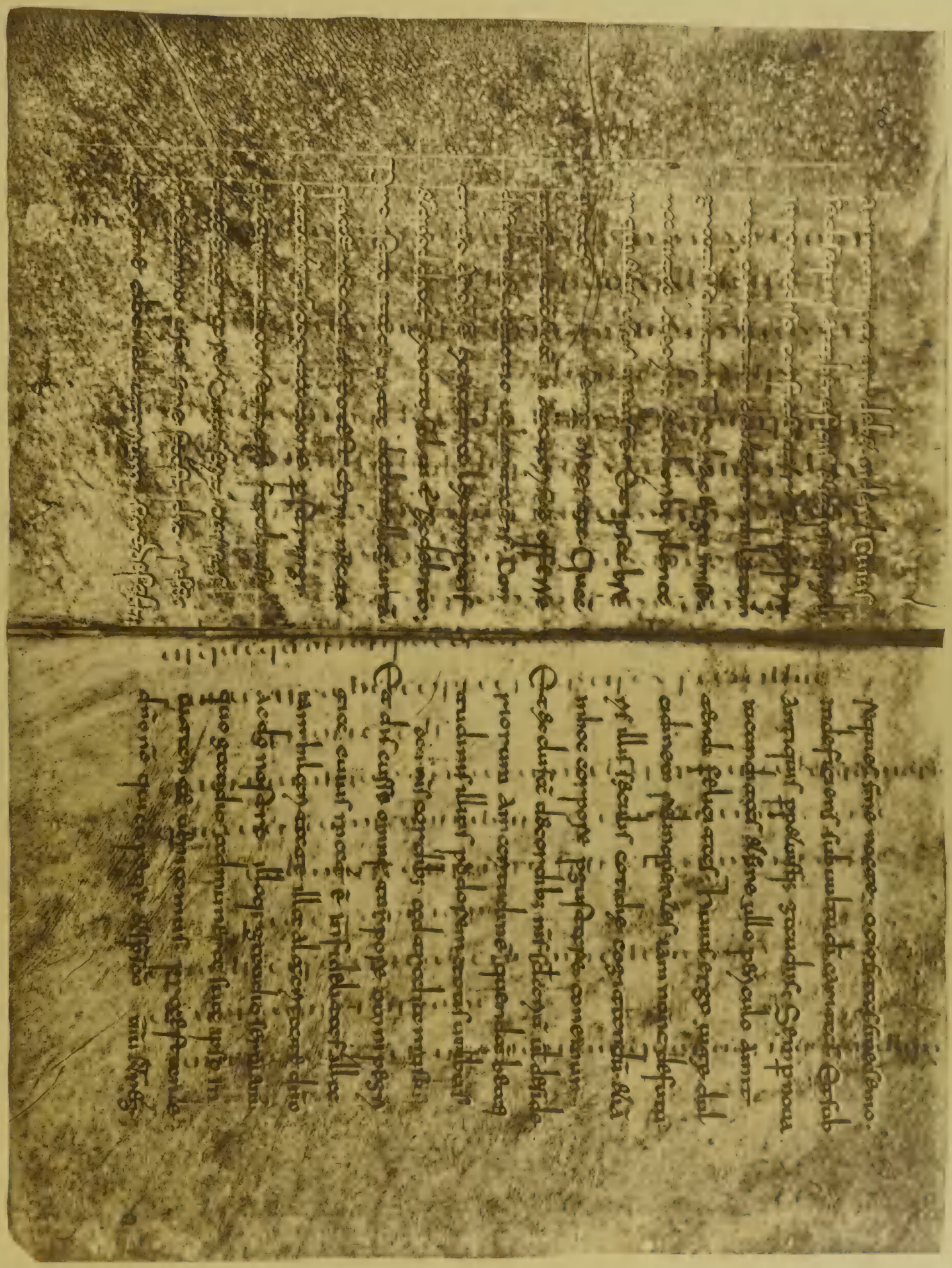

PAG. 48. — ION. II. 6—8₂.

PAG. 49.
OSEE. VIII.
5₂—8₂.

OSEE VII.

Videte uocationem uirtutem fris semi. ubi
ipse quidem cedhesynum. sumere profecto
est. Nipsecate inhesymo uiuere suma
dcenatio est. Quid prodest si in loco quies
tenecat. Alinquilludo incorde uersat.
Simon hebriatcatione silentium fit. Alinha
biatcatoyh; uitiorum fit tumultus. Alcon
tincatcio pcessionum passionum. Sic
athorcee mrce seremacos atbecat. Alinte
norcatempestatcs. Solemus annos mos
Alspecicc atemporum quibus nunc uiuimus
sub puatcere. Nate fcelleca quicuiq; ille
es numerus dierum quos hic felicato
corporeditis seto consumisti. Illum atcmai
diem uixisse ate cainpuate. In quo uolun
atcates ppynat abnegatcsti. In quo malus
desidenis resististi. quem sine ullac regu
le arcens gressionem duxisti. Illa diem
uixisse ate computatcs quem non malicia

non inaticdice. Nisi ipsi bice commemnauit.
Qui tum nimendecen ipsi iuri culpae respleristi.
Qui pscato non cessit. qui diabulo resipug
nauit. Illum diem uixisse ate computa
qui puriatcatis Alscte mediatcationis
habuit lucem. quem non conuertscatio
atenebrosce muatcuit innocate. Illum
insquate diem atcplica atcduiatcate atuate cuius
usus putuit atcdanimcatuate. Solemus
Alscem nos decor porcelui iniuniorum.
ac uisibilium uigiliatcrum assiduiatcste
bleendere. Qui pos uigilatcs ac fora
de ipsi uigilus atcd ob arbeatcationis ad
uerbosiatcates atcdimur morcatcionis;
egyedimur. Ecem quise de choro
psaltenerum ad comessatciones inho
nestatcs; bibitiones; foratus insolum
doemnabile arcens gressione sed ad
mirabile uiriatcate subducit;

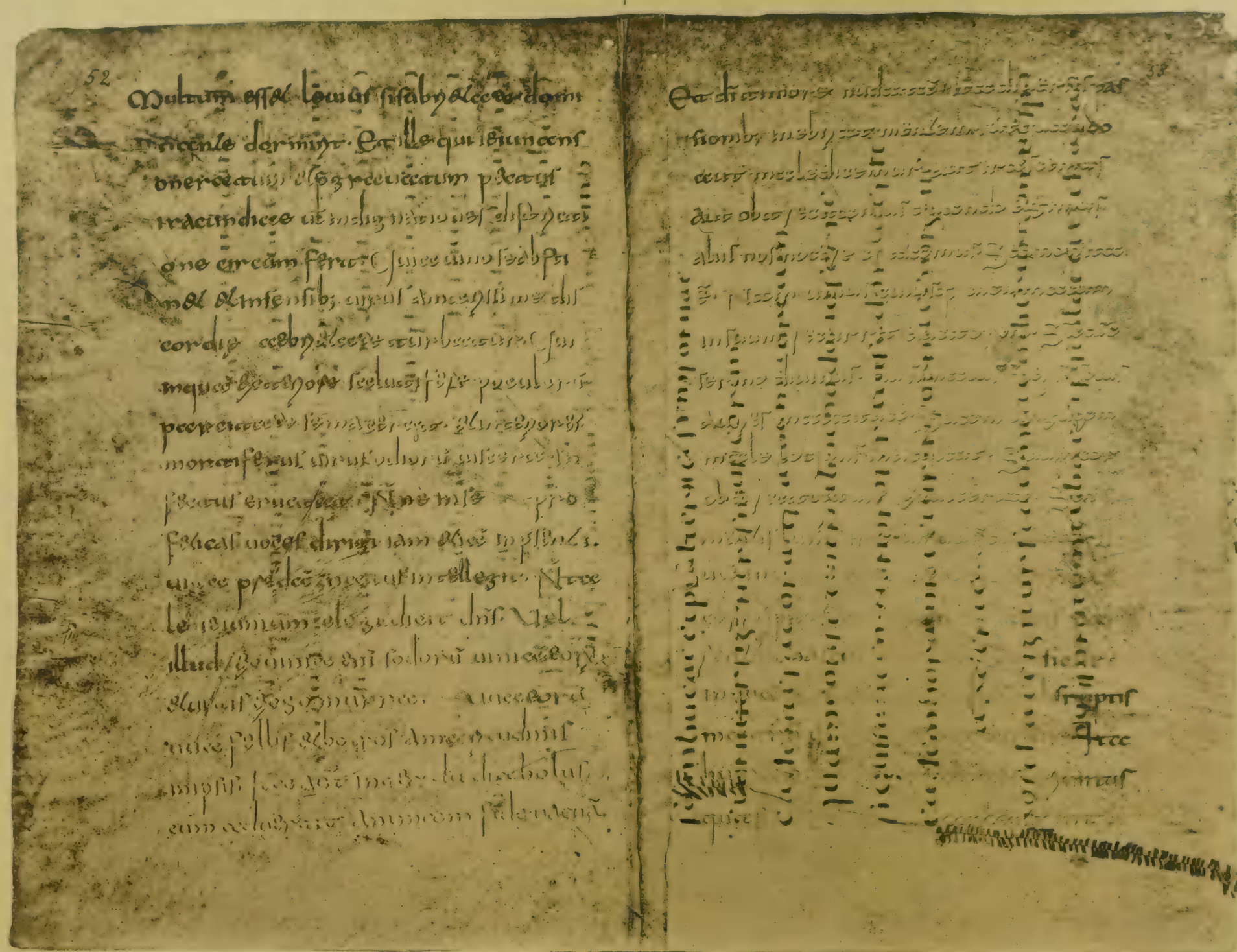

TABVLA 28

PAG. 54/55.

PAG. 54. — DAN. III. 1₂—3.

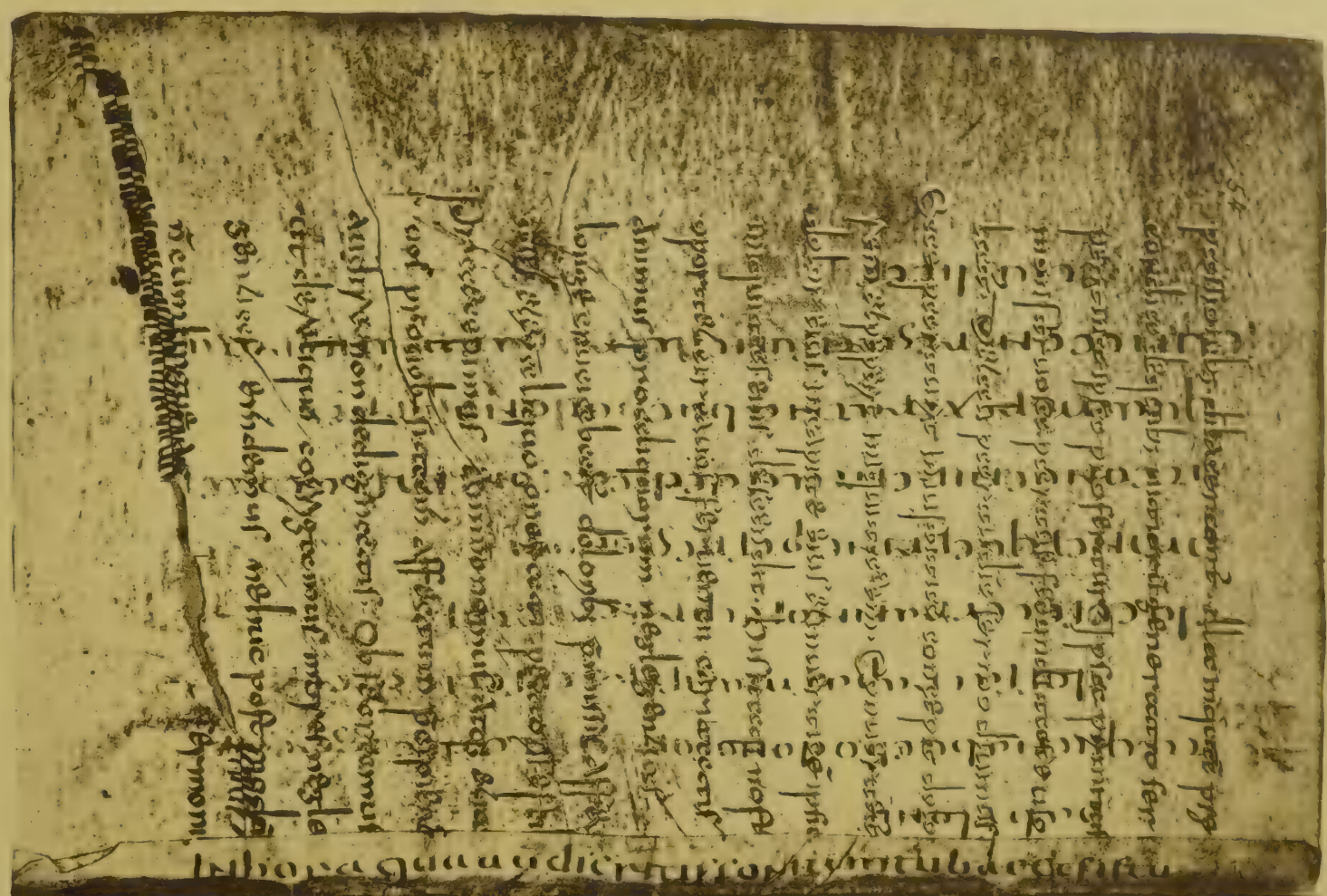

PAG. 55. — DAN. III. 37₂—45.

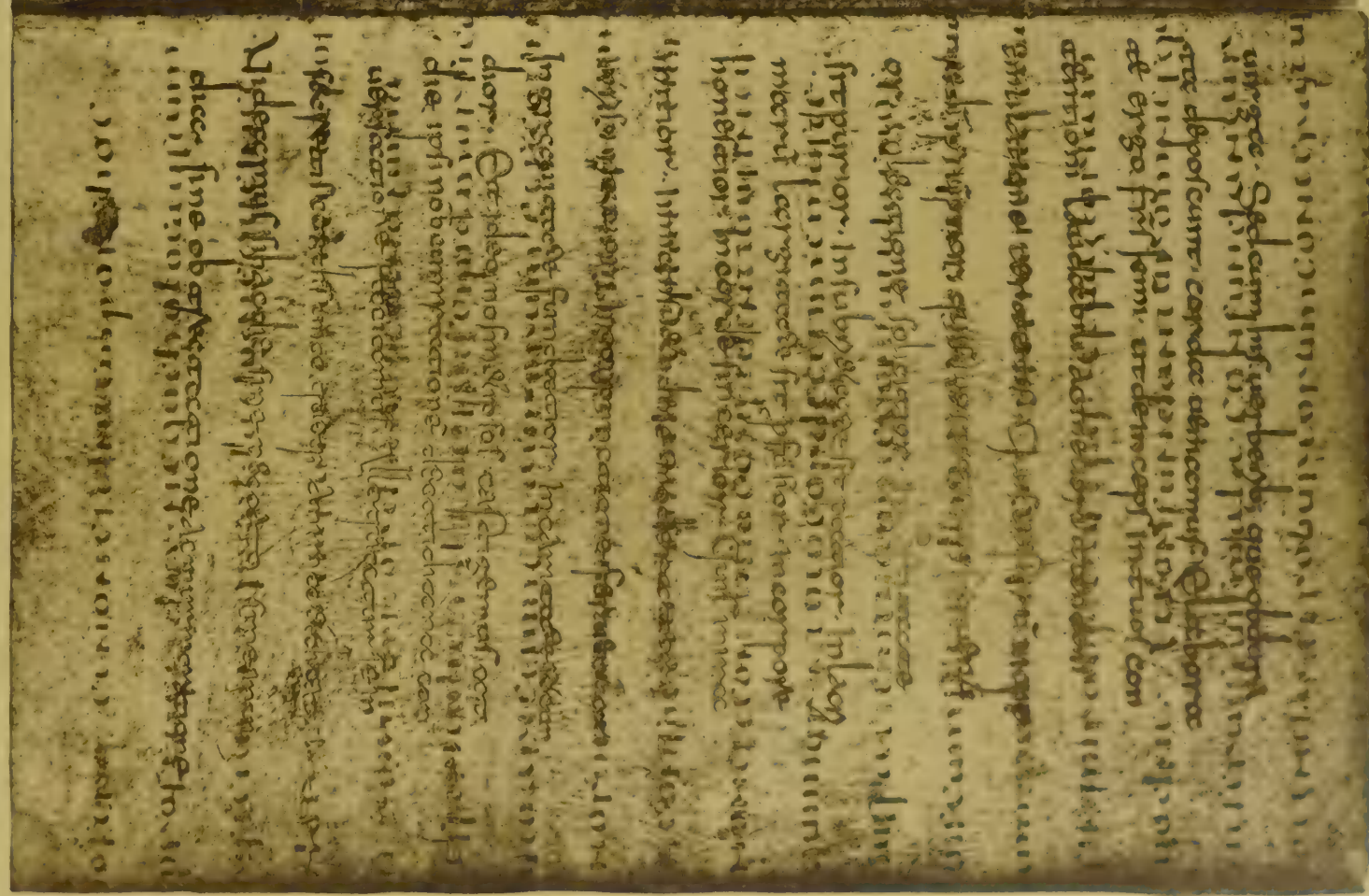

DAN. III. 5.

TABVLA 29

PAG. 56/57.

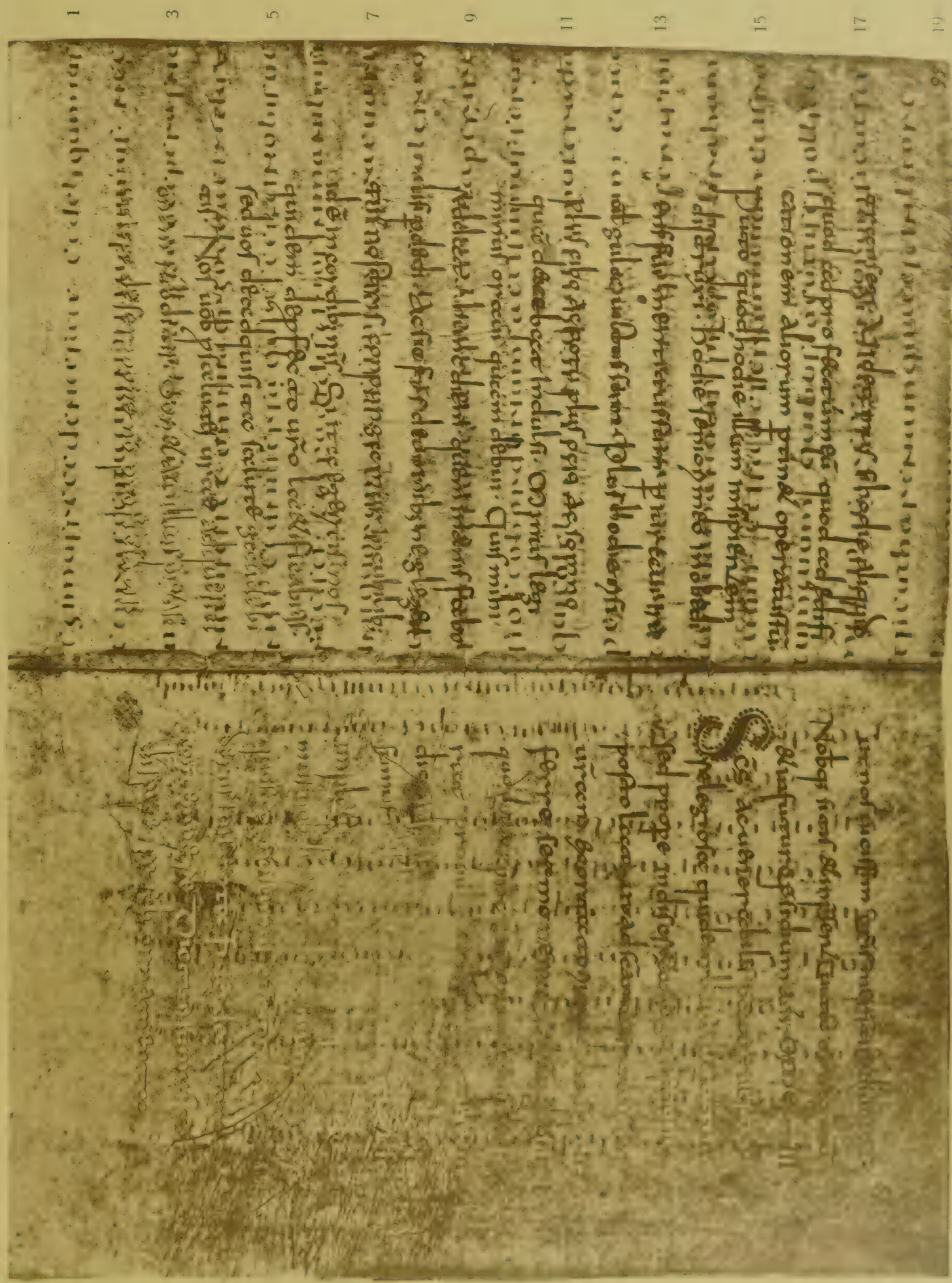

PAG. 56. — DAN. III. 29—37.

PAG. 57. — OSEE. XIV. 1_2—4_2.

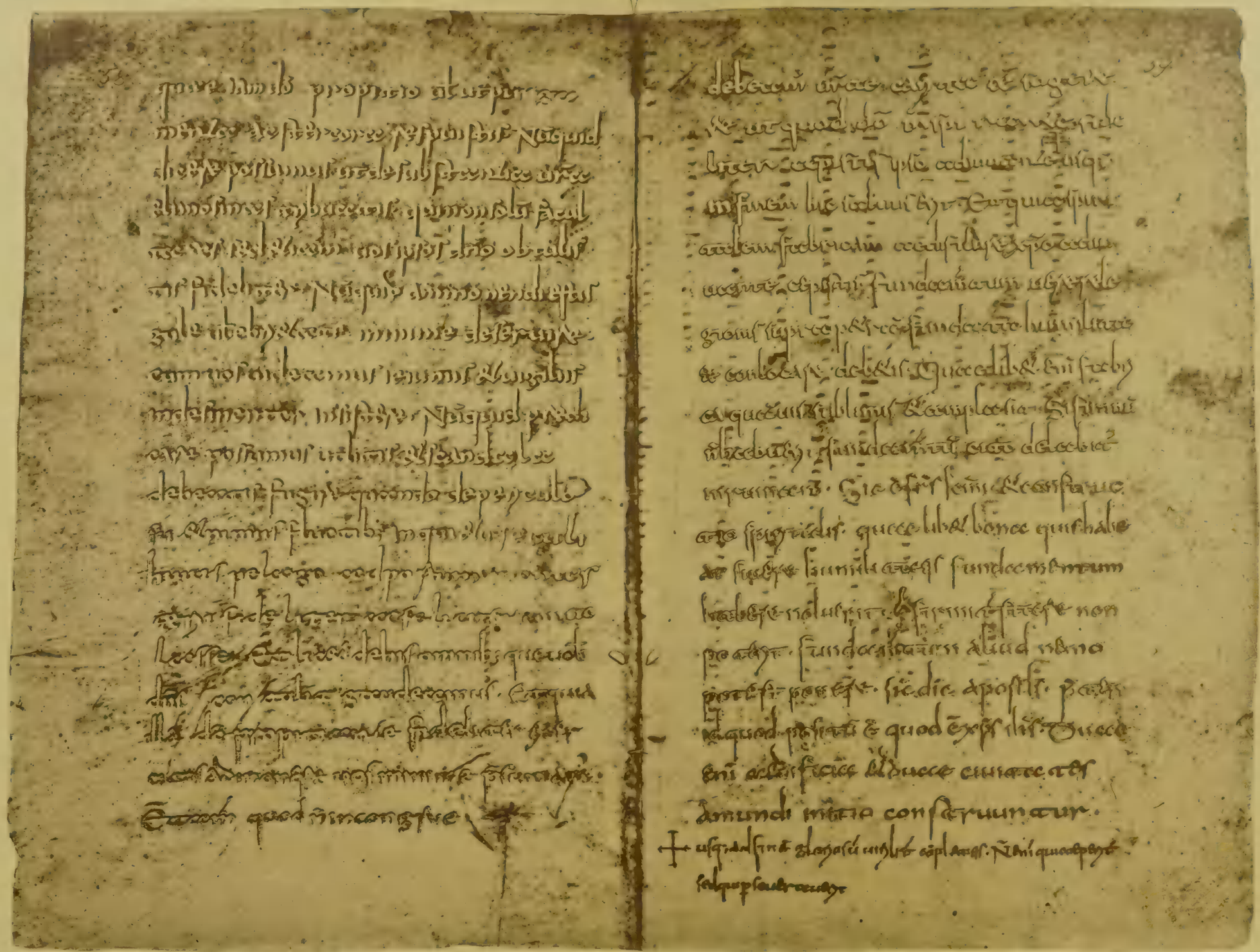

TABVLA 31

PAG. 60/61.

PAG. 61. — EZECH. XLI. 2_3—5.

PAG. 60.
OSEE. VIII.
1—5.

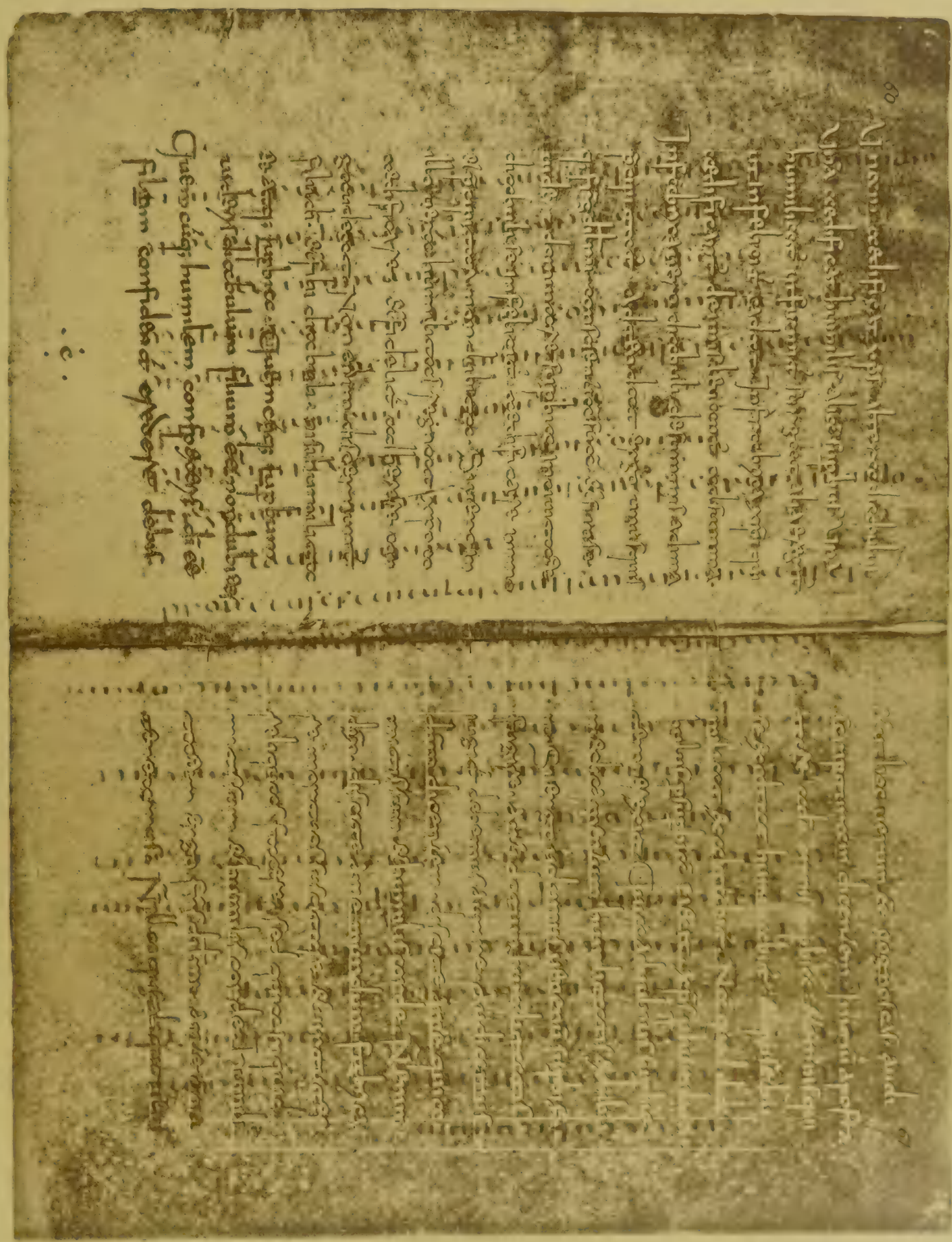

COD. SANGALL. 193.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN, REPROD

TABVLA 32

PAG. 62/63.

PAG. 62.
EZECH. XL.
47_2—49_8.

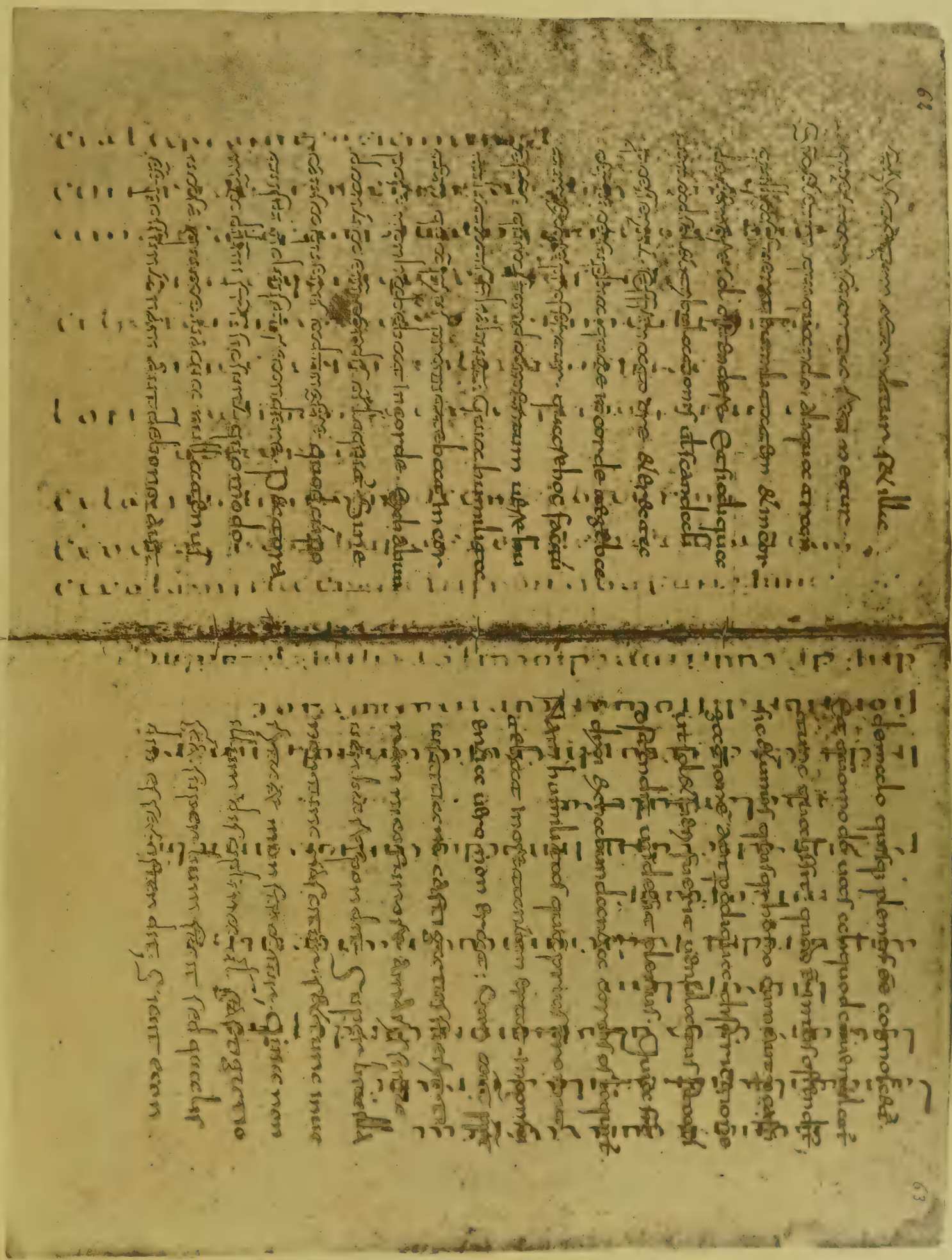

PAG. 63. — SOPH. III. 13_3—17.

TABVLA 33

PAG. 64/65.

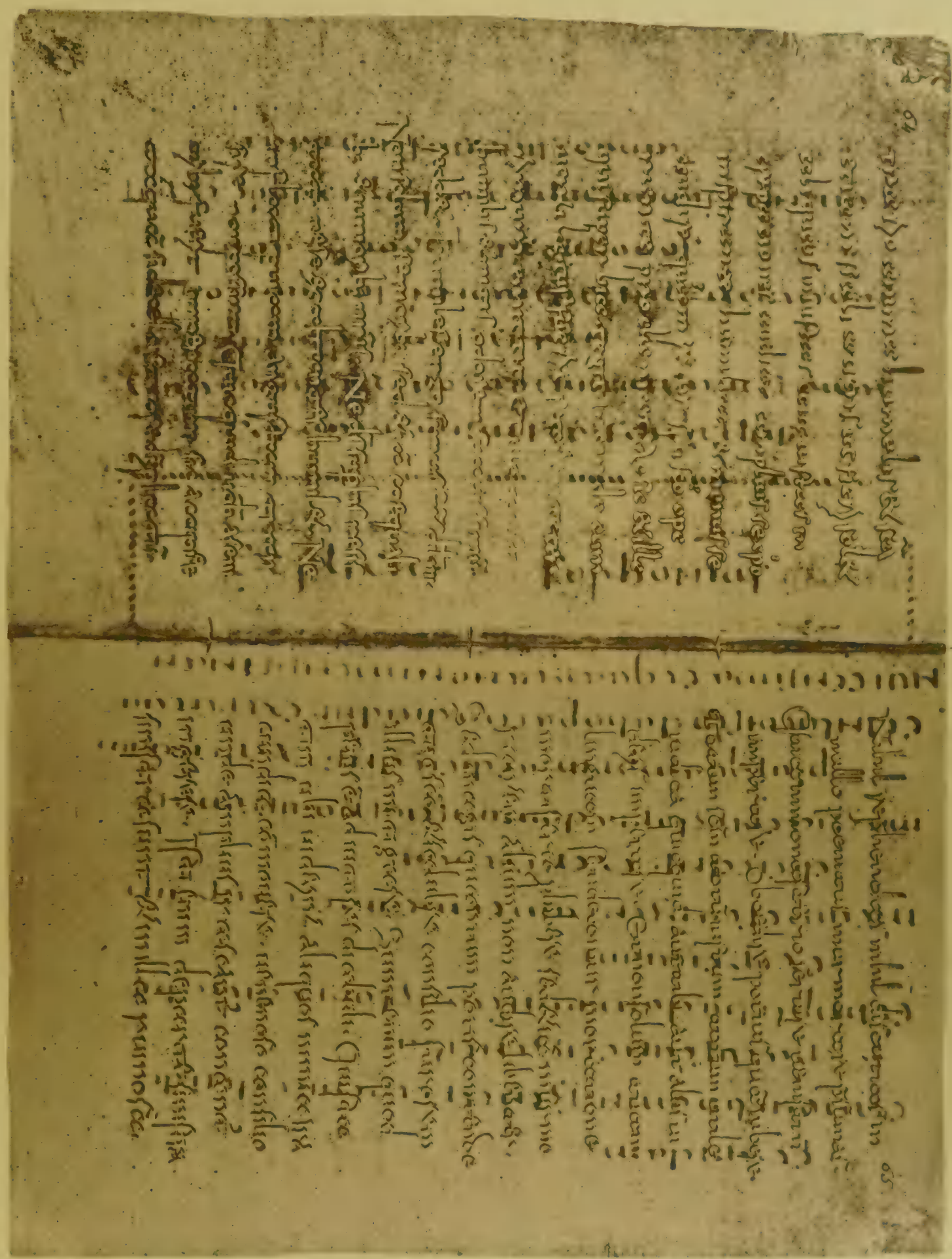

PAG. 64.
SOPH. III.
19₈—20₈.

PAG. 65. — AGG. II. 7₂—11.

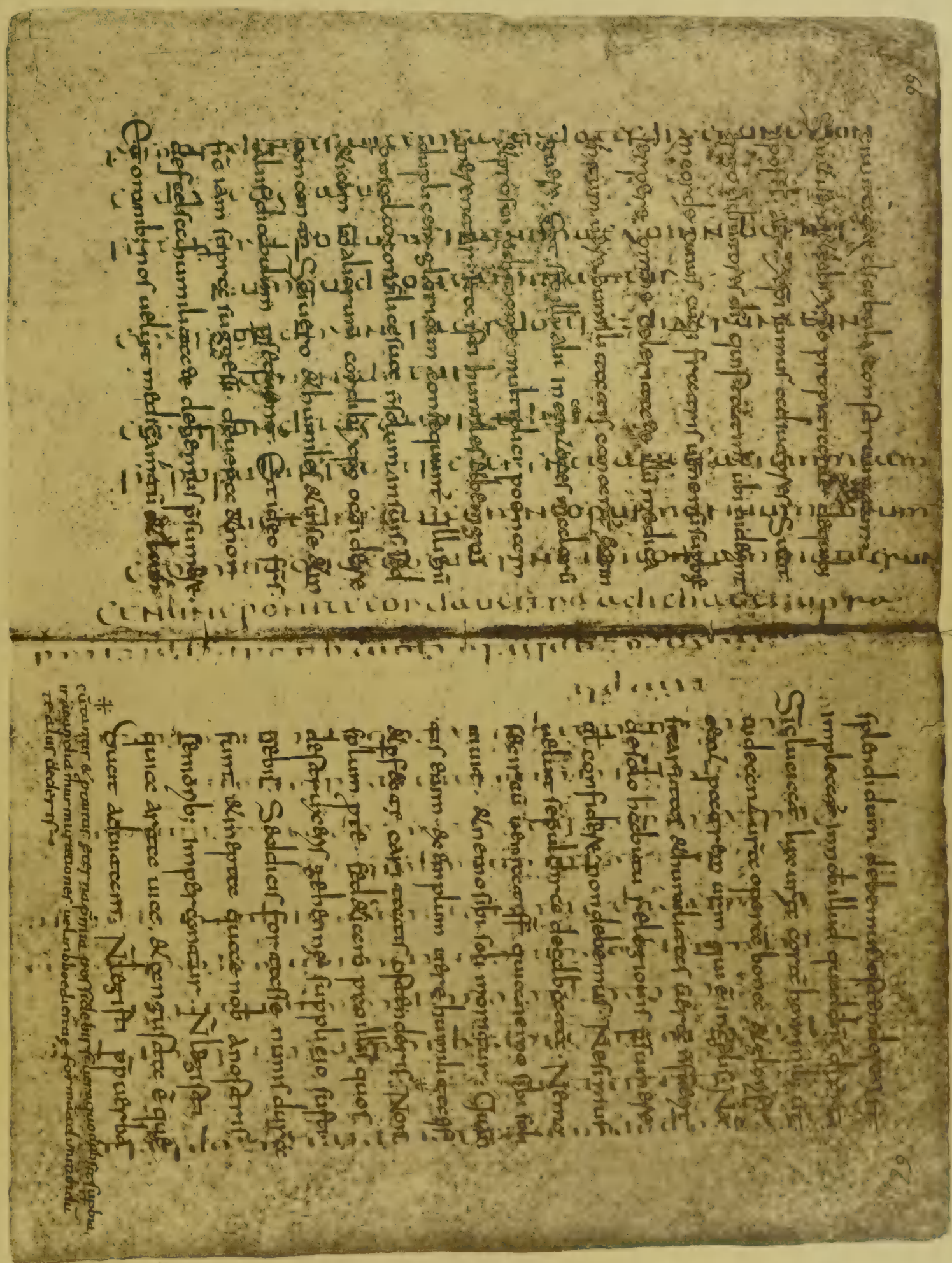

PAG. 66.
AGG. II.
13₂–16.

TABVLA 35

PAG. 68/69.

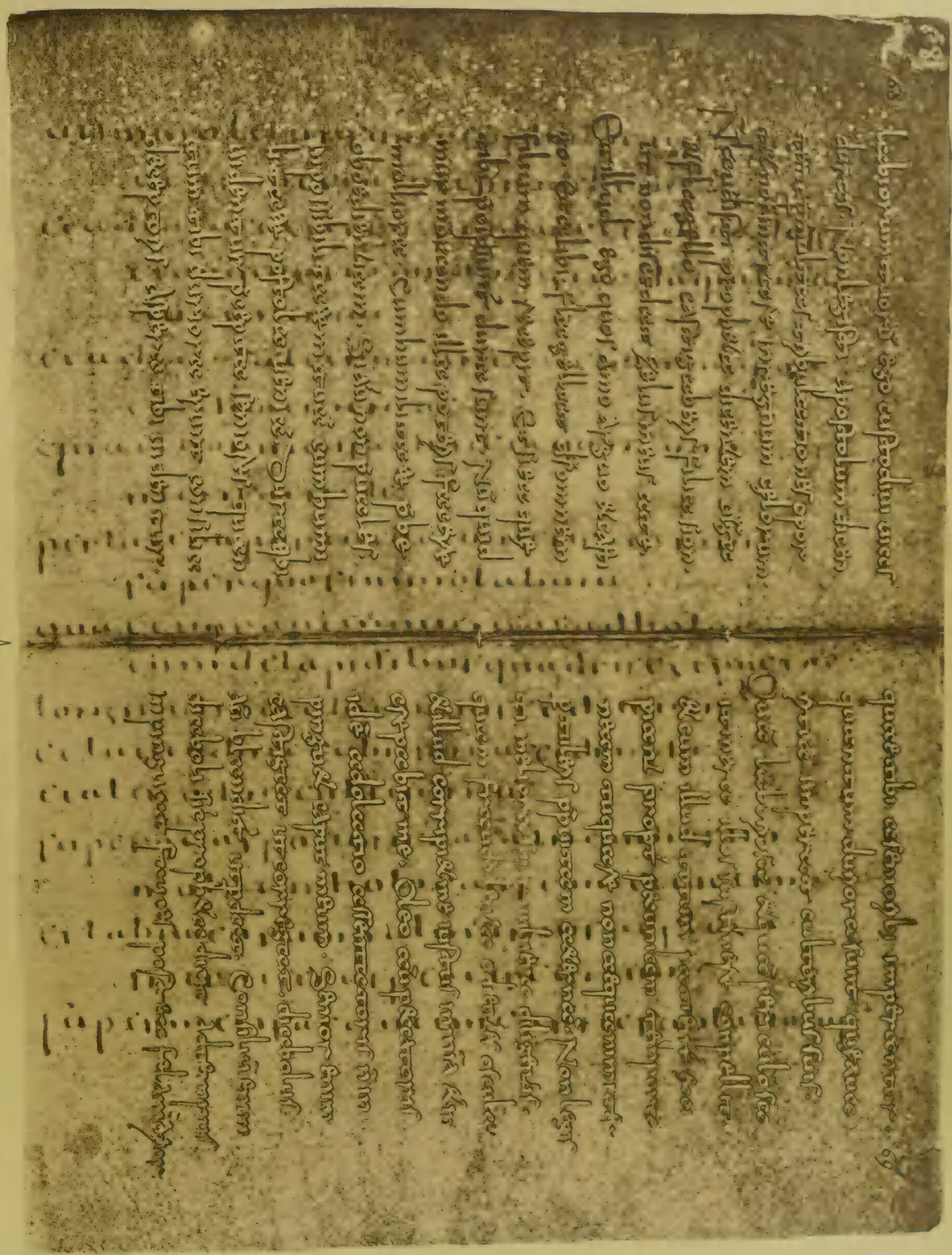

PAG. 68.
EZECH. XL.
39₂—42.

PAG. 69.
EZECH. XL.
42—43₂.

mutriatur. Ipsi enim breuissimo atque
parte puncem lectatem aspecaroscē
superbiendum, uelluxoniecerit ducia
admoretur. Sic econtrario xpi
dñi nr puncem ceratem accenguste
humilis obedientis paucis aduersis.
Ambae istae uiae. Latae. angustae
ac finem habent. Breuissimae sunt.
Nec in angustae uiae dubitabitur.
nec in latae diu gaudetur. Ac sic qui
latae uiae delluxoriosae delectatae
post breue gaudium habebunt fine
fine supplicium. Et econtrario illi qui
xpm puncē ceratem sequunt. post
breues angustias ea collaetabunt
in perpetuum sine pudore. Nemo
filiaeus homo insecto consistere uarius
superbiae habere peccatum ē. Mondi
chus uō sihgebuhr: secundum ipse;

Tactum uos habere debuistis ecce tes. ad
iustitiam tuae pre. et mihi uiae ipsa solu
uobis sufficere. sed alia peccatis alius
in hac secta possunt uenientem impetrare.
Nec illum iugum non perfrenatum, non est
uiae sed secundum rationem nostram;
Et melius fuerat pomonum aqua
posset uacuum promittere non posset dare.
Et haec fili nidio suggero quia uos
eccles et cognoscitis uenerandi magis
animo quae sphenistoqui presumo.
propellus qua apostolus dicit. Cum stu
tiam memoraurem Judaeorum operte
mur. Non ideo dixi quia illus fa
cit. sed ideo suggestum reformare sub
prius diabulo faciant. Nostrum
ecclesiam iudicium de uobis habemus
ut incogitis nos ipsa cognoscimus ut forensi
nibus; sed in mysteri. Sina procedit

TABVLA 37

PAG. 72/73.

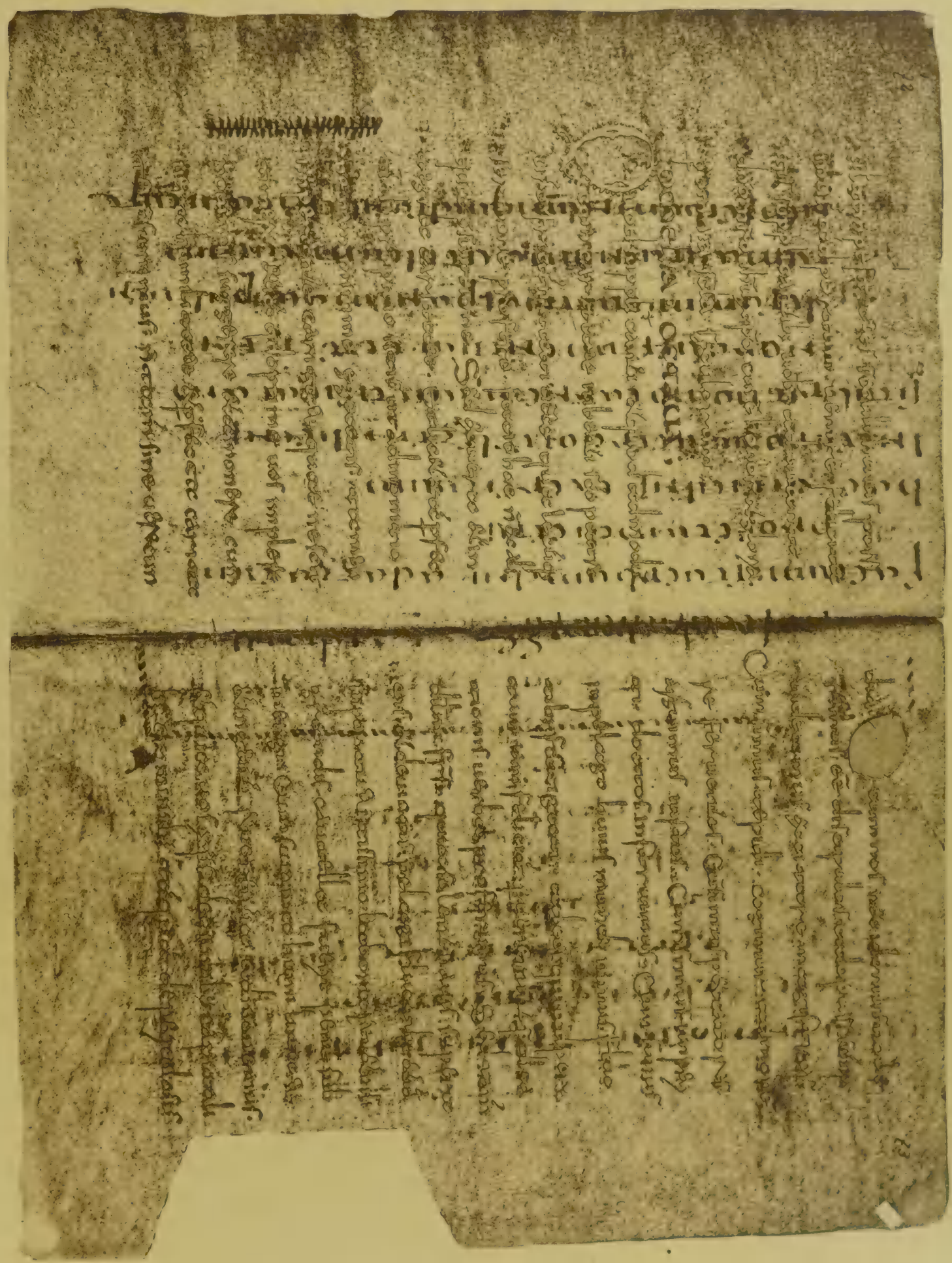

PAG. 72. — AGG. II. 11—13a.

PAG. 73. INCIPIT AGG.

9 7 5 3 1

incurrat. Sed dicat aliquis. Quo
modo potest animae sententiae
Utique orando. ieiunando. uigilando.
do. uitam carnis carnem uitae hu
militate carnem. Quae obedientiae
exhibendo. Adtendite fratres quaeso uos.
quomodo necessitatem sententiae aurasiula
sic animae ab omnibus malis orationo
ne dominica liberat. Si dicat. &
uerum dicat dimittite nobis debita
nra. sic & nos dimittimus debitoribus
nris. Qui enim omnibus in se peccan
tibus clementer indulsit nulli peccan
ti uestigium in illius animae remane
bit. Adtendite fratres. & diligenter
considerate quod dixi. qui in se peccan
tem indulsit. Non enim dixi quod
qui in eo peccauit ipsi debetur indul
gentia. Sed qui in te peccauit.

1 3 5 7 9

TABVLA 39

PAG. 76/77.

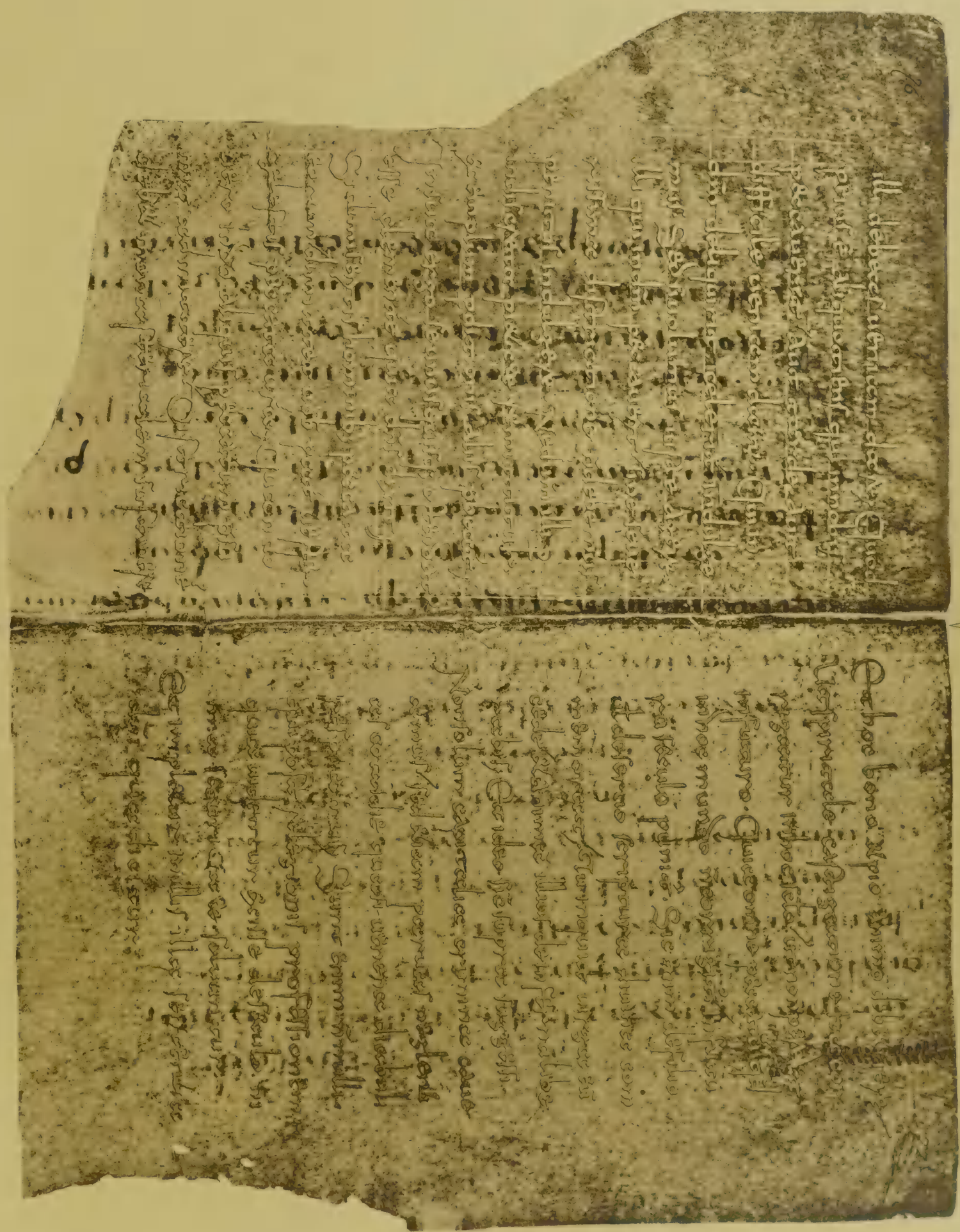

PAG. 76. — EZECH. XLI. 5₂—7.

PAG. 77.
MICH. III.
11₃—IV. 1₂.

TABVLA 40

PAG. 78/79.

PAG. 78. — MICH. III. 6—8₂.

PAG. 79.
MICH. I.
9—12.

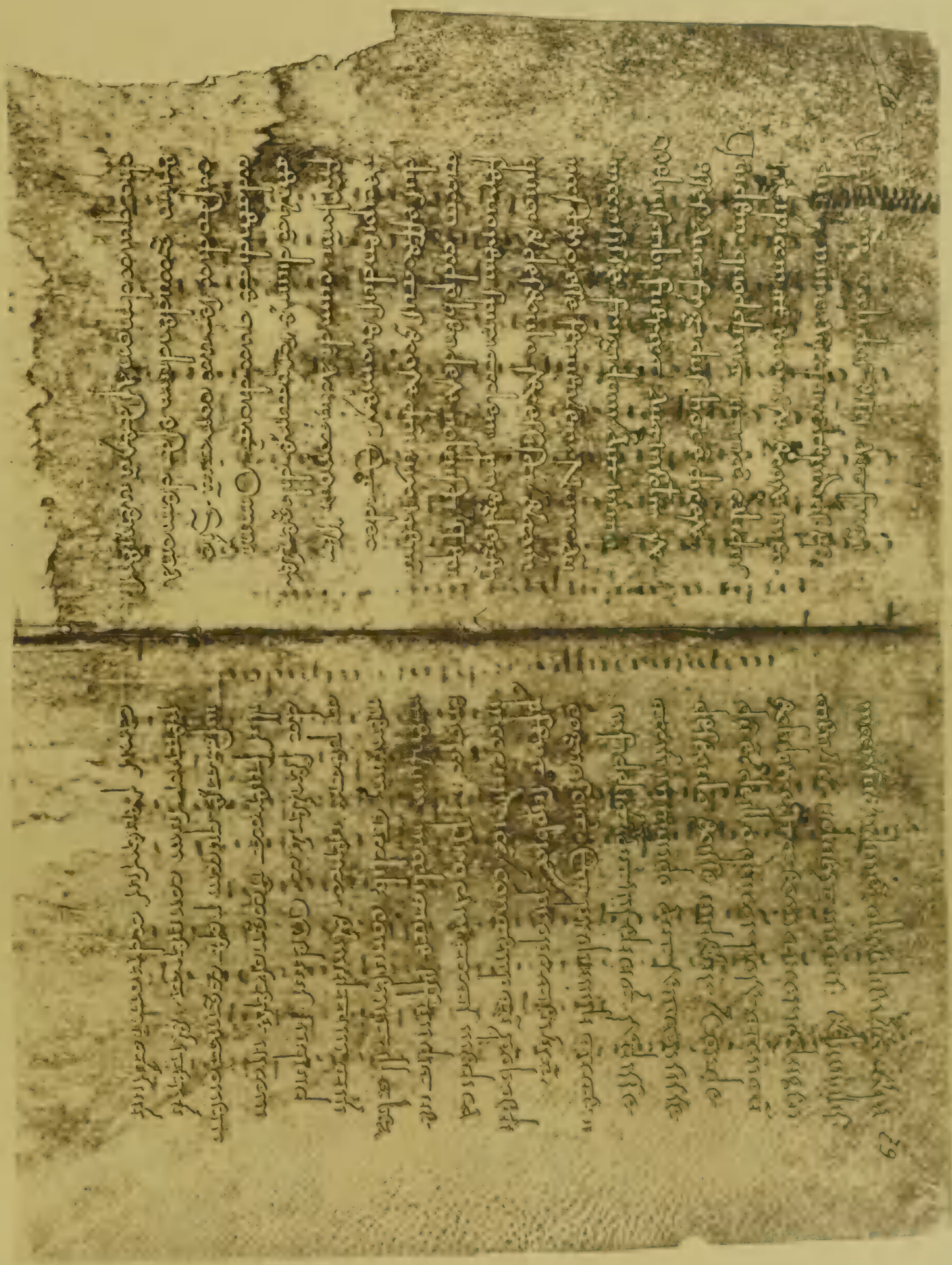

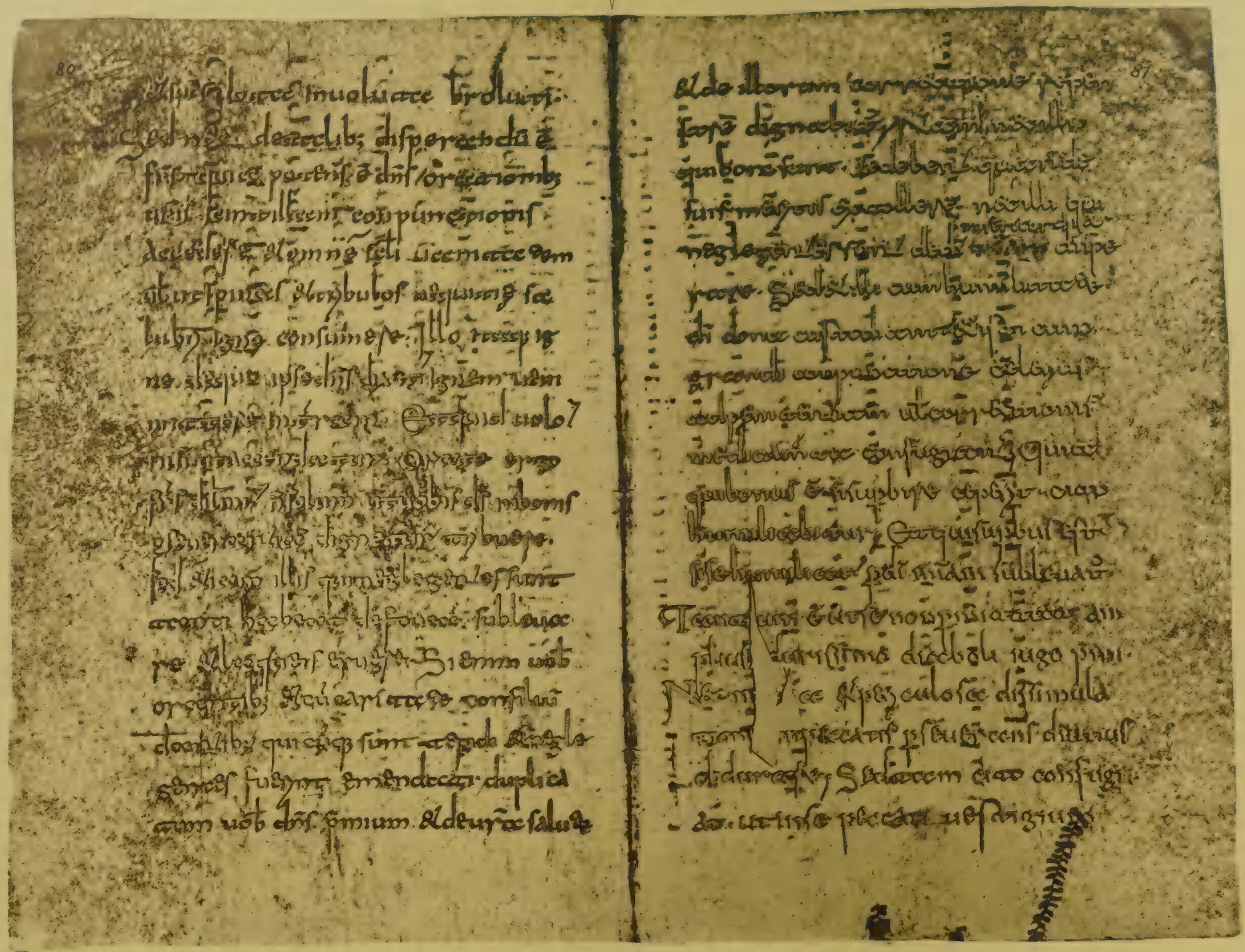

TABVLA 42

PAG. 82 83.

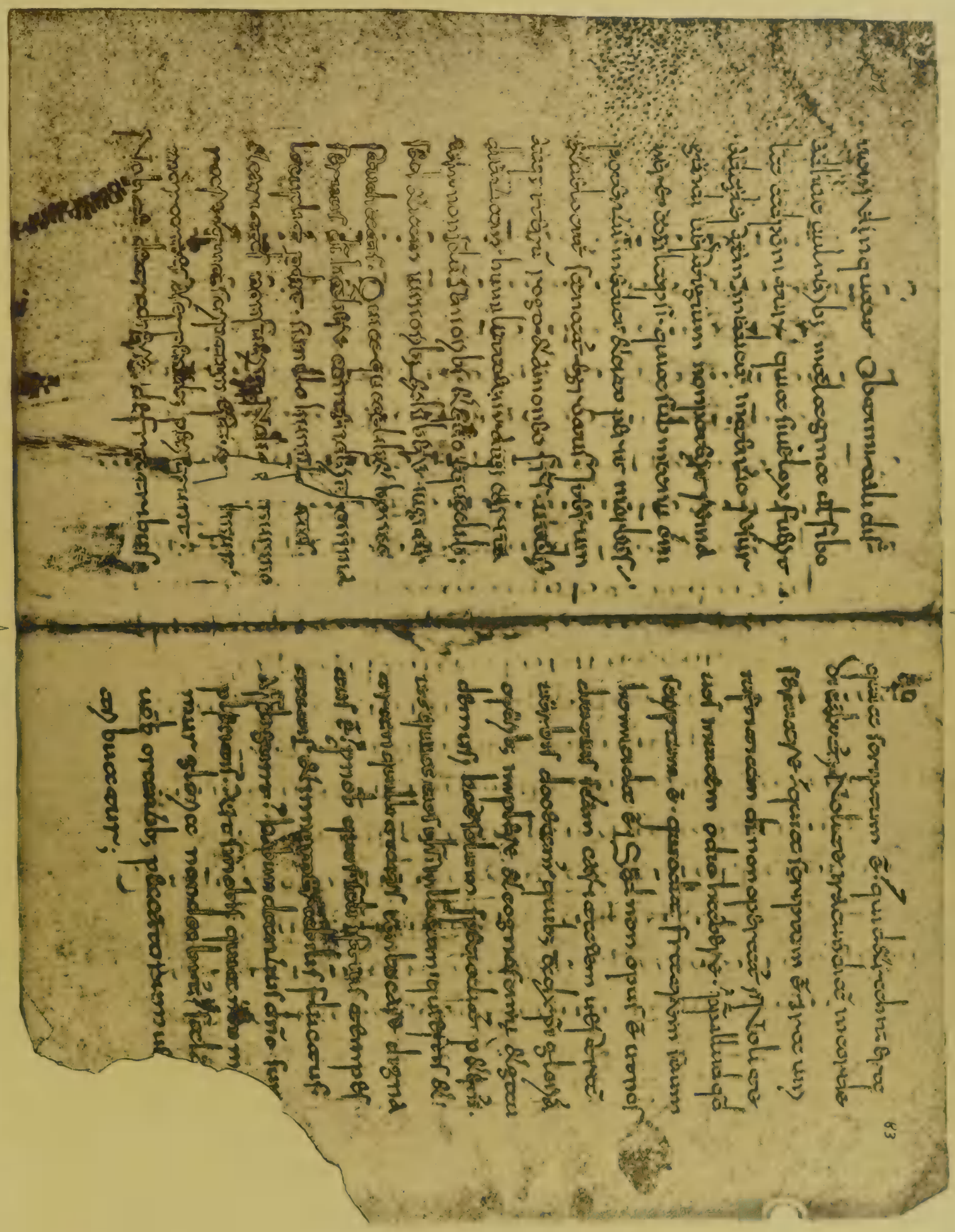

PAG. 82. — EZECH. XL. 22—24.

PAG. 83.
EZECH. XLI. 25₂—XLII. 1₂.

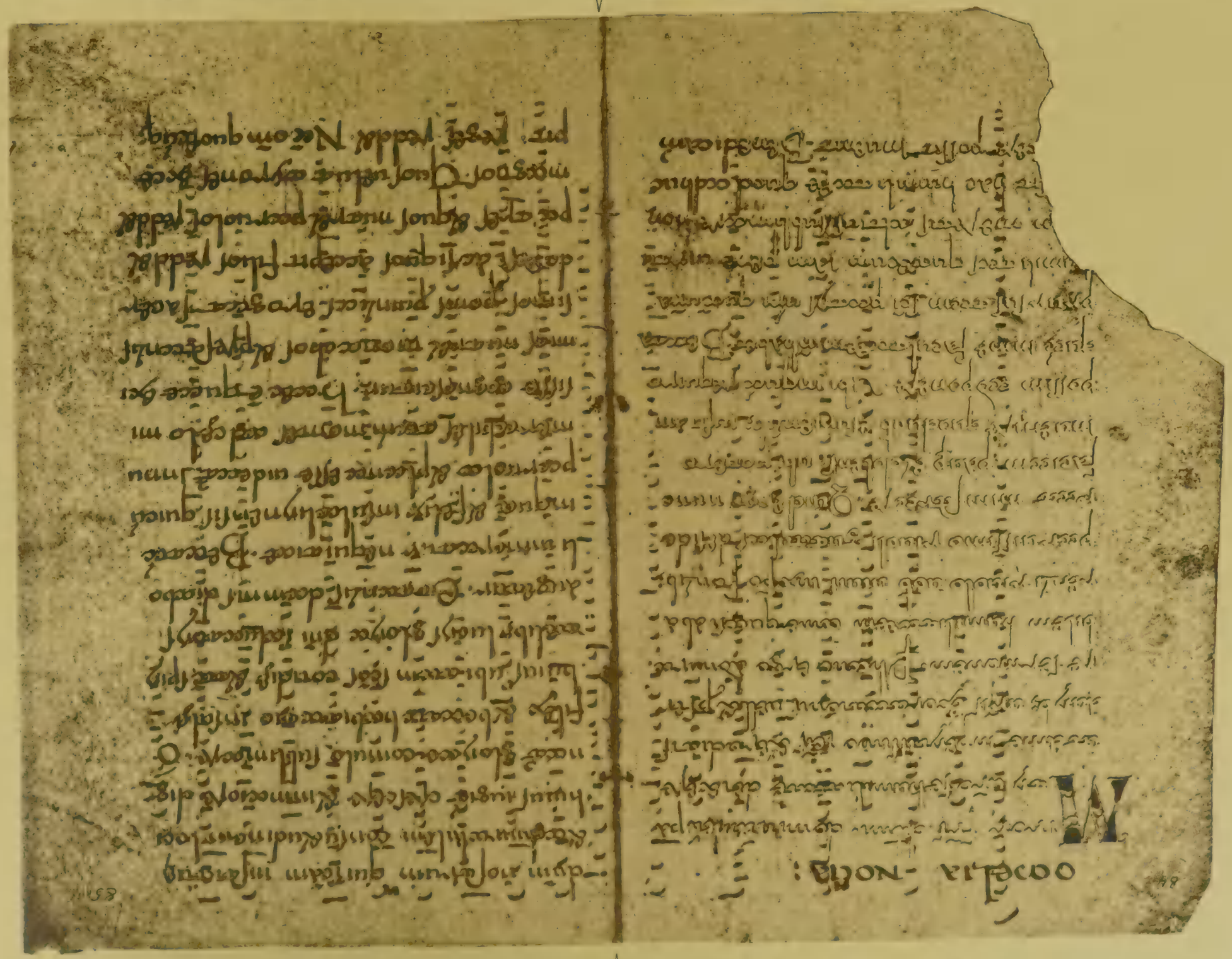

TABVLA 43

PAG. 84/85.

11 9 7 5 3 1

supplico

1 3 5 7 9 11

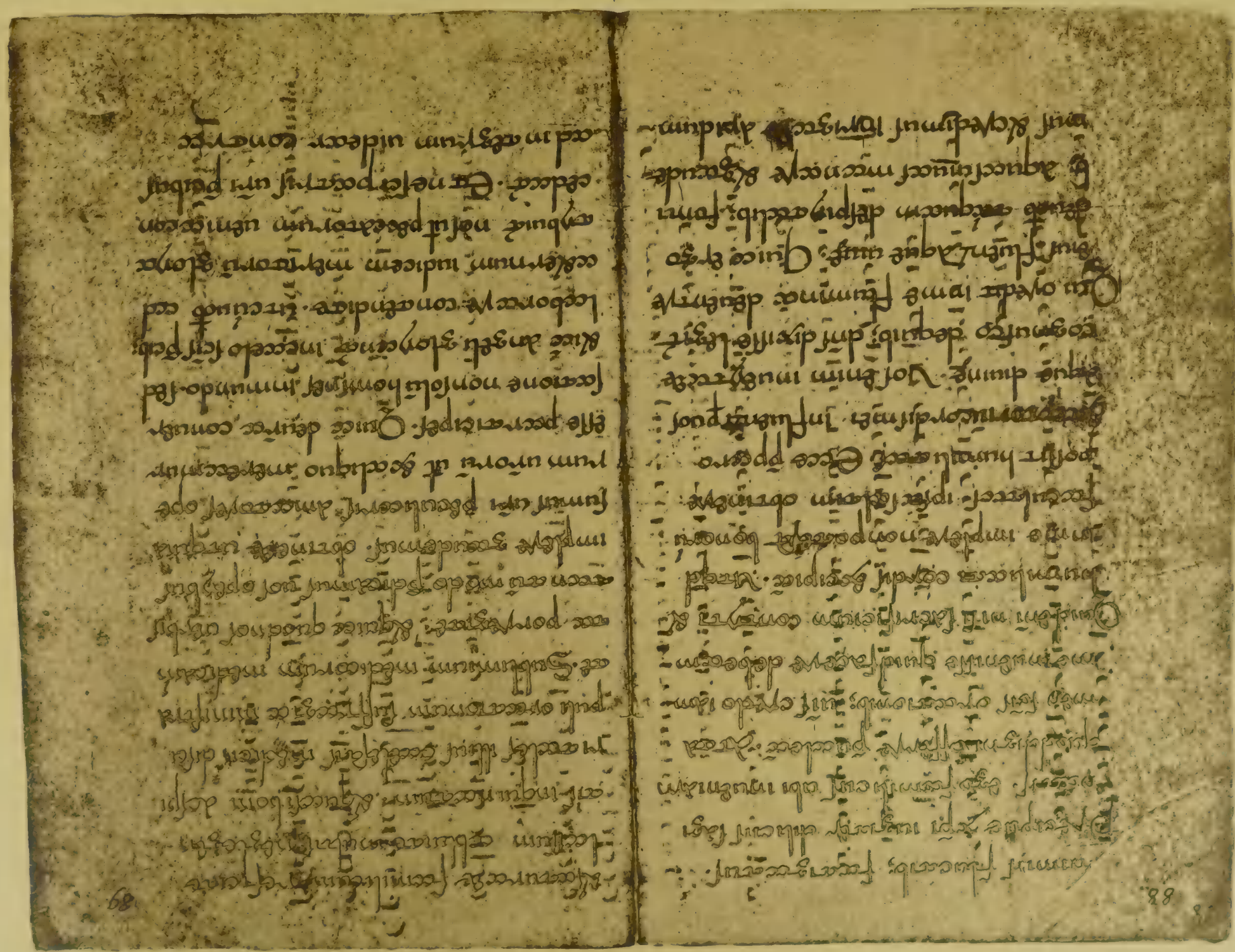

PAG. 88. — EZECH. XI. 24—26.

PAG. 89. — MICH. I. 1—3₂.

TABVLA 46

PAG. 90/91.

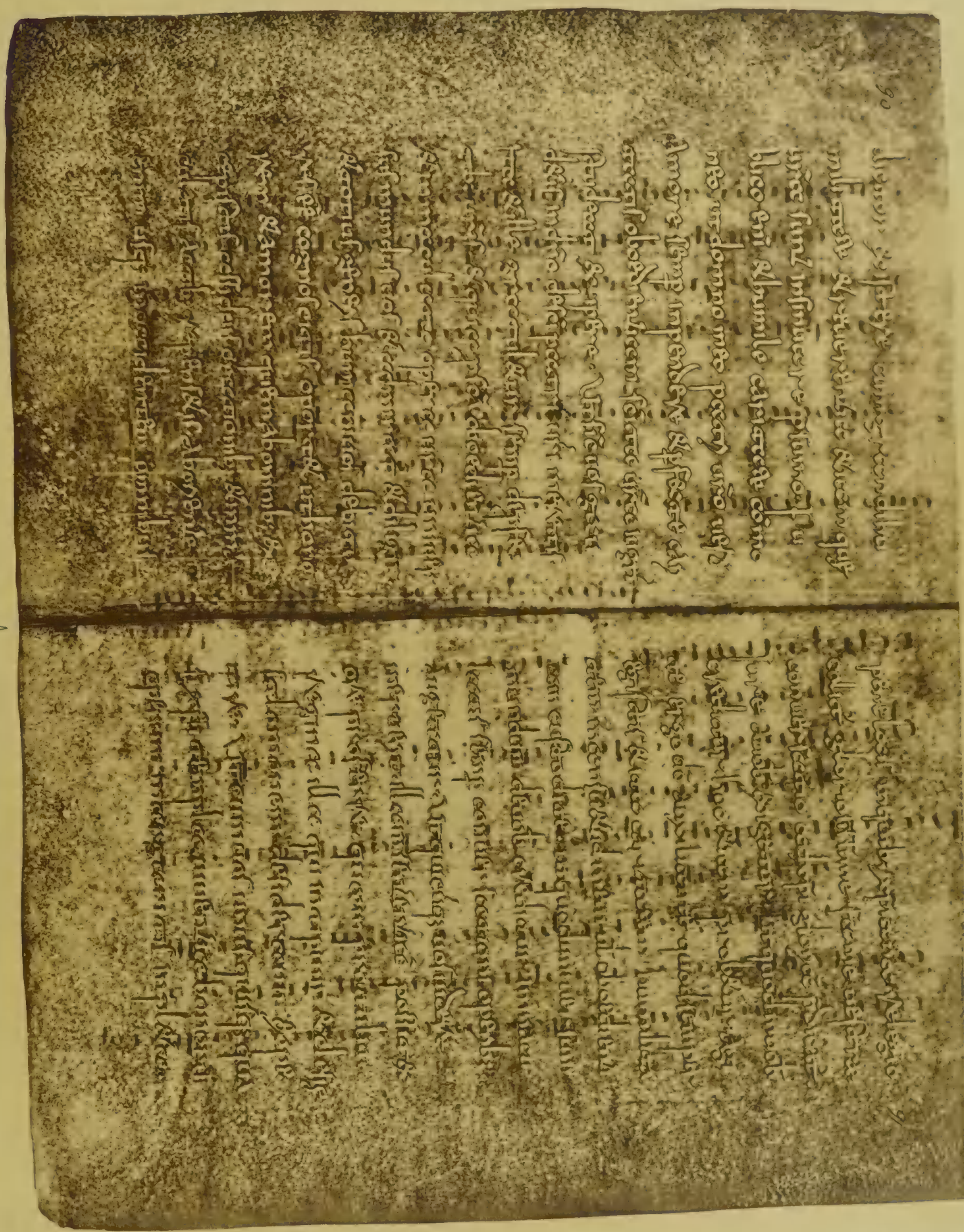

PAG. 91. — MICH. III. 4—5₃.

PAG. 90. MICH. I. 7—9.

COD. SANGALL. 193.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN REPRO.

ruit tuarum coronis odorifer
cem meruerit contemplacio
nis uocem prium pensi cum regnec illeo clamat
dicat uterus es termo quem mihi ec
mec deponuerit sectatione seq huius
congregationis audiere meruimus
mihi atque pbeat quiec mihi inte
medice pceris fuerecta nunciata.
Quinc multec maiorec oculis audire
meruimus quem antea prius audiui:
Cum ergo uos unus quisq; uelut angelum
mereris positos spectare ac uidere
meruerit. Et talice gaudens geore
suo uerbec pculerit. de proctum
mundi felicia nunticauerit. Consi
derecte aliudle quicmam aliud glo
riec augeatur. Apud uestrum mun
dum quem desiderabilis aliqua inuide

sis sedesiis laetitiae generatur
Anate omniec fris uigilantissime semp
re aliuiare necemur nisi cogitatio
illec subripiat. Ut credamus qd
non ardbeatare uiate solec laudis hu
manae sufficiat. et non consideremus quiec les ipsi simus sed quales
ab aliis ee uideamur. Ne forte negli
gentes uiratutum meritis desolae
opinione curemus. Sed mecgis illa
sententiae saeculeyem quid e seduli
de utilem cogitemus. Ut uera laus
ornata ita fedsce castigata. Et il
lud quod quidem desceptentibus
dicit. Siuere sant laudes tuae
peoniee sunt: si fedsce conuiciae.
Sed ut hecse atque sea pdicare pfecto
impleri possit non parvo animi
labore constat. Quis enim

Iacobor se posse linguae suae ceda
se tempestatibus commouere. Cur
mortalibus uelociis fermentis
finem imponere. Cognoscere ut
immundiciae ut ingratissimo
uoce repellere. Amplectere ut
ingemisco. quasi auertere mer
ciffere. Abstine te. Vida mutari
te silentio. Fac cum discere te
silentio. Quis equisine compunc
tione cordis cembratum honorem
ab ecclesiarum clericatus ubere hu
milis accessis cemore repudiceur
as respuere. Quisumque sine labo
re potuit sed obedientiae piae
collum submittere. Nuque semp
oris cerbratum reprehendere.
Contrec nullum hominem odium
in corde non seruare;

Non solum fratres omnes
diligere sed omnes proximos
diligere. Probum ordine unum
quemque suppliciis [illegible] magis
ut mereantur. Quisque in labo
re portis ordinare ministrae
lectione uacare. Quisque in quo
hoc omnia sine gracia dei agere
de misericordia cordis implenda.
Sed haec omnia fratres donec in con
fusione inpacientiae. Ecce bona et
ecce uisere. Quae uerius dicam
accidit impossibilia iucundiora quia
diu humanum ab implere pos
se putantur. Cum uero cedere
obtinere. Sed dignae implere
posse credimur. Nec durae
nec laboriosae. Sed leuia et suauia

TABVLA 49

PAG. 96/97.

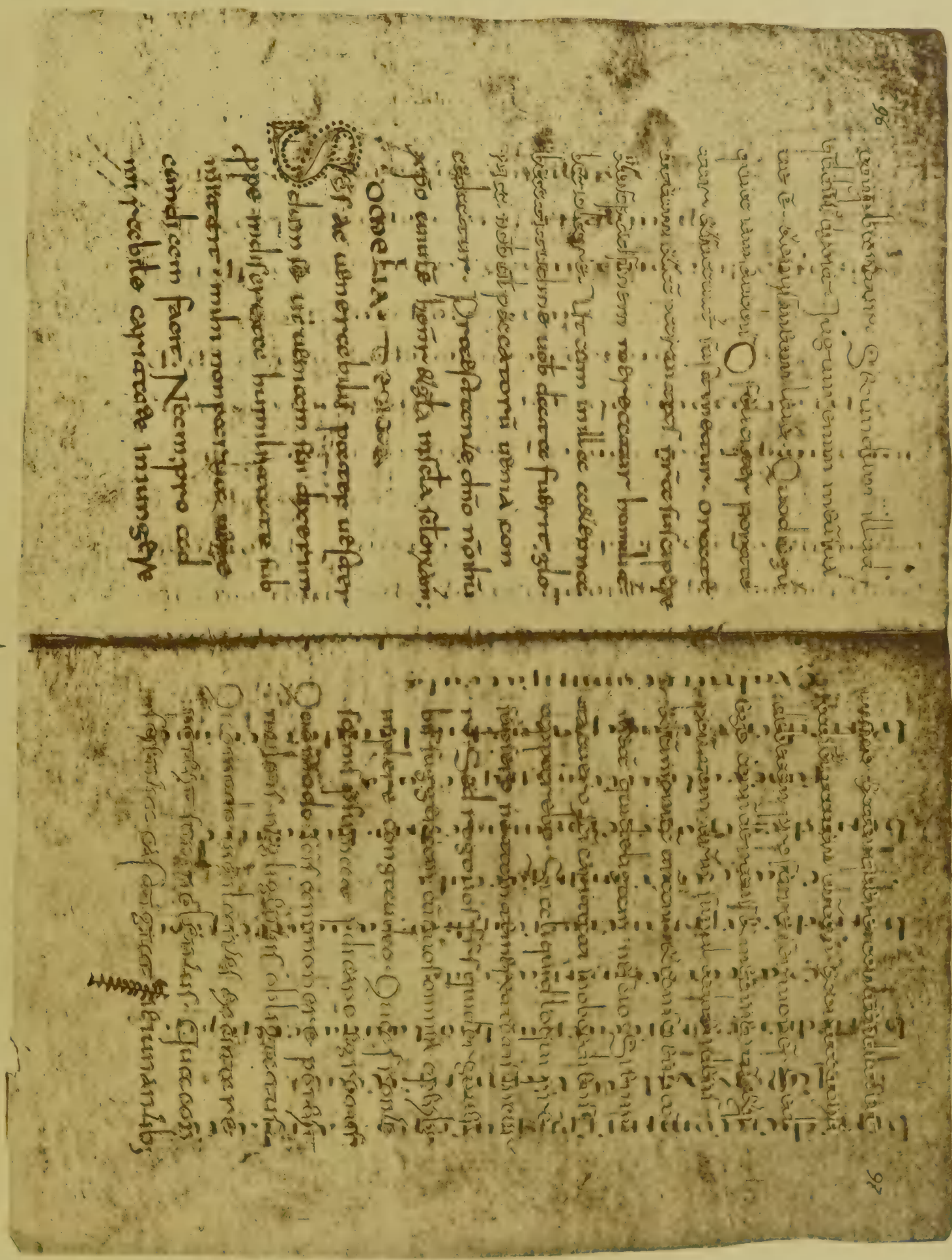

PAG. 96.
DAN. V.
$17_2 - 20$.

PAG. 97. — DAN. III. 65—70_2.

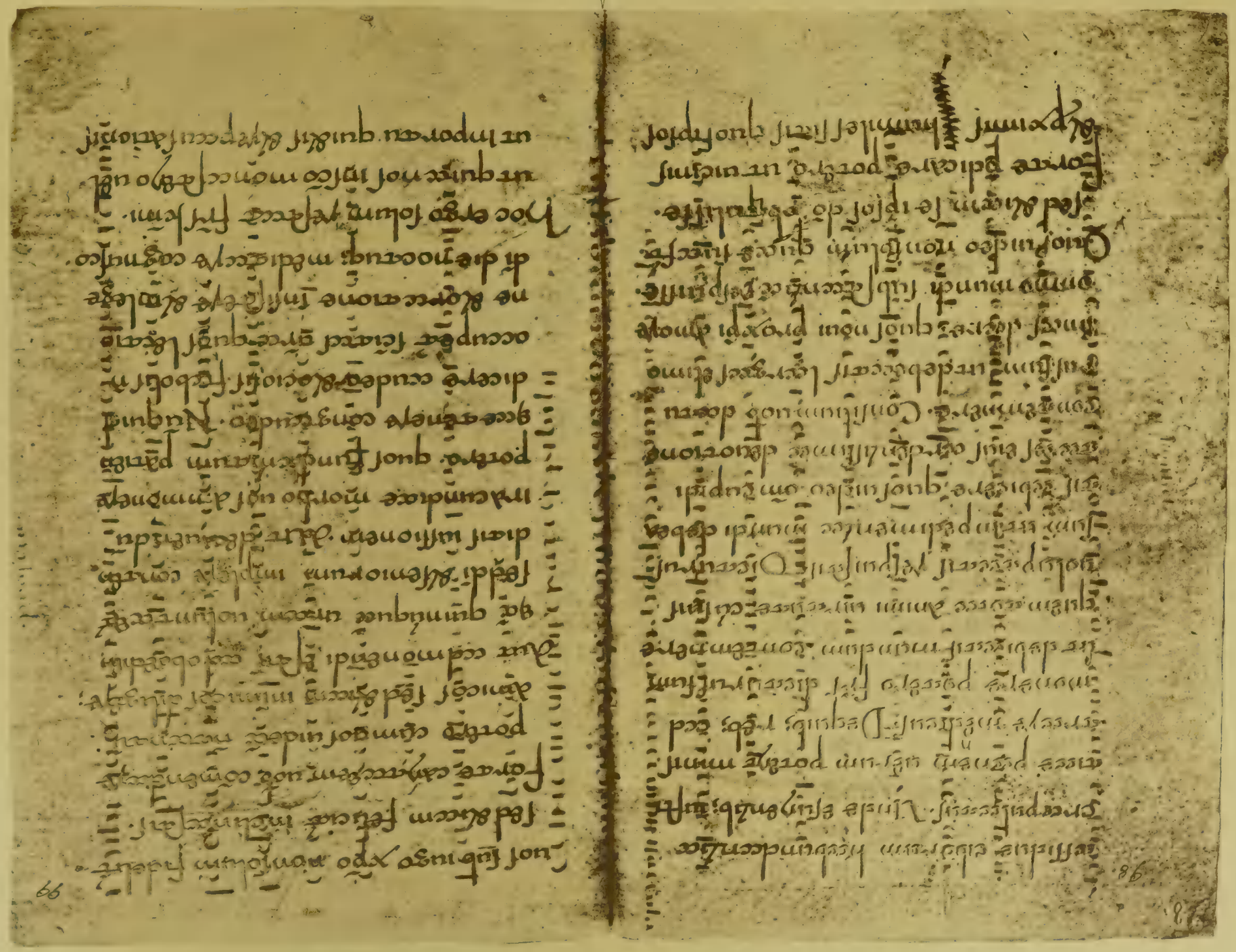

TABVLA 51

PAG. 100/101.

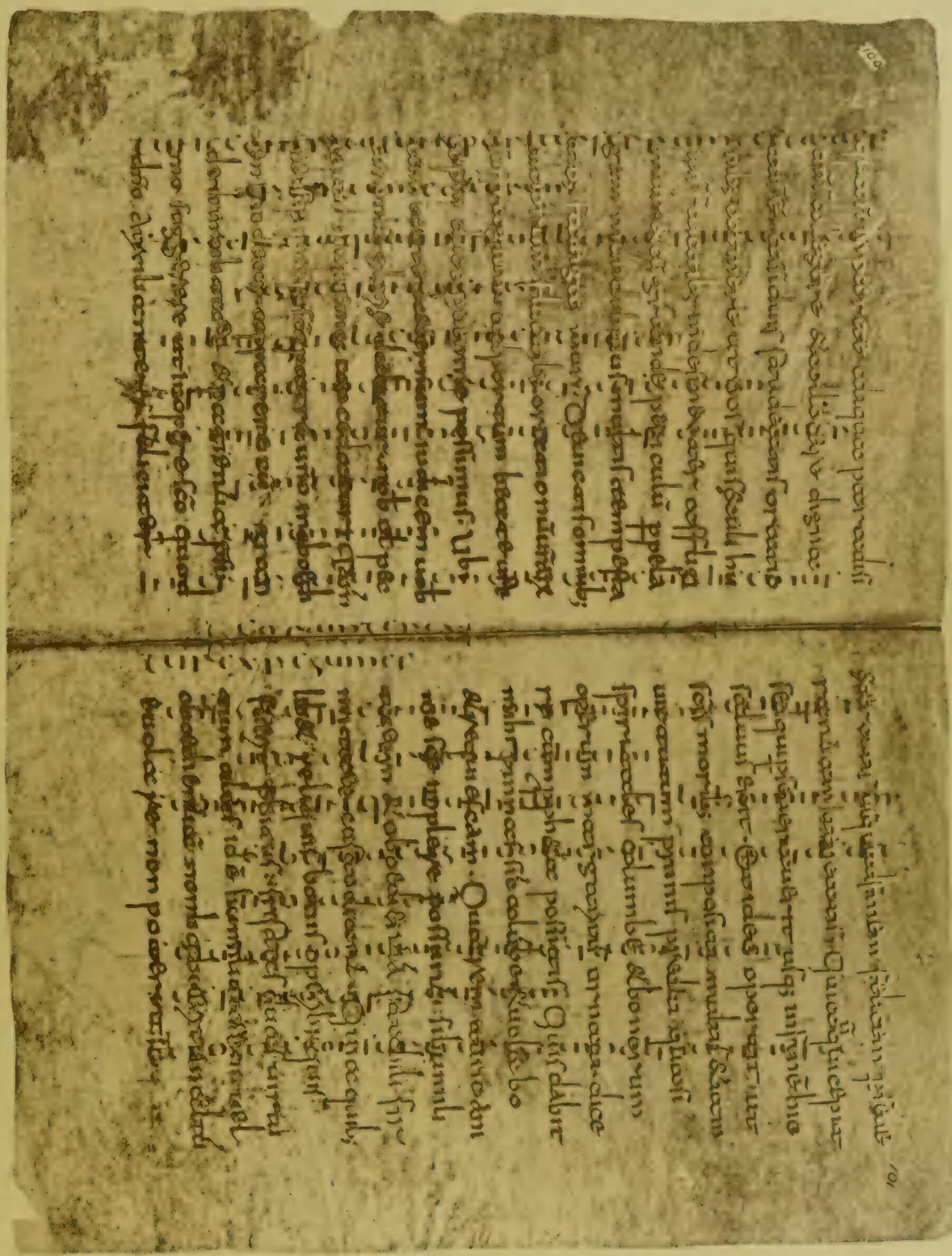

PAG. 100.
DAN. II.
35—36₂.

PAG. 101.
DAN. II.
37—39.

TABVLA 52

PAG. 102/103.

PAG. 102. — DAN. II. 32₂—34₂.

PAG. 103.
DAN. III.
80₂—84₂.

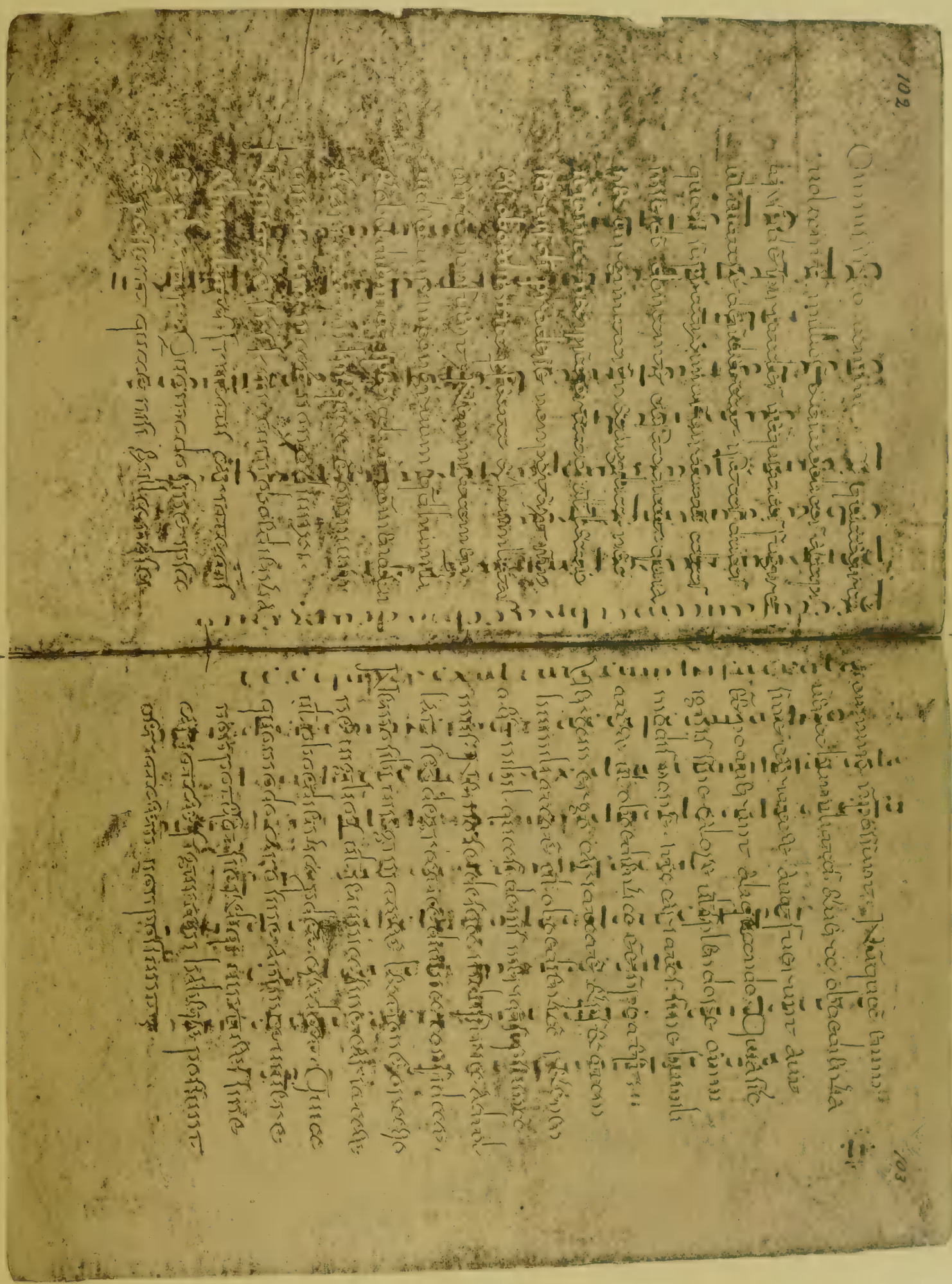

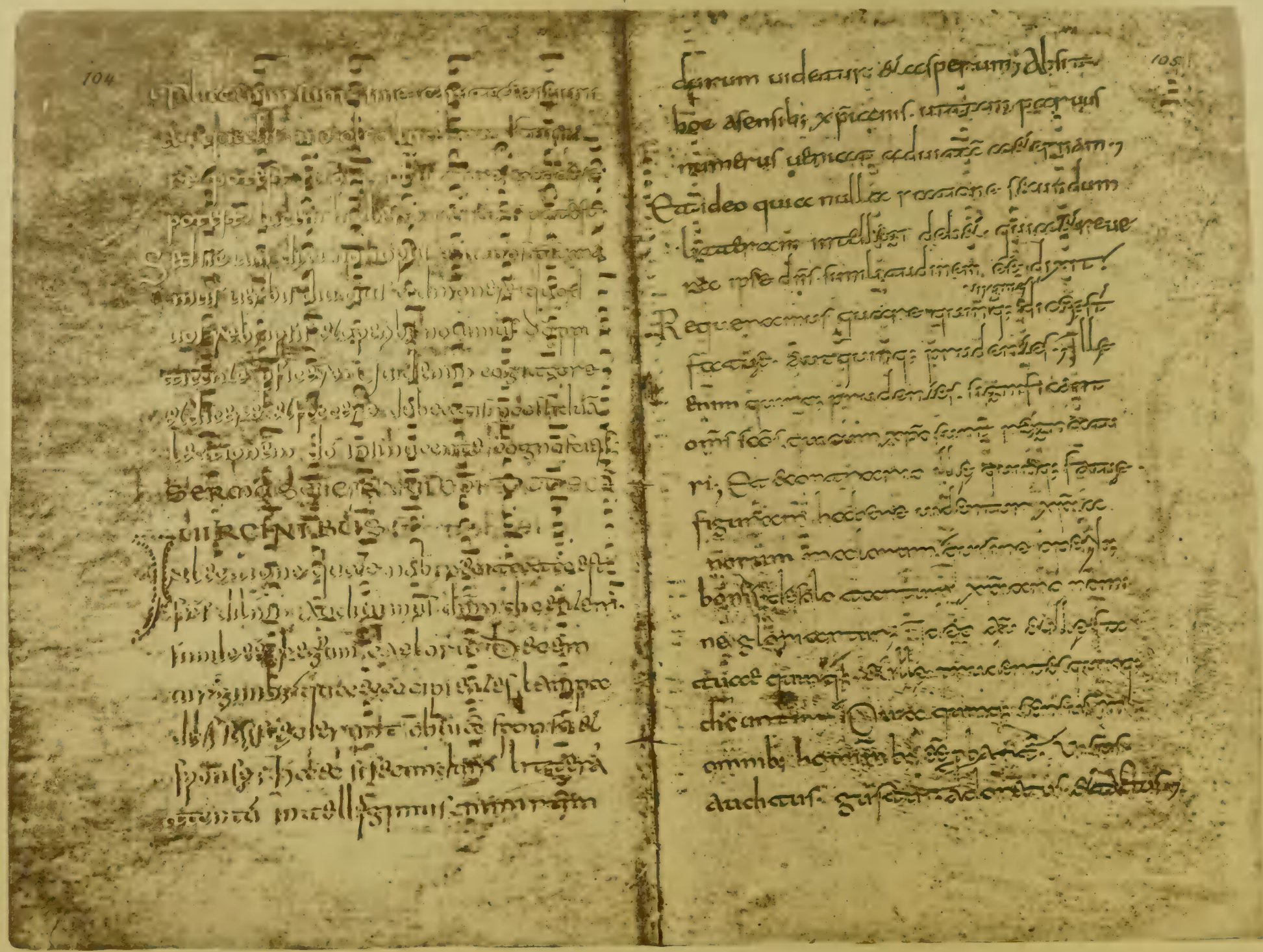

Cum quo pisaos. stultos. ulula pq̃ quæs
dæ ualuæ. ut sanguinem. aut uitæ
aut indos. ing̃ adiuu. ecq̃ animam. iam
de quib; ꝓ placatio. nem. ꝓ equi
mem. ꝓ ꝓ equi. Ideo ubiquinq;
uirgines dicunt prudentes. quæ ipsis
sensibus bene utuntur. ubiquinq; fatuæ
quæ pisaos quinq; sensos. ad gaudia uir
ginum uecem accipiunt; Quo
modo ad ipsum quinq; stultas. ulu
quinq uirgines. aut uirginitatem
custodiunt. aut corruptionem sub
iacere diligentibus sequi necesse;
Si dilectus uir aut mulier. uolenti
filium. aut filiæ. alienæ. seruum
aut ancillam. ad concubiscendum
diligenter aspexerit. corrupta est
anima uirginis; Quia per oculos. ut
fenestræ. conspectus. inserebatur

mordus uenenum mortalis. maxime.
Si uero aliquis siue religiosus siue
laicus. homines delirantes. sermo
nes dulces. deliciosis. delectatis. luxuriosos
ut aut pia proferentes. libenter au
dierit. delectum delectatione. placida au
dienti susceperit. corrupta est anima virgo;
Si autem non et consentiat mediocri
cibis. sed hi pauos. sed diliciis quærat.
sicut semper mali. sequi studeat. corpu
pore et carne uirgo; Sed si delicen
diosis peregrinos. et hominibus
placere possit. diligentia inquinat.
Quæ carne uirgo et uoluptate; Si au
tem cenibus suis. aut filios. aut filias
alienas. cum delectatione. ne pp
libidinem accendere uoluerit.
delusit animam. nimis mollice animo
uolupcuosa. quæ sit et tam delicate.

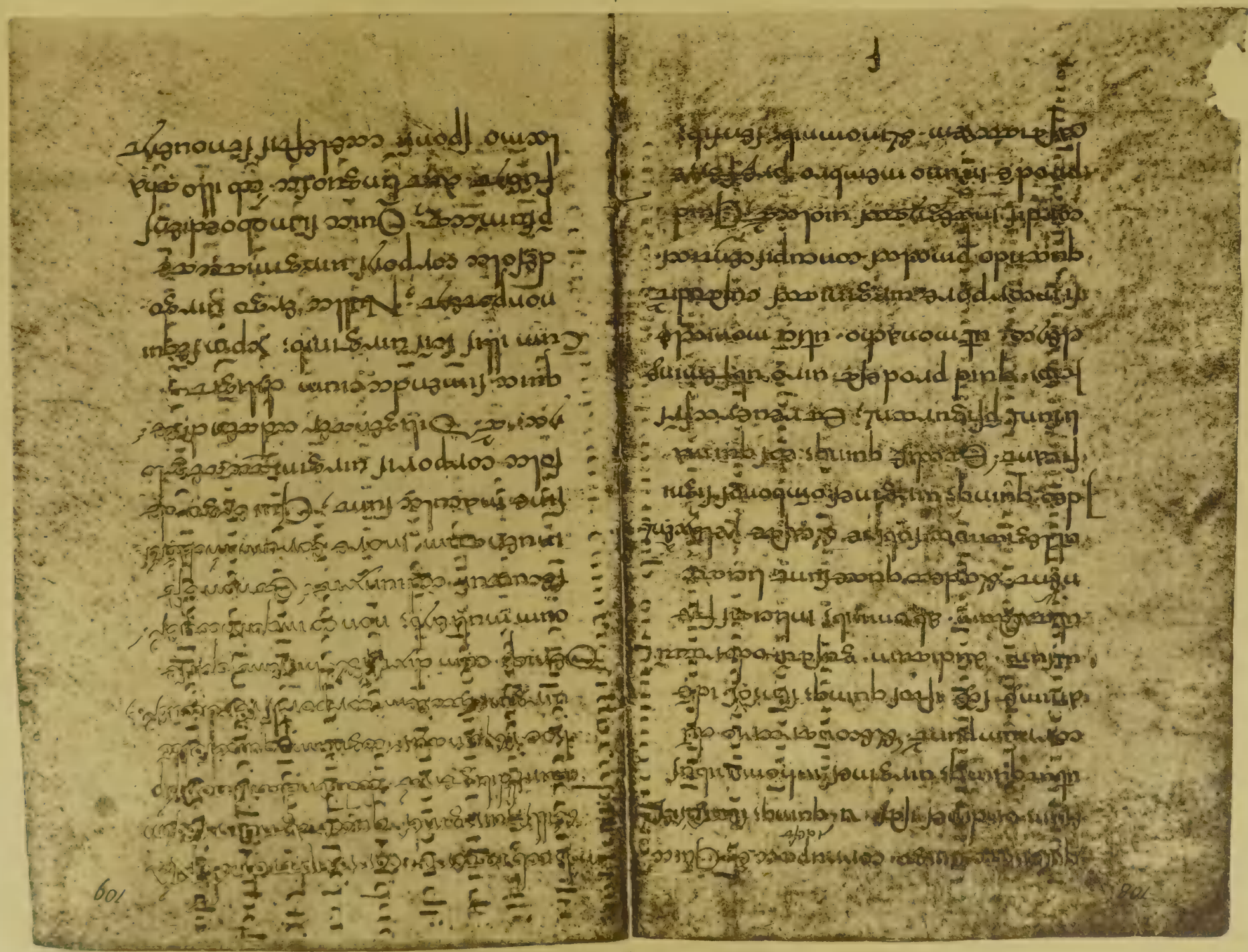

PAG. 111. — OSEE. VI. 9—VII. 12.

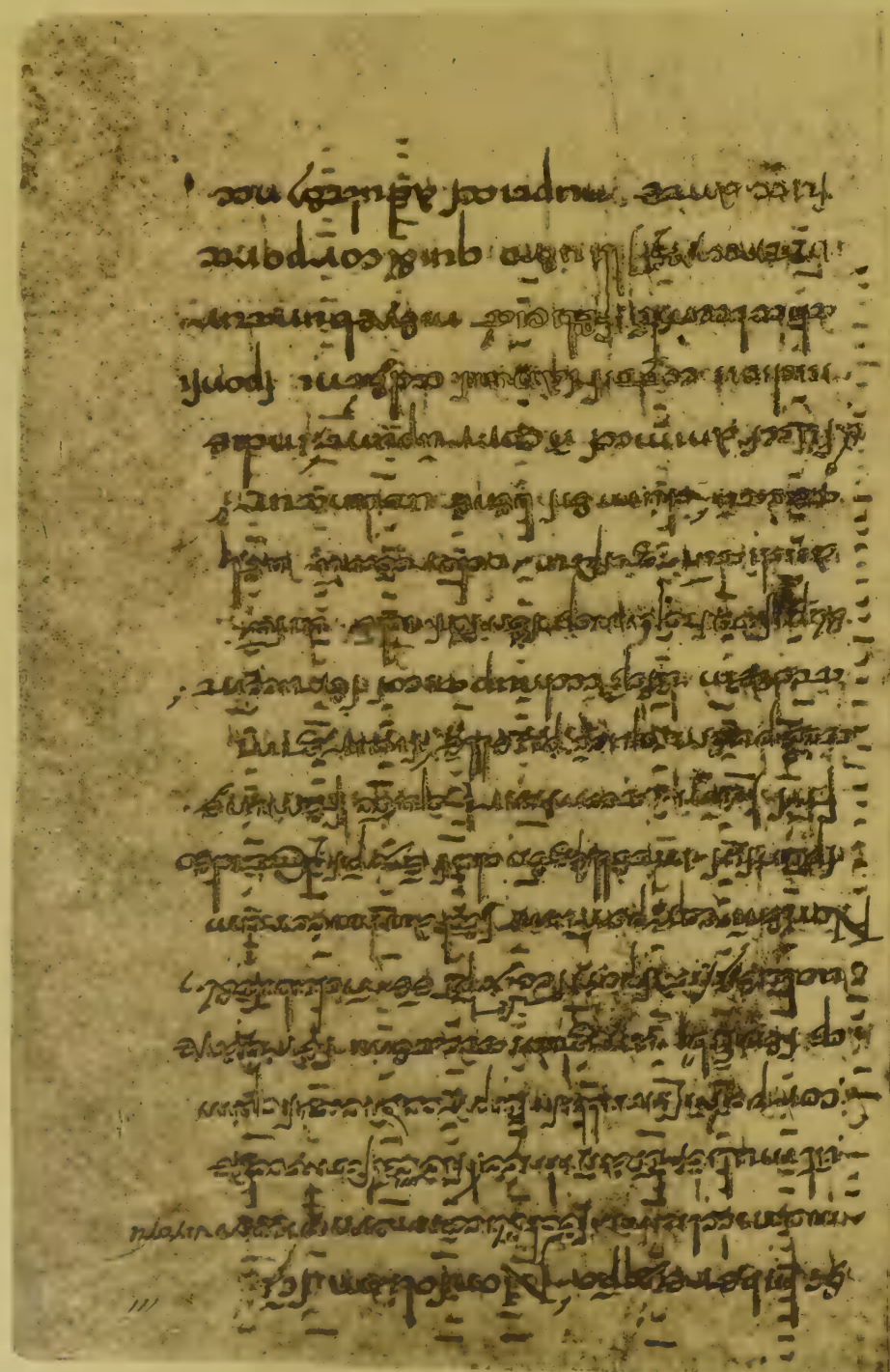

PAG. 110. — DAN. XIV. 27—30.

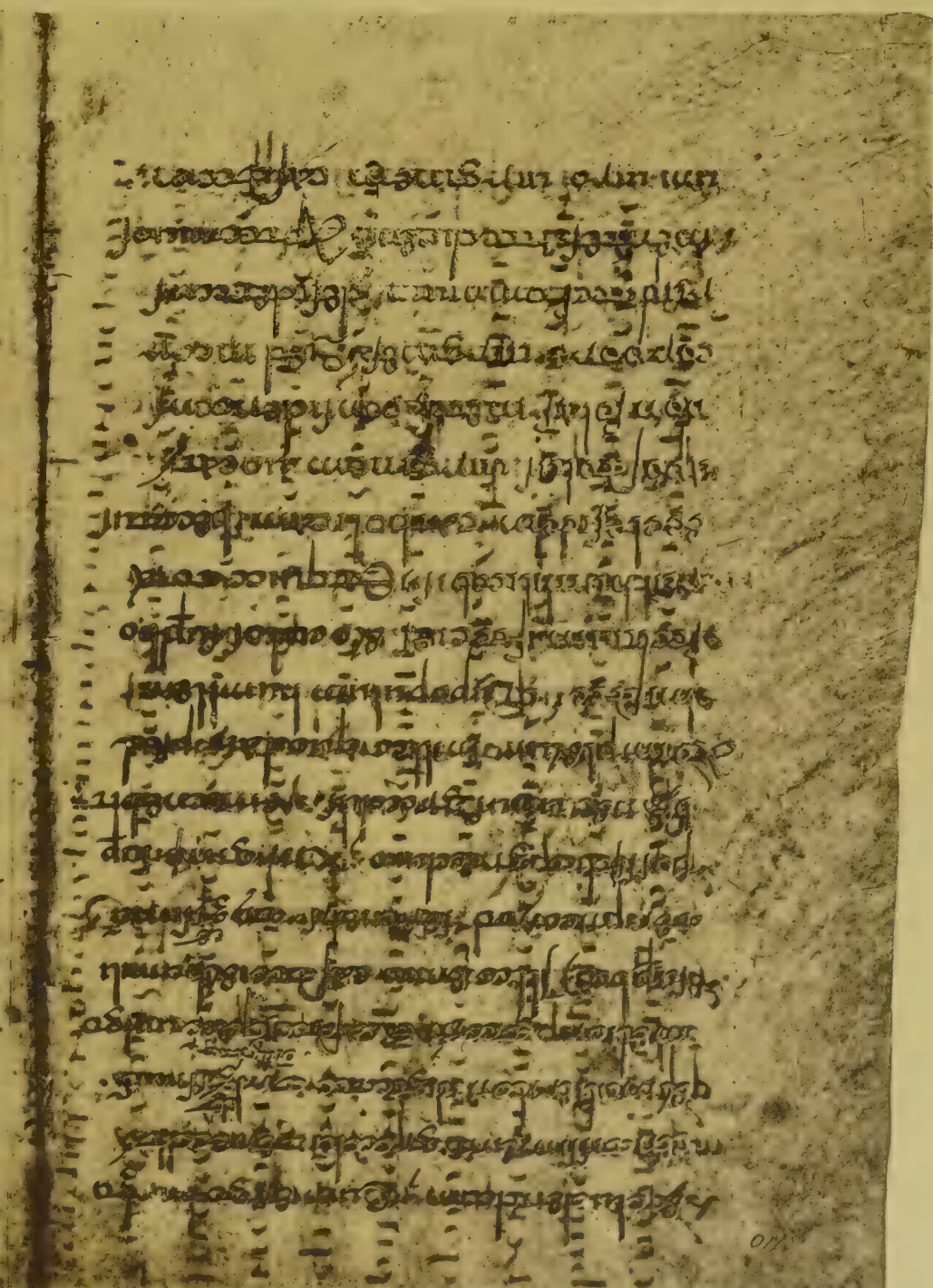

PAG. 112.
OSEE. VII.
4a—7a.

V

PAG. 113.

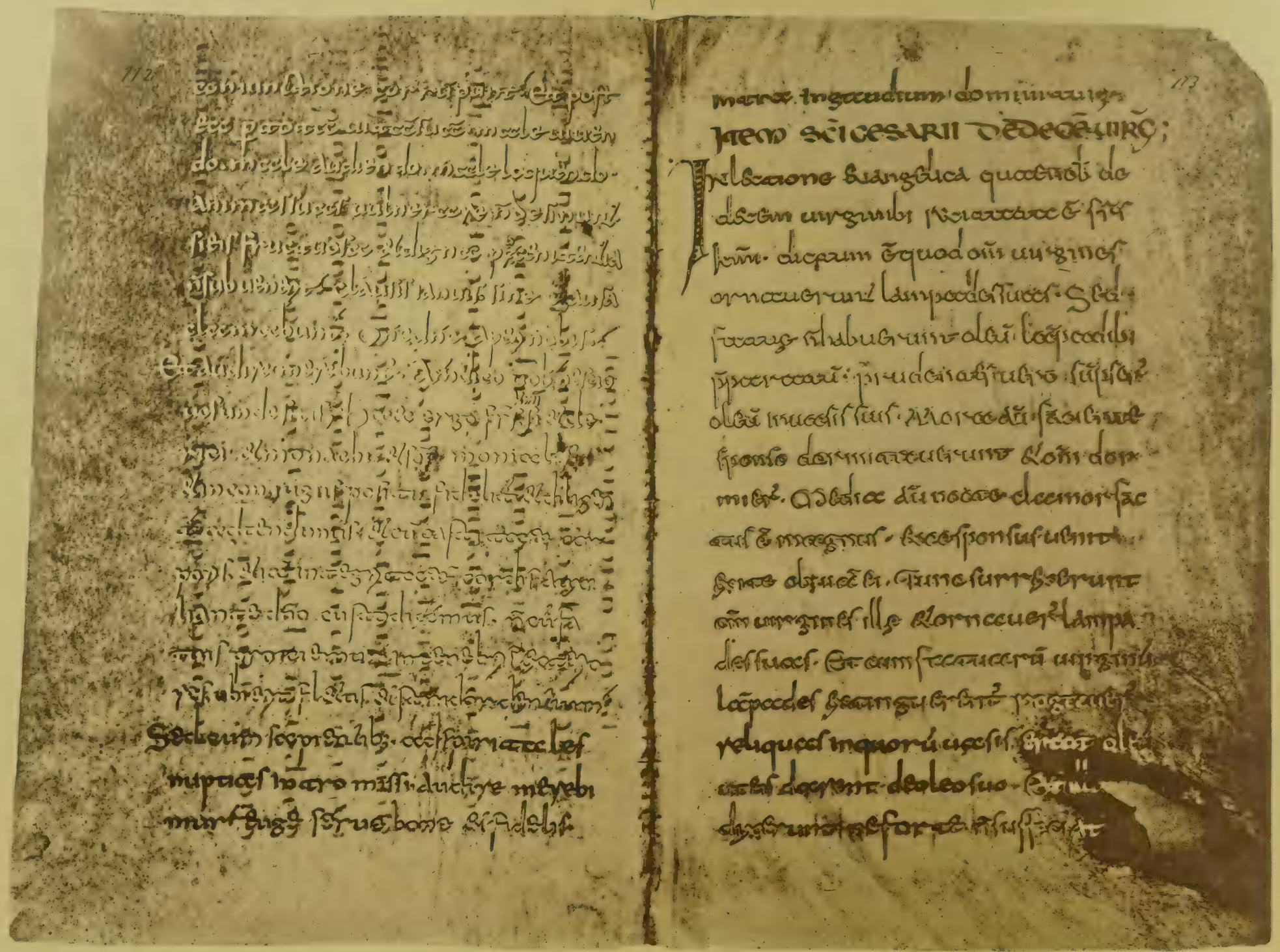

1 3 5 7 9 11

114

115

1 3 5 7 9 11

TABVLA 59

PAG. 116/117.

PAG. 116. — DAN. XIII. 60—63a.

PAG. 117.
DAN. XIV.
18—21a.

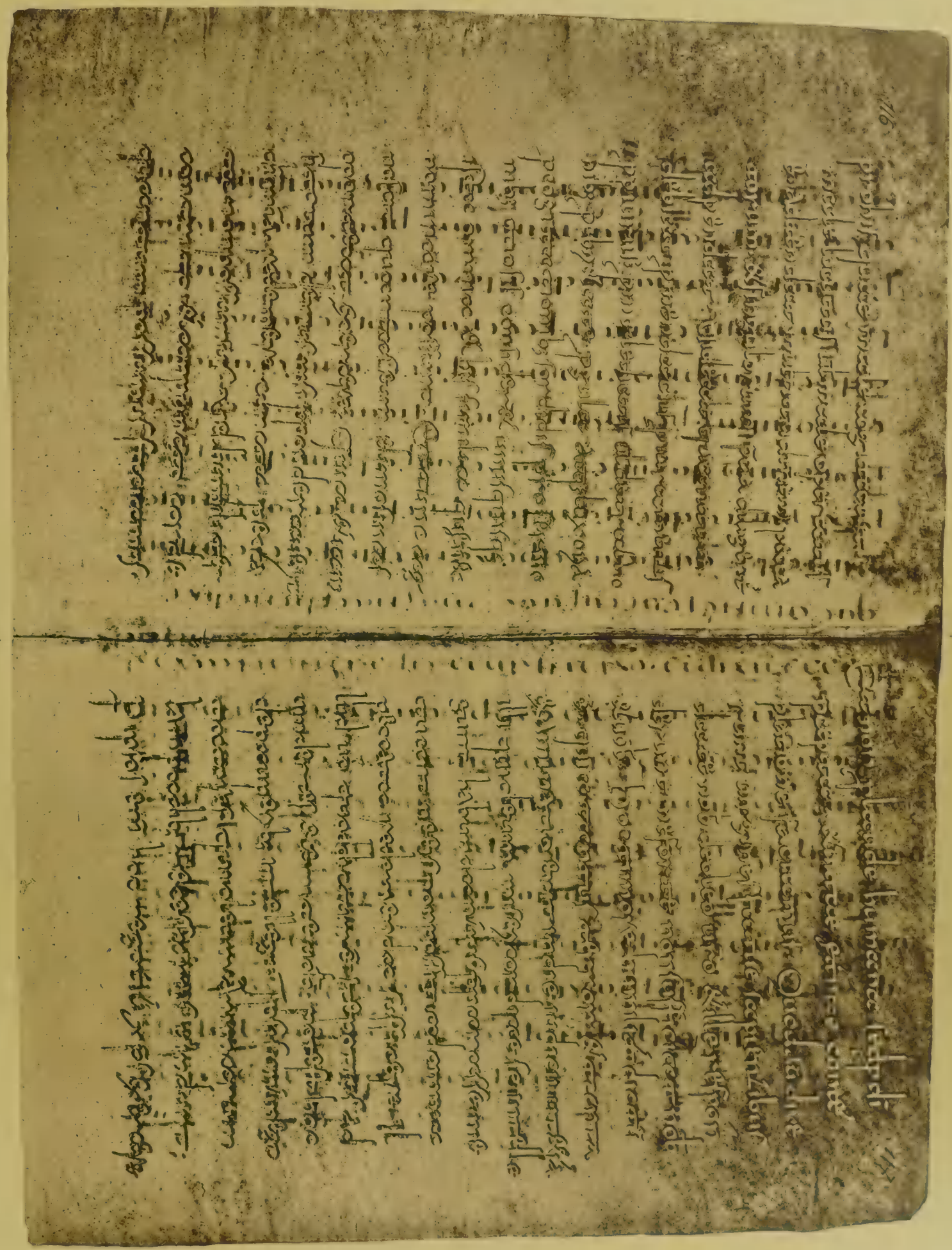

consuetuda. In ipsis enim accepit
dispensacionem pensaturus celestem. Deni
que sic ipse dixit: Quacumque fecistis uni
de minimis istis mihi fecistis. Locum pacis
dum animae intellegunturus. Vae sec
uero illae ubi oleum reseruatur. Con
scientiae bonae significatur. Quid
est autem oleum nisi matus in
conscientiae operibus bonis recondere.
Et quae opera bona alii fecerunt pdi
amore alii percupientes laudes humanas. Virgines illae quod in corpore
virgines erant. Et quod se virginis
psalmis laudationibus, ut orationibus
et eleemosynis dabunt. Autem haec pro laude
hominum non pro ut praesentis haec
caritudine facerebant. Ideo nostra
mandata ut mentae ubi abeis cessauerit
locus hominum simul et illis defecit

oleum. Nam illud quod eis dicitur
Ite potius ad vendentes et emite vob
potestas sic accepi. ut videntes in
tellegant illae virgines fatuae
blandis adulationibus praedicant.
Unde intellegitur quodam quibus
des humanae accipere cupiunt. qd
non opere di et credere videntur. Huma
nae cessent adulationibus uindunt acci
pientes uanam laudem et premia
aeterna perdentes. Illae autem virgines
quae oleum habuerunt in uasis suis.
Omne opus bonum in matus in conscien
tiam posuerunt. Quae hoc non
plaude sed premia diuina fecerunt.
Haec ergo fidelia cogitantes fris
dum. quae parabolae istae ad
uniuersam ecclesiam patenta.
qui non possunt struere virgi

TABVLA 61

PAG. 120/121.

PAG. 120.
DAN. XIV.
13_2—18.

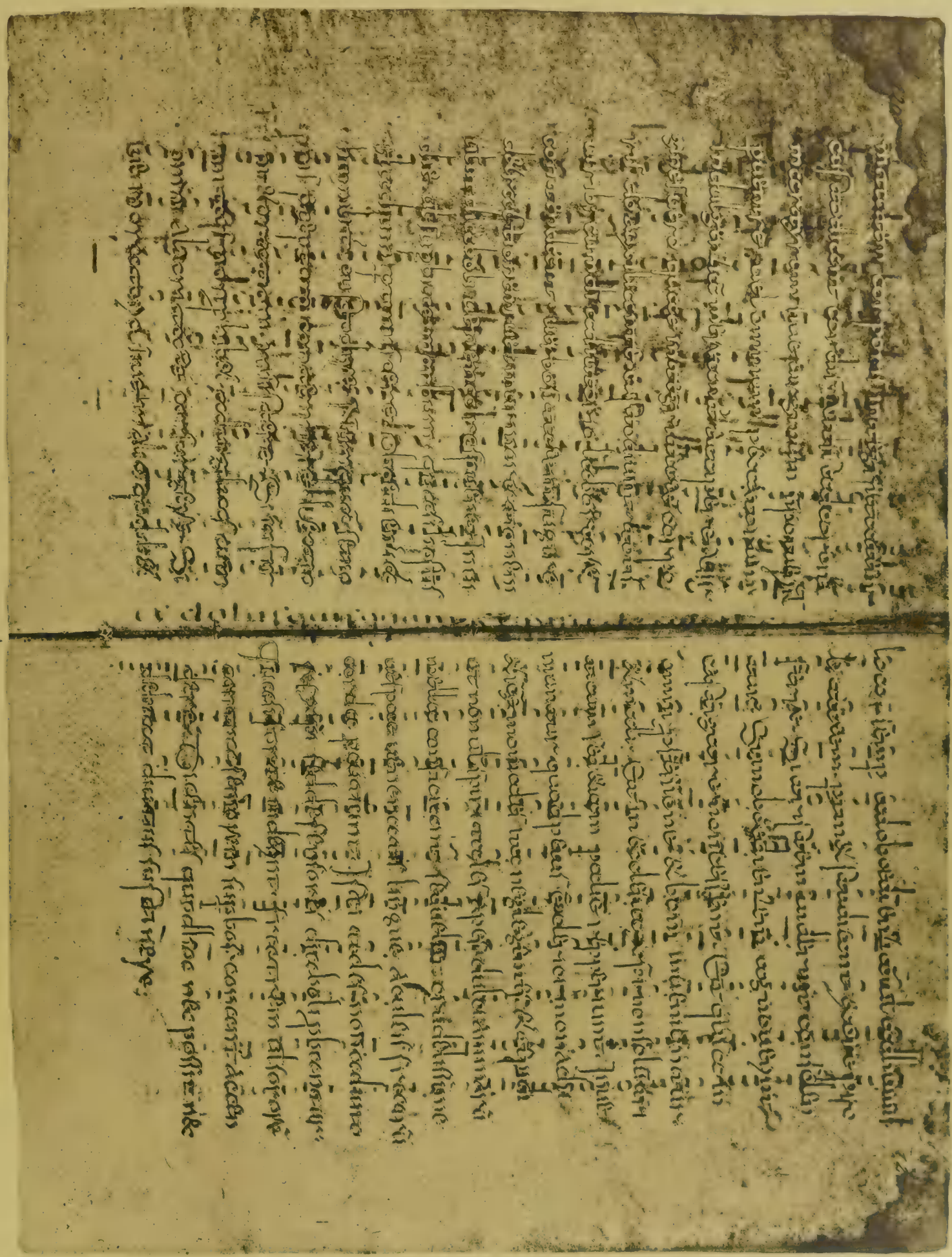

PAG. 121. — DAN. XIII. 55_2—59_2.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN, REPROD.

PAG. 122.
DAN. XIII.
63—XIV. 2.

PAG. 123.
OSEE. VII.
7—11.

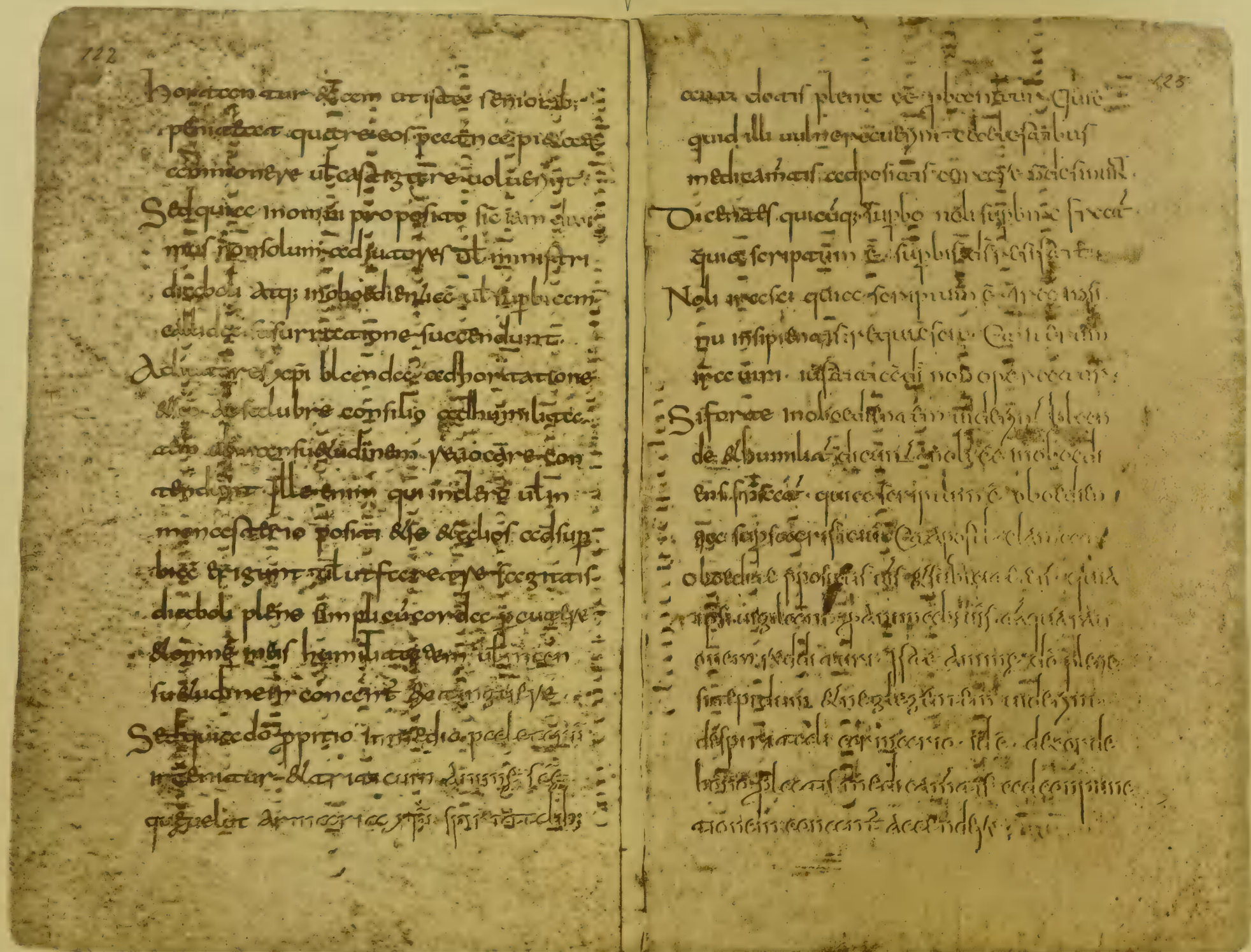

122

123

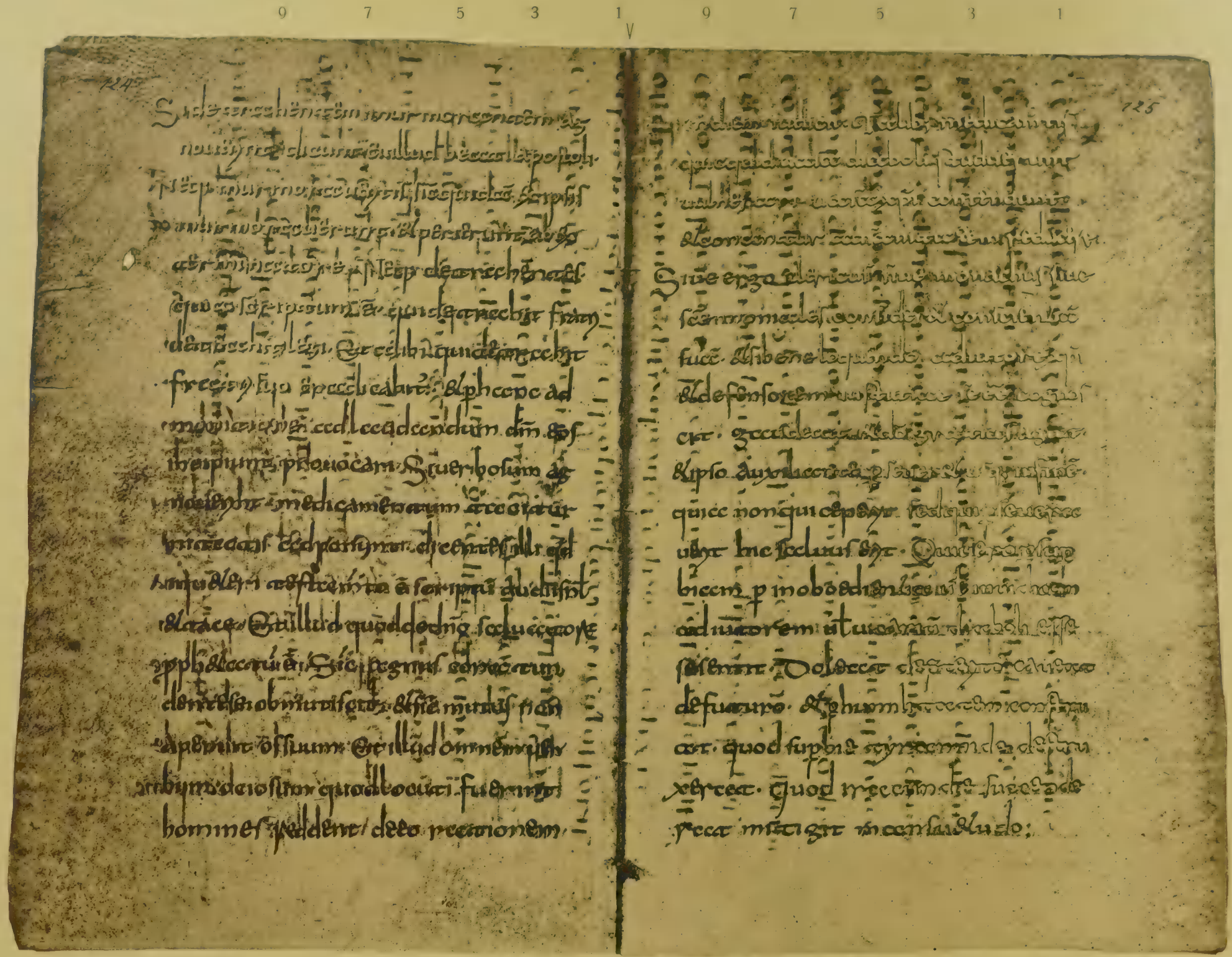

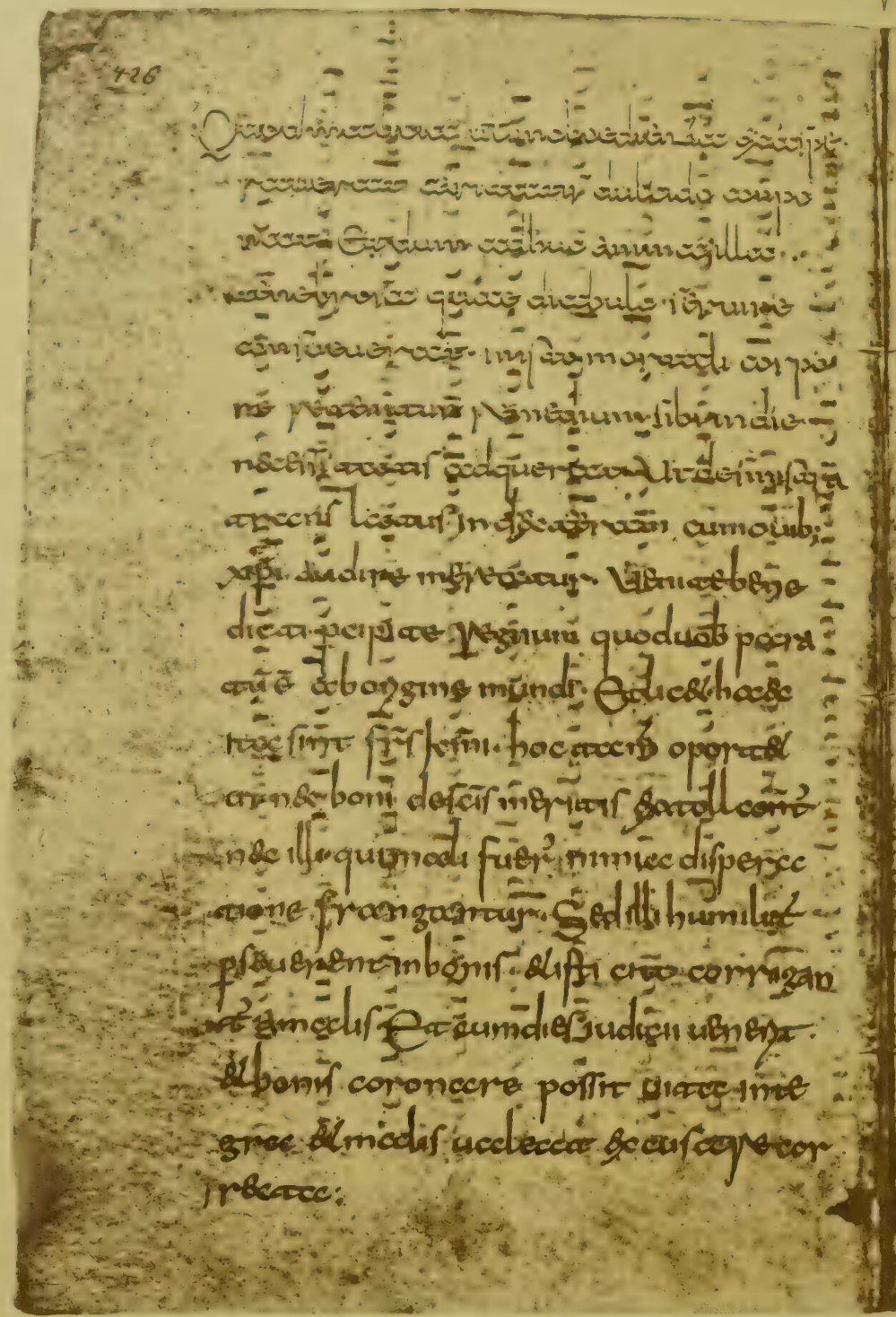

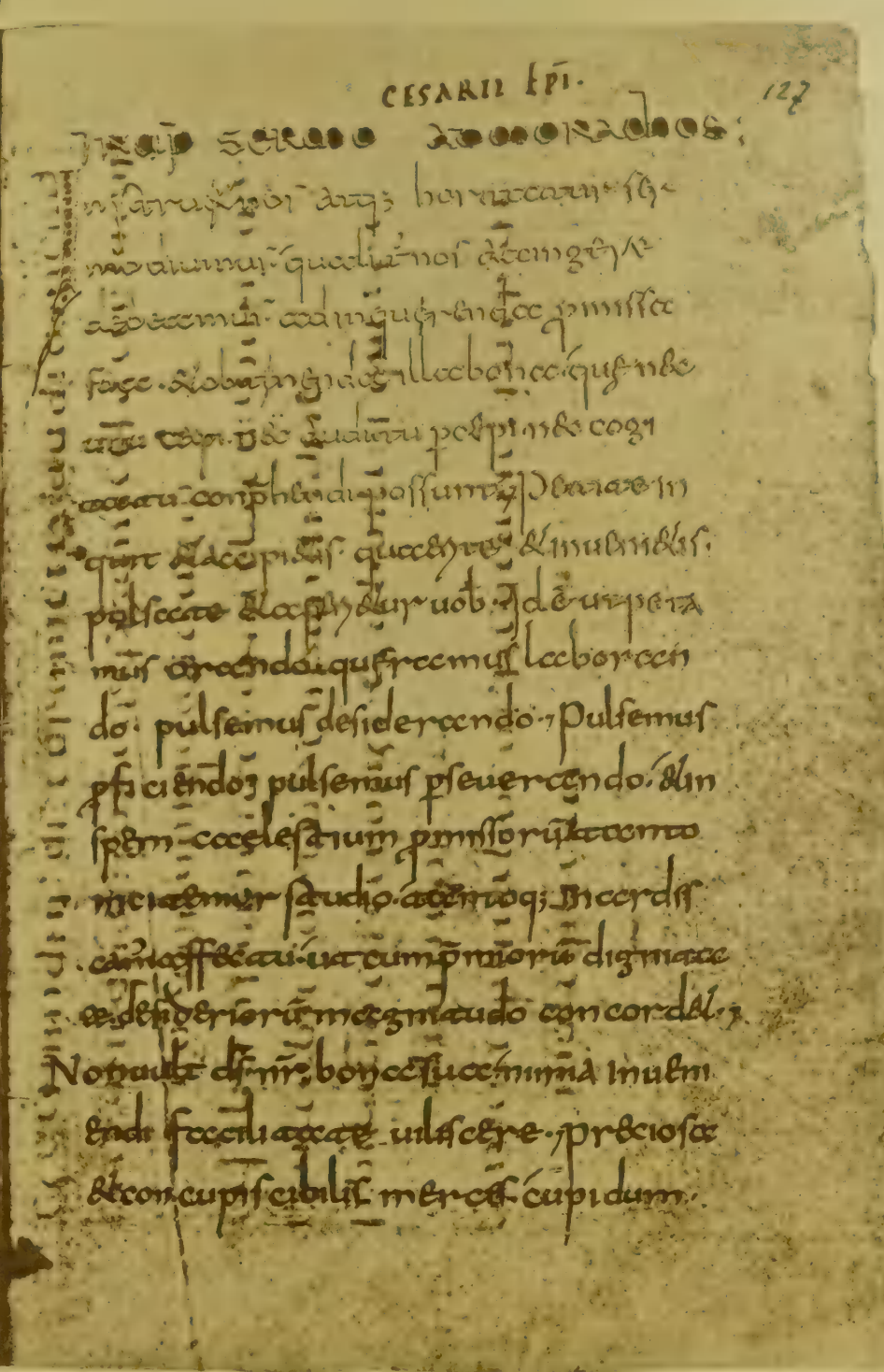

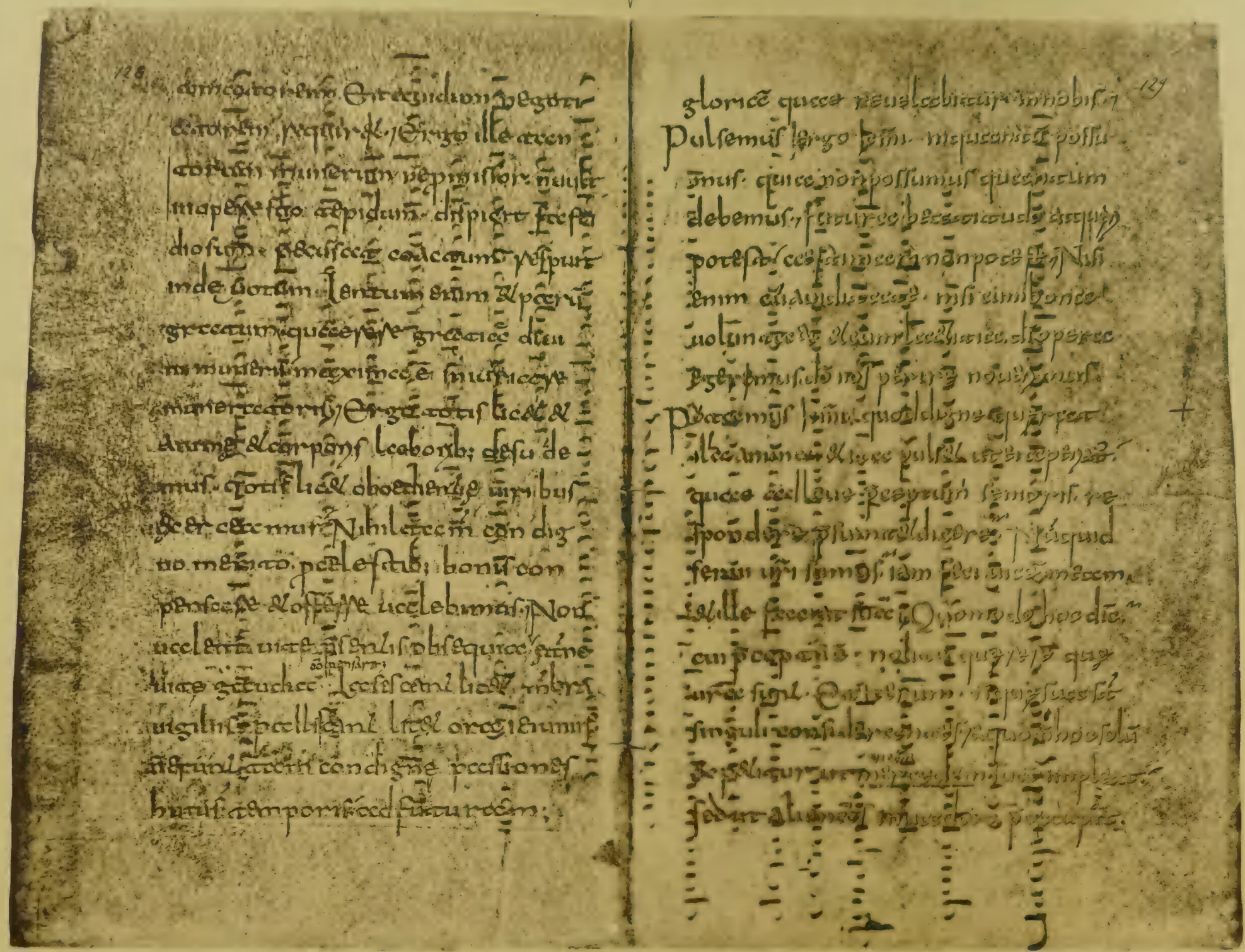

PAG. 130. — HAB. III. 2_2—5_2.

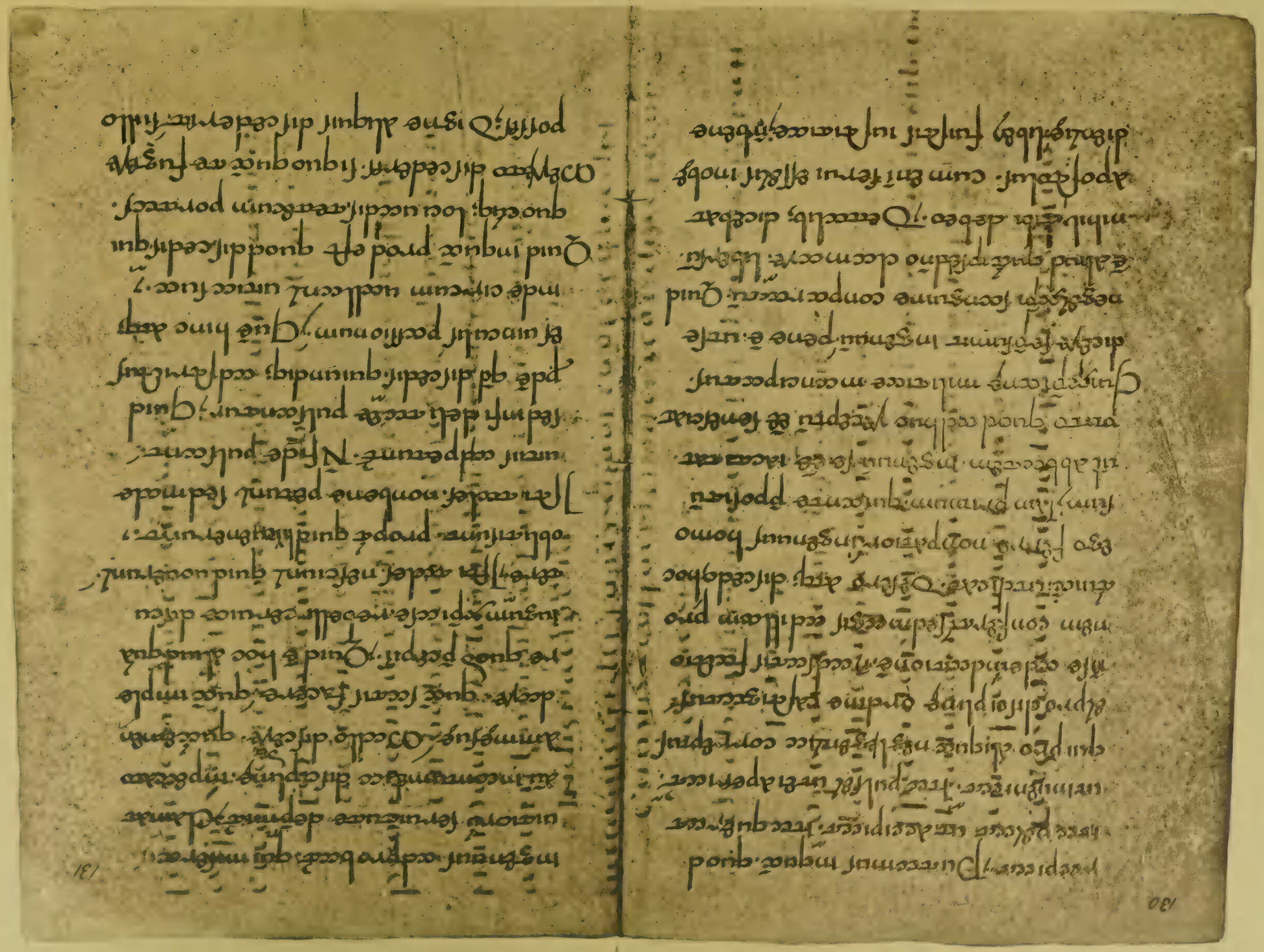

PAG. 131. — HAB. III. 6—8_2.

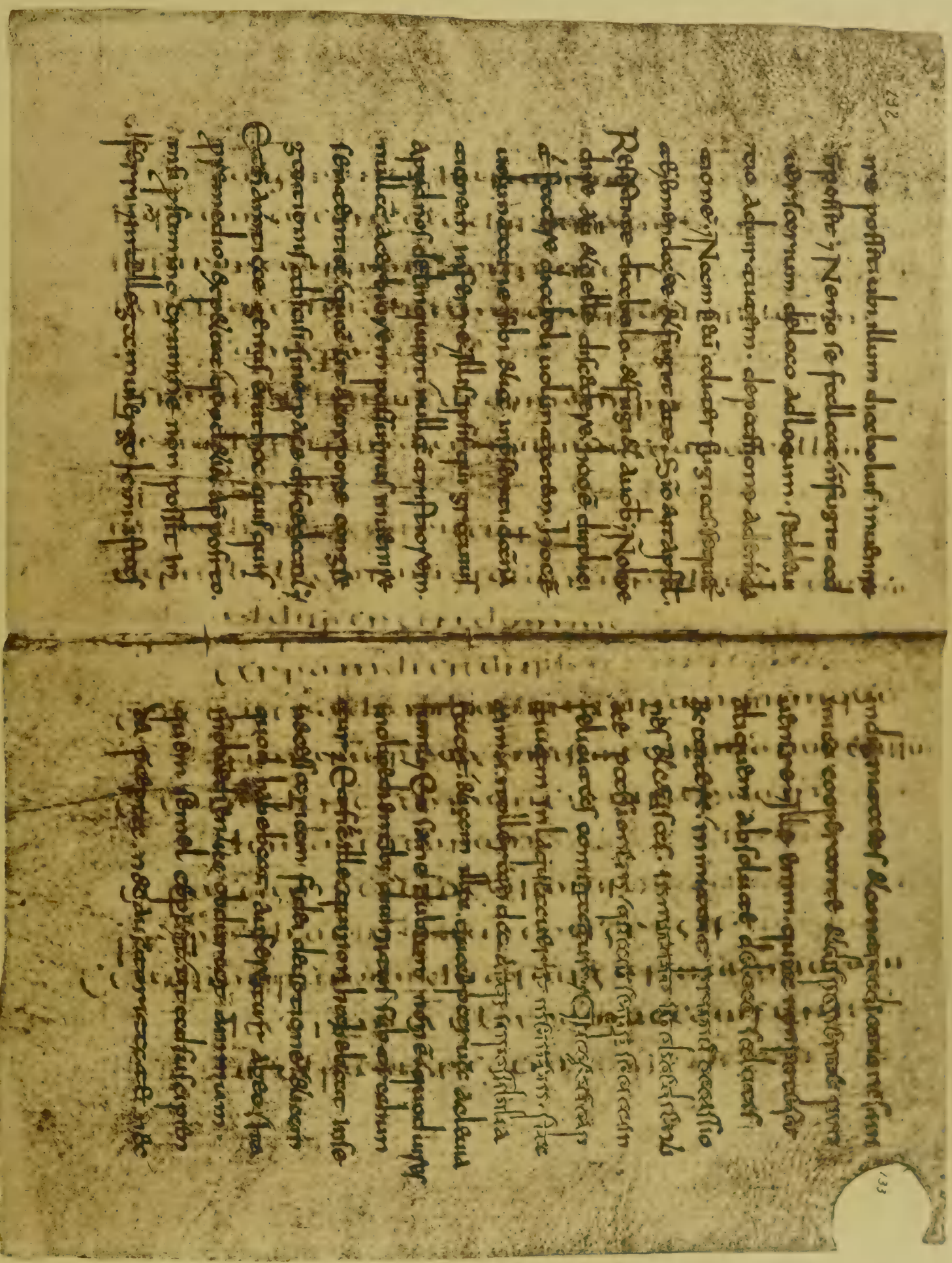

PAG. 132.
HAB. III.
11₂—14.

PAG. 133.
ZACH. XI.
6—8.

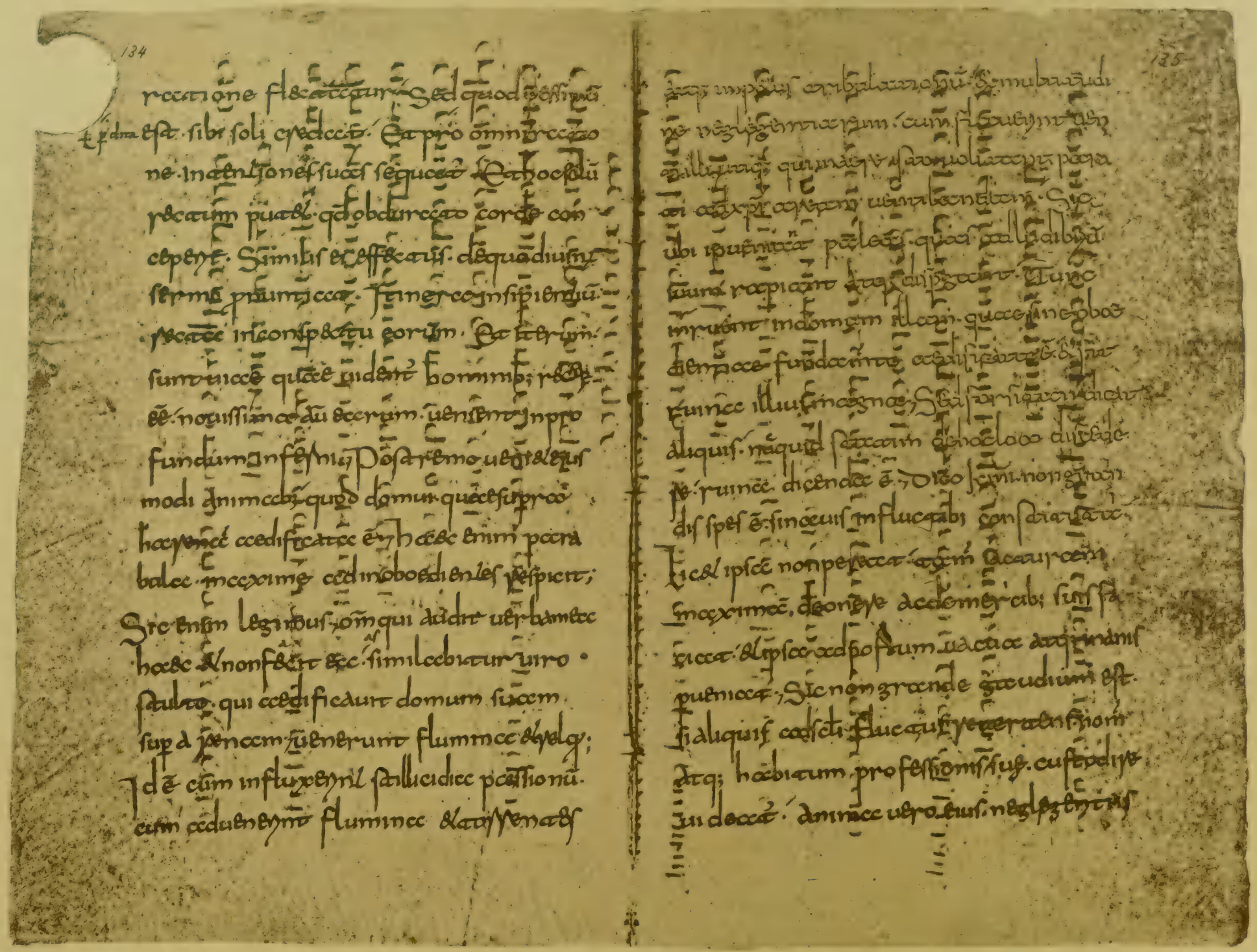

TABVLA 69

PAG. 136/137.

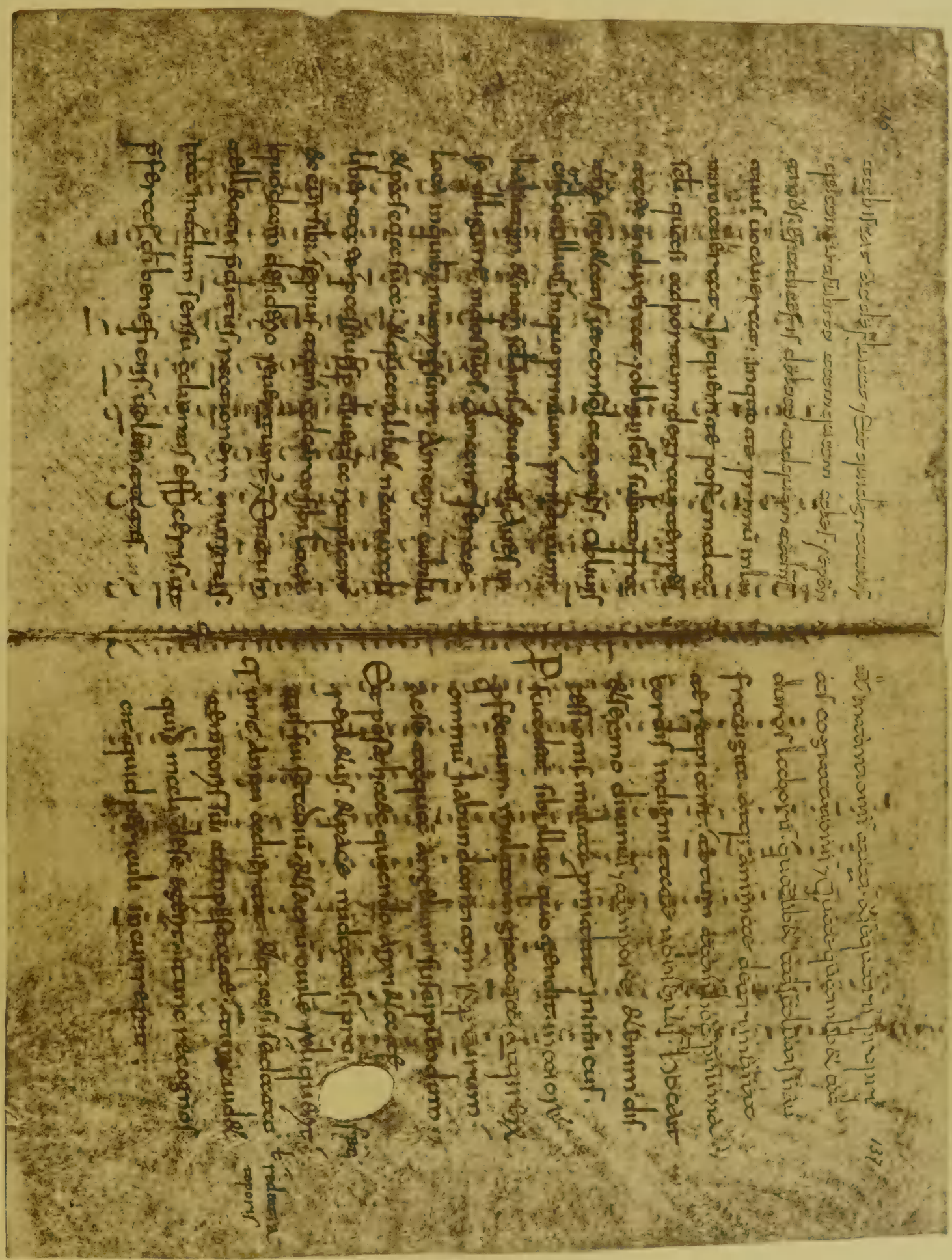

PAG. 136.
ZACH. XI.
3 –6.

PAG. 137.
HAB. III.
14_2—16_8.

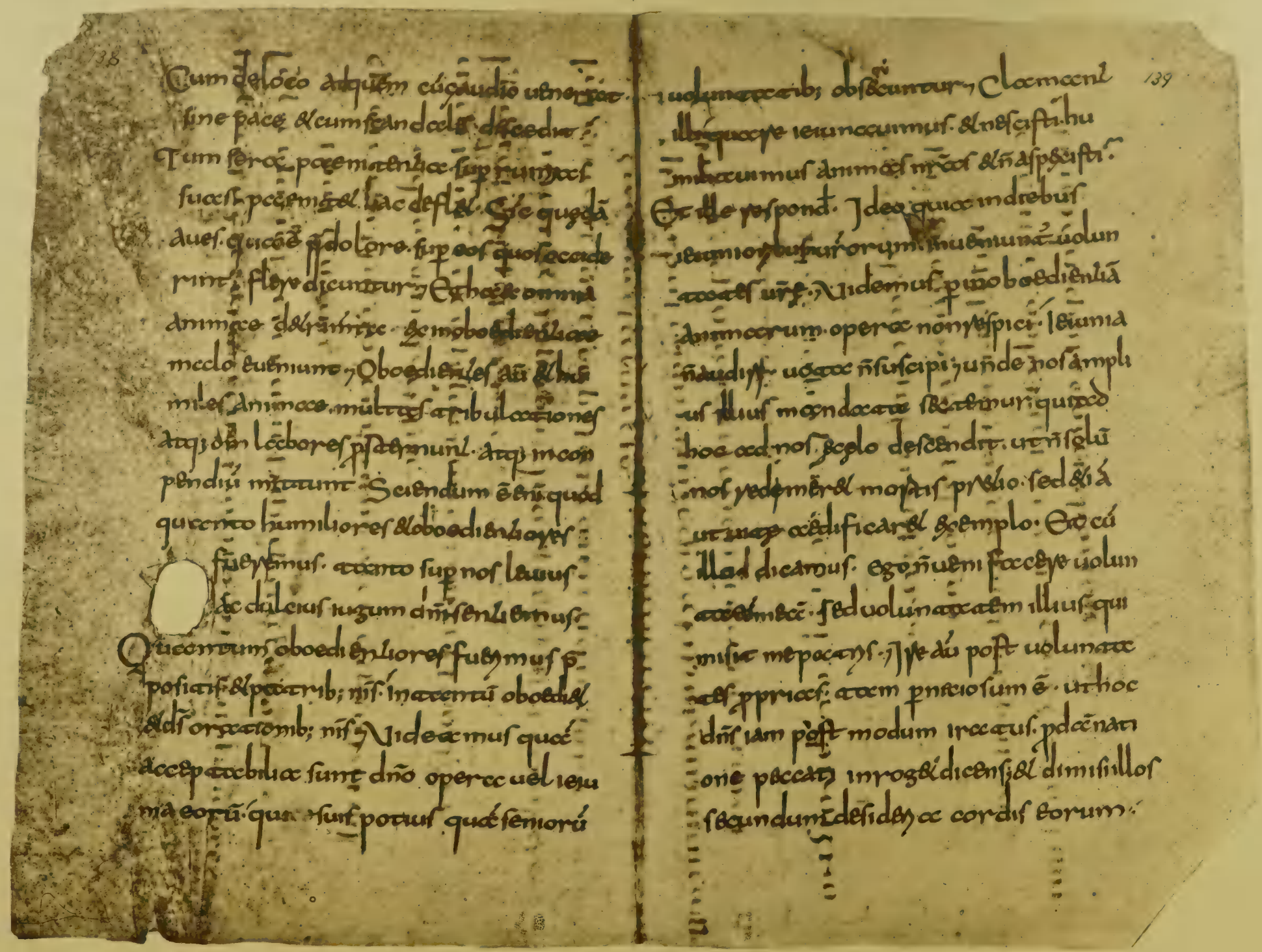

Cum de loco aliquem cum gaudio uenerat
sine pace & cum scandalis discedit.
Tum sero pace mentis sup rum nec
successu pcem & hac deflet. Sic quoq;
aues quicq; dolore sup eos quos secum de
rint flere dicuntur. Et hoc omnia
animae dilaniare & mobilitare
mecum euenunt. Obedientes aut & hu
miles animae multas tribulationes
atq; dolores patiuntur atq; mercen
dium mereantur. Sciendum enim quod
quicunq humiliores & obedientiores
fuerimus. tanto sup nos laetus
de dilectus iugum dimisentiemus.
Quicunq; obedientiores fuerimus p
positis & praeceptis; nisi in tempore obedie
& dis orationibus; nisi. Videamus quae
accepta habuit dno opera uel iejunia eorum. quae sunt potius quae seniorum

uolumina scribi obscuntur. Clementi
illi quae ieiunauimus. & nescisti. hu
miliauimus animas nras & non aspexisti.
Et ille respondit. Ideo quia in diebus
iejunio[rum] uestrorum inuenimini uolun
tates uestras. Videmus. primo obedientia
animarum opera non respici. iejunia
non audiri. uigilias non suscipi. unde nos amplius
illius mandata seruemur quatenus
hoc ad nos regno descendit. ut non solum
nos redemerit de mortis praelio. sed & ita
ut nos aedificari de exemplo. Et cum
illud dicamus. ego non uenio facere uolun
tatem meam. sed uoluntatem illius qui
misit me patris. Ipse dat post uoluntate
sua propriae. atque pretiosum est. ut hoc
dns iam post modum iracundus. poenitentia
one peccatis inrogat dicens. & dimisi illos
secundum desideria cordis eorum.

TABVLA 71

PAG. 140/141.

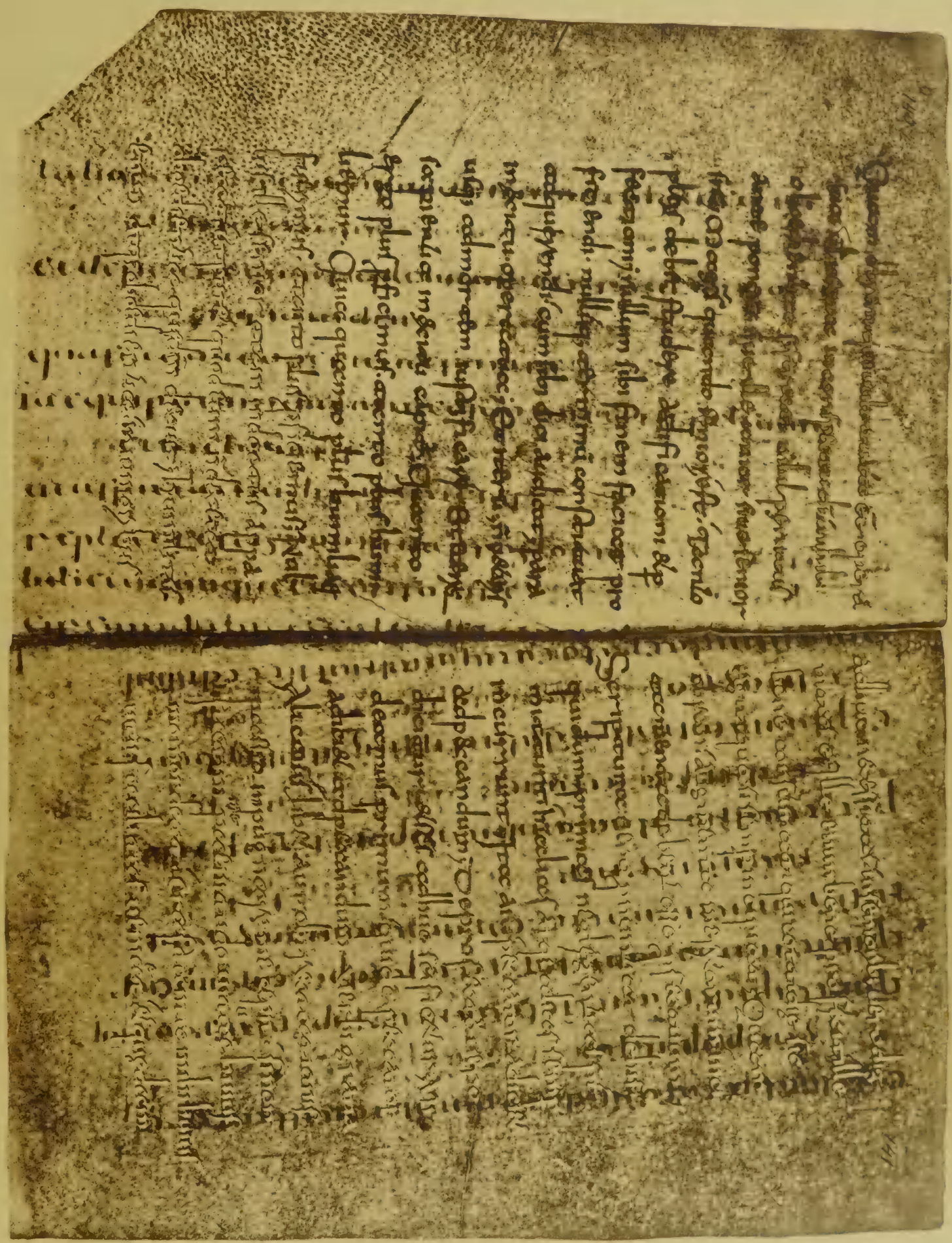

PAG. 140.
HAB. II.
13_2—16_2.

PAG. 141. — ZACH. IX. 16—X. 2.

TABVLA 72

PAG. 142/143.

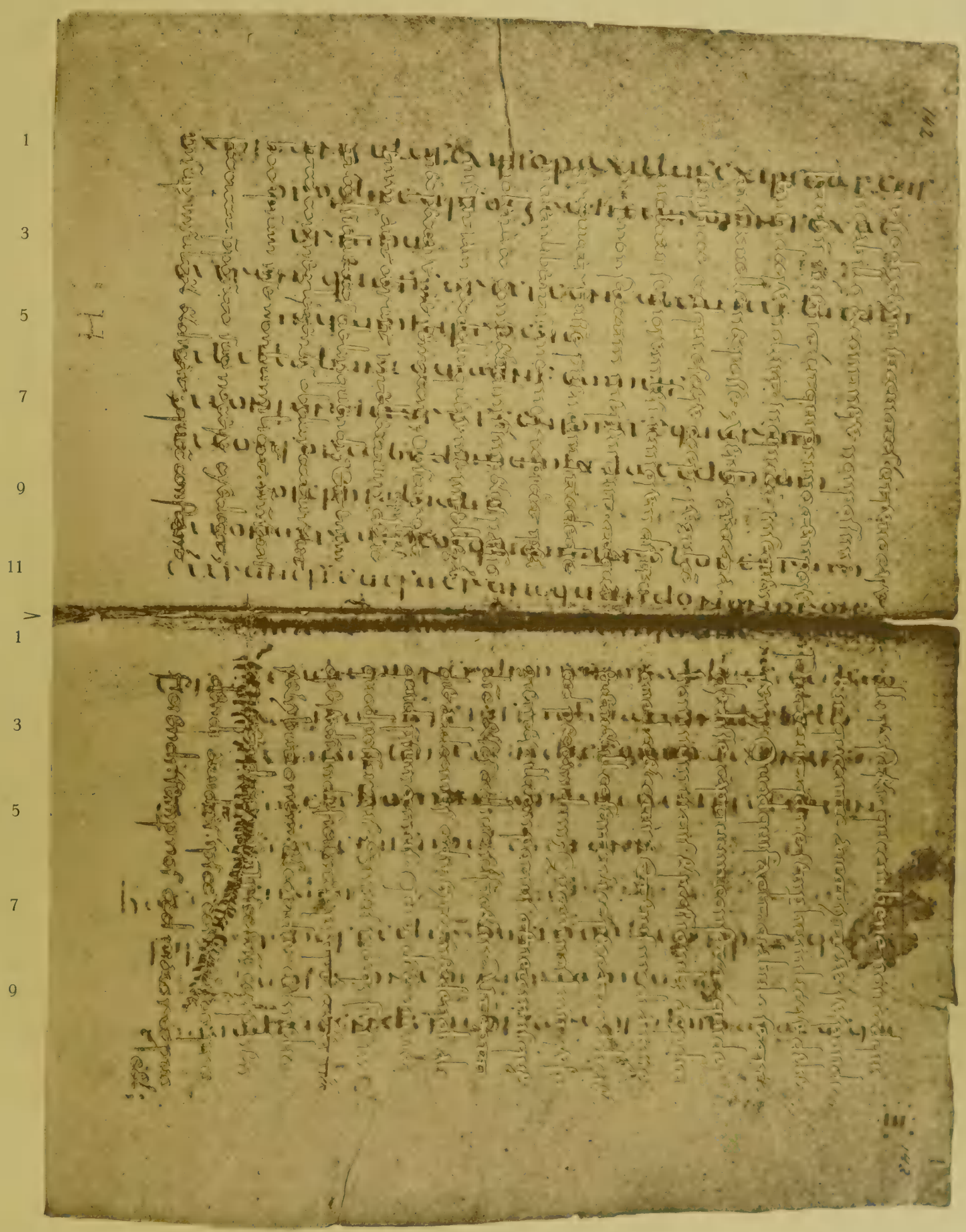

PAG. 142.
ZACH. X.
4—6₂.

PAG. 143.
AMOS. I.
13₂—II. 1₂.

PAG. 145. — IOEL. I. 7_2—11_2.

PAG. 144. — AMOS. I. 9—11.

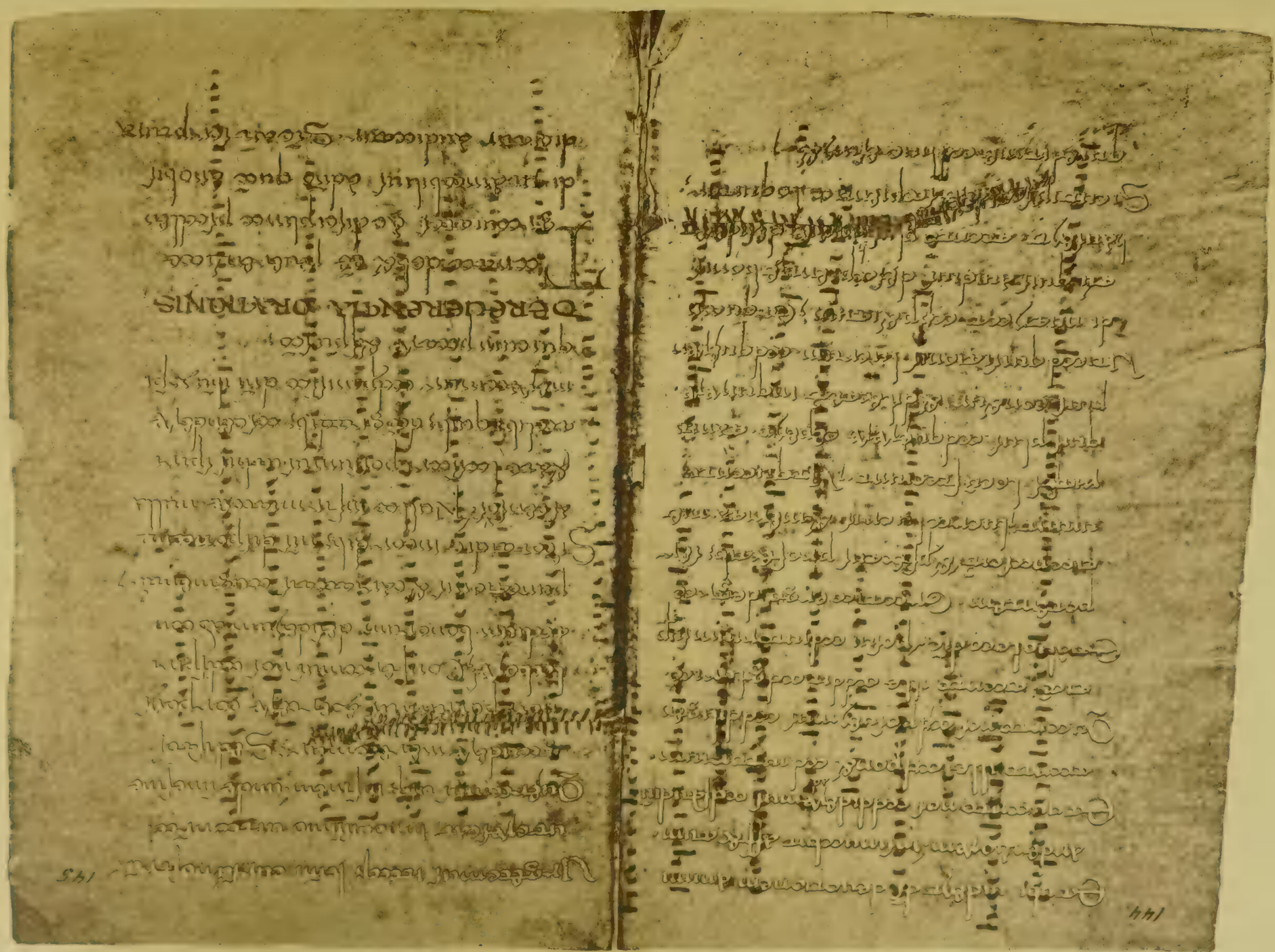

TABVLA 73

PAG. 144/145.

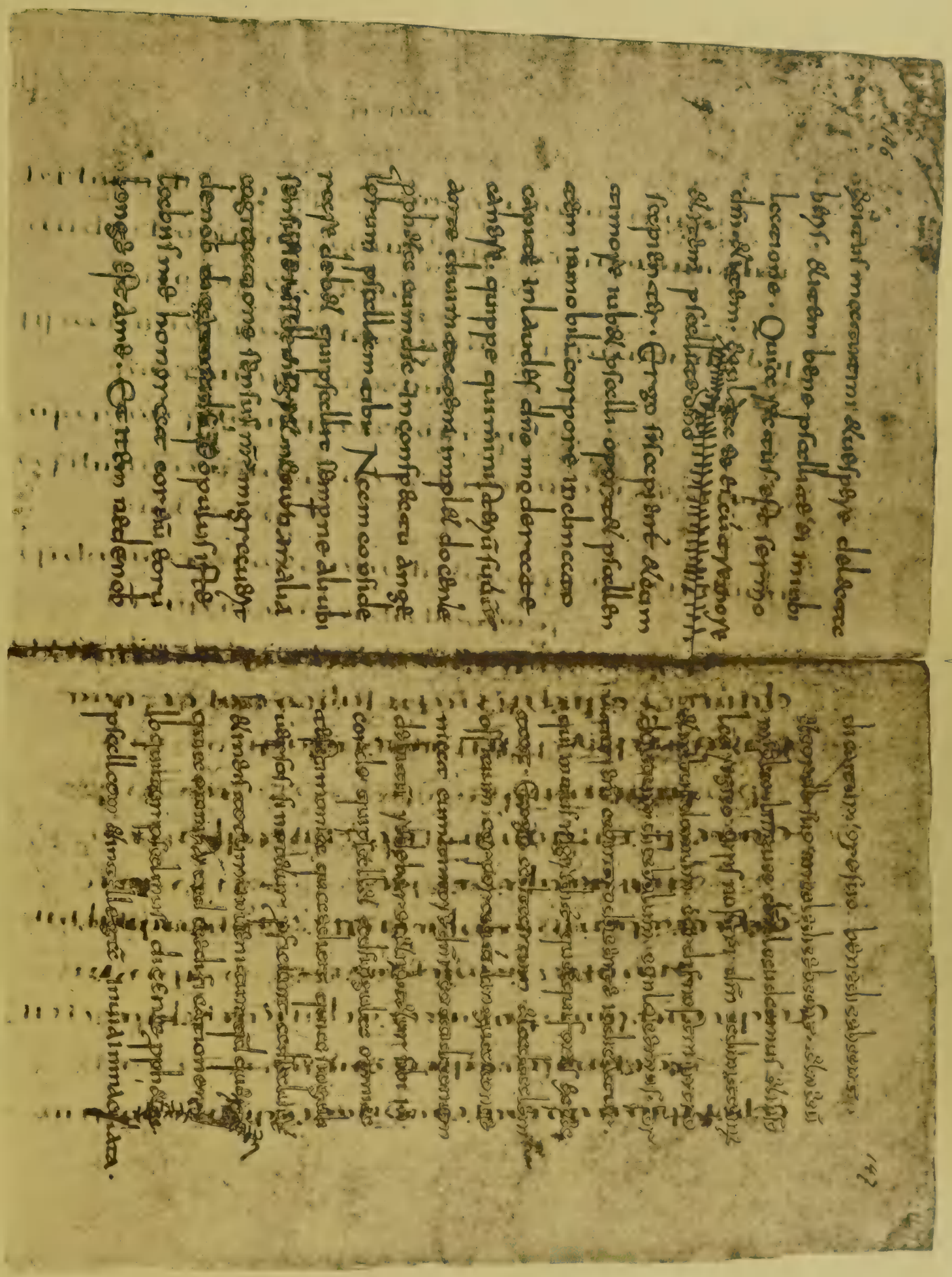

PAG. 146. IOEL. I. 1—4₂.

PAG. 147. — AMOS. III. 15₂—IV. 2₂.

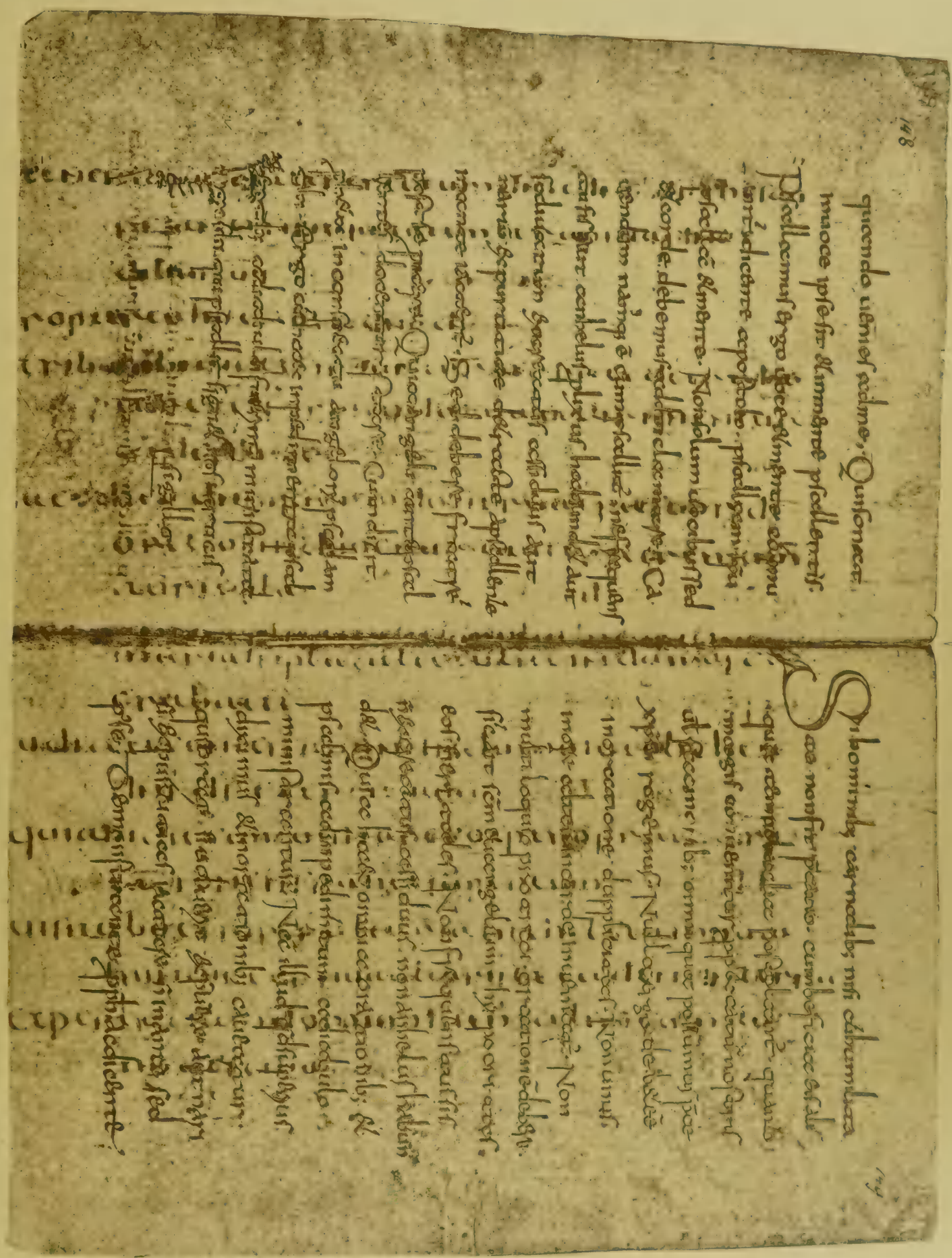

PAG. 148.
AMOS. III.
10—12a.

PAG. 149.
AMOS. III.
12a—15.

TABVLA 76

PAG. 150/151.

PAG. 150. — AMOS. IV. 2_2—5.

PAG. 151. IOEL. I. 5—7_2.

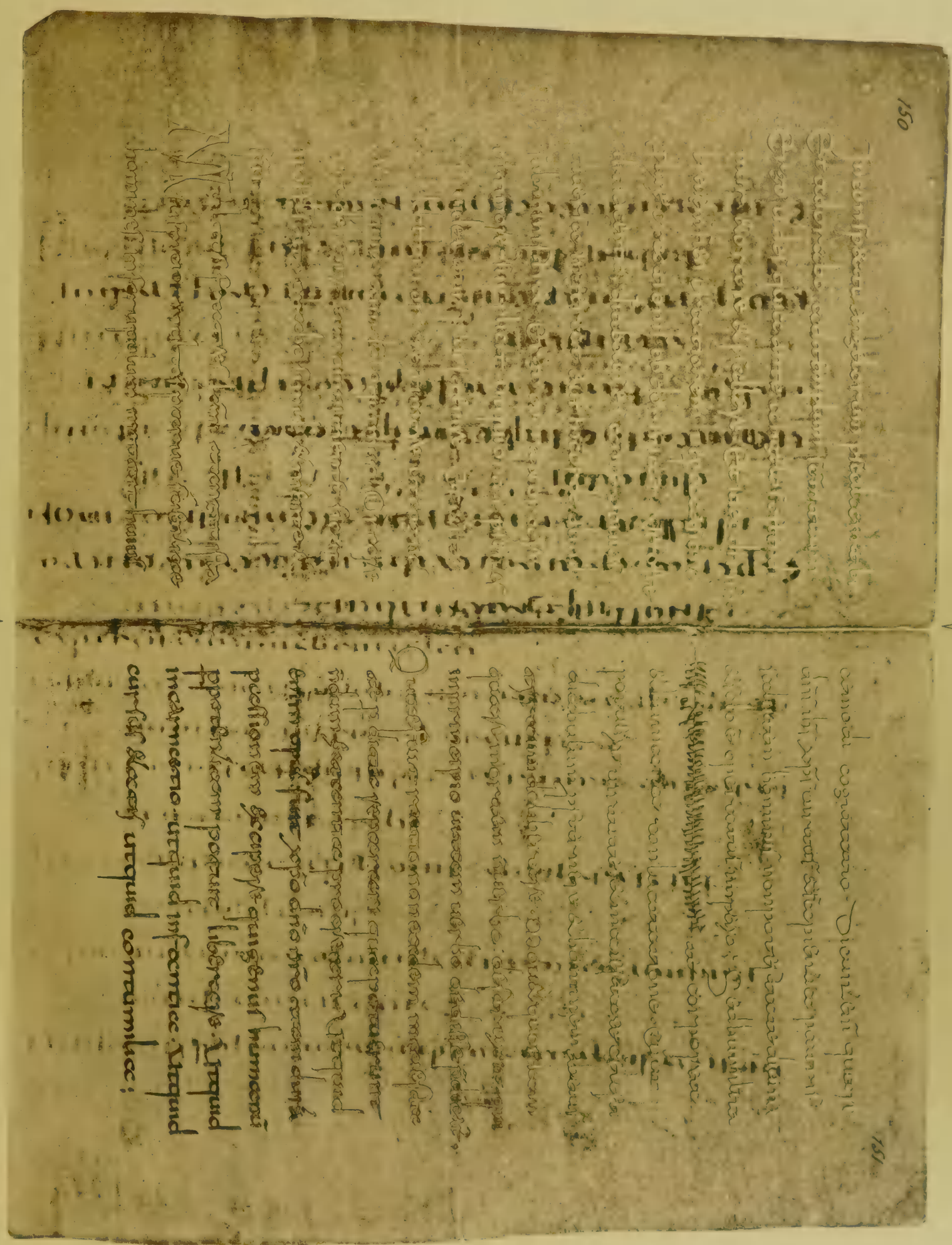

COD. SANGALL. 193.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN, FERROIS

TABVLA 77

PAG. 152/153.

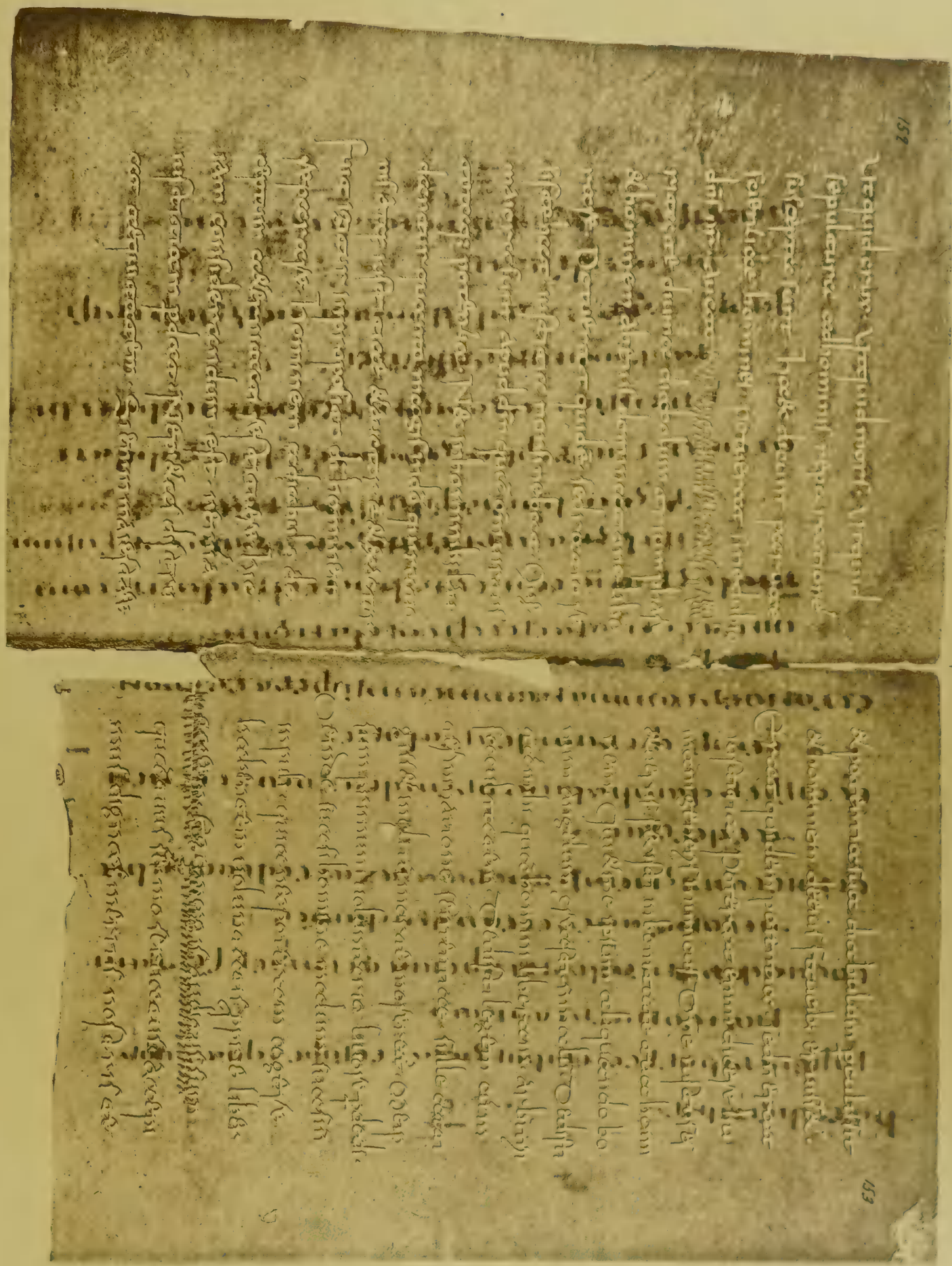

PAG. 152. — IOEL. I. 12—14.

PAG. 153. — AMOS. I. 6—8₂.

TABVLA 78

PAG. 154/155.

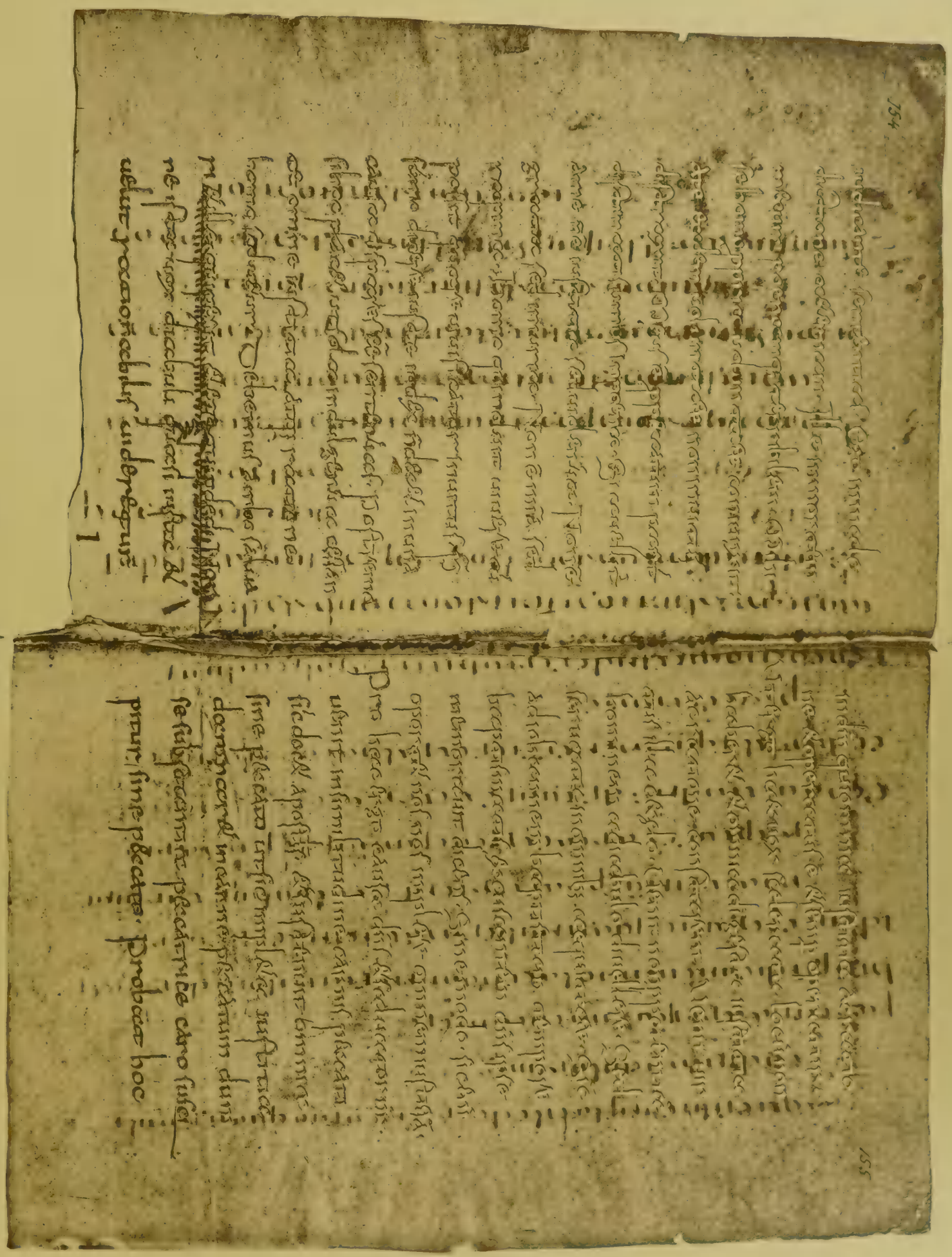

PAG. 154.
AMOS. I.
11—13₂.

PAG. 155. — OSEE. XIII. 2₂—5.

TABVLA 79

PAG. 156/157.

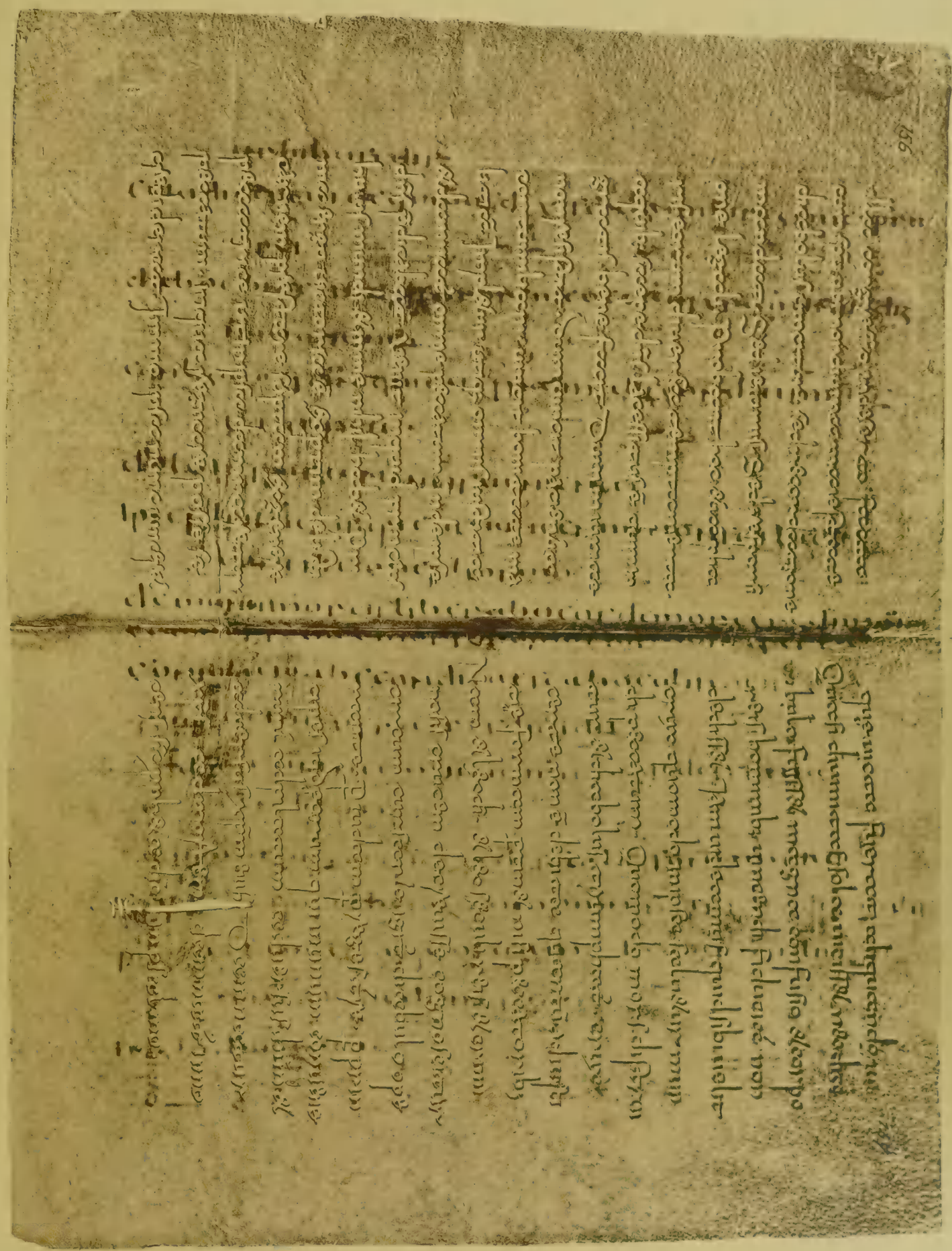

PAG. 156.
OSEE. XII
10—14.

PAG. 157.
OSEE. XII
14—XIV. 1

TABVLA 80

PAG. 158/159.

PAG. 158. — OSEE. XIII. 6—10.

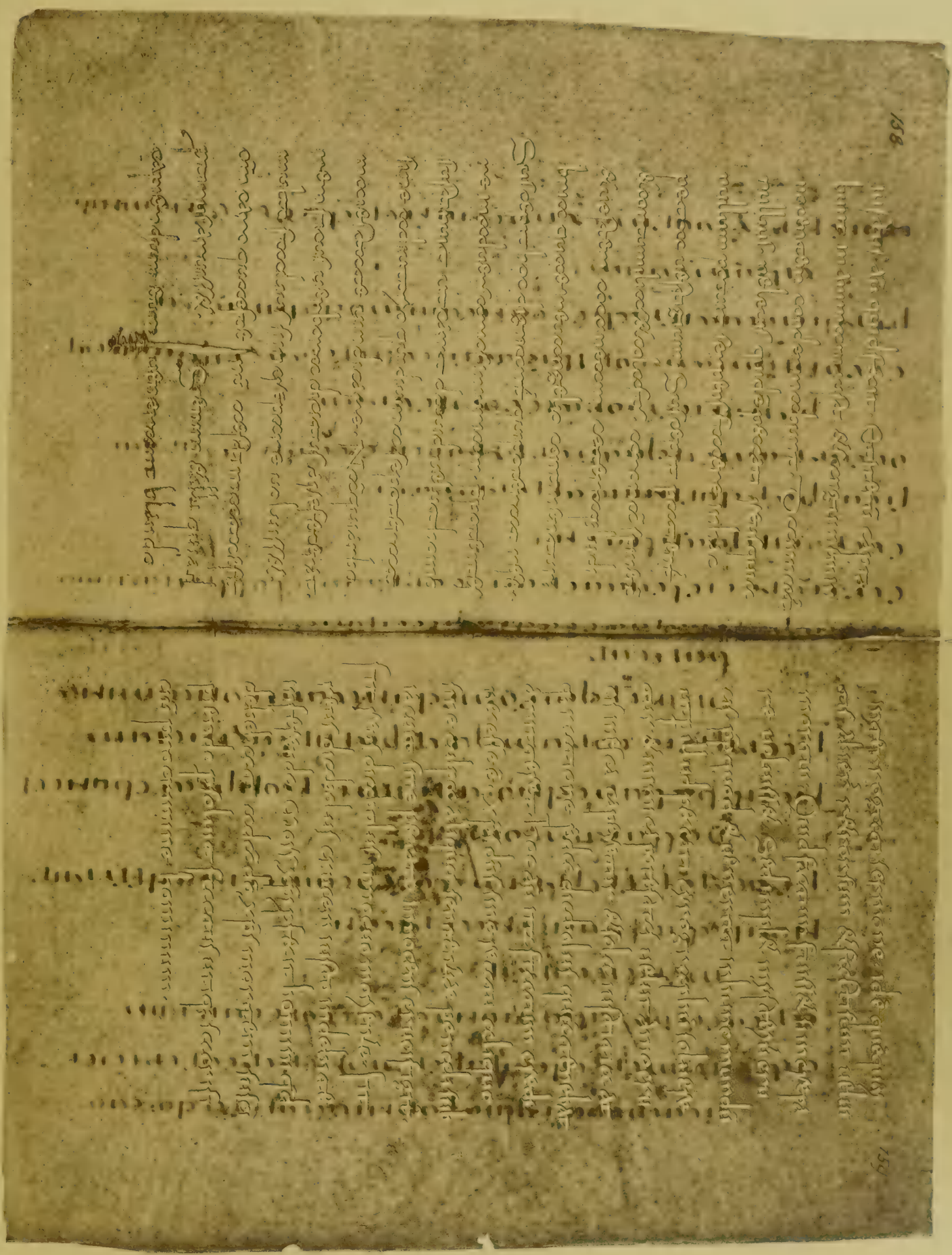

PAG. 159. — OSEE. IX. 1—4.

PAG. 160.
OSEE. VIII
9—13.

PAG. 161.

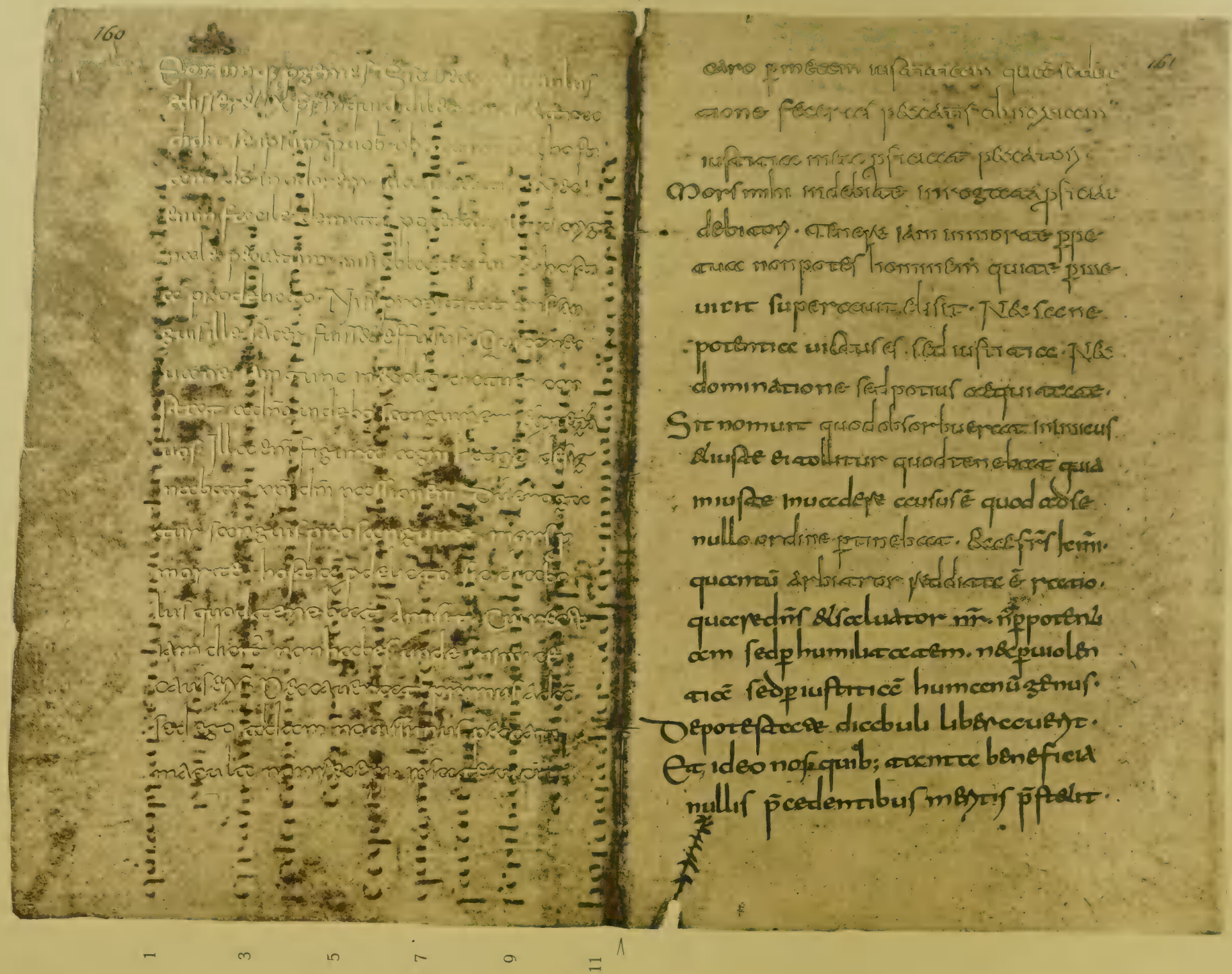

160

161

aro p meam iusiciam quo ad hoc
aone fecerit peccatis olusoiam
iusiciae mea pficiae peccatoris.
Mors mea. mdebitae mrogatae pficiae
debitam. Ahrens iam immoratae ppe
ratae non potest hominem quia pme
uerit superaeum elisse. Nbi secure
potentiae uidetur sed iusiciae. Nbi
dominatione sed potius aequitatae.
Sit nomen quod obsorbuerat inimicus
iuste et collitur quod tenebat qua
iniuste incedere causus est quod ad se
nullo ordine pertinebat. Ecce fris sem
quantum arbitror pseudiatae et praecio
quae pedis et saeluator nr. nipotenti
am sed p humiliatae aem. n p uiolen
tiae sed p iustitiae humanum genus.
De potestate diabuli liberauit.
Et ideo nos quib; aeternae beneficia
nullis pcedentibus mtitis pstitit.

1 3 5 7 9 11

TABVLA 82

PAG. 162/163.

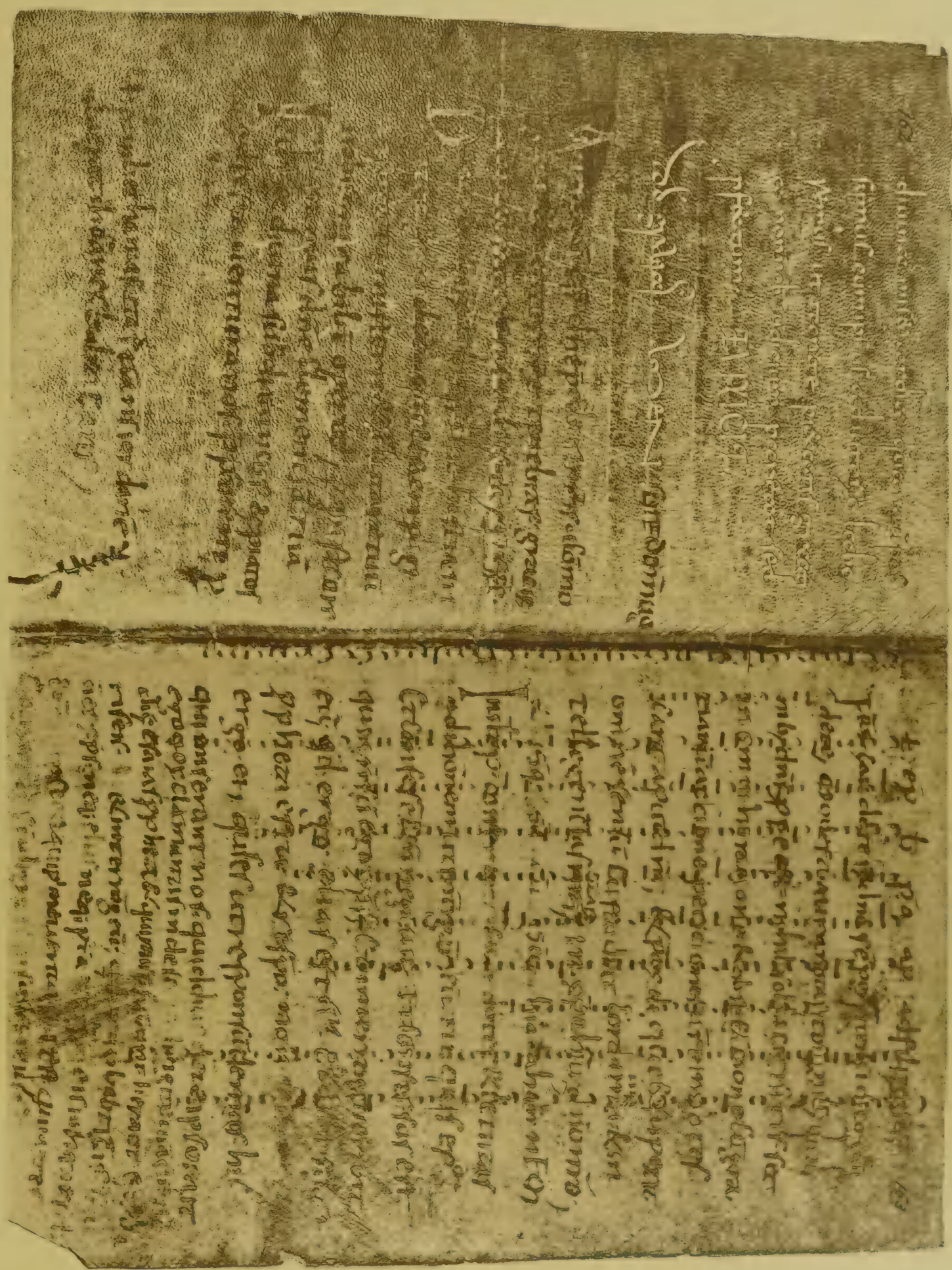

PAG. 162

PAG. 163. — DAN. XII. 5—7₂.

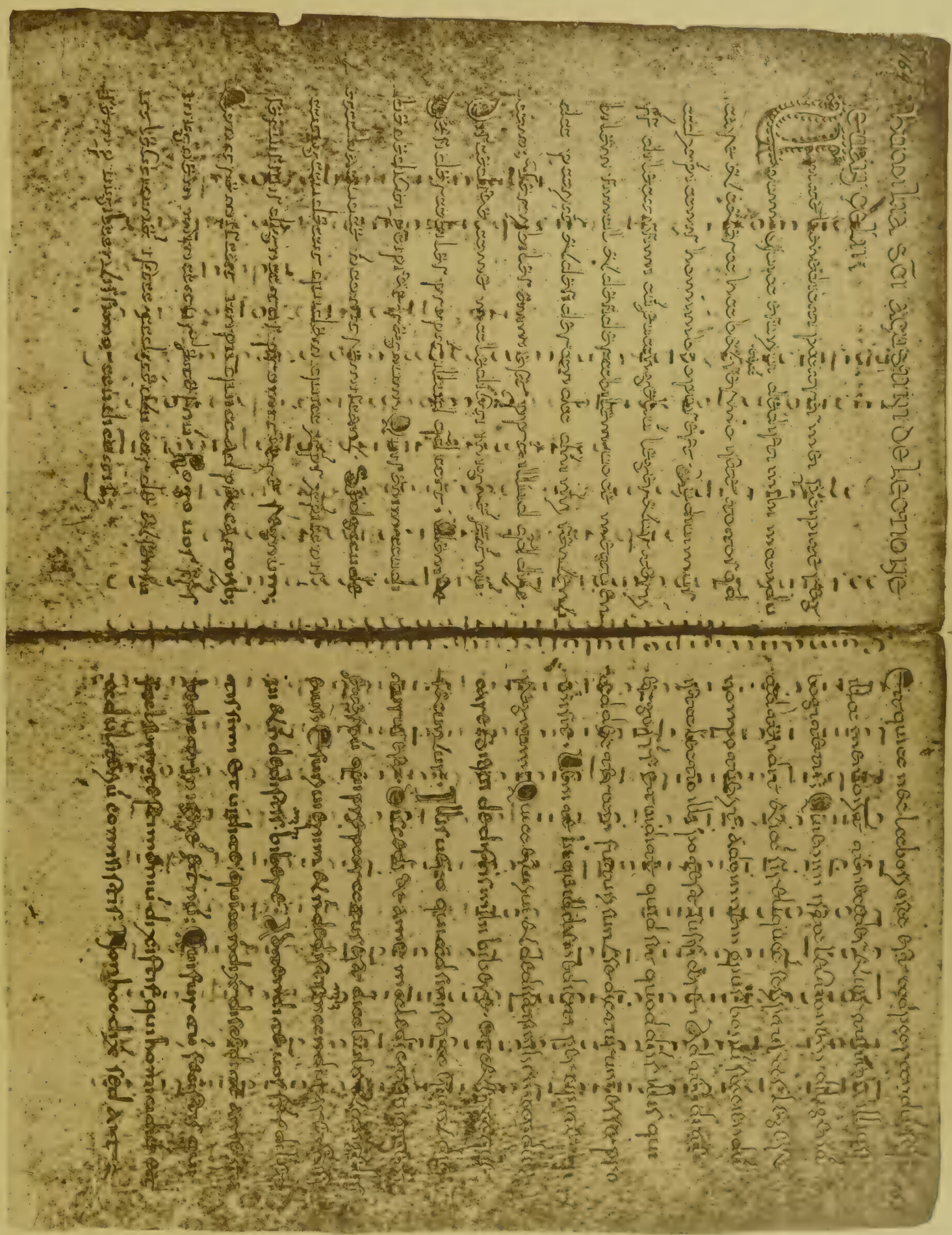

PAG. 164.
DAN. XII.
10—13a.

PAG. 165. – DAN. XIII. 3—7.

TABVLA 84

PAG. 166/167.

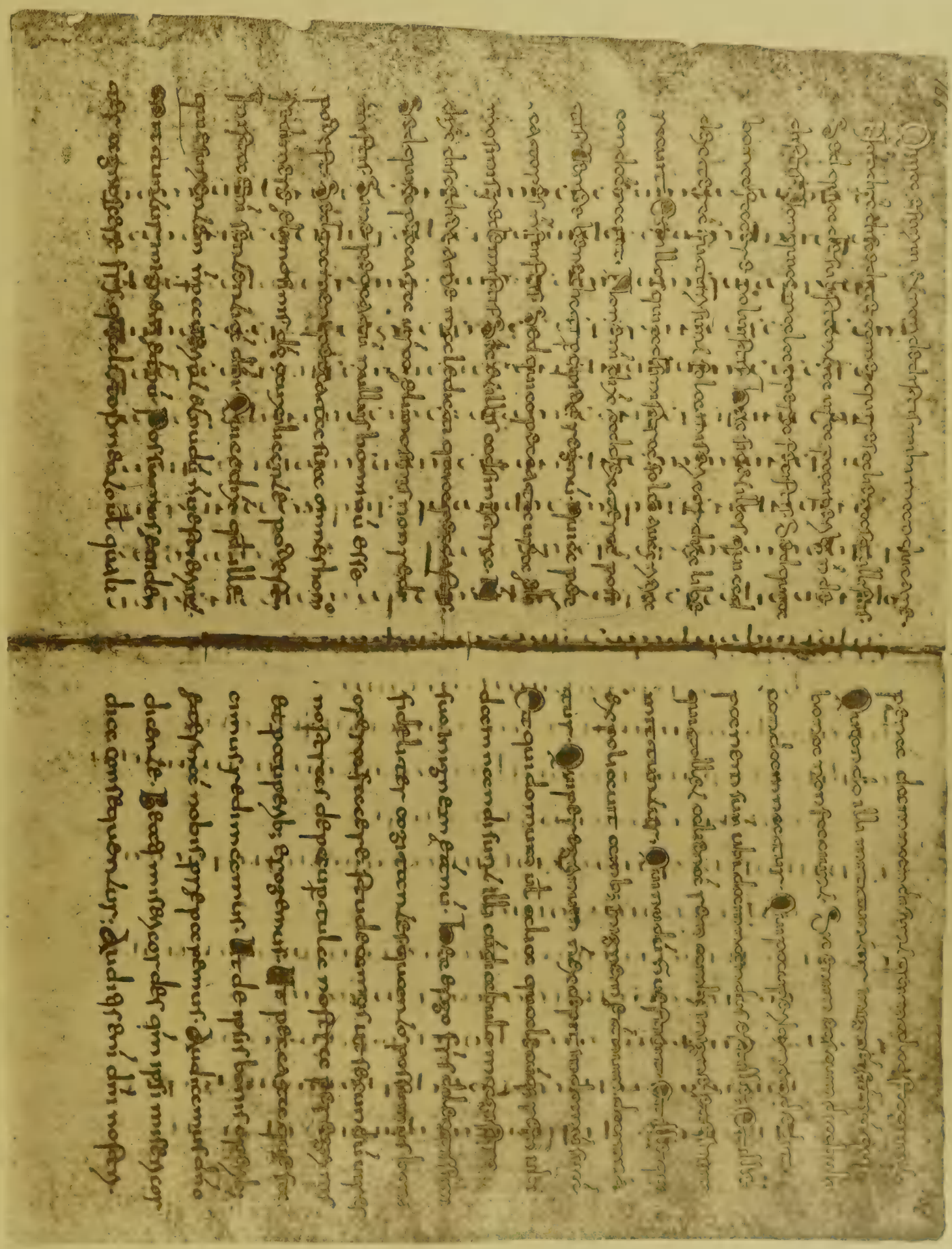

PAG. 166.
DAN. XIII.
11—15a.

PAG. 167. — EZECH. XLIV. 9₃—12.

TABVLA 85

PAG. 168/169.

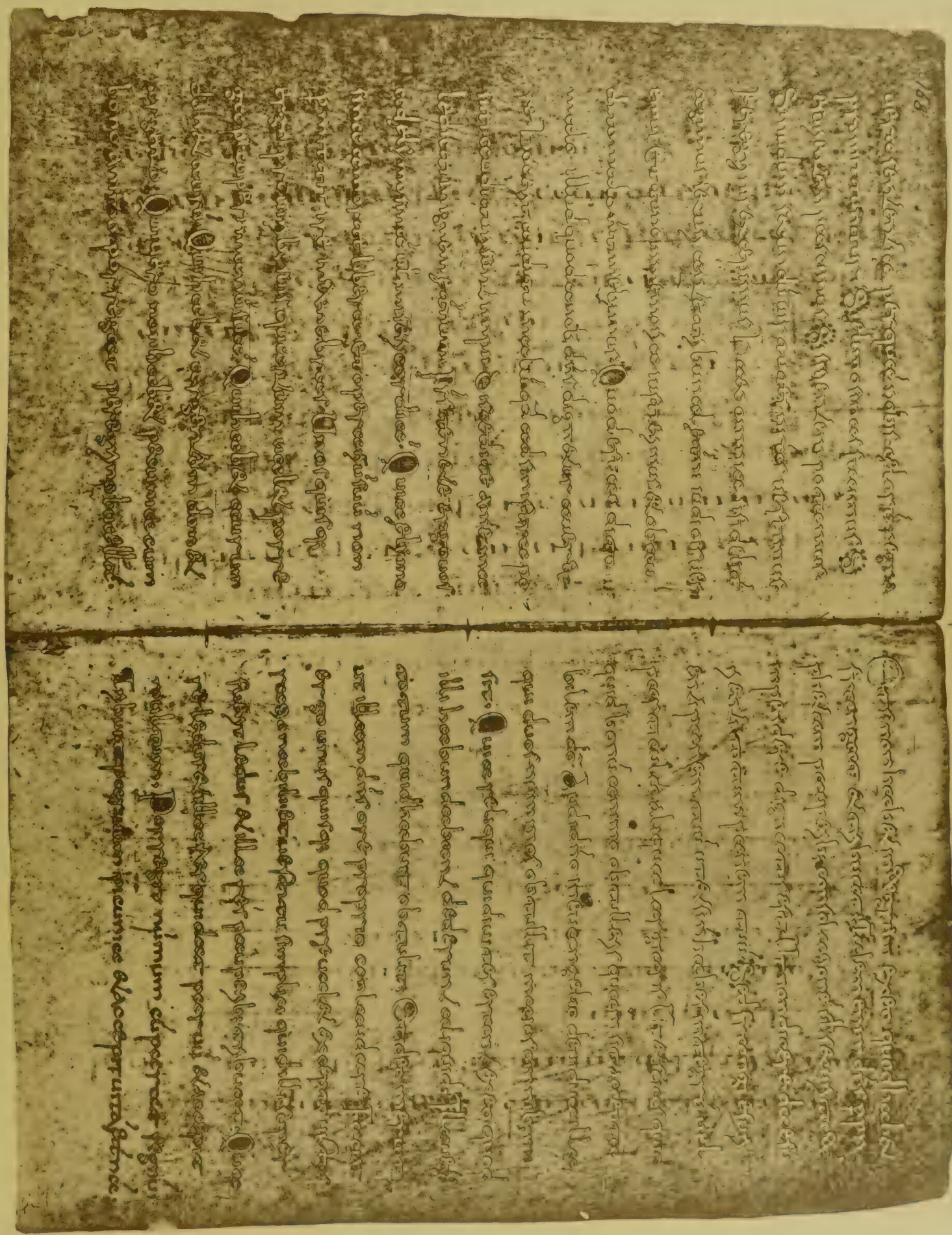

PAG. 168. EZECH. XLI 14—10₂.

PAG. 169. — EZECH. XLIII. 9₂—11₂.

TABVLA 86

PAG. 170/171.

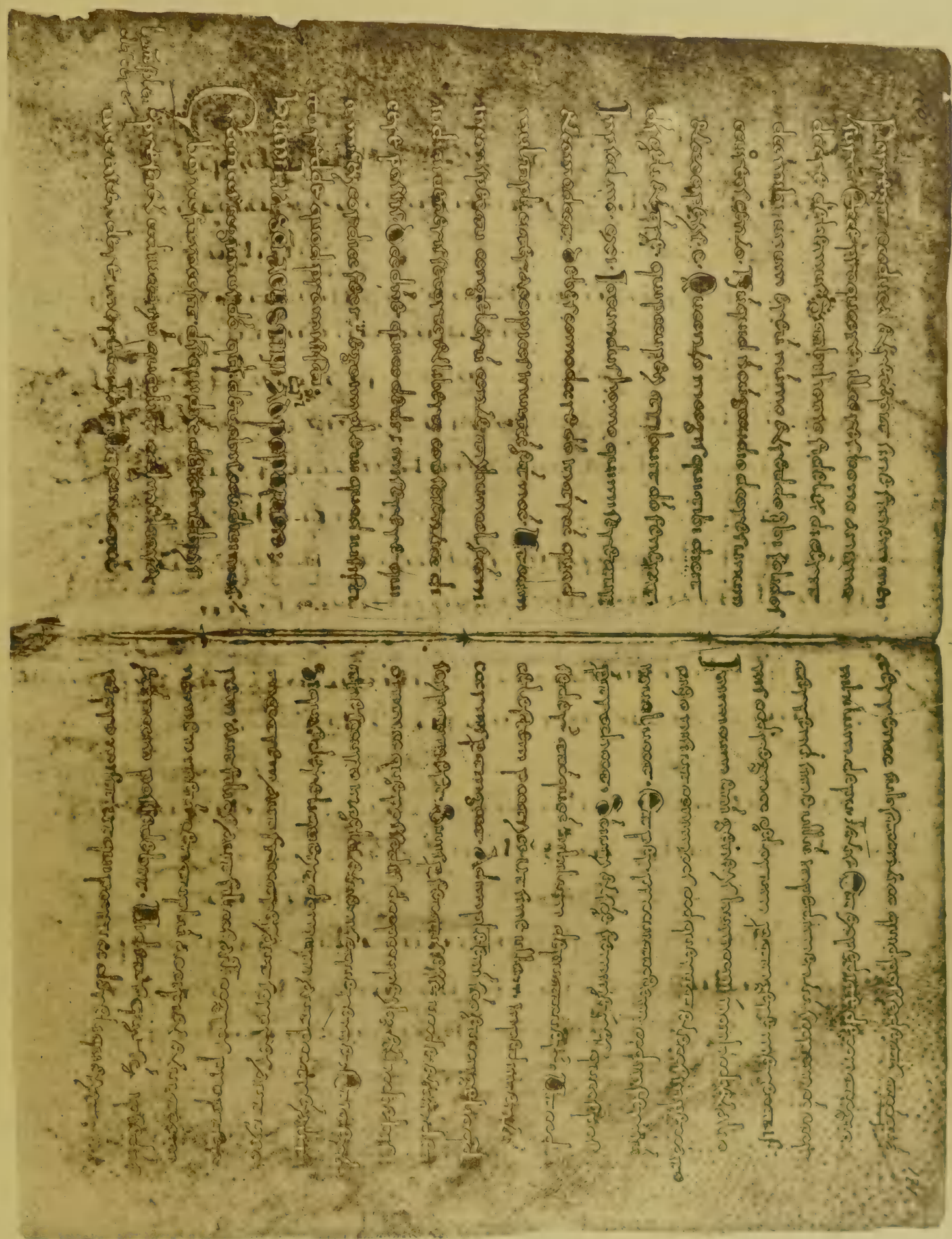

PAG 170.
EZECH. XLII
13—14₂.

PAG. 171.
EZECH. XLII
14₂—17.

TABVLA 87

PAG. 172/173.

PAG. 172. — EZECH. XLIII. 11_2—13.

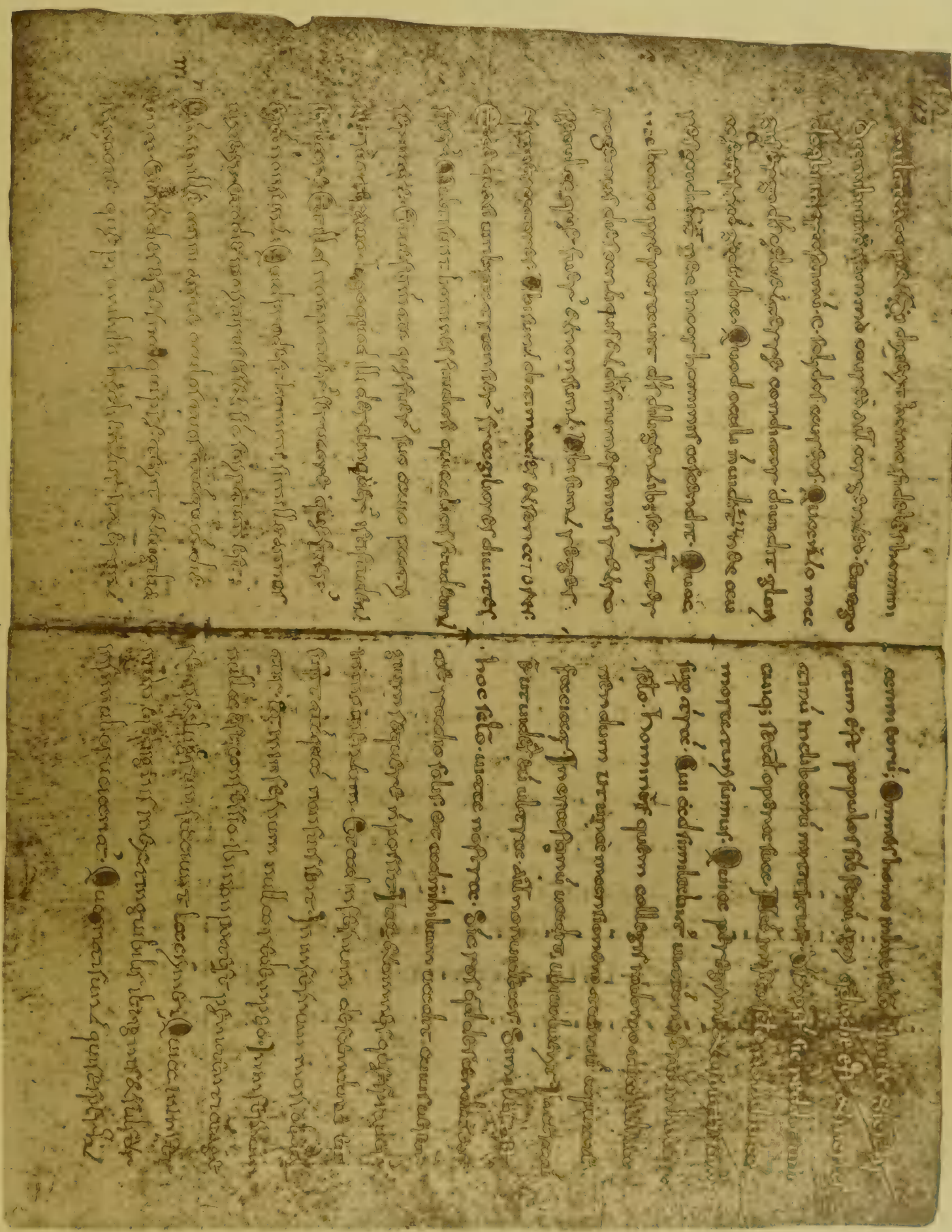

PAG. 173.
EZECH. XLI
16_2—19.

TABVLA 88

PAG. 174/175.

PAG. 174. — EZECH. XLIV. 12—13a.

PAG. 175.
DAN. XIII.
15a—19.

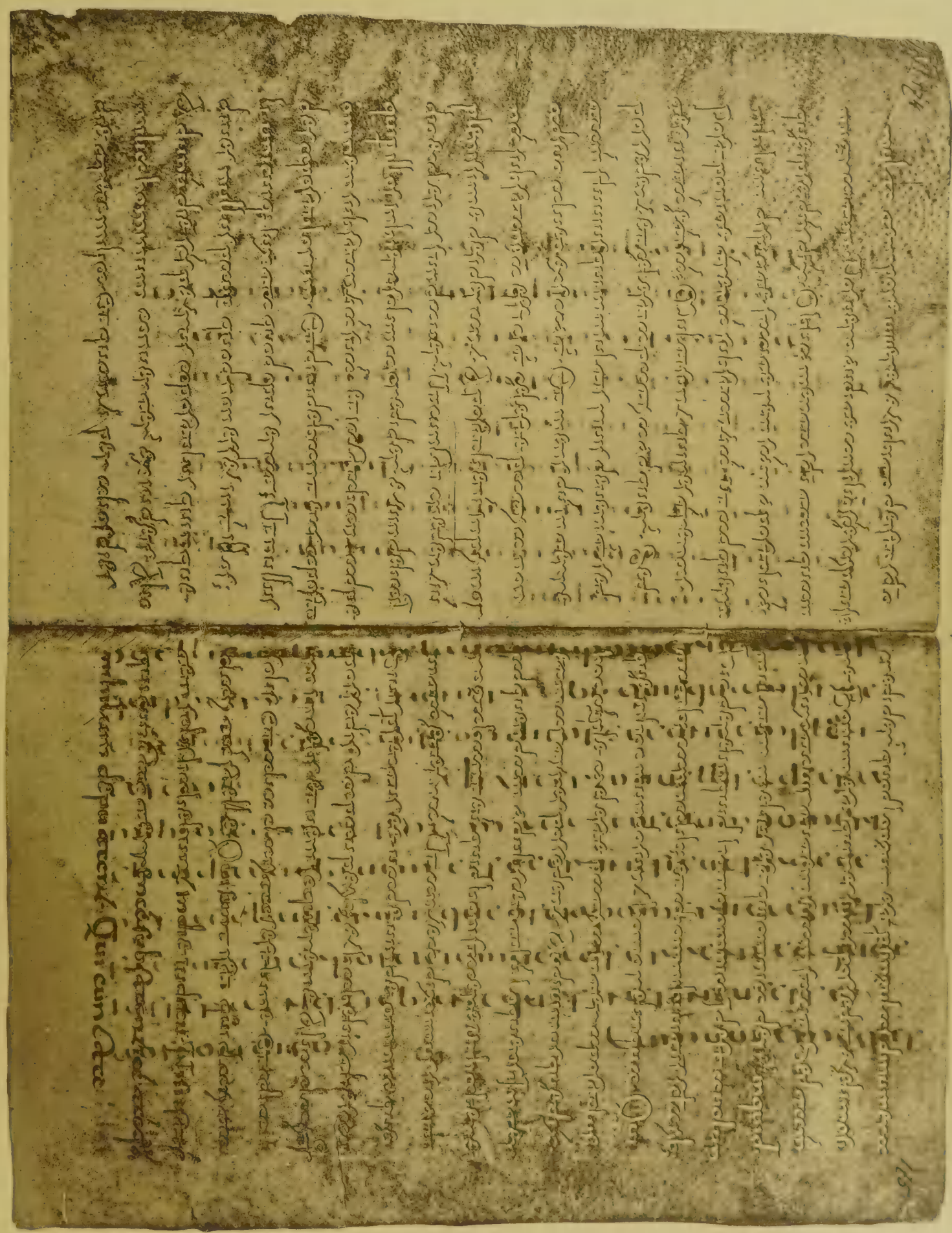

9 7 5 3 1

[illegible] quia [illegible] domum [illegible]
[illegible] corporis ecclesiae sine ullo impedimento
carnis et sanguinis. Quia [illegible] quae columbae
vocat sponsae ecclesiae suae loquens. Et [illegible] enim columbae
filii ecclesiae fuerunt qui semper ecclesiastica respiciunt. Et
ut [illegible] diximus, aemulae qui pro nihilo
despiciunt quae ad magis [illegible] pertinent ad
magis in memoria ecclesiae inflammant. Corpora
vocat huius matris positum mens ipsorum semper ad
ecclesiae spectant. Adhuc matris eius peregrinan-
tur [illegible] congregatorum ecclesiae contem-
plantur. Sed a peculiae et sed a [illegible] desertorum
[illegible] suae [illegible] commendat. Et propen-
dens [illegible] relinquit. Et ibidem in xpo
impedimentum servit. Haec tu es ille qui fu-
isti [illegible] fecit se populum propter amorem pecuniae
ecclesiae. Modicum tempore peccatis crede iustis-
ne. Et sine finem et non desiderabis recipis. In
festo se humiliat ut sit servus in regnum ecclesiae
[illegible] debet ut dominus dixit. Tu vero cum impleveris scripta

[illegible] quod dixit dominus cum celebrabit hoc. Et [illegible] de
[illegible] et de cognitione [illegible] et de [illegible] peccatis
[illegible] et [illegible] in [illegible] quam [illegible] tibi. Hoc
est omnes adversantes magis et praeiudicantes huius
sedi post ponentes. Ubique mutatur [illegible] unum [illegible]
ubi lux semper habitabit. Quia [illegible] regnabit. Beatus
est ille de quem dominus loquebatur in evangelio
o. Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum caelorum.
Sic ipse dominus dixit. Quid prodest hominem [illegible]
totum mundum lucrari animae autem suae detrimentum
patiatur. Nos in hoc nondum perfecti sumus.
Sic scriptum est. Nihil intulimus in hunc mundum.
Nihil dubium nec auferre. Quid possumus hoc dicere.
Nihil contulimus quando nascimur.
Nihil hunc reportabimus quando migramus.
Tunc forsitan dicunt filios nepotes habeo
quomodo possum omnia derelinquere. dominus dixit.
Qui amat patrem suum aut matrem super me plus
quam me non est me dignus. Et qui amat filios
aut filias plus quam me non me dignus.

TABVLA 90

PAG. 178/179.

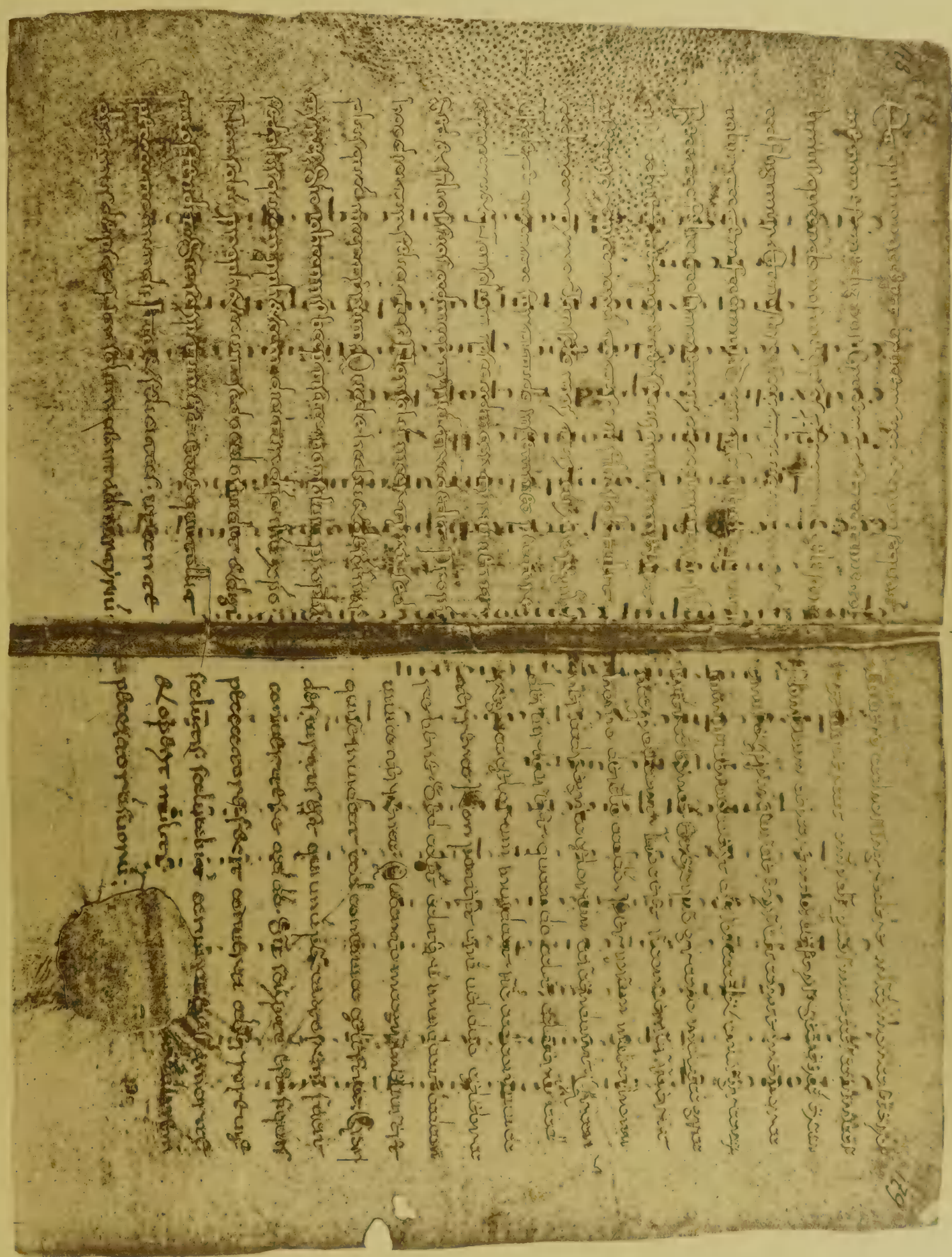

PAG. 178. — DAN. XII. 7_2—10.

PAG. 179. — DAN. XI. 29_2—31.

TABVLA 91

PAG. 180/181.

PAG. 180.
DAN. XI.
34₂—36₂.

PAG. 181.
DAN. XI.
21₂—24₂.

COD. SANGALL. 193.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN, REPROD.

Et contra hæc respondimus. Certe petrus
apostolus & frequenter eius condiscipulus fuerat. Non celauit nisi rede inmensa derelinquens
pauper colere cœnobia. Sed diuites diuitias
erant xpo. Omnia enim derelinquit. qui omnes pri
uatas derelinquit. Et sic semper tu est. Omnia im
pleuit quidquid potuit fecit. Illæ uidue pau
pertatis inmensa nobis occurrunt. Qui in gaza
zophylacio duo minuta ærea offerunt hoc est
duos nummos trecento hæreditatem habebat
totus dno dedit. Et ter centum greca inter
ut dns propheta ostendit esse digna testatus est. Ecce locuta est.
Dns ait cum discipulis uob. Uidua hæc plus omnibus
misit. Illæ aurum & argentum offerebant.
Pecunia dedicant dno. pecunia sibi reseruabant.
Illæ quidquid habebant totum dedit. Et plus
omnibus dedit. quæ sectis habent quibus nec uo
luntate habent. Aurum argentum uestimentum.
Et ter tertia sit unus quisque aut certe moriens
derelinquit quidquid possedit. Aut celius punitentia
hoc tollere cœpit ad furto negabit quidquid possedit;

Qui hæc habet bonæ uoluntatis ipse eum nullus
potest auferre mors potest. Et bonæ uoluntatis
auferre non potest. Beatus est qui semper
bonæ uoluntatis habet. Sicut hyperanus est. Be
atus uir qui semper in pauidus uixerit. Quæ enim
uero dixerit. Pro uitiis feminis & sempiternum
nem ponitur. Multi sunt enim stulti quasi
feminis cogitatione habentes. Et stulti sunt
feminæ pectus mores uiriles possedent. Et
non est distinctio capitis dno. Siquidem sicut inuli
ti omnes enim nos in xpo unum. xps caput nos
membra xpi sumus. Sic scriptum est. Uos estis
corpus xpi & membra de membra. Et igitur
sæua blandimenta cum uenissent ad martyrio qui
in laudum processe est. & in corpore perquisiti.
Multi item uim qui cum item in tormentis ad
fligerentur prius fateri ut negarent xpo ut cum
secutoribus se uolebant recedere. Cum uidissent
dns. Beatæ blandimenta cepit persecutores dis
picere. Et ipsos uisos qui in tormentis erant
posedi cepit. fortiter in crepare.

TABVLA 93

PAG. 184/185.

PAG. 184.
EZECH. XLV
16—17a.

PAG. 185.
DAN. XIII.
42—47.

TABVLA 94

PAG. 186/187.

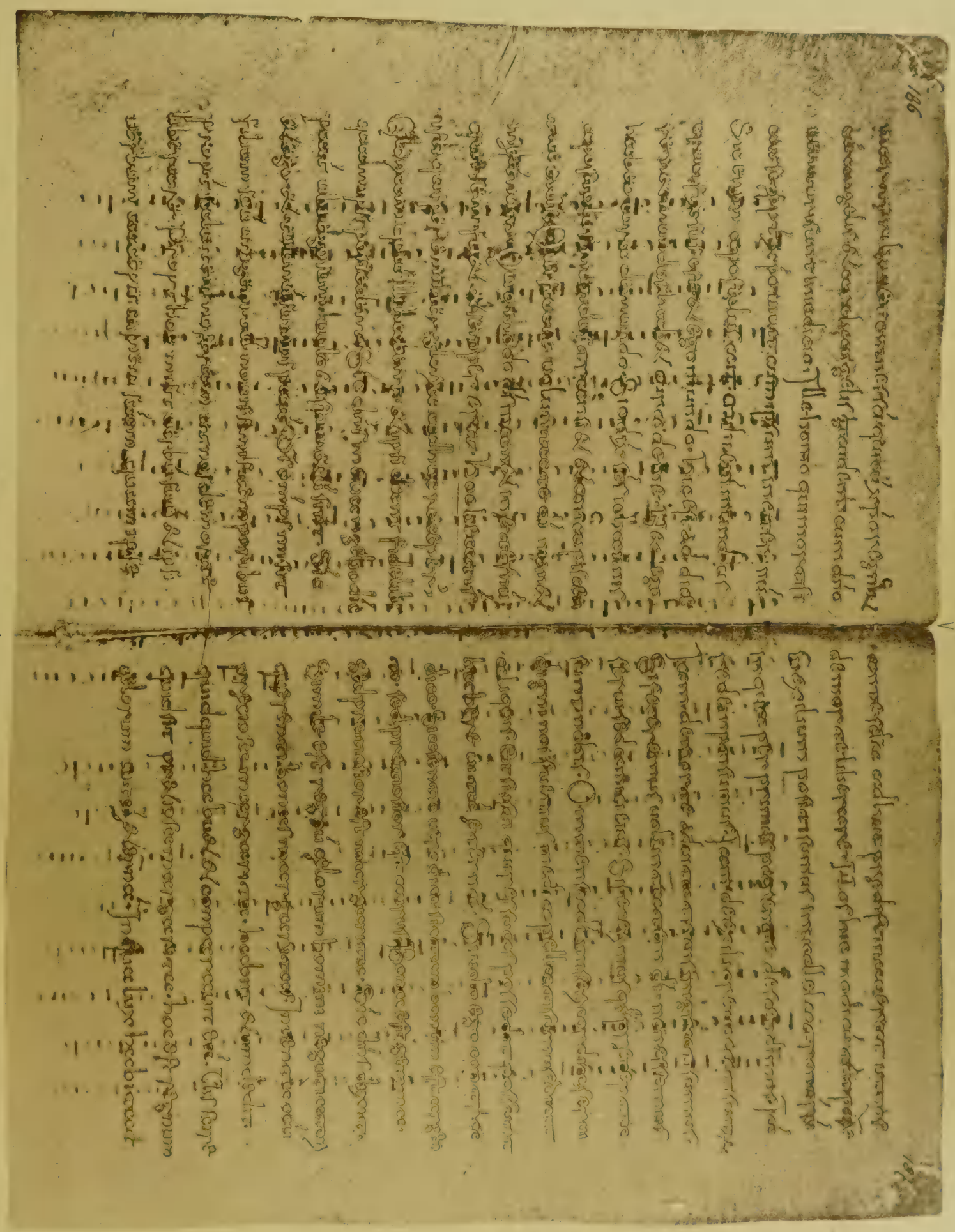

PAG. 186. — DAN. XIII. 52—55₂.

PAG. 187. — DAN. XIII. 47₂—52.

aliu accipiencur. Sicc mecrgecur arc pretiosa
uindit homo omnicc quc hcchcbu & cum pcrcc
uit cocm. Ccrtcm prgliosc ñ possit cum pcrcc
pc sinon omnicc uendidisit. Sunt qui hcbent
uircem fcnicc. quipcs cccrcnccs posse debent. Sed
ccmen uirdixc. aliicc clcoriccsc est solis. Ccclia
clcoriccs lunci & stellcrú. Isti ccú qui cunctcs
cccrcnicc dcrelinquer spiritu cccdcgnicc cclorú
cscendunt. Isti uelut nubes uolcnt. Ccrtcn
cc dixcimus. ccm quicú columbc. ccd fcnestrcs
succs uerbis plugnt mircculis corruscccnt.
Columbc cccnim simplcx cccnimcl est. Ccc figu
rcc pcccnitcntiú cccnit. Cup dno cui spcciem
columbc ispiriscdescendit. Christi quicqs suas
possedcnt bonicc uiricc dcducunt. quccirc pcos
dns uiricuics nouostcndit. Quccirc pillos cg
cus non inlumincc. Sed isti qui sdhi cccquam
nihilú dcpuccnt. Ir ccd cccgnú cclorú sine
ullo conccgio. cccdhc cccpiú cccpiunt. Sicr
uclcs dns uiricuics ostcndit & signicc fcciú
unt pugbum dí. Quccsi nobis pluccinc

Ccc uicencc dixcimus. in cccclis corruscccnt. Ccc
isti sunt cccnici dñi. Nunc columbccnt plus fulgcnt
Sci cpostoli & sci mcccrtyres. cum in diuc cccnsis
sores. Non solum istud cccgnum cclorum cccdscnt.
uel possedcnt. Sed cclos indic iudicci iudicccnt.
Non solum cccgnicc cclorum possedcnt. Sed de
mo nes & obsessis corporibus. & cpugnccnt. Non solo
lum ipsi sed blicc & de osscc mortuicc corpori di
uccguum quem obtinere possint uiccccm & cgi
nccm sequccmus. De regula sci benedicti

Thuni sci hieronimi prbi. que sint
structiú bona ru operum.

In primis dnm dñi dilcgere. & totum corcdc
& cccc dnimicc & cccc uiricuicc. Dcinde
proximum sicut cccm quicú seipsum. Deinde non
occidere. non mccchcri. non fccrc furiú
non concupiscere. Non fccl sum testimoniú
dicere. Bonorccsc omnes. & quod cccbi
quis fieri non uult alio non fccrccrc. Abnccgc
re semcipsum sibi. ut sequccr xpm. Cop
pus cccstigccre. dilicccc non complere. Murmur

PAG. 190. — EZECH. XLVIII. 21₃—22₂.

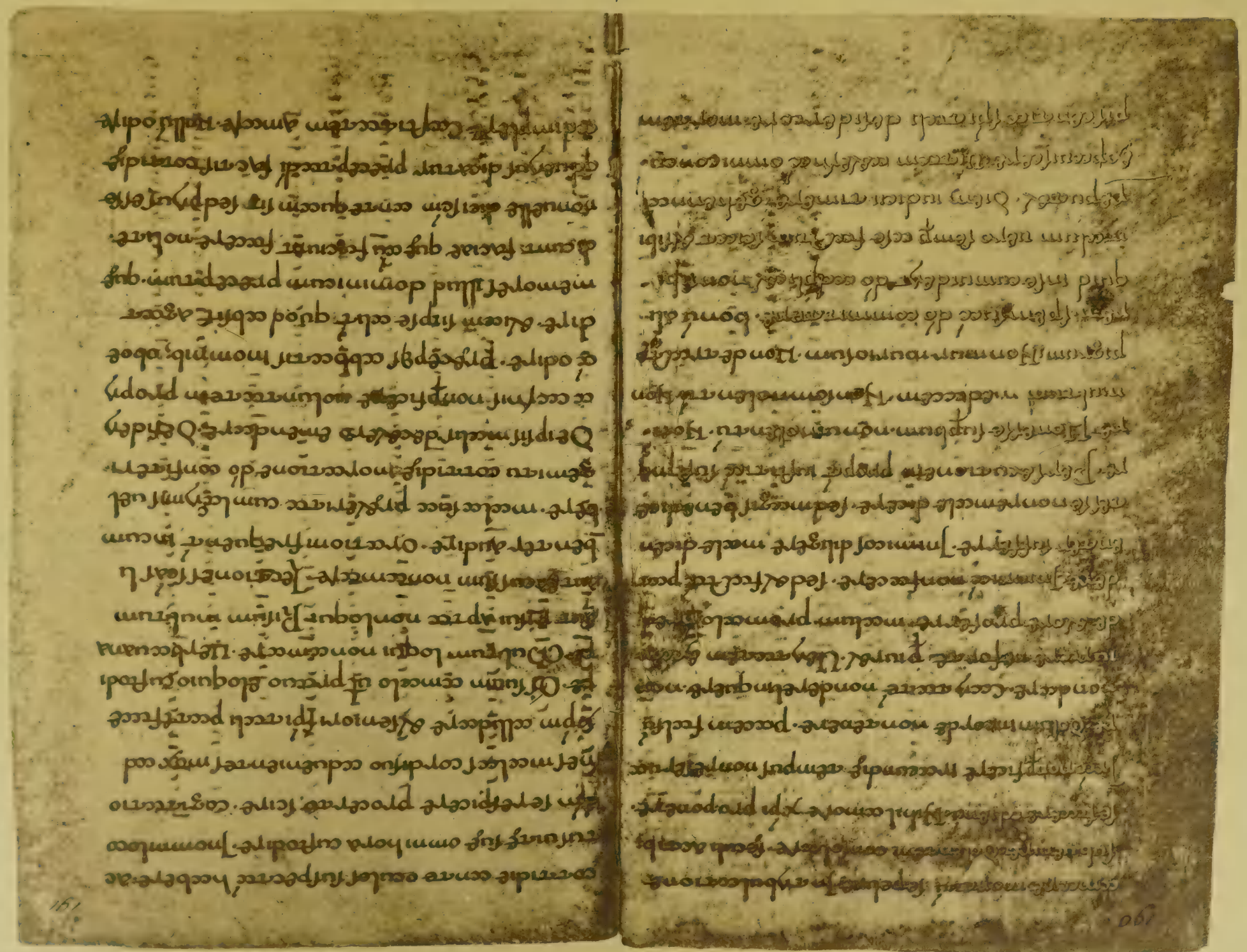

PAG. 191. — DAN. XI. 24₃—26.

ꝓlium non habere · in iudicio non consurgere · contentionem non amare · electionem fugere · & semper penitentiam agere · iniuriam diligere · in pace amare · pro iniuria gratiam · cum discordiantibus ante solis occasum in pace redire · & de dei misericordia nunquam desperare · Ecce hoc est sum mus sacerdos · qui cum spiritu dei quod cum fuerit consolatus die noctuque incessabiliter cum impletur · & in die iudicii preconsignatus · illa mercede nobis cum domino preconpensabitur · quam ipse promisit · quod oculus non vidit · nec aures audierunt · quod deus preparauit his qui diligunt illum · Sic nunc uero ubi hoc est omnia · diligunt · operantur · excusantur · sunt in necessitatibus · & in tribulationes in congregatione ·

EXPOSITIO DE ORDINA

Pacem habete · quia ecclesia · ut filius mestus esse debet · Ecclesia est · ubi culpa delitetur · Ecclesia est · ubi nullum opprimitur · Ecclesia est · cum in ecclesia · Ecclesia est · in spectacula ecclesiae

gloria dei · hoc est · sed apostolus · ecce ait · ut ex pia gentes sic sunt · dominatui · minus tuum non pro ini sed sanctificatio tua · phrygium · qui enim regnum tuum · tunc uenit regnum dei · in hoc quam ad illum gratiae consequamur · Ipse testim dum dic · regnum dei in abscondito est · Regnum dei ecclesia catholica est · Regnum dei spiritus sanctus est · Regnum dei castitas est · Regnum dei fides est · Regnum dei humilitas est · Regnum dei pacientia & caritas est · Ideo sunt uias · per quas ascendunt homines ad regnum celorum · Sicut uoluntas tua · cum sanguine christi pacificatae · sunt omnia · uel per hominem angelo & in terra · sanctificata est · celum · quia ecce locum deductus est · Inde diabolus · ibi uersatur · Ibi & homo quem ille decepit · Sicut uoluntas tua · hoc est pax · in quo modo & in caelo · ut quomodo angeli dei · seruiunt in caelo sine culpa · Ita & in terra · seruiant homines · ut pax est cum homine · Ita operandum est · ut sit pax & laus · in eo · de nostra · quia · ubi pax & caritas

[illegible]

[illegible]

TABVLA 99

PAG. 196/197.

PAG. 196. — EZECH. XLVI. 22_2—XLVII. 1.

PAG. 197.
EZECH. XLVII.
18—19_2.

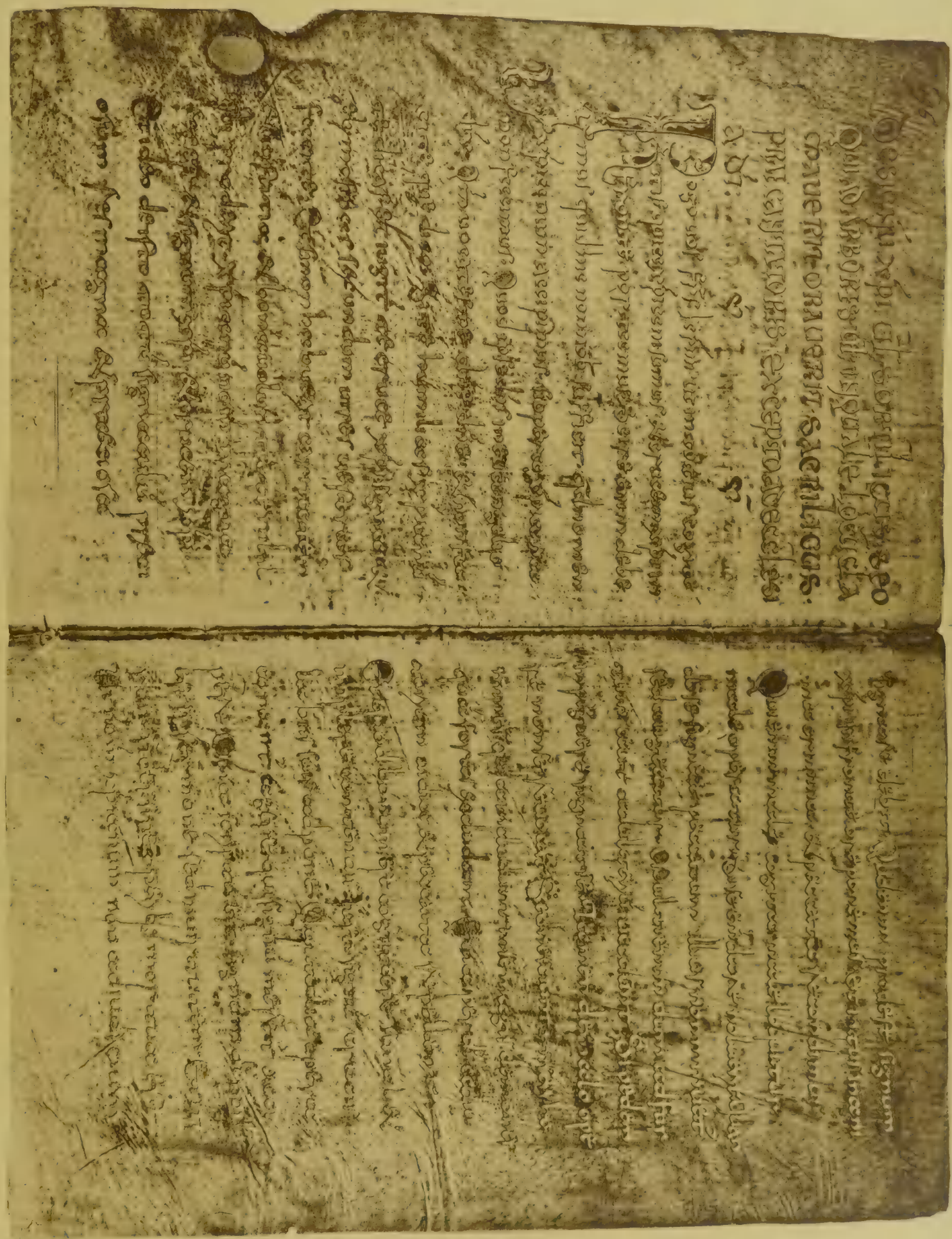

TABVLA 100

PAG. 198/199.

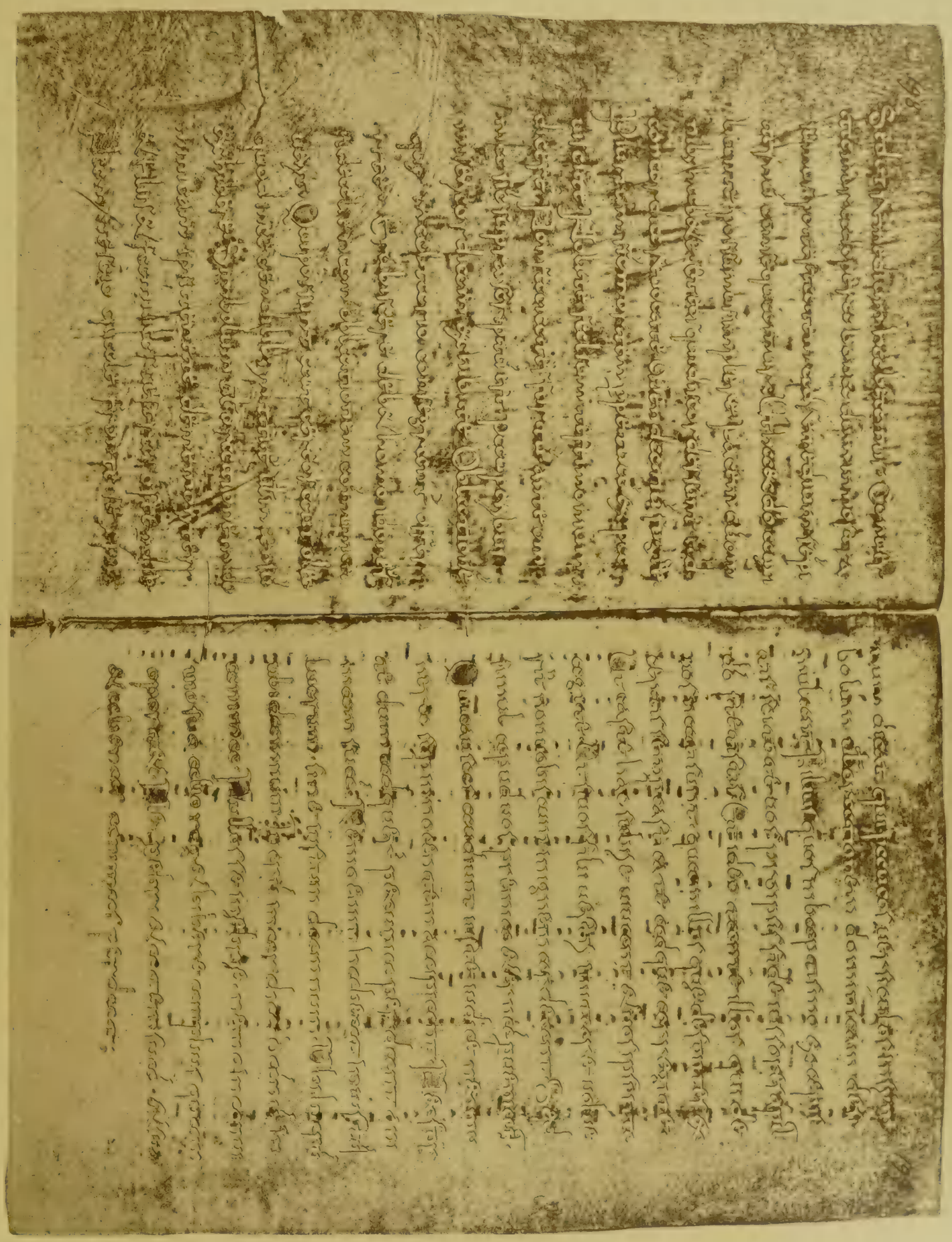

PAG. 198. — EZECH. XLVI. 12_3—14_2.

PAG. 199. — DAN. IV. 15—16_2.

201.

Omnibus domnico ecclesiae uenire.
Alium eleemosinis operibus ut causis omnia
le loquutus uenerit custodire. Et quomodo
uenerit et non custodierit ubi ipse homo
fuerit a nethemedi uenit super eum
Gietram infelicem iudicium agentes diuor
onem celebrent sabbato ut in eo die
nullo opere agerent. Qui xpi baptismum
accepere et in sabbato noluerint aliquid
opere facere anathemizatur canon
iudicat usque ad horae nonae. Quemadmodum
uiuere xpicum in die domnico solido
uegiare et pro commune sua salute debe
ant ecclesiae di conuenire. Quando
in ecclesiam di conuenitur propte
rea sua facere operare. Alius pecca commi
tere. Alius causas dicere. Alius cau
sas audire. Quando omnium ecclesiae
uenit et ibi fiunt ubi saltagiones
aut inpropria ibi tenere portantur quod
fieri non licet nolite urbaterae sed fideles

dormere patiente conlaxare. Quem uno collapsu
ut obscuretur prosternatur. Nec ipse sudor
de frontem quae per humilitatem ipse sudor
negotiorum primum conlaxare. Quae ipse oppi
tione abcabulum impulsum non conlaxatur
bum di quod in eam lectionem legimus
nec audiat. nec sciat nec faciat operetur
mendacia xpi et ecce corpori suo et eum qui
volunt animae perdere ut cum sotiis eius
in gehenna. Semper de fructibus pergu
ad ecclesiam di redire. Quia fuit superbus
sit humilis. Quia per adulatio sit castus.
Qui furtum facebat ut redemptor suae
dere solebat. Nec de proprio subsistentia
fuit et ecclesia restituit. Sic canones iudicat.
Qui fuit iniustus sit benignus. Qui pecunias
Qui fuit iniustus fiat iustus. Qui in mare erat
cum pentes. Cui in mare facere hic ora ad
mittatur. Quaeritis ecclesiae infirmitates
suspendere corpus. Sanguinem xpi de qui
egrotat accipiant oleo benedicto ad proprio

TABVLA 102

PAG. 203/204.

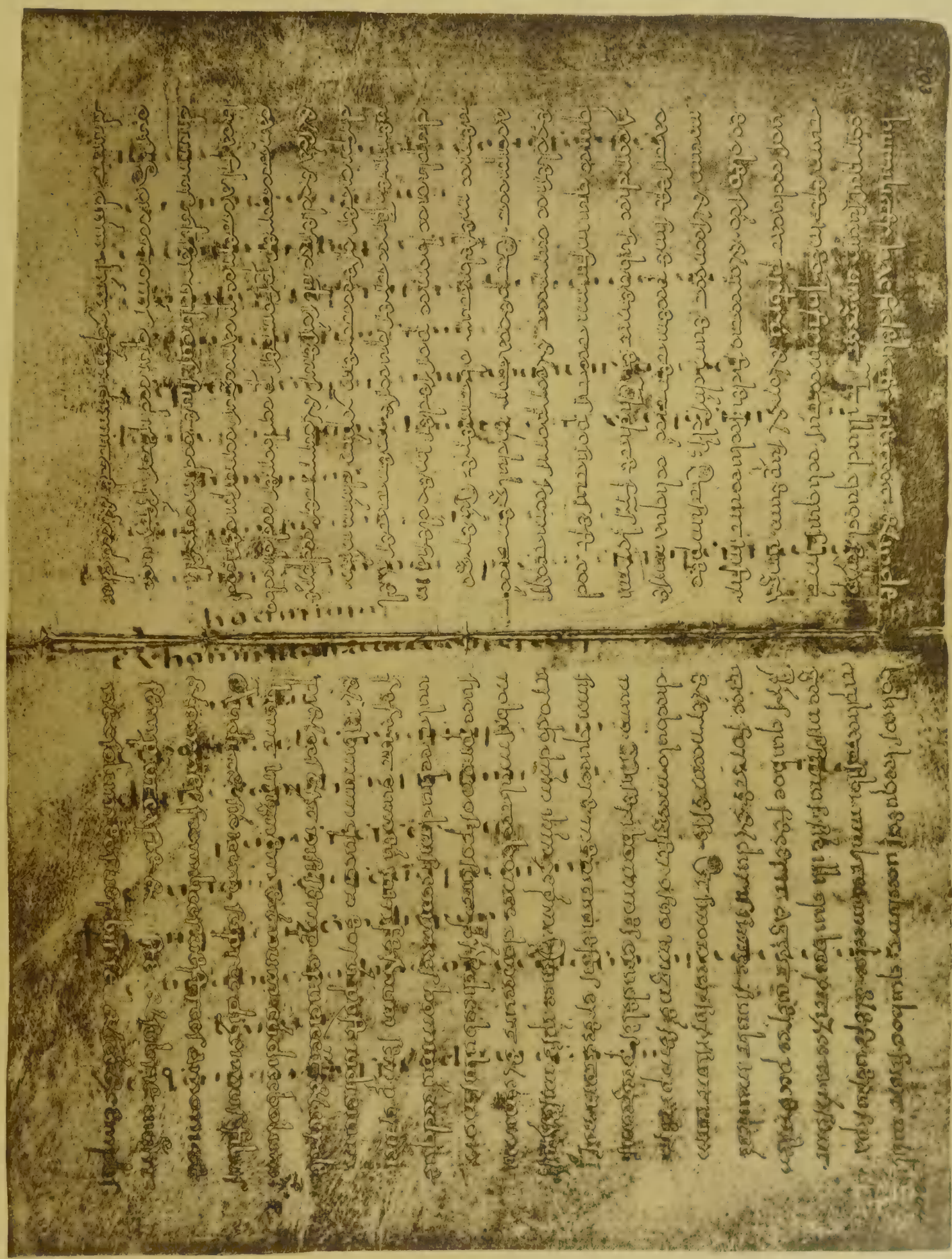

PAG. 203
DAN. IV
28₂—30.

PAG. 204
DAN. IV
30₂—31.

TABVLA 103

PAG. 205/206.

PAG. 205. — DAN. IV. 25—28.

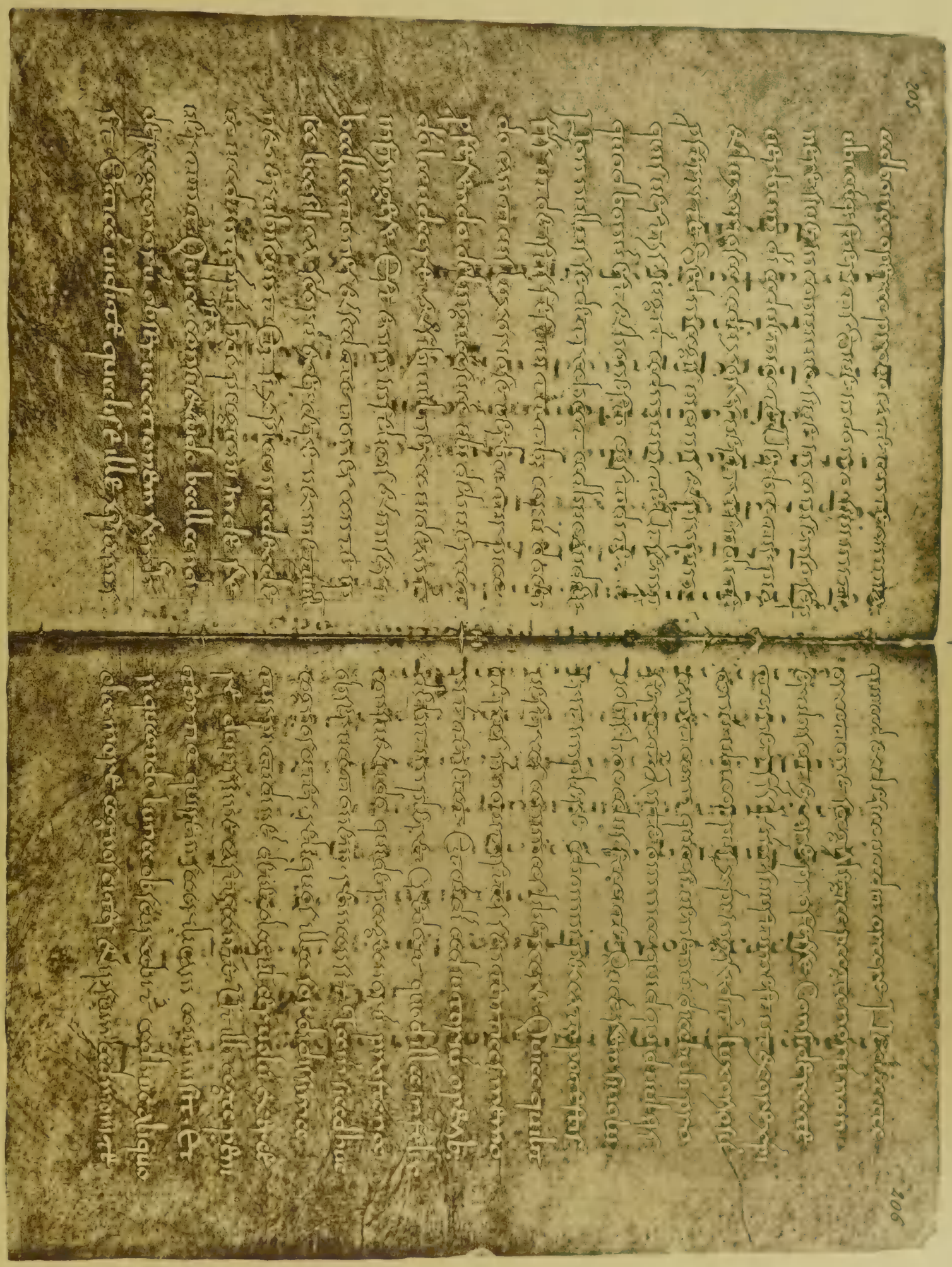

PAG. 206.
DAN. IV.
20_3—22_2.

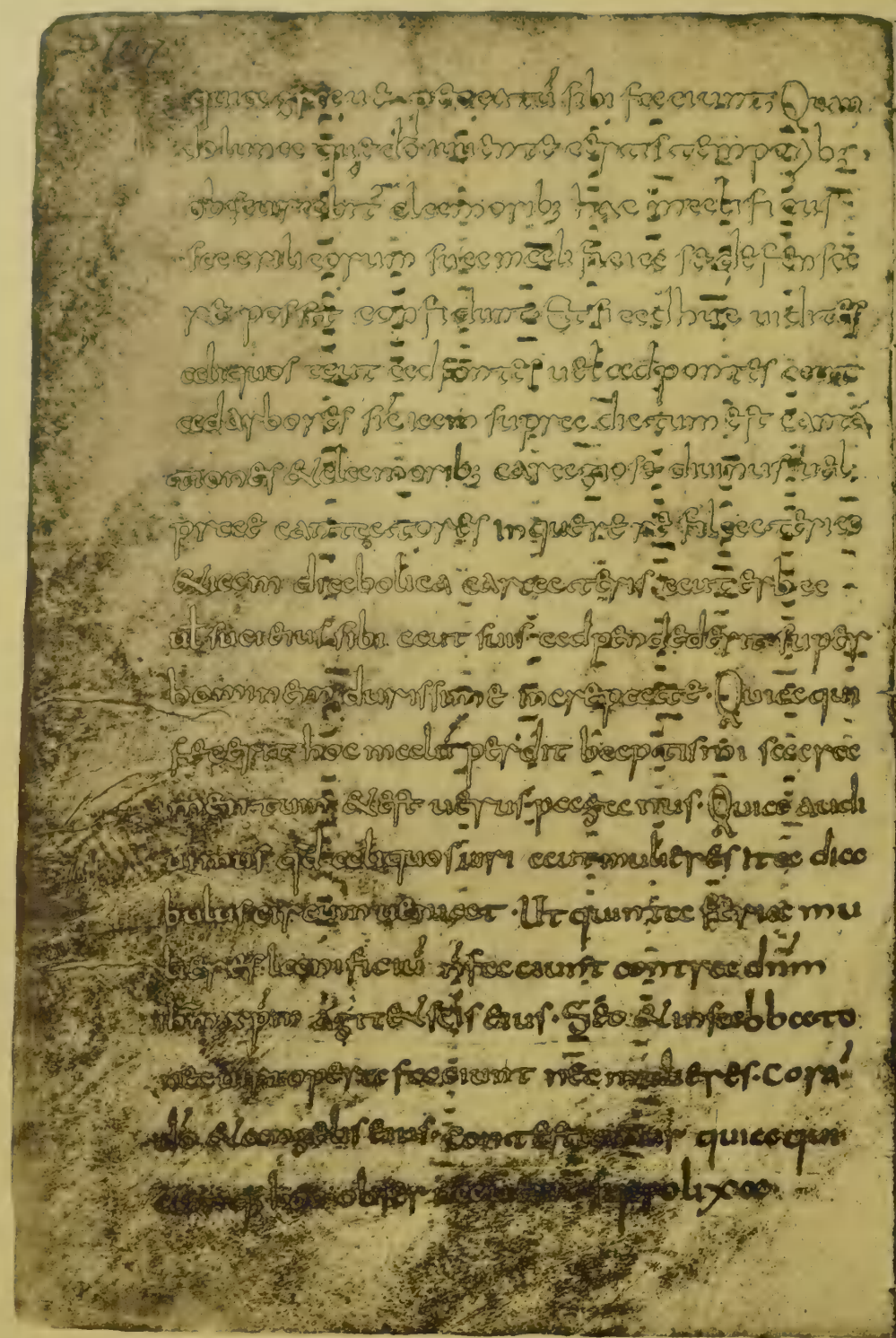

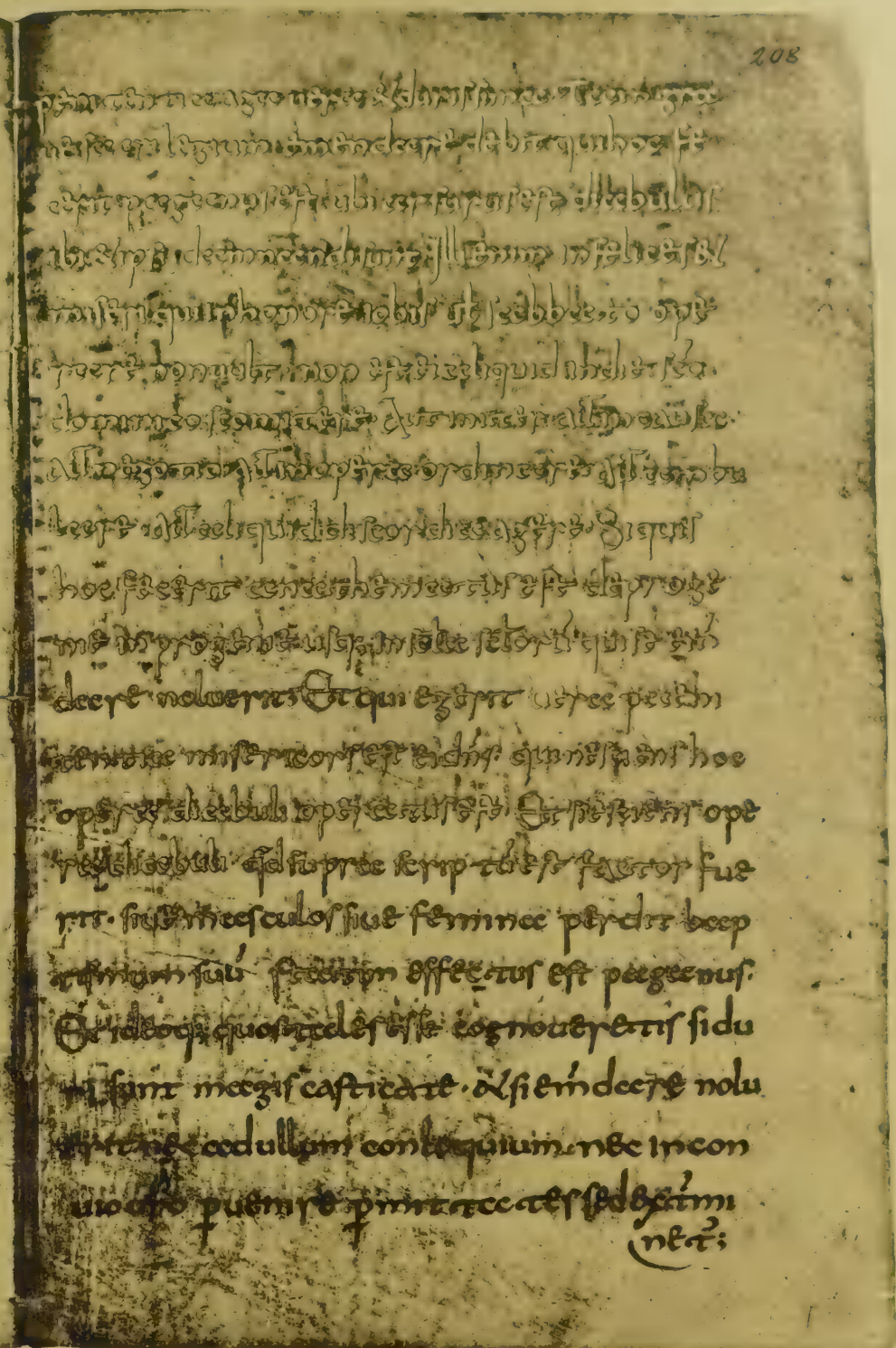

TABVLA 105

PAG. 209/210.

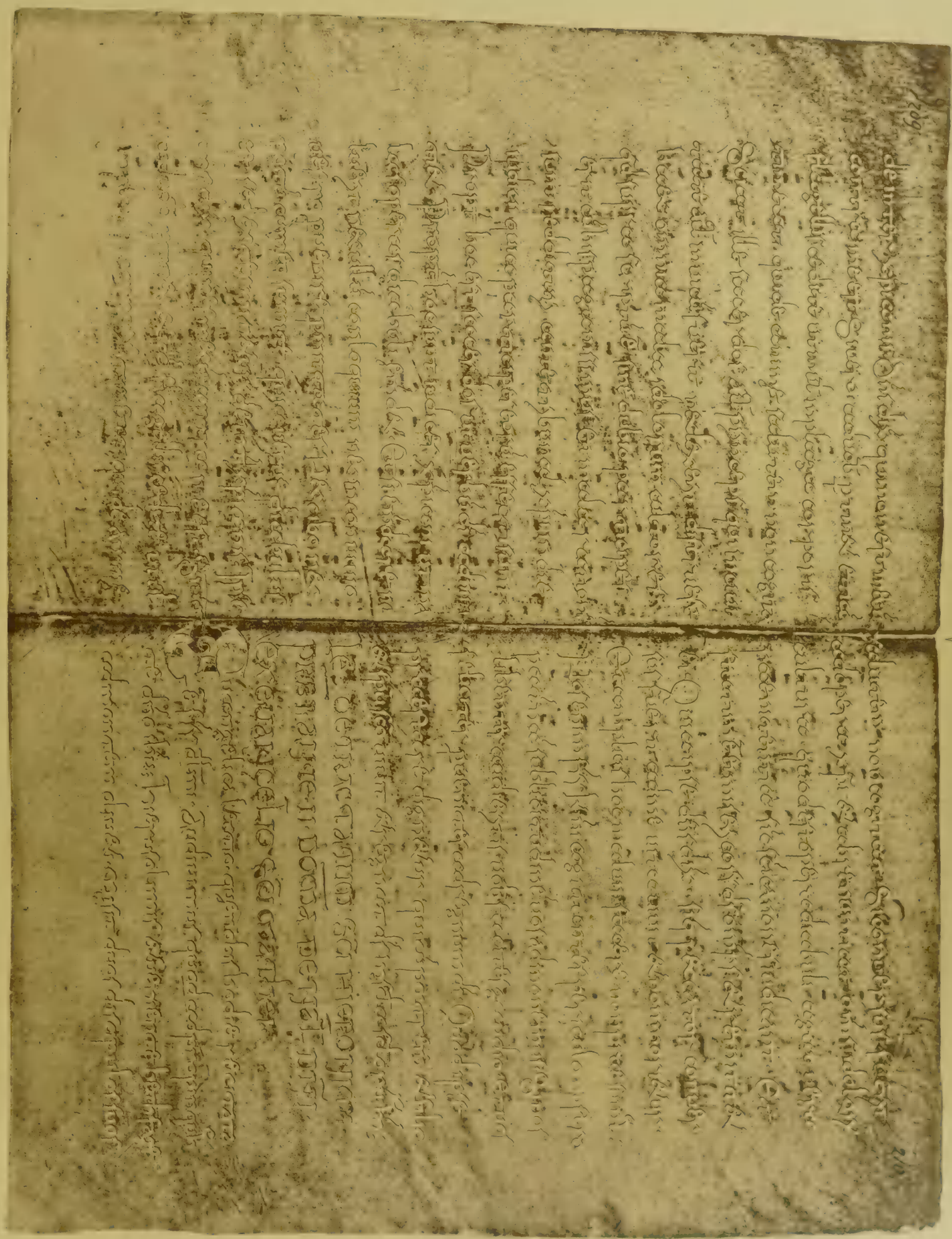

PAG. 210. — EZECH. XLVI. 20—22.

PAG. 209/210.
EZECH. XLVI.
15 – 17a

TABVLA 106

PAG. 211/212.

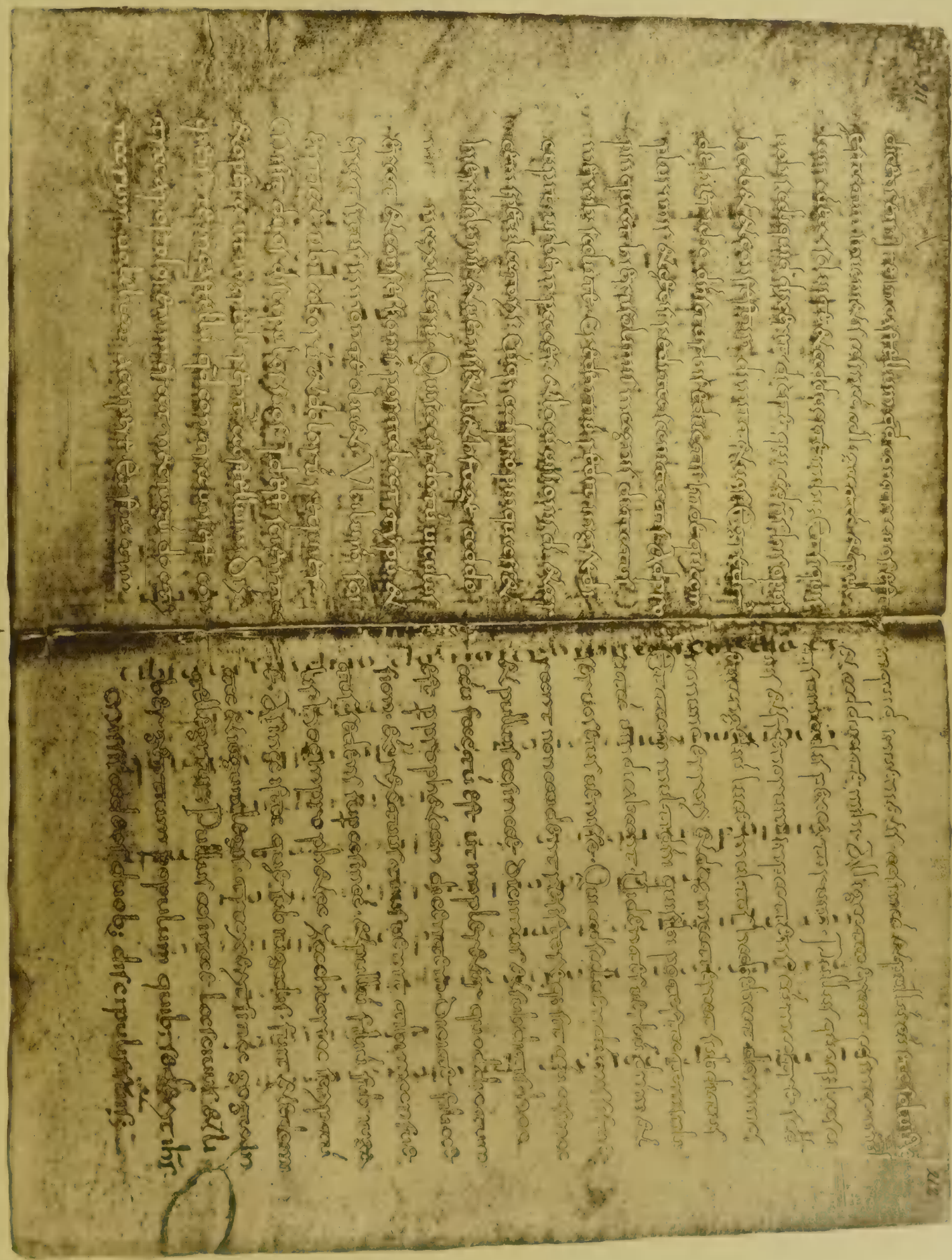

PAG. 211
EZECH. I
1—

PAG. 212
DAN. IX
8₂—11₂.

COD. SANGALL. 193.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN, REPRO

TABVLA 107

PAG. 213/214.

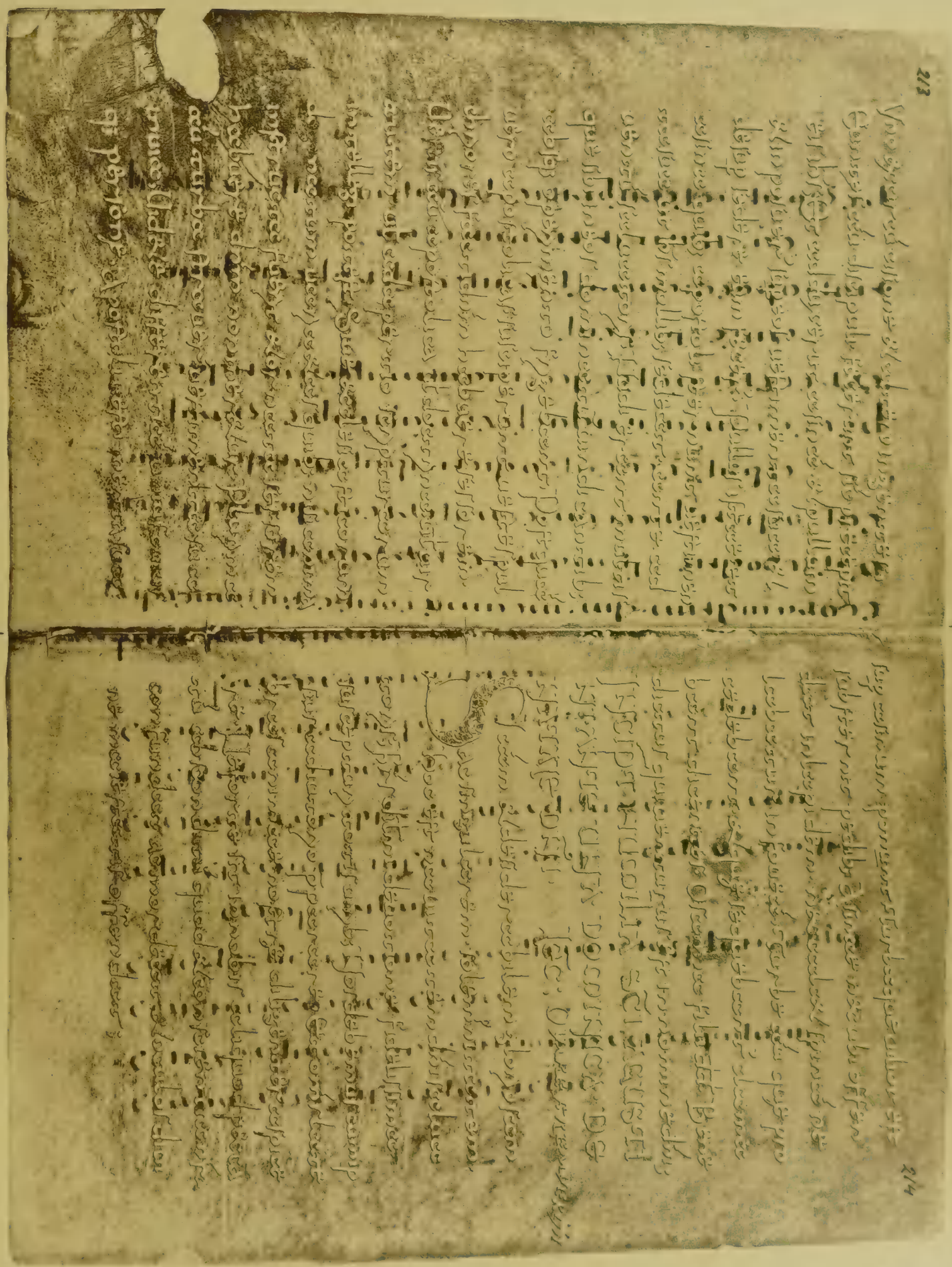

PAG. 213. — DAN. IX. 4—6₂.

PAG. 214. DAN. XI. 6₂—7₂.

11 9 7 5 3 1

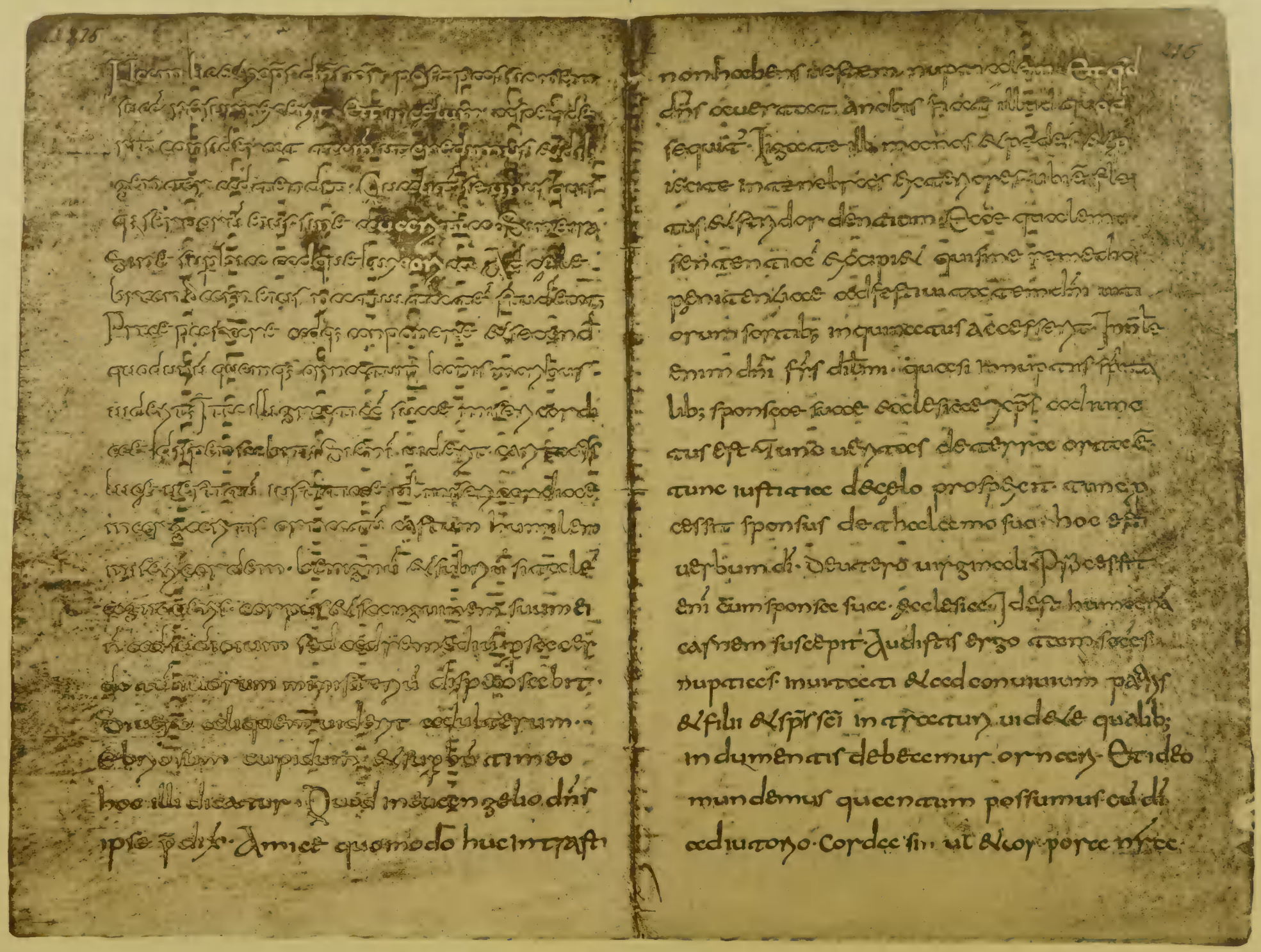

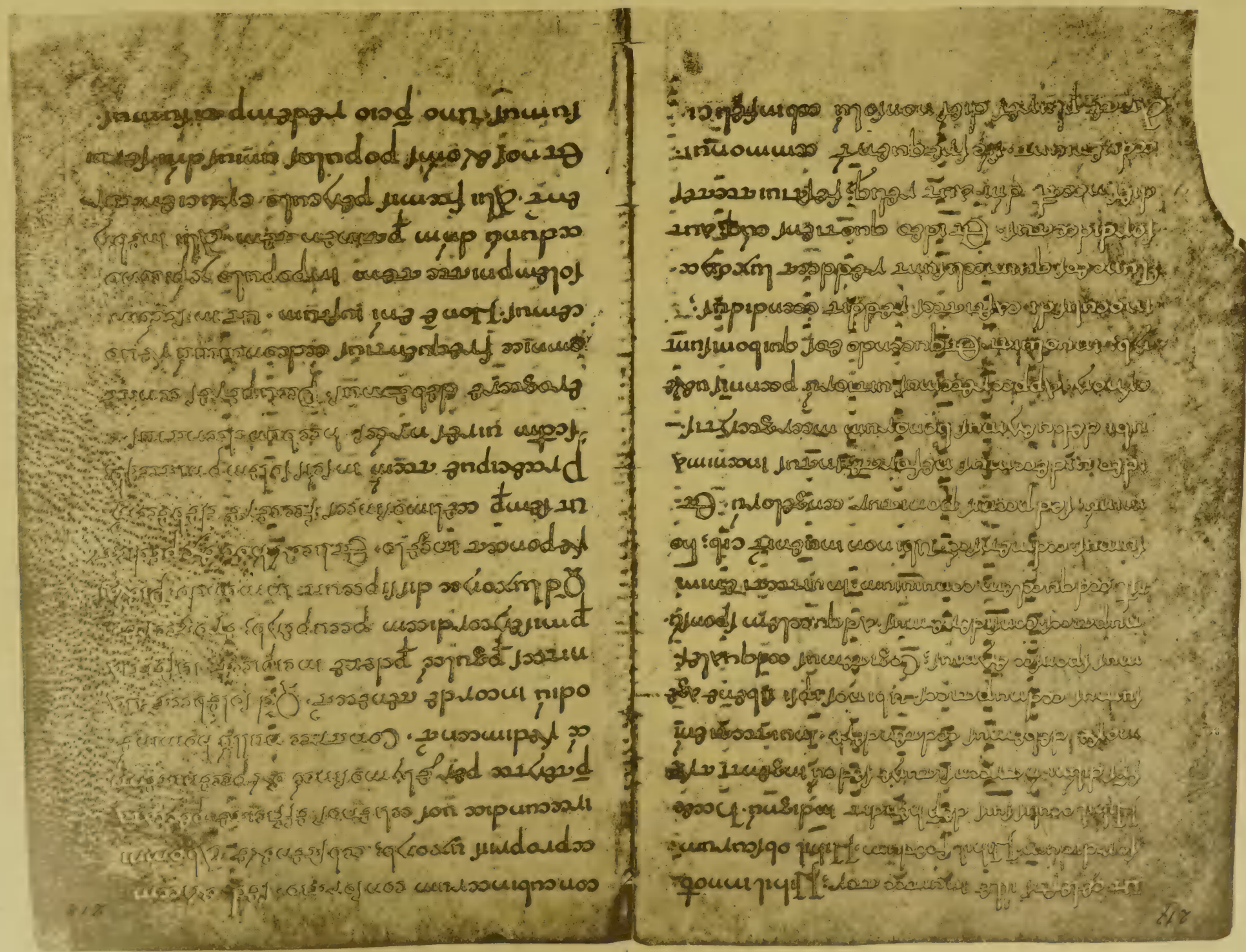

TABVLA 110

PAG. 219/220.

11 9 7 5 3 1

221

INCIP. LEC DE TRACTATA SCI HIE
RONIMI PRBI ANTE DIE UICILI
A. IN QUI TANTE DIXIT DE EUANGELI
SCI MATHEI UBI AIT. SIMILE FAC
TUM EST REGNUM CAELORUM:

Seculari centio cum eis angelica lectio
legitur: Ait dum enim nunc dum
in euangelio dicebatur. Ait enim regnum
de enim regnum caelorum decem uir
ginibus quae acceperunt lampadas suas
egerunt obuiae sponso et sponsae. Quinque
ceu geris erant fatuae et quinque prudentes
et sic eluquae. Hoc nos praetebulcem.
Id est similitudinem dedimus regnum
factum est eadque prudentium et omnis
hominem genus patiente cognosce lu
Sic enim duo nec egro et duae milenae

1 3 5 7 9 11

TABVLA 112

PAG. 223/224.

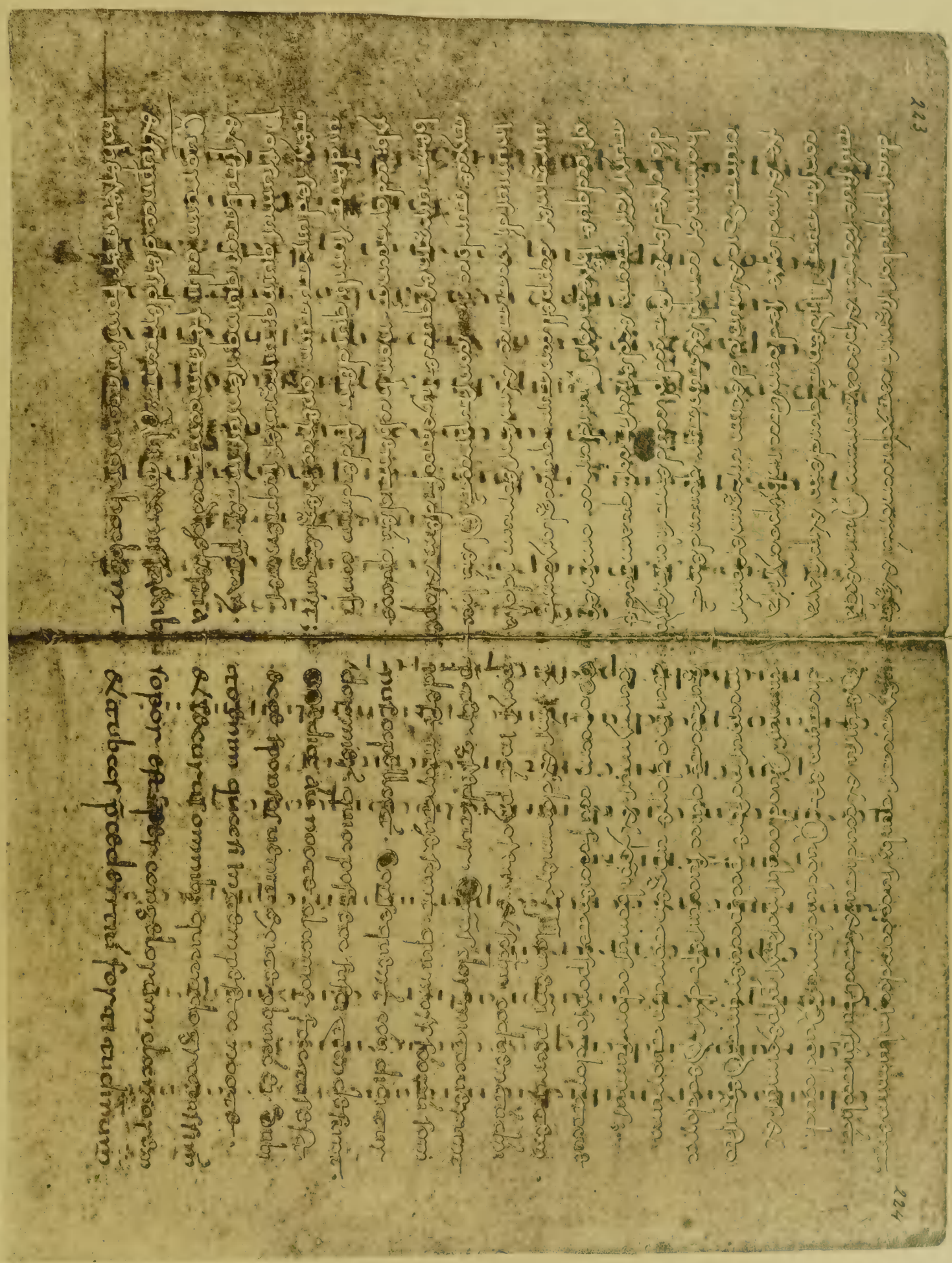

PAG. 223. EZECH. XLI 5—7a.

PAG. 224. - DAN. X. 19—21a.

TABVLA 113

PAG. 225/226.

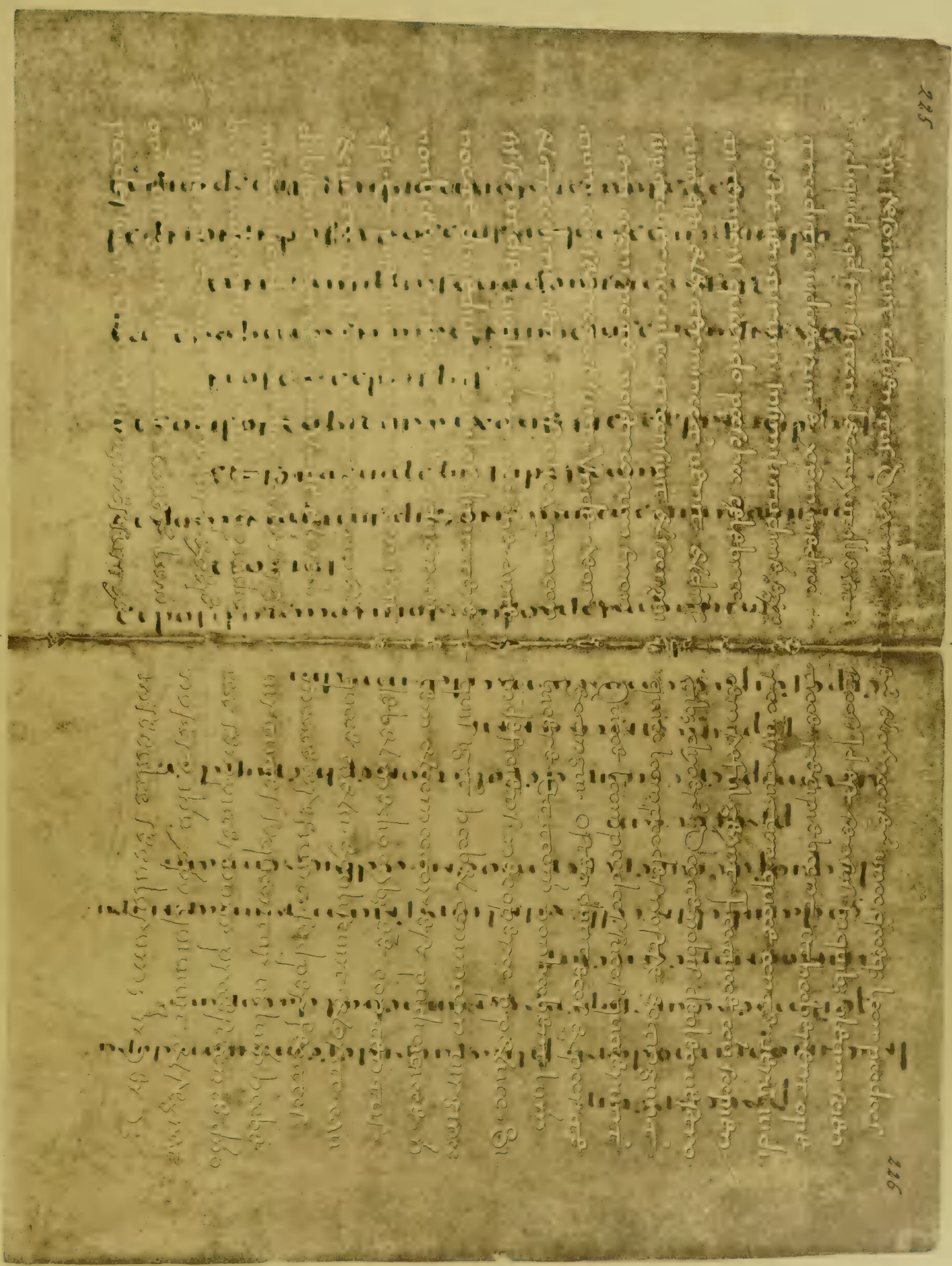

PAG. 225.
DAN. XI.
4—6.

PAG. 226. — DAN. VIII. 27—IX. 3.

PAG. 227.
DAN. IX.
6₂—8₂.

PAG. 228.
EZECH. XI.
14₂—17.

IN NATALE DOMINI;

IN principio erat uerbum. et uerbum erat apud deum. et deus erat uerbum.
Vt quid in principio erat in patre se concludit omne principium. Ex matre uero initium sumpsit. Sic legimus piscem. Ecce uirgo in utero accipiet et pariet filium. et uocabunt nomen eius emanuel quod est interpretatum nobiscum deus. Ita et legimus in humanitate fragilitate nascitur. Sic in iohanne euangelista legimus. Et uerbum caro factum est. et habitauit in nobis. Ita et fragilitate carnis nostri. Item de natiuitate uirginis generatione et potatione et declinatione. et honestate cepit ante quam si interrogatus esset cur cepit non haberet. Quia dominus arcanum pater. Porro autem declinatio id est signaculum pudoris in maculae ac carnis infirmitatis. Nonne enim est violatae

pectus quae magis est sanctificatae concep
tu. Item de spiritu sanctae dei homines esse
sub statuentiae. et erunt in quid duo in
carne una. Ita et deus dei et homo unus xpi.
quod apostolus de xpo et ecclesia.
Ita et de xpo corpore praecepit intelle
gi. Sic ait. et erunt duo in carne una.
Ego autem dico in xpo et in ecclesia
quod capta est apostolus adromanos. pec
cata nostra. et quibus xpi secundum ca
rnem adserunt hominis consequent
ad sunt poenitentiam dicens qui est sup
omnia deus benedictus in saecula. Ipse
praecepit hic filii eminentiae debere pat
ri dei depreciare meliore non possunt.
Licet si initium habebat non esset sup
omnia sed in tempore omnia quae pro con
ditione facta aut post in initio con
tinent. Sed xpi quia aequalis est patri
nullo tempore. nullo aetate ipsi lege
concludatur. Euidenter et ad philipen
ses.

TABVLA 115

PAG. 229/230.

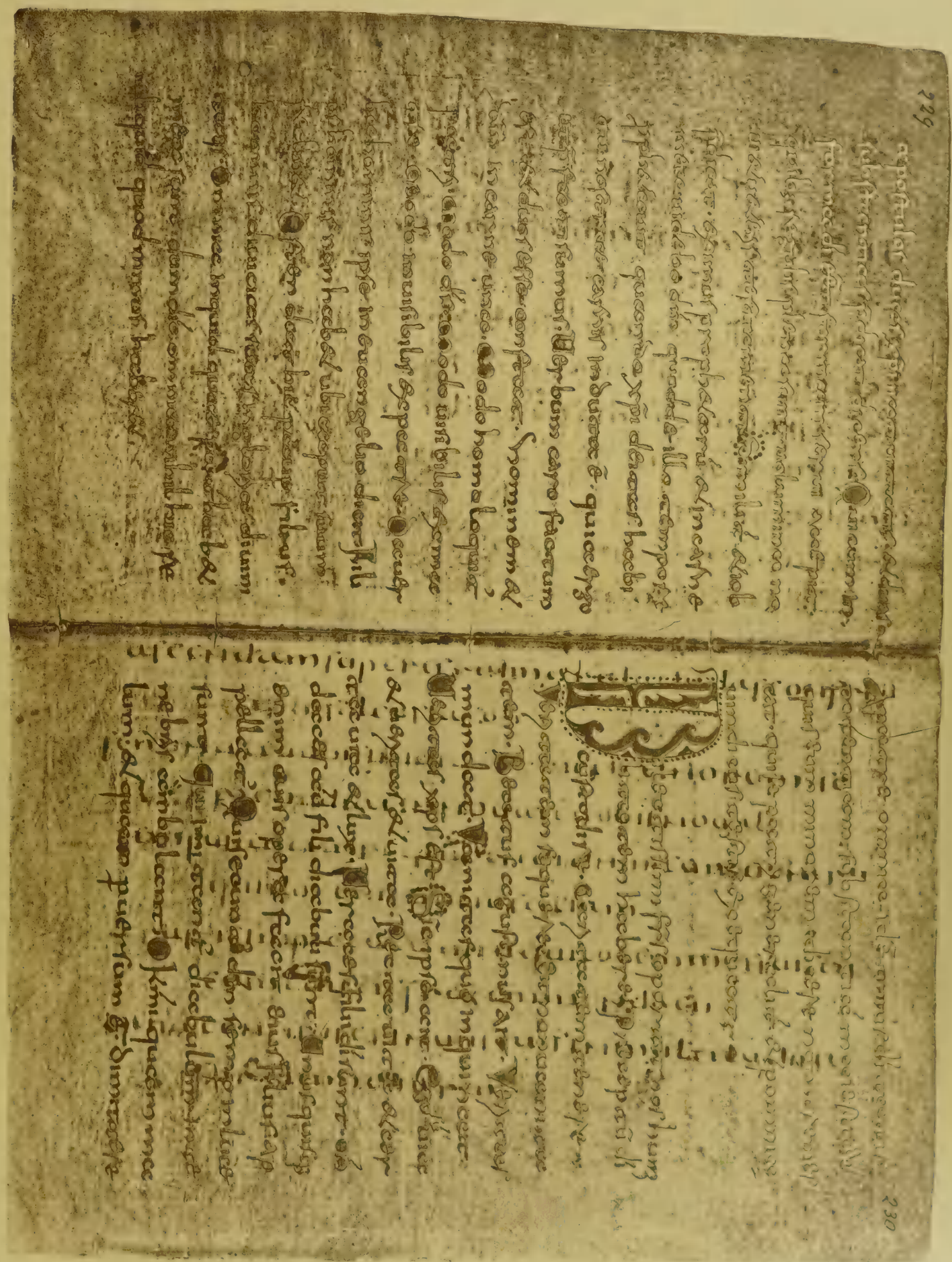

PAG. 229. — EZECH. XLV. 8₂—11.

PAG. 230. OSEE. X. 11₂—13₂.

lucem: et sequere tenebras. Fugite uita
et sequere mortem. Dimittite uenia
tem et sequere mendacium. De le
titia uenite in gloria et dolore in abisse
penitentia. Hieronimus ait. Non quia gra
ciosus in gloria dolebis: cum in gloriosus
fueris. Beati illi qui habent oculos
spiritales. Et cum aspiciunt celestia
et dispiciunt terrestria. Et de
istis miseriis mundi et brevem uitam sec
tantur. Ad illam beatitudinem perpetua
mum quam ait finitate. Properabunt
festinate ubi semper erit pace
tere. Ubi non est timor de morte.
Nec pecuniae de hoste. Ibi est uita sec
sine mortalitate. Iuventus sine senec
tute. Lux sine tenebris. Gaudium
sine tristitia. Voluntas sine im
pedimento. Regnum sine commutatio
one. Requies sine laboribus. Beatitudo
sine fastidium. Eleuatus

fine nube. Omnia
et nec quae
habet. Regnum
Uitae istae
recedo
sed fragilis
tae: de
sed dolores
bore uiuunt
post
unt. Et
secuntur
et poenitentia
et xpi
lestae
runt
plus dilexerunt
caesti
gloria. Post
paenam. Caestitis
caelum. Luxoria
num.

PAG. 233.
EZECH. XLVII.
10b?—13a.

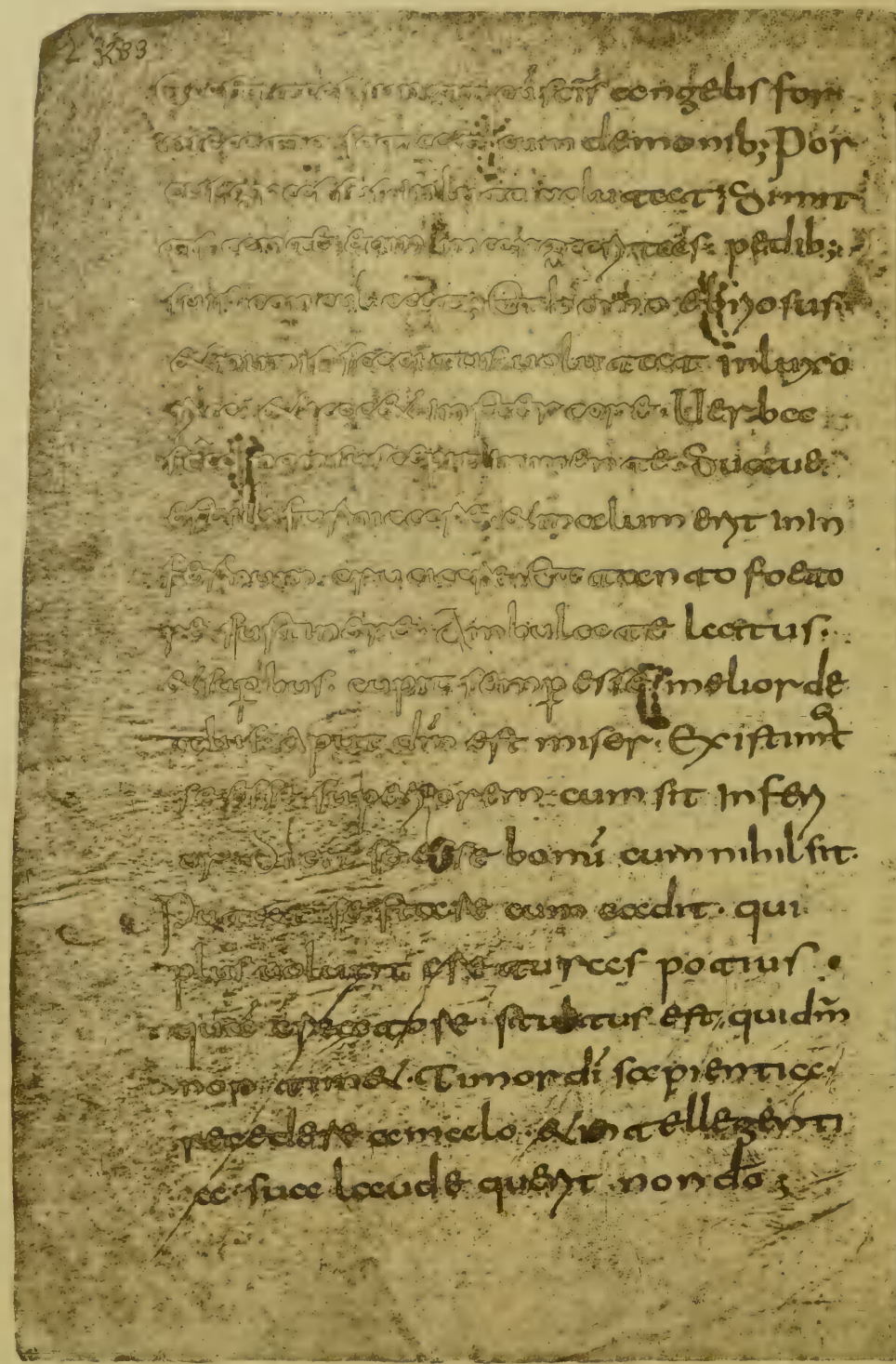

PAG. 234
OSEE. XI.
3—6a.

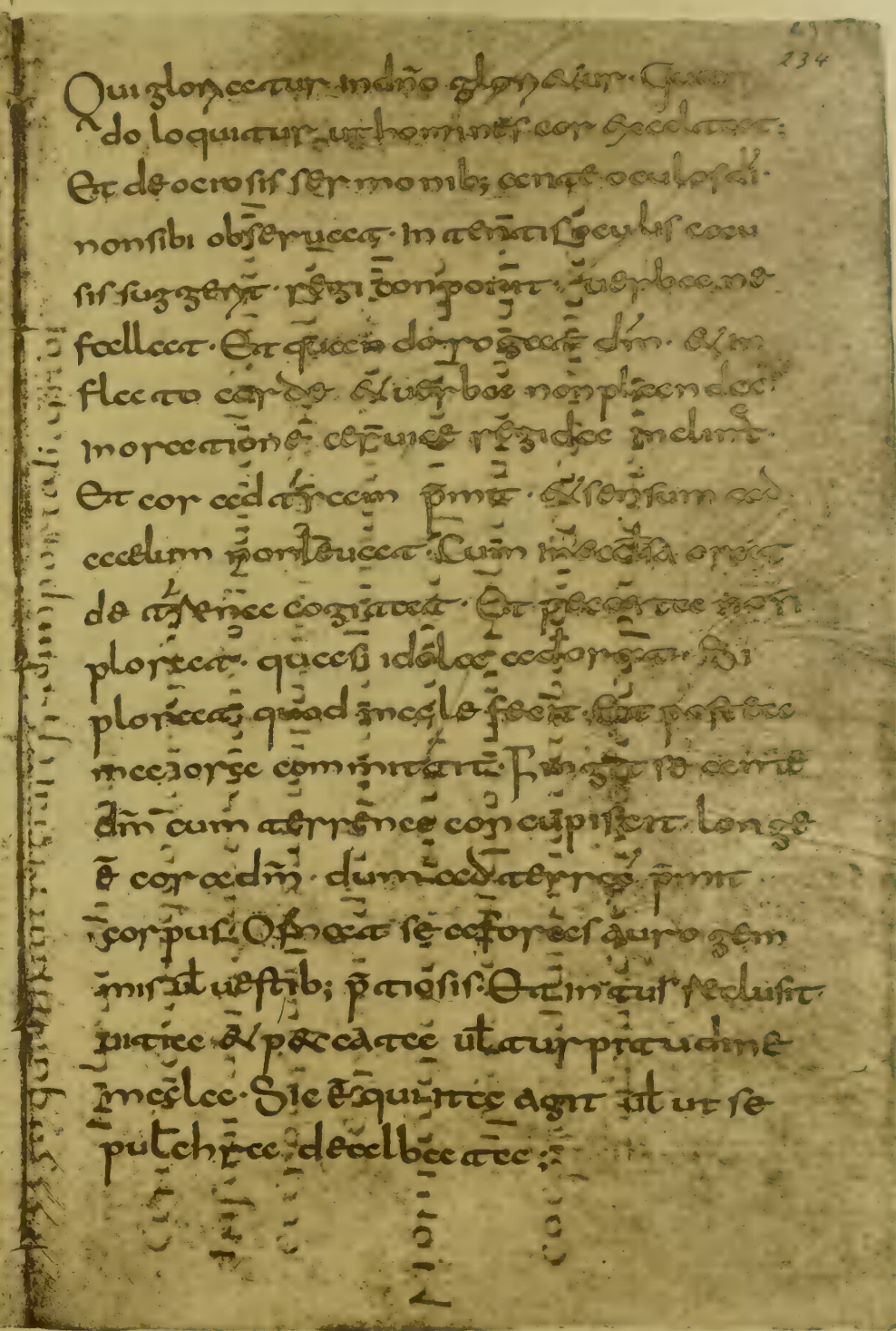

PAG. 235. — OSEE. XI. 9_2—12_2.

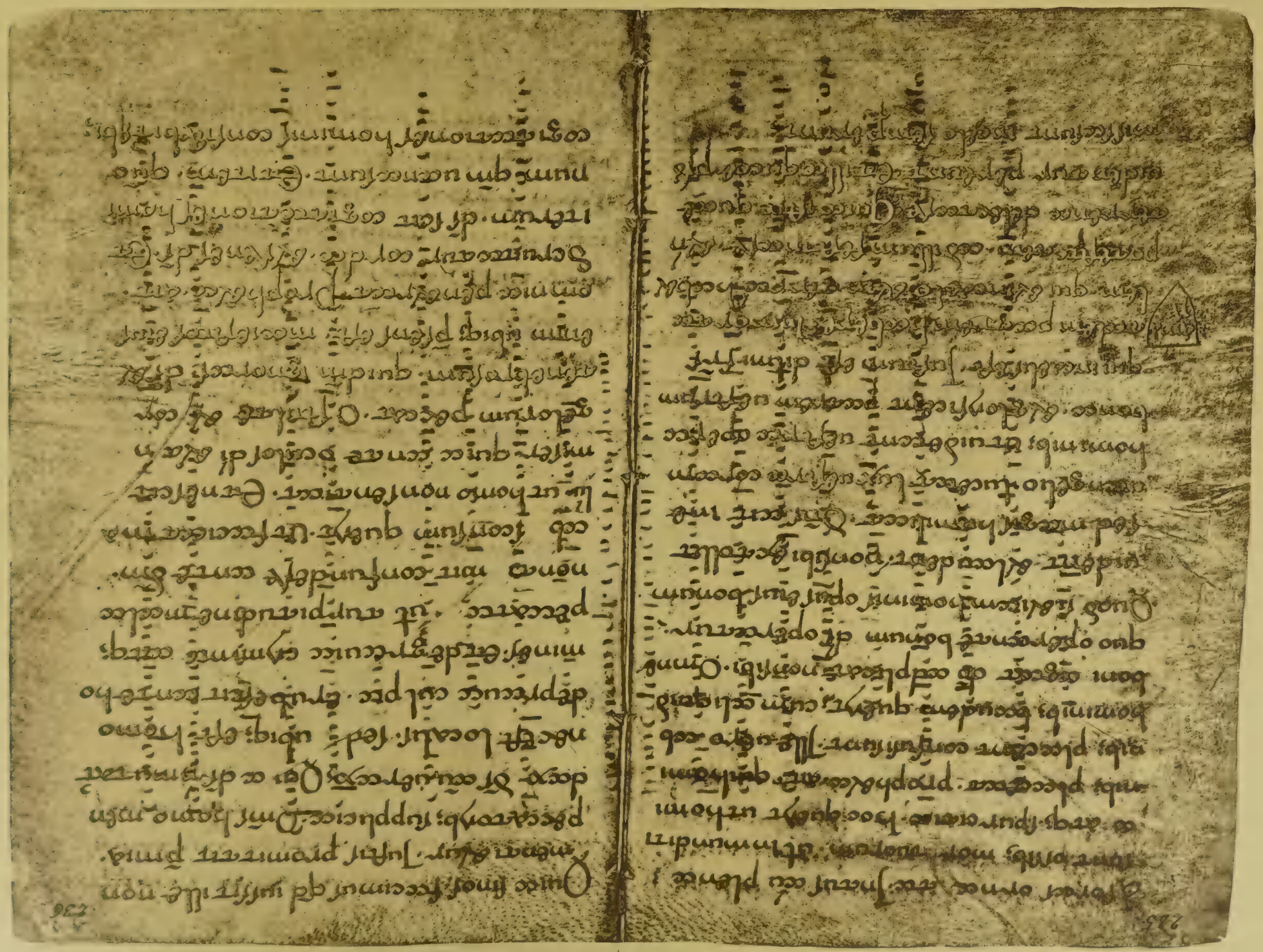

PAG. 236. — OSEE. XI. 7—9_2.

PAG. 237.
OSEE. X.
14—XI. 2.

PAG. 238.
EZECH. XLVIII
13₂—16.

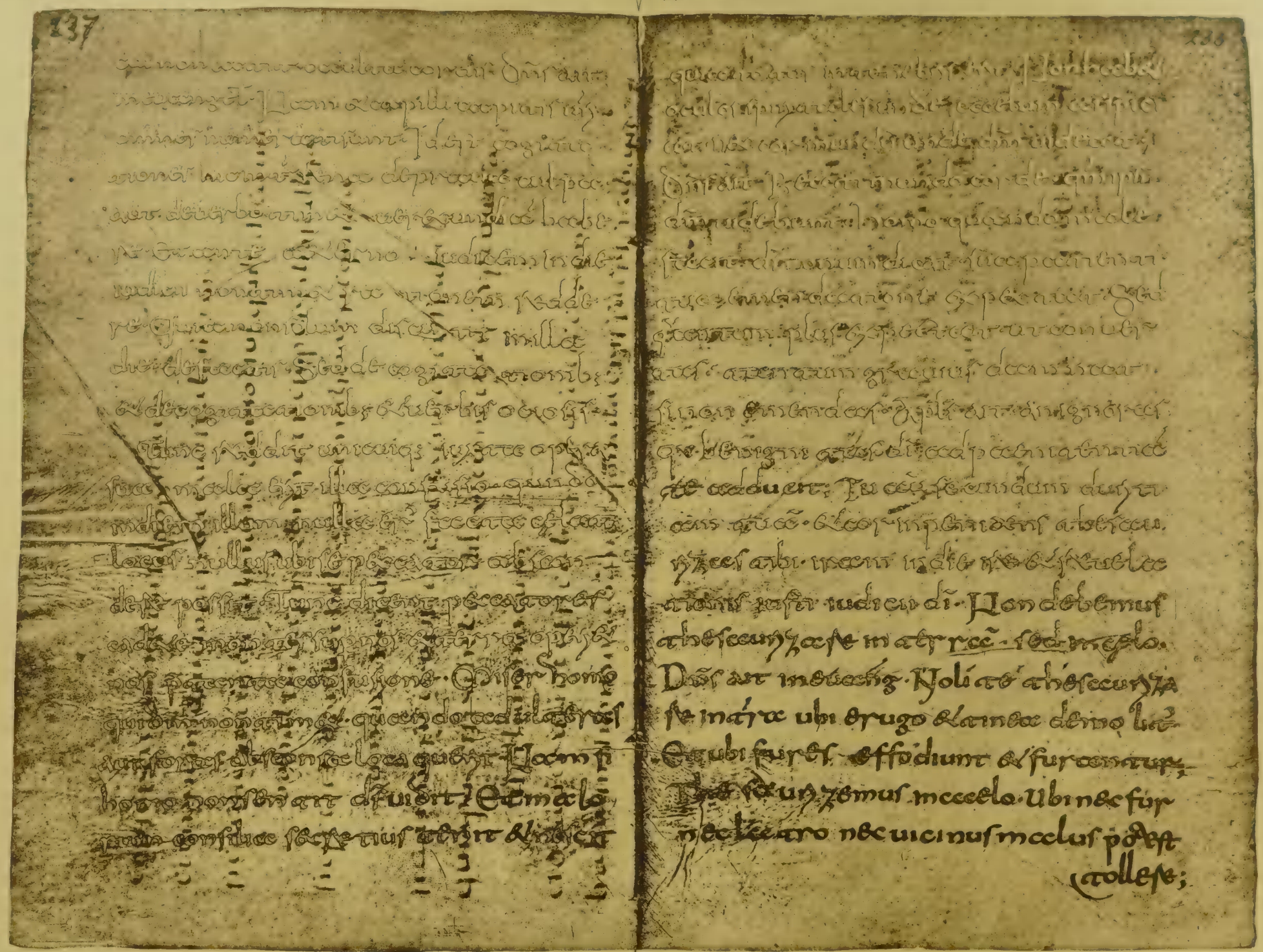

1 3 5 7 9 11 1 3 5 7 9

Ihesu christe secundum carnem secundum
nimiam hodie cecinimus sed
spiritualiter duplicem studemus esse
aeternam nec concupiscamus sed celestia
desideremus. Amor terrenus non in xpo po
nere nos. Quia cum amore hominum durat
dolor. Sem amor xpi inluminat cor
dis. De aeterna enim nos. Sed trahe
mus. et celestia desiderabimus. Amor
celestis incendium carnis extinguit. Timor
gehenne et diabolus. Ecce mosse
et senum. Non nostra uoluntate sed
quia cecinimus. Sed uoluntate autem dei fecimus
Inpsalmo. L. Inuoluntatibus
suis non est qui faciat bonum. Sed
illius uoluntatem debemus fa
cere qui de celo descendit in tra
et dix. Non ueni facere uoluntatem
meam. sed eius qui misit me patris.
Et in oratione nos docuit fiat
uoluntas tua. Propter uoluntas.

arrehit ad paenitentiam. Paenitentia agen
do ad propinquat regnum celorum.
Dicant inimici. Paenitentiam agite.
ad propinquabit enim regnum celorum.
Et in aegiptiis cepotorum sei cepti sic predica
bant. Paenitentiam igitur et conuerti
mini ut delebantur peccata uestra.
Et ueniant uobis tempora refrigerii.
Multi homines stulti cum essent illis ad
nuntiatum de regno dei et cogerent pae
nitentiam solam aliquis stulta p
ferre responsionem. Benedicis ad fa
ciendum mihi erat. Sed ad hue uolun
tatem nostram facere. Non possum.
nec sic cito conuertere. Occurrit
mihi suis etiam post medicae detrahe.
et possum me emendare et paenitentiam
agere. Haec est stulta responsio. Infelix cogitatio. et miserae secu
ritatis. Quia haec cogitatio curat
a fide. et agit cum miseria sua;

Ille uir homo qui cecidit in puteum
et non erigit eum. Ecce ego et filii mei
quos dedit mihi dominus. Et ecce
omnis caro fenum et omnis gloria eius
quasi flos agri. Fenum arefactum est et
cecidit flos. Quia spiritus domini flauit
in eum. Ergo uere fenum est populus
Quia breuis est uita eius. Sicut
umbra transit. Et sicut fumus
euanescit. Ita et ego et filii mei
cadimus in peccatis nostris dubi
tamus. Et cum in tanto sequimur
delicti et iniquitatis non confidimus. Quod
pauci sumus. Ignoti sumus malorum
quasi bonorum. Aut parum prosequi
mur. Aut plus ignoramur. Igno
rantia et omnis malitia malorum est.
Tractant ad semetipsos ipsi et ambu
lant et omnia dicunt. Discipulo prosequa
non ipsum. Aut propinquitatem. Aut pro
lunitatem cadunt in dispersionem.
Quorum mentes excecat diabulus.
Qui malorum exemplar uolunt.

sequi. Qualum necessitatem habent sed
plene. Bonorum exemplar quia est unus
peccatorum. Et propitiis usum uitae
celestis. Non uenit in misericordia et
in clarum. Perenatus uixit. peccatorum
Non egerunt. Sufficere mihi qui
ille fecit. Res meas dum uiuo uolo
frui. Duorum est mihi pecuniam
erogare. Post mortem meam heredes
dimitto. Superbe corde et frustra re
spuis. Cur non considerat homo qui
talice die. Perenatus qui uixerit iam
nonsum. Quid prodest modo illis quod
habuerit. Aut quale peccatum fecerit
mercedes eorum fecerit. qui heredes ser
uauerit. Si considerasset quid dimittis.
quique non considerasset quantum petis.
Quid ergo est dulcius omnium aut
filius suus. qui erit post te alienus. quid
ergo indignus melius est in manus ser uare
aut peculiaribus erogare.

PAG. 243
EZECH. XLV
11_2—14.

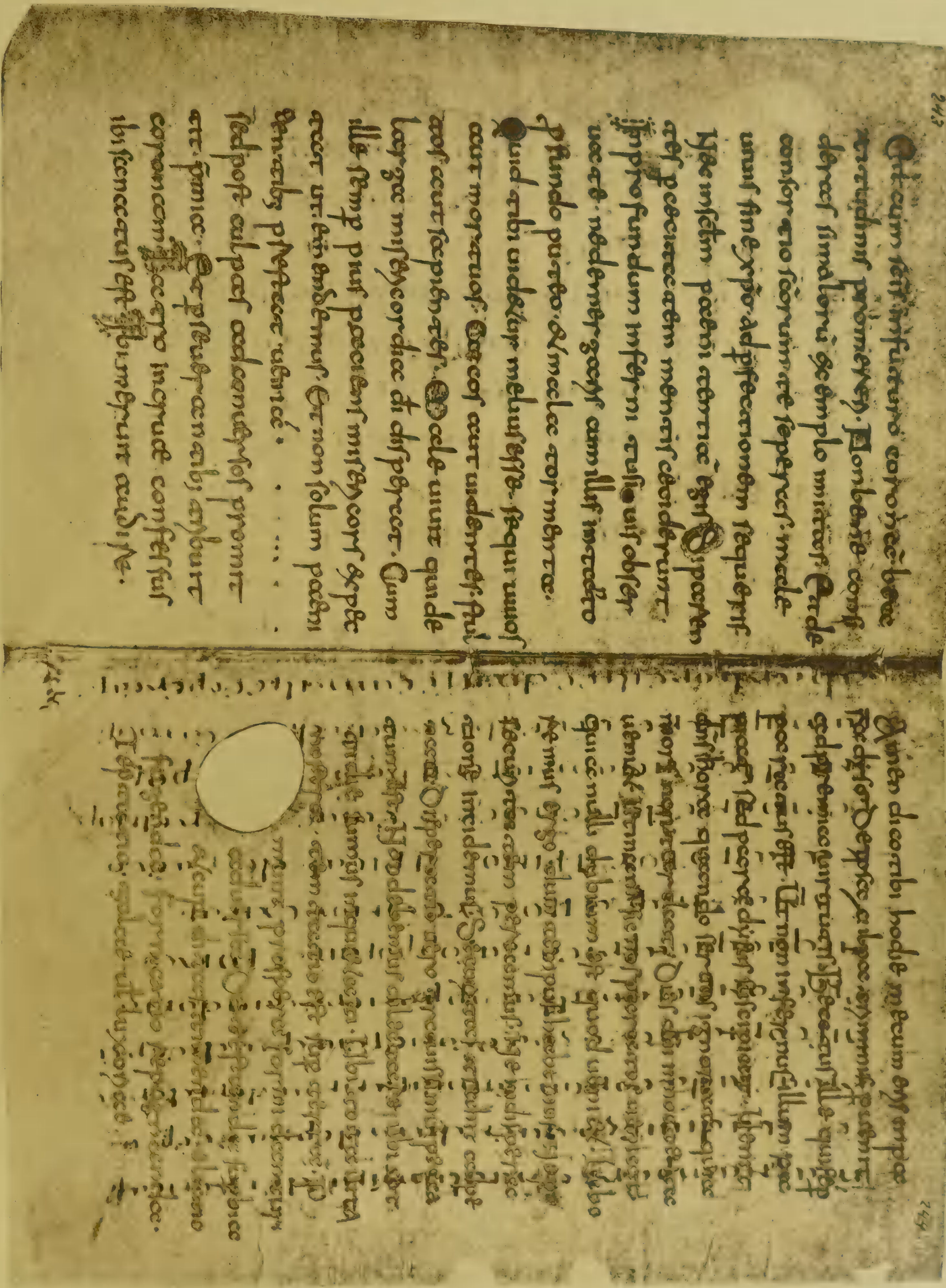

PAG. 244. — EX PROL. S. HIERON. IN DAN.

TABVLA 123

PAG. 245/246.

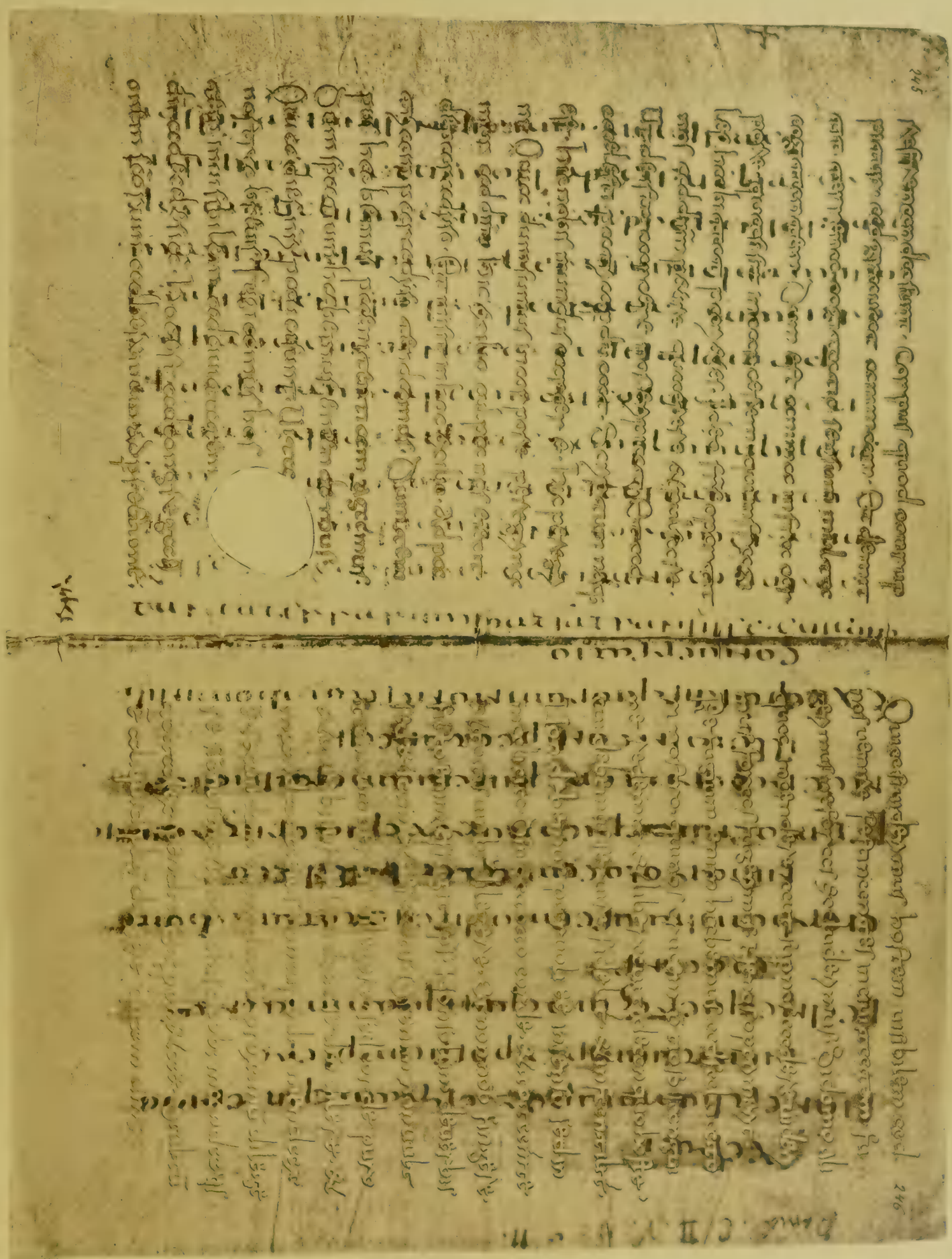

PAG. 245.
EX PROL.
S. HIERON
IN DAN.

PAG. 246. — DAN. II. 10—11a.

Augustinus ait · Qui se stultum diligit,
non sapiat · Primum sapientiae timor domini;
Recedere a malo intellegentia est · Sapientiam
autem et disciplinam sapientes timent timor
domini · Timor domini expellit peccatum;
Timor enim iustitiae auctum est · Secundum autem
est lapsum saeculi · Deinde cessificantur ad
altitudinem et humilitatem · Deinde nascuntur contributiones
contradictiones · Deinde contributio · Deinde nu
dificatio · Deinde contrimpetus saeculi · Deinde
humiliatur pertinacia; Deinde humilitate generatur · Morti fi
dentes volunt abscondere · Deinde tristitia
ne · Volunt accedere · Deinde poenitentia · Deinde
magis erescunt in malis · Deinde sepul
tura · Deinde unus quisque fugit · Deinde sepul
tura · Sic erescunt · Deinde sepultura · Deinde
quinquagesimus · Deinde quinquagesimus · Deinde
Deinde centesimus · Deinde · Ecce · Ecce · Deinde
posse dicit · Phi secundum canonem
sortes · Interrogationes · Quae non

quent quae succesum · Quinon de nebus
terrenis curam gerunt · Sed de aeterna
beatitudine cogitata · Et sequitur euan
gelium · Et est praeup · Dns ait · Beati pau
peres spu qm ipsorum e regnum caelo
rum · Apts ait · Tanquam nihil habentes
et omnia possidentes · Qui dimittant
amplam uitam · qui ducit ad paenitentiam ·
Et sequitur iustitiae · qui ducit ad curta
aeternam · Et portant crucem xpi · Et
parentes non amant supra xpo dno ·
Amando et desiderando peccata ad
lesti · Omnia quae habet · Et iam ipsos
parentes derelinquid · Conuentum sae
culanum fugiens uitae solitaria et
cupiscens · Dns in euangelio ait · Si uis
perfectus esse · Vade uende omnia quae
habes et da pauperibus · Et habebis
thesaurum in caelo · Et ueni sequere me;
Et omnes qui relinquent patrem
aut matrem · aut uxorem · aut fratres ·

aut sorores. aut filios aut agros propter
nomen meum. centuplum accipiet. et vi-
tam aeternam possidebit. Sed ecce est li-
gatus quidam quem vitam aeternam
concupiscit. Et est involutus in gravem peo
cato. dum haeret saeculo. Et ideo
non concupiscit aeterno cetro gaudere. Mel
ius illi videtur apud hominem divitiarum
conversari quam xpi aeternis regis. et
semper cum discipulorum habere. Plus
ille diligit aeter insulam congerere aut
caput regis alienum vilipendere. Quam
in caelo athesaurizare. et xpm amare.
et cum ipso in paradiso regnare. Plus consen
tit insulam gravem onus sustinere. Et ubi
cotidie audit. noctes senatus et cum eo consu
mit. Quam iugum xpi suave. et onus
eius levis portare. Et post haec requies
caelestem habere. Dns ait. iugum enim
meum suave est. et onus meum leve. Si sci
rent homines saeculares quam suaves

militare xpi accedere. cedere cinedu. aut
intellexerint quam dulcis. et quam pclara
est virtus monachorum. paucis in saecu
mane nerint habitantes propter habitu
monachorum. Multi homines infideles
qui non intellegunt quae sunt di. sed quae
sunt hominum. videlicet hominem ad mo
nasterium conversatur. quasi dicat aliquis.
Si ad centum ad monasterium pugnant. in saecu
quis resistat. Si ad centum regi contingit
in proelio. quis iaturus erit ad pugnam cum
illo. Miser. qui sic dicis. si hostem visibilem
considerasses. Et hostem invisibilem. quid
cotidie vulnerat quare non timis. Et
si regi terreno dicis esse fidelis. regi caelesti
et dno caelesti quare erraverit. Et de hos
te antiquo liberari quare es infidelis.
Qui omnia regna pugillo concludit. Rex
terrenus si sine rege caeleste in proelio p
gnat victoriam non accipiet. quia p illum
regnat. et sine illo non vivit.

Qor regis immenu dī. Aut apīs rex regū
& dominus dominentium. Ille solus po
tens & immortalis qui potest occidere
& uiuificare. Incantatio motus si sempetu
est. Uidete uid&e. qm ego sum dī. &
non est celius p me. Ego occidam. &
ego uiuere facio. percutiam. & ego sanabo. & de manu mea non est qui possit
eruere. Tu ergo illos pauca quos ecce
bonum opus & donum pfectū cambu
lare concupiscent quare multis quod
peius est. pauci sunt qui isto cenatissimo
gaudere concupiscent. Dns dixit. multi
enim sunt uocati pauci uero electi.
Sed melius est cū paucis in se ceduiatam.
quam plenis cum plurimis. Miser quid
tibi in seculum proprias facere uolun
tates. & carnalia uiuere. & postea
in fenum crucia re;
Aut enim sequi euangelium & xpo amare;

Et postea cum seis. in futuro coronare.
Et cum dno regnare in paradiso. Dns ait
in euangelio. Qui amat animam suam.
perdit eam. Et qui perdiderit hic animam
suam p me. inueniet eam. Animam pde
re propriam uolunt amantes frangere. &
crucem xpi portare. Dns dixit. Qui non
accepit crucem suam. & sequitur me. non
est me dignus. Quid tibi uidetur: seculum
diligere. & mundum consumere. Aut sti
uentum amittere. xpi promissa
credere & ad illum festinare. Quantum
tamen bonis sequentibus & diligentibus dig
nantur praecepta rare; ille uocatur &
tu uenire dedignaris: Dum res alienas
possidere desideras. Dns ait nisi quis
renuntiauerit omnibus quae possedit.
non potest esse meus discipulus. hic uult
esse pauper in futuro diues. hic erubescat
in futuro carcerari. hic humilia
mur in futuro exaltari;

Dñs dixit · quisq humiliat · exaltabitur,
Quia tantum hic humilior fuerit · tantum
ei sequitur gloriae exaltatio · hic uilis
in futuro ornatus & semper elatus · hic tristis
in futuro semper gaudens · Quia nemo potest
duobus dominis seruire · Nemo potest · & hic
gaudere in saeculum · et illuc regnare cum
xpo; Dñs autem christi suis · uos lugebitis · et plo
rabitis · mundus autem gaudebit · sed tristitia
uestra uertetur in gaudium · Amantes res
suas diabulus amplexa uice tenentes · et p
prias uoluntates sequentes · hic uilis et
diues · in futuro pauper · hic elatus in superbia
eleuatus in futuro humiliatus · Dño dicen
te quisq exaltat humiliabitur · Qui superbis
resistit · humilibus autem gratiam · hic
obeuratus in futuro nimis fatuitatem & inua
nis · hic ebriosus in futuro in infinita sitis
hic luxuriosus in futuro in aerdore uel
grandi fouore · uel orrore · hic elatus
in futuro tenebrosus · hic p propriae

uoluntate · in futuro gratiae autem
iustitiae hic in ecclesiae lectionibus · in pa
tria illuc triumphatis · Dñs autem ait
in mundo habebitis · mundi · uae uobis · diuitibus;
qui hic beatis consolationem habetis · uae uo
bis · qui ridetis · quia lugebitis · & fle
bitis amare · Iacobus apostolus ait · agi
te nunc diuites · plorate · ululate
in miserias quae euenient uobis · diuitias
uestras putrefactae sunt · & uesti
menta uestra · aurum uestrum & argentum
aerugo · & aerugo eorum in testimo
nium uobis erit · non est iste mundus
ad horrendum · Sic iohis apostolus ait · filioli
nolite diligere mundum neque ea
quae in mundo sunt · si quis diligit
mundum non est caritas patris in eo;
quae ita sunt in mundo · concupiscentia
carnis · & concupiscentia oculorum ·

& ſuꝑbice ſeculi. Non debemus habere
amicũ mundum. unde nõ ſumus fidei.
ſed decepti. Jacob; apoſtl ait. amicicia
huius mundi. inimicicia eſt apud dm;
Qui cũq; ergo uoluerit amicus eſſe
ſecli huius. inimicus di conſtituetur;
Non debemus ad tendere que uide
ntur. ſed ꝗ que uidentur. Apoſtl ait.
quae uidentur temporalia ſunt. que
non uidentur aeterna ſunt. Spes; que
uidetur non eſt ſpes. Sed quae quis que
non [illegible] uidemus ſperamus per
pacientiam [illegible] expectamus;
Beatus auguſtinus ait. uiſibilium om
nium pro nos mundus eſt. inuiſibilium
omnium proximus di non concupiſca
mus aeternaliter uiuere. ſed ſpiritaliter
do placere; Peculiaris apoſtl ait. que
cũ ſecundũ carnem ſunt. do place
re non poſſunt;

Carnalis hominis iuſtitiae di cuſto
dire ꝗ poſſunt. ſapientiae carnis im
micitia eſt do. ſenſus carnalis inimicus
in do; Nos uero dilectiſſimi fratres ſenſu
habebimus ſpiritalem. quinos coniungat
do. & ſapiebimus adicabulo. ut poſſimus
reſiſtere ſuaeſ ſagittaeſ. ueneno ſaeſ.
& ſuggeſtionesſ praeſuaeſ. Petrus apoſtl
ait. reſiſtere eai diabulo & effugit.
eai uob. ad propinquabit do. & ad pro
pinquabit uobis. Qui ad habet do. unus
ſpiritus. propha ait. Mihi autem adherere
do bonum est & ponere in domino do ſpem meam;
Maledictus homo. qui ſpem ſuam in ho
mine habet. & in do. In pſalmo.
bonum eſt ſperare in domino. quam ſperare
in homine. Volite confidere in prin
cipibus neq; in filiis hominum in quibus
non eſt ſalus; Salus uiae & uita ſanctae
xpi eſt. & requiem uerae pacis teſti cuius
ſunt. Ille beatus qui in futuro

congregeat se in aerrec perecere;
Diuitice sicc fluentę noliatę cor ceđ
ponere. Ut ille diues. qui đę pur pora
& bisso ornicceatur cotidicce splendide
epulcebcea; Mortuus est. & in infernu
sepultus. Iste đę mocs cruticcatur. cerde
bcea in lingua đę lecz corú. Quia cor đę ecta
gutatę ecquicca cum đę chcebbr & mię
pcenis non inuenię bcea. Uenię đę qui đe
n fecerea misericordię. Tcerdce est
confessio. quem do ceđuenię. nullcę
regressio; Mcetcc ê pcenitędinice ubi
nullce est indulgentię; In prop̃th. in
infernu ceu quis confitebitur tibi. Sa
lcemon ait. qđ cum qđ potest mcenis
tuce fecere instcenę opericere; Qđ a
nsc opus. nsc ricctio nsc scientice. nsc
scepientice erunt apud inferos quo
properces uenturum tempę; ignorces
& post mortem opericere non possu
quinq; enim frs hcebebcea

& eos libercere uolebcea. qui de se
pro potestce đem nullcem hcebebat;
Quicc dum p quinq; modus corporis
cerpencę prouidit promissce celesti
ce. n̄ concupiscent. quituercę resur
rectionem non credit. Legem & pro
phetces non cccudit. misen diuitis
dum anicessitatę ce concupiscunt
ętnce n̄ deti dercent. ubi nte mors
in pro uisce. & cercohit eos ceđ p pe
tucces pencces. tunc sentit scectis
mcelum. Qui dum atempus hcebuit
noluit emendcere hc in supbice ela
ti. In proprice colun atcctę ceđ qđ po
testce tę. alios promittunt defen
dere & sibi demitatunt cebcentiquo
hostes. p cupidi atcctem. ut uceniatce
tem đep dcere. plures ugnccculos.
ceut cemicos. ali quo atiens p mcelo
ingenio defendunt. & sep dunt
alios fecciunt aerrenu lucrum

alios sibi aeternum decernunt. Alios defen
dunt hic quibus iudicium. Illuc
er uccui in aeternitate enim et eccatio
nem prosiliunt. et ceteris aeternam;
sibi solecent. Iudicare qui dicunt;
Ille qui peccatum commisit alcelus
mecle fecerit. ecce pfrecu dem. ecliqua
miqui ciullit. iudicium uicatorie fecit
non dico uicatorie. sed misericorde quean
do celus decepit se occidit, tunc la
tus prencdit eu ecce uillus ecdquisiuit
ecce celus mecle fecit. Sed post istam
breue letitie est si est tristitie post
istu breuem accudium ppetuus se
quit lucetus ubi est flatus alsaydor
dentium. ubi est tribulatio. gbr
ice nullae est consolcatio ubi rece
pit aormentate. qui insetum hecbuge
ucence potentice. tunc potentis
potentir aormentate pectiont.
quean tu mice ior honor. aeentum

meeior peyculu. Cui plus creditur plus ge
to geigitur. Qui declato ceecdit greeuus
sibi lecdit. Alios ecudiunt moratuos
illilceaeceni alathesecuros. ecdqui
runt. non cogitcent ut se emen
dent. Non considerecent quiceatce
lis illis gepecatcat. Congregcent
ecurum aeergenatu. ecd illorum gran
de doctymatum. thesecuyycent
aignorcent cui congregcent ece.
Qurp ecucentice serucent. dua
rus nonhecbal misericordicem.
Cupidus infermi similis est. Infer
nus ceu quean tor cumq; deuo
rcecuent. non dicit. scetis e. Ifce
alin ecuro numquce secticcatur,
diuitis quor dr dignoscitur. est.
homini comendocere inde cem
bulcent inflecati. Cui comen
docat dr. Uenit tempus ut de
becat rcetione ponere ceteo;

homo nccmq; qd seruo suo cómendat
ut seruus illud exigatur cebeo. Ea
tu dño celesto quere neglegis. &
contrce ipsius p cepatce quere supa
bis. Ille te fecit. & qd habes suu ē;
redde illi uolunatcenus quod inui
tē eys dimissurus. Ne in aeterna pe
recta in eglo reconde. si centeate
bonce non p pcencis in eatm ñ in
uenis. Icem non quesyt patiosecuesti
menatce. dú aua cotrquatur m
cormenatce ñ concupiscent alienac
ullce qui iccent indiuersis poenis;
Icé non memorcentur diuitiecer
ut diligas. qui ē in atcem grceuicec
supplicice in orscecaticcat uenatré.
quce semp eyt deflecatus ñ dolec
atcat fornicatio ubi eyt ornbi
lis inflcé mccatio luxpyncce fuccui
atcatis arcensibit gehenebra. &
horror foratissimce puerint

non ccd implcatur uolun atcis carnis
ubi inflcémecis in gatinguibilis arcdit
& lumen ñ accepit non quesyt. Ali
os expolicciré quibi greuitrucdit
denudecatú corscobunt. ociosecuer
bce. quce ardit linguce inflcémce.
qui non ecudit uerbo condemnce
bit. silentice ñ succurrunt collec
ace ad officium nec quesyt honeys
qui recepit perpetucis dolores non
cognoscit mulieys cemore qui iccecit
in grecende foeyore. Icem non insup
bice elecatus quice nimis ē humili
catus. Non diligit filios ceut filices
dū est in cengustis atenebrcerum
celestincerú. Ubi uermes eorú ñmo
yunat. & ignis ñ extinguat. Ubi fili
us ñ honorcat pecatré. Nec mecat
diligit filiú. Nec iuuenes rscuir
runt ccd ministeyú. finiunat
lectiticce. uenit atystatice

TABVLA 132

PAG. 263/264.

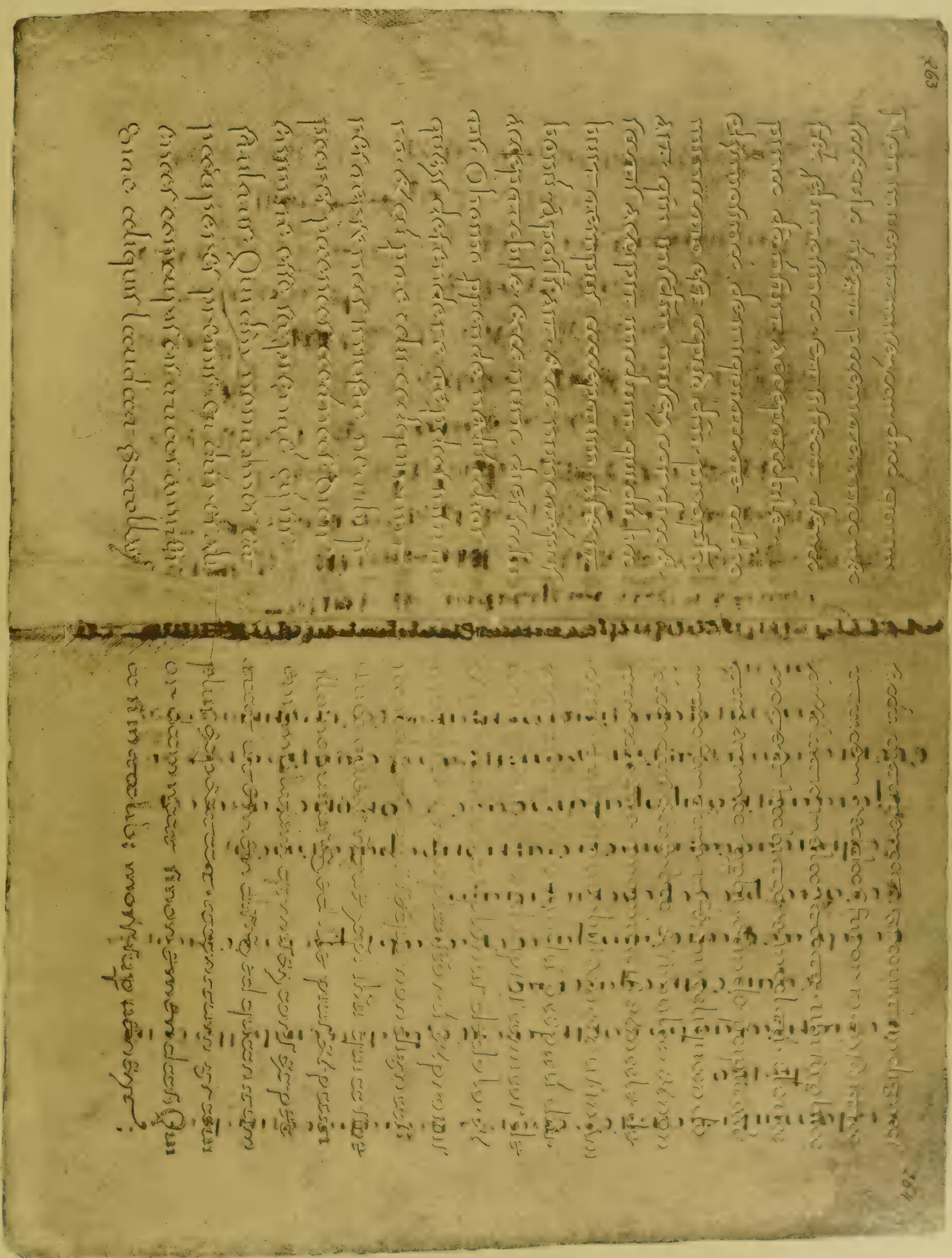

PAG. 263.
EZECH. XLV
7—9a.

PAG. 264. — OSEE. I. 7—10a.

in profundo accrescen lcc beys.
Sed festinee eam endee ut recipiees in futuro uenice. quee sicut
tempus hebis. ernendees et promisse xpi fidelia. et pecatees. non
solum promittit uenice sed p
seuerencib; premiatur pmia
quia dr non uult moratem pec
catoris sed ut conuertatur
et uiuat. Qui cu pseuerauerint
usq; in finem hic sed uiuis erit.
Per uxorem uoluntees cognis
intellegitur. p gulee atq; luxuria
a. perdunt eternee gloriee. dum
uoluntee eis ecrenis implent et
ricem becatitudinem non concu
piscunt. et cnpstum e quia uentis
desideriu seruiunt. ut ventis ani
mee disruunt. desideriu et caru
semp suscipiens. et semp in fel cem
mecatur mensuree competens.

conplebit uees. Uen aeruero dis
ru patus. n dia sufficiat. et oleo. nu
antur lucernee libidinosum. cor
in flecmee ursi atcano. mulieris. flee
mee in peceleis conburenate. neaten
ne. in possibile e. nee et libidinis uen
ter dilcius secnocatu difficile e re
tenire. dum ecernee lit. cuuiung
spiritu. non intellegunt. et bonee m
futuro. pipaerunt. ihs xpi dnsnt.
qui mayrnatee uiuit. et regnat
in sdee sdorum. amen.

DE CANONE UT DEI AGUSTINI
DERO CT.

Rogationes contra ascensione
dni. ab omnib; ecdesis plee cant
celebrare. Quicumq; enim sine ali
quee infirmitee uoistis aures
dieb; ecclesiee deserueri. ab illo
celeste rege xpo. tunc pmiu sufti
nebit. qui atelis e quee si fugitiuus.

aeternae confusionem suppliciis
sustinebit. Ioel. iii. Sic aper
ad cluecciis xpi. fideles festi
nate. ut diuinae mellis ex di
uinis lectionibus possetis accipere
Duabus p dictis diebus; fideliter ad
ecclesiam currimus. et contri
to corde & humilicato corpo
re di misericordiae deprecamur.
Omnium peccatorum nostrorum
uulneribus isto inducendo con
punctione. medicamento. ad
saniitatem pristinae reuo
cent. Non solum his diebus; sed
omni tempore fugiate. Nemo
nihis in diebus; qui sanguinem
tollerat aut potionem accipit;
Nisi infirmitatis minimi periculo
sum compellit excepto infir
mis qui uero & tarde uenient
& cito discedunt ante quam

diuinae mysteriae complerentur.
Non sunt in eorum pricinis reputan
di sed superbiae & cluis & emplum mae
le conuersationis euerantur. et
ad ecclesiam non solum accorde ue
niunt sed & licet priusquam diuinae
mysteria compleantur discedunt.
et in ipsa ecclesiae otiosis fabu
lis se occupant. Isti tales in diem
iudicii. & pro se & pro cluis malae
erunt rationem reddituri. Quae
nec ipsi audiunt uerbum dei. nec cli
os caedere permittunt. Quae in illa
die tremendi iudicii non solum de
factis. sed & de cogitationibus iu
dicabitur. di. Beati qui seruant
testimonia dei. & in toto corde
exquirunt eum. fris diligenter ad
tendite. quae scripturae diuinae
quae si scripturae sunt. de pe
ccatis nostris nos arcensmis

sae;

TABVLA 135

PAG. 269/270.

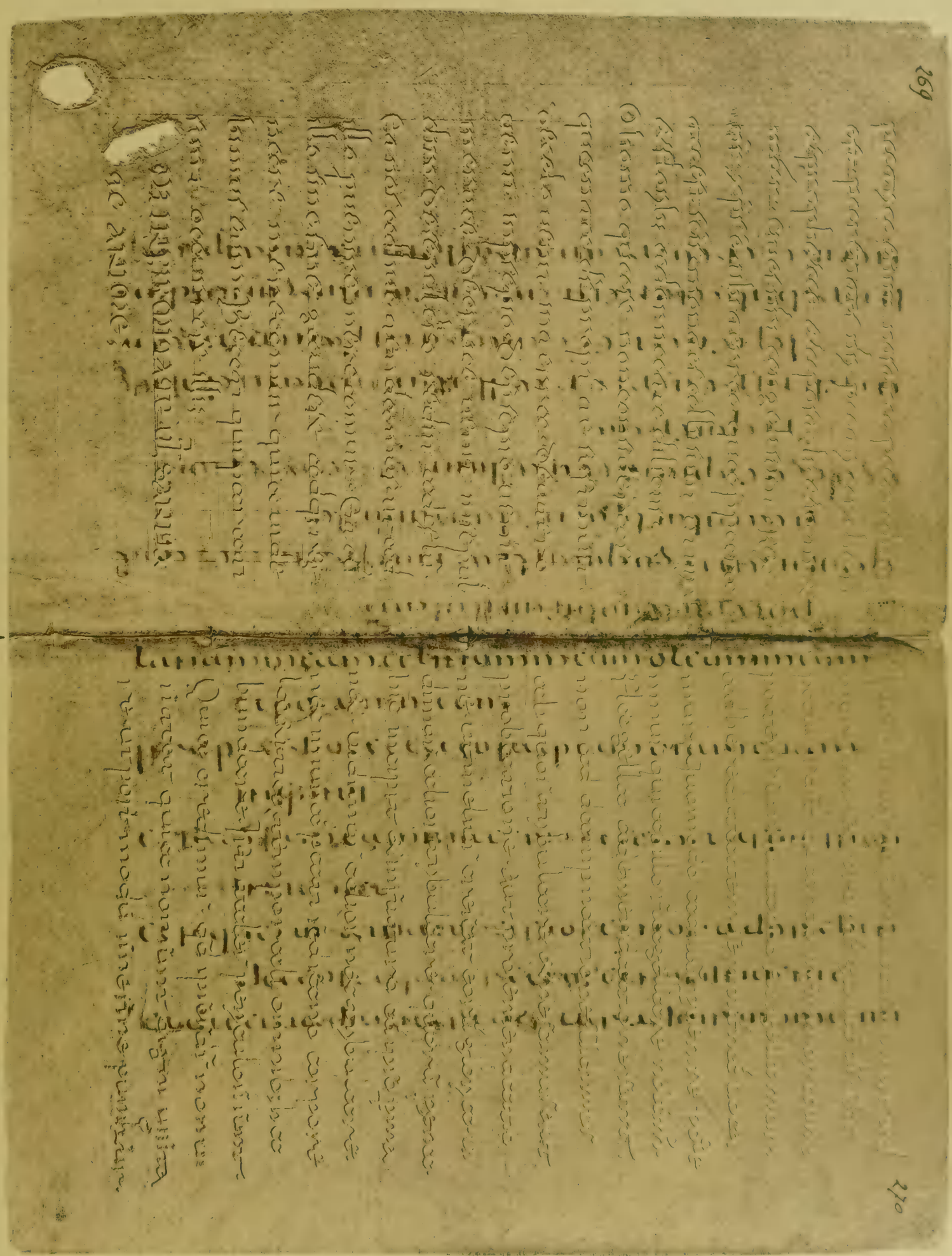

PAG. 269. — OSEE. V. 13₃—VI. 2.

PAG. 270.
OSEE. II.
5₂—7₂.

TABVLA 136

PAG. 271/272.

PAG. 271. — OSEE. I. 10₂—II. 2.

PAG. 272.
EZECH. XL
9₂—10₂.

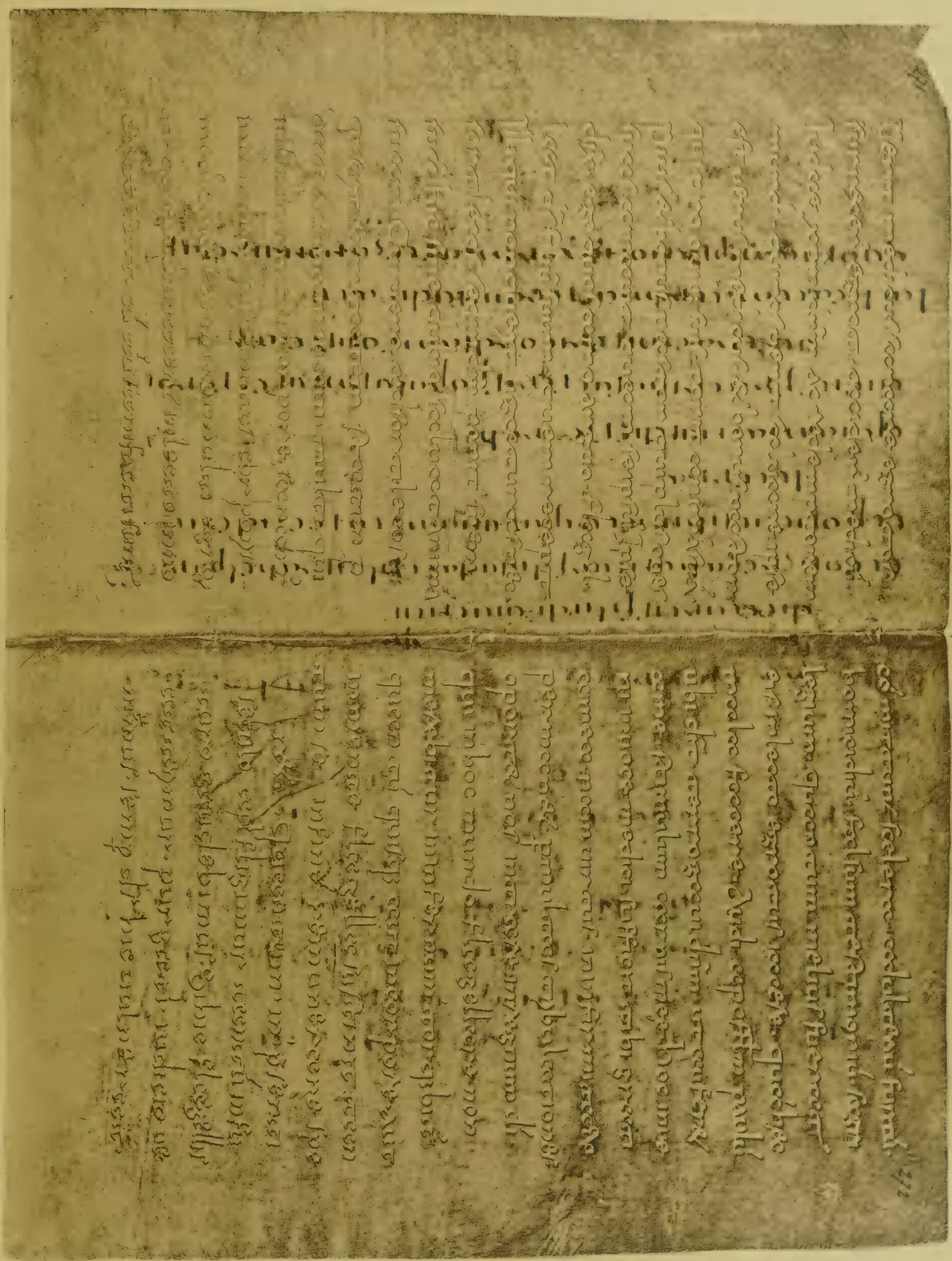

COD. SANGALL. 193.

J. B. OBERNETTER, MÜNCHEN, REPROD.

quor cadeli eam peccare peccat
ad pfoliccabimur fur iudicq; fura
tur nos iniquitatem nostram non blasphemi
non dicat quare fulmineo medico sed
recognoscite peccatis nostris cum
ecclesiae quae quemadmodum sederunt
peccatis nostris morti nunc
diuqientes ad peccatis quem in
flagellis murmoram dum plus
iniquae furorem dicemplum pro
uocat peccatis dñi locuta
dabit sicutfec nullum ubi ad usq
tantum poenitentiae potestate
non destitit.

exorcisco salis iracus
dñi ad nostrorum nostri gloria. Isyra
exorcizamus creaturae sedis pelin
tuum palmam pelmatorum cres
turae quae per helisaeum pro
phetam iniquae mittere iussisti qui
dum ad aquae locum ostium est
ad discipulorum tuorum dicentium
infectionem qui per eos potestatem
paulum dixi cum omnis secla com
dumum sit. Ideo efficere sed
sacrae secum ad expugnandum
inimicum hominem insurgum de
monis per virtutem hominem
dñi nostri xpi. qui venturus
est iudicare vivos et mortuos
et ipse inimicus pugnem
benedicto salis dñi ad ultimum
Isyra credo in dñm patrem nr.
exorcizo te creatura salis
in nomine dñi patris omni.

TABVLA 138

PAG. 275/276.

PAG. 275. — EZECH. XLVII. 9_2—11_2.

PAG. 276.
DAN. V
1—4.

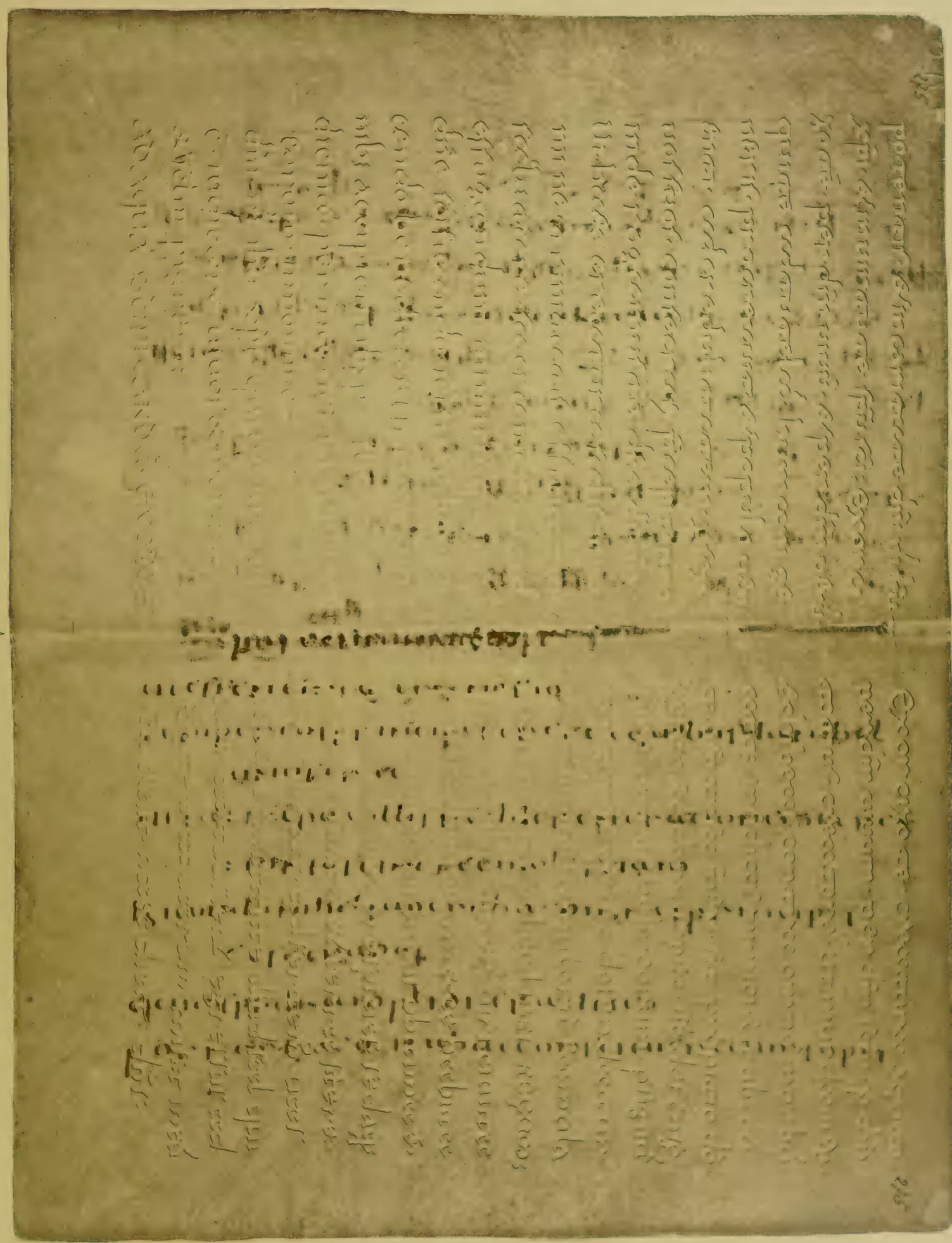

TABVLA 139

PAG. 277/278.

PAG. 277. — DAN. V. 23_3—27.

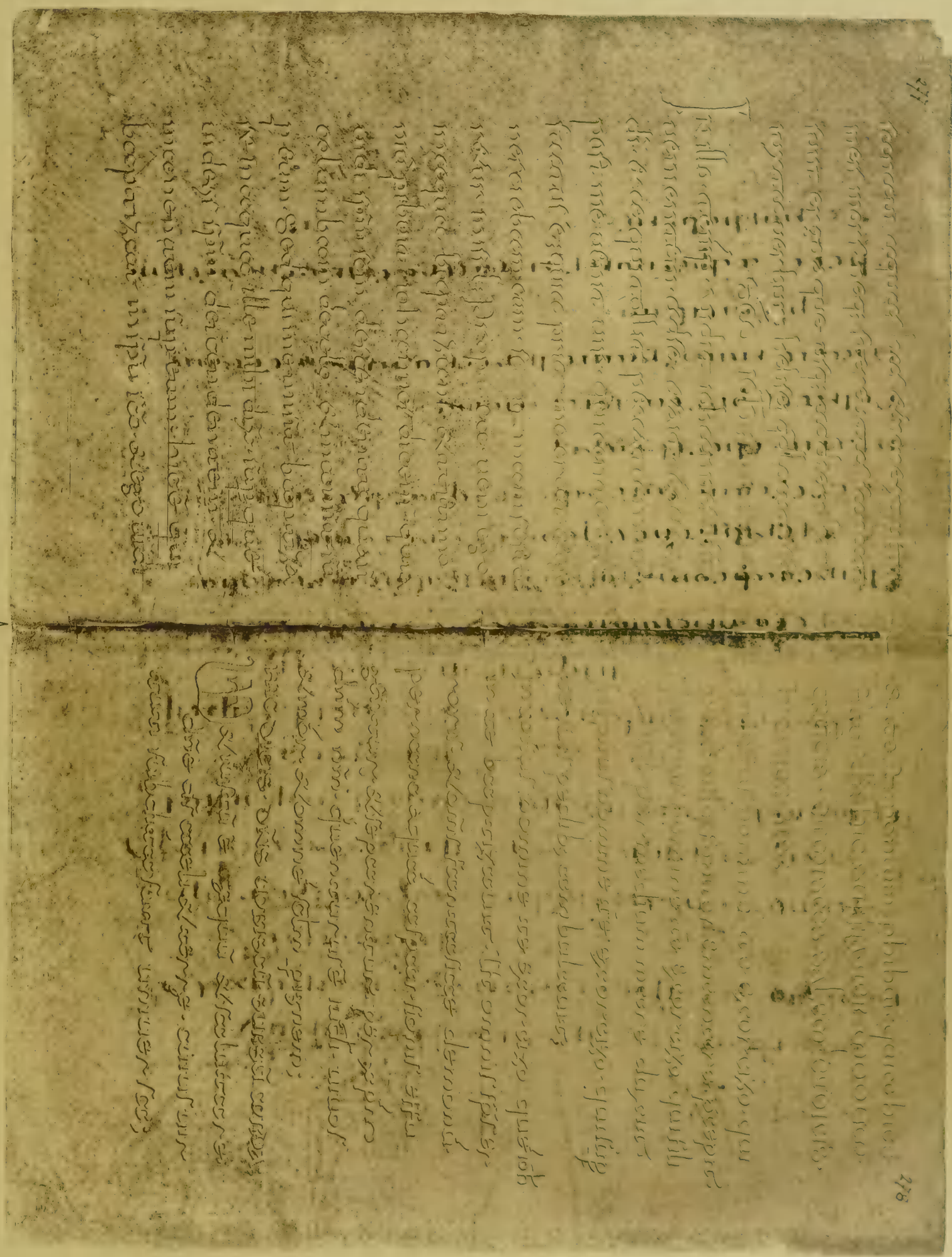

PAG. 278.
OSEE. V.
6—9_2.

TABVLA 140

PAG. 279/280.

PAG. 279. — OSEE. V. 1—3.

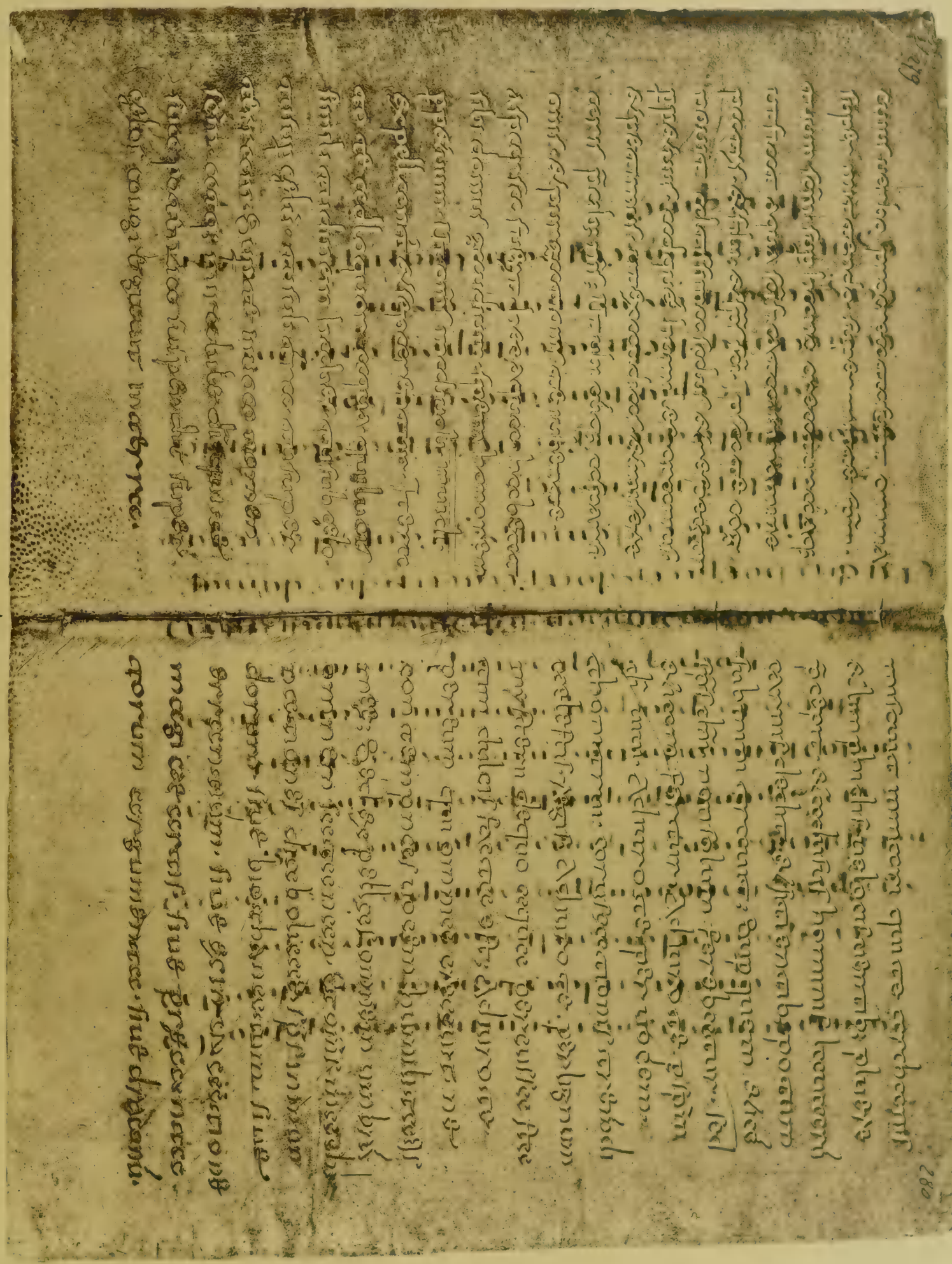

PAG. 280.
OSEE. II.
16—19₂.

& omniam uolucrum & uiperccx
quicc impercat tibi dnis nr ihs xps
filius di uiui. Ut mox cesp cersce fu
eris in nomen di ompotis. Siue in
domo. siue in uineis. siue in pecco
ribus. siue in seminatis campis. siue
in quacle cumqs cisecatura. siue
in potum dcoatcc fueris hominum ucc
litudine detinenti cemcclignt in
festitcione. percusso mox expellcc
& excludcc omnem mcclignum.
Ut possit homo uero ciur scclauffiby;
puiratute & nomen dni ni ihu xpi.
qui neq; dicci neq; scribi. neq; conpu
tcri potest. cum omen dis. qui per
cengelu tuu dne fonctem cc gccr
astendisti. ergo eo ismccbel. stien
tur po ttcsti. qui pueri tui abrahe
in mesopo ttcmicc pces ccudisti;
omnia desiderica cordis eius
implesti. quiste mulo tuo moysi.

in deserto petrcem percutere & ex
ece aquccm perducere. & populum
rigcre iussisti. quicequccm amcc
rcem tu misso ligno dulcasti. Iccc
benedicere dignerisi hcenocequccm
in nomine pcctris & filii & spi scci.
Ut ubi cuqs cesp cersec fuerit in tuo
nomine omnes iacticciones sue ucc
inimici expellcc. Illud & iccm rogcc
mus. ut sic cccl domu rcegnet con
gelu. rcc fcchel. in tcctcre cignccatus
es. & ccsmo deum dcnomum conliga
tu. simili beneficio; domum hius pres
tes. Ut mox cesp cersec fuerit nuquicc
illuc. ut. in ccnimicc. uel in intcccclem do
ma consistentib; hicc bccccit cccliqua
potestccctc sed confusus protinus.
& districctus ccbiscccdccit. per xpm
dnm nm. p quem in ccc iestcccctcm tua
Iccc. scs. scs. scs. Commixtio
scelis & ccequc in nomine pcctris.

et filii et spiritus sancti; Prestet domine, ut hui-
sce lubrice remedium superhaeneat
creatura cum sanctis et angelis; in habitatio-
ne mansuetudinis et quietis. Ecclesiam meam et cor-
poris profitentem sanitatem;
Tu qui ecclesiam tuam hominum generis
maxima quique secretum ante
inaequalium substantia condi-
disti; adlecto invocationibus; ut
et lumen ad hunc multa ma-
dis purificationibus; praepotentia
virtutem crucis benedictionis
infunde, ut ereptam ab iniquitate mysteriis tuis
ab iniquitatis seruens ecclesiam
endos daemones morbosque pellen-
dos diuine gratiae sumentes effec-
tu. Ut quidquid in cordibus in to
cis incorporibus fidelium haeserit
dum respersum fuerit exterior immun
dicitia liberetur innoxia. Nil
illic rendecat spiritus pestilens.

non cursu carrumpens. Discedant
omnis insidiae hostium inimici et siquid
est quod in calumniatorum habitatorum
unum inuidiae ut quietis aspersio
nis habitus aquae effugiantur ut
scolubrium et per inuocationem
eius nominis specialiter ab omnibus
sit expugnationibus defensus dominum;
Oremus introeuntes in basilica:
Vicem sanctorum omnium Ihesu Xpe
qui ecclesiae uenientibus clementissime
gaudia contulisti. In aeternum
templi istius tui sancto luce profunde
quilocum istum sanctorum martyrum
sanguine consecrasti.
Praestate omnipotens ut omnis istum in
te credentes obtinentes uenia
prodelictis ab omnibus liberentur
angustiis. Impetrent quicquid
petierint. pro necessitatibus
suis placere semper uideantur.

11 9 7 5 3 1

V

corecm oculis tuis. Quaeramus pri
scam illi tuum militem mune
rare. Inveniemur quilicem pa
rae dysi in medio seclusae tor
muridi qui ulturus regnaret de
pomp; ORT IN SACRARIO;

Omnipotens et misericors deus qui sae
cerdotibus suis praecepisti ut
aqua aqua et sanguinem offerrent
listi. Ut quicquid in tuo nomine
profecta quae agitur sancta fieri
credatur. Offerimus immensae de
mentiae tuae ut quidquid modo
ulsi recaturi sumus quod est quod
est benedictum manus bene
dicat. Gratia tua humiliant
pectora nostra quorum mentes
fugat demonum angelus pacis
in gratiis peccatorum; ORATIO IN DORMITORIO;

Deprecatio domine hoc famulorum

tuorum dormitorio quomodo dor
mis neque dormiatis qui custodis
famulos tuos huic domui quiescen
tes post laborem custodi tibi in
lusionibus fantasmatum et sancta
ne vigilantes incipiant tuis
meditationibus dormientes ac p
soporem sentiant qui in cor
insomnis cappaduisti in nixum
scale; p; ORT IN REFECTORIO;

Omnipotens et misericors deus qui fa
mulos tuos alis refectionis
carnalis cibum vel potum tribuisti
dicentes cum graciarum actione
et hic et in aeternum pace saeculi ae
interventur. Pax filius dei qui est
benedictus in saecula saeculorum;

ORATIO IN CELLARIO.

Omnipotens et misericors deus qui per
omnia diffusus es. Miseriae
tam tuae humiliter deprecamur.

1 3 5 7 9 11

V

Ut huic prúpaticerio grecatiatu
ccd esse dignetur: qui cuncatec
aduersec cabeo repellecat. Et ha
bun dcontice benedicationistus
largiter infundecat. per;

ORATIO INCOQUINA;

Deus ccessing: cenate cuius con
spectu ccelistium tenzeti
falgendi; Et omnis pompec
decrystimce quicquid loratec
conpetenter mundi Et atcemen
nocesseriice humcencc misgris
cum etcernissimi: conspicium ocu
li hcebiatcculu istius officinc
illce benedicatione pfundet.
qua primcanus helisei prophetc
indilice heremiatica gustatus ce
mcenissimus dulcorcesti. Ut
sufficienate pcestato hcebiatcen
atcs repleti semp atibi lecudes.
referccnt xpe. quidcces.

omnem escce ccesni. Et repletes
omnem animce benedicationes
et regnces cum pcatre. et spu
sco seducctor mundi. p omnia
scecsulce secsculorum;

ORATIO INPISTRINO;

Omps semp ds. qui es uice uitce
et ueritates. qui gcore hece
atitu dinistus pro dsto dicens.
Ego sum pcenis uiuus. qui de celo
descendi. Mcc iestatcatem atucc
supplices fundimus. pces. Ut sup
hcene hcebitcationis domum
fcemulorum tuorum. ubi clim
atce pcenis. ppcercenatur. bene
dicatio celestatis copiosce descen
dcat. Et sic permcenus potenti
gatue sepatem pcenes indeserato
mescces populorum benedicens.
malatiplicccsti. Hice dne qs. in
mcenus seruorum tuorum.

[illegible] perseptis for
mis et spiritus sancti sanctificationis gratia
libare edicere. alimentorum percep
tio substantiam carnis multipli
cere dignetur. Ut omnis acceptio cum
gratiarum actione percipien
tium benedictionib; repletur.
quod ipse prestat;

SECS. AGVSTINVS IN QUID

Quicunque psalmorum canta
anima decoret. induit
angelos incedit uto sum sibi
et effugit demones. et ex odor
eius hominis qui cantat psal
mos et flamme inferni illo inimico
efficiat. et ceteros homines peccatores re
spiratione mirifice delet peccata. et om
nes aeternales peccatis. et phocam mortalium
reconciliat. similis est eleemosinis
earum per spe fide et confirmat. sic
gratia sanctificat sed inspergenda sia

congratio psalmorum spiritus sancti
in circuitu hominis sed ipsum mobilat
psalmos. sicut ignis aurum et eglificat
hominem fragrantia sicut folium deflu et et
sicut flores odoramentum sicut odor hominis
illius suscepit deus. Diabulum offen
dit. dum offendit. volumentum libidi
nis extinguit in eo. et iuniperum com
mae sicut olim misericordiae. sors
est lacrimae semper in eo. pas
angelorum et lacrimae. asperitatem
ledit. lenem et suaue efficit homine
crudele. omnem furorem deprimit
iucundia frangit. laudi assidua
melligst similis. et linguae esse be
nedicta. preter linguas hebraica
greca. latina;

Hieronimus ait. Canticum psalmo
rum carmen electum est quod dm. et
laudi. et laus ulterior. et laus nova
et laus trinitatis. id est patris et filii

TABVLA 146

PAG. 291/292.

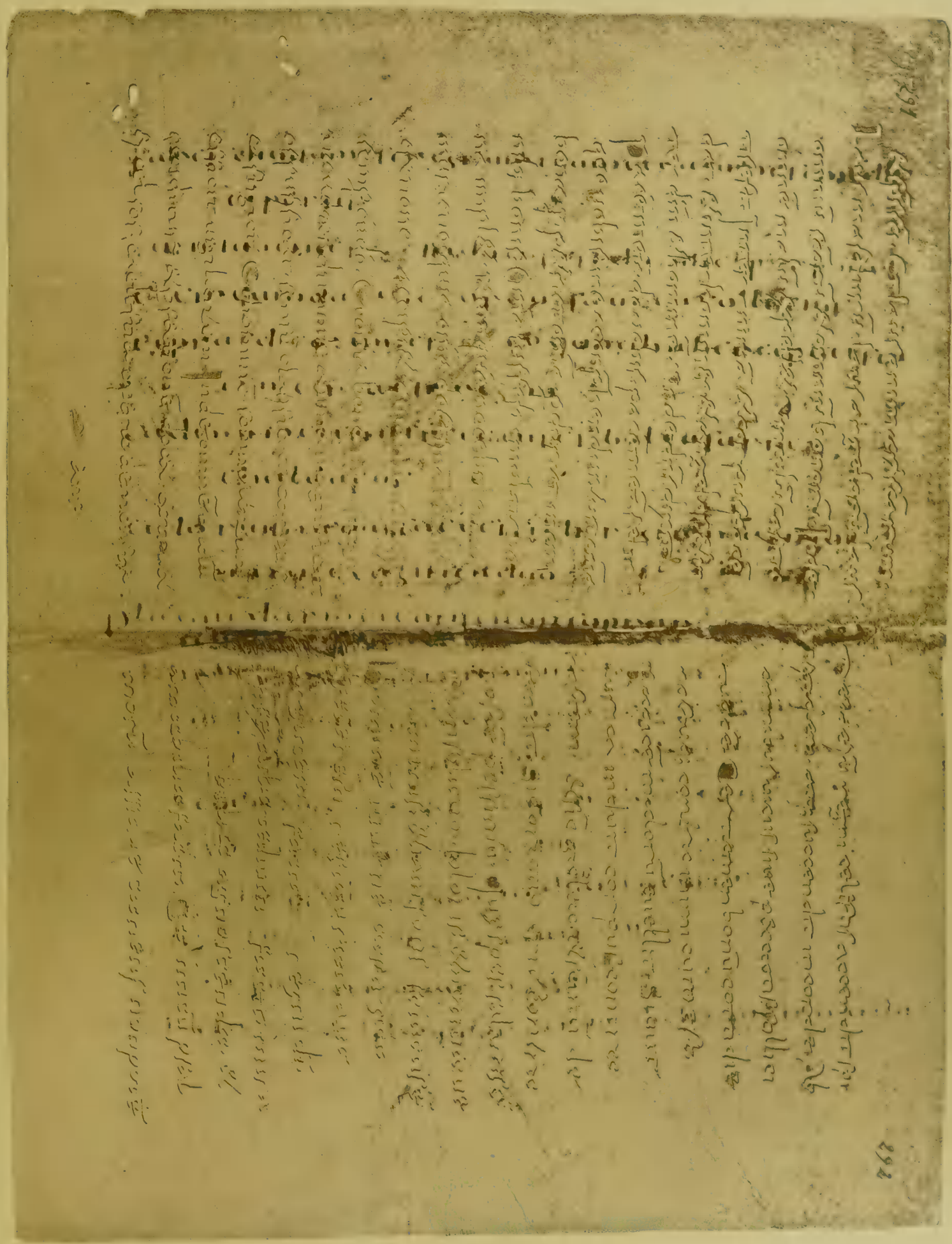

PAG. 291
DAN. V
28—VI.

PAG. 292.
DAN. V.
2a—5.

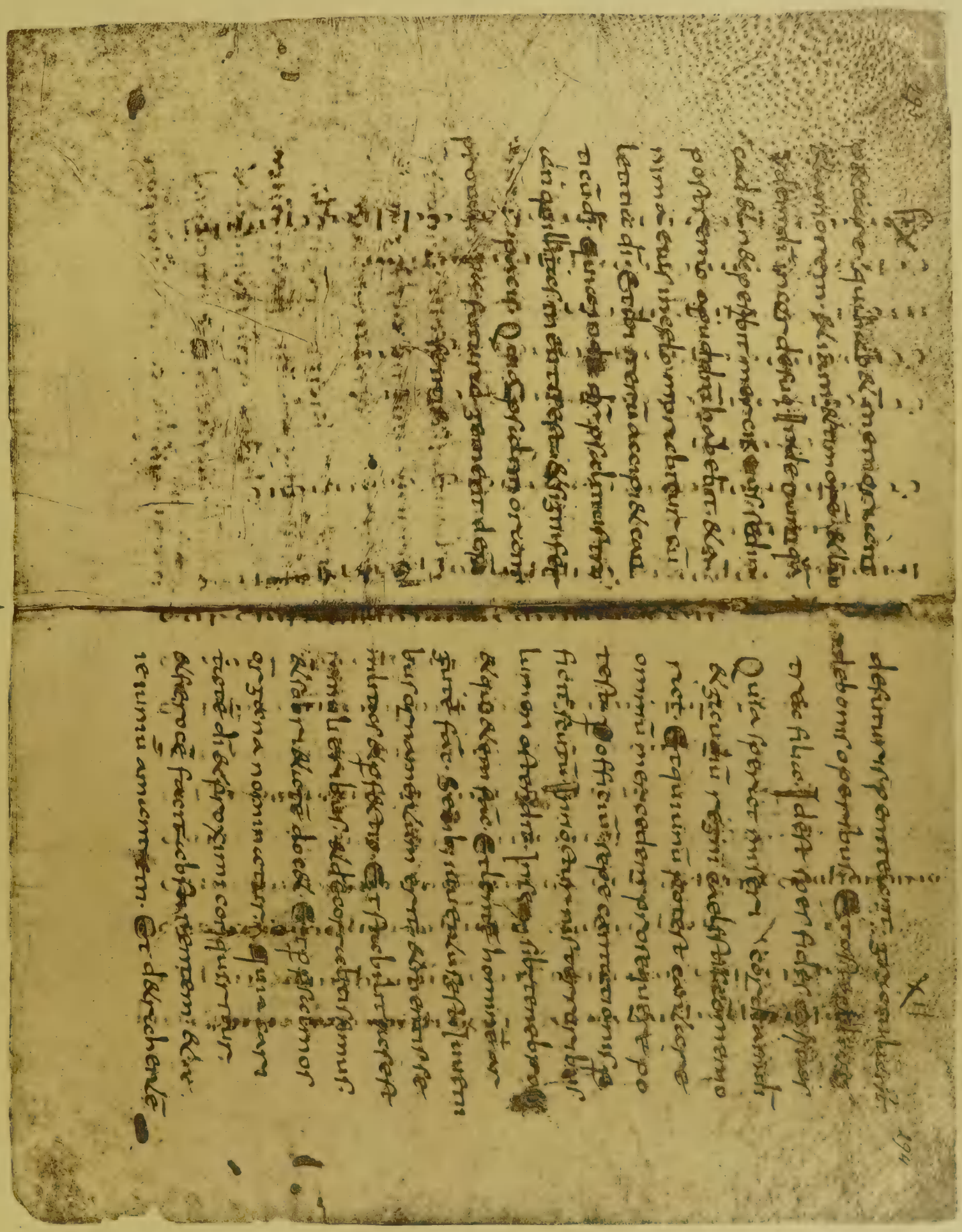

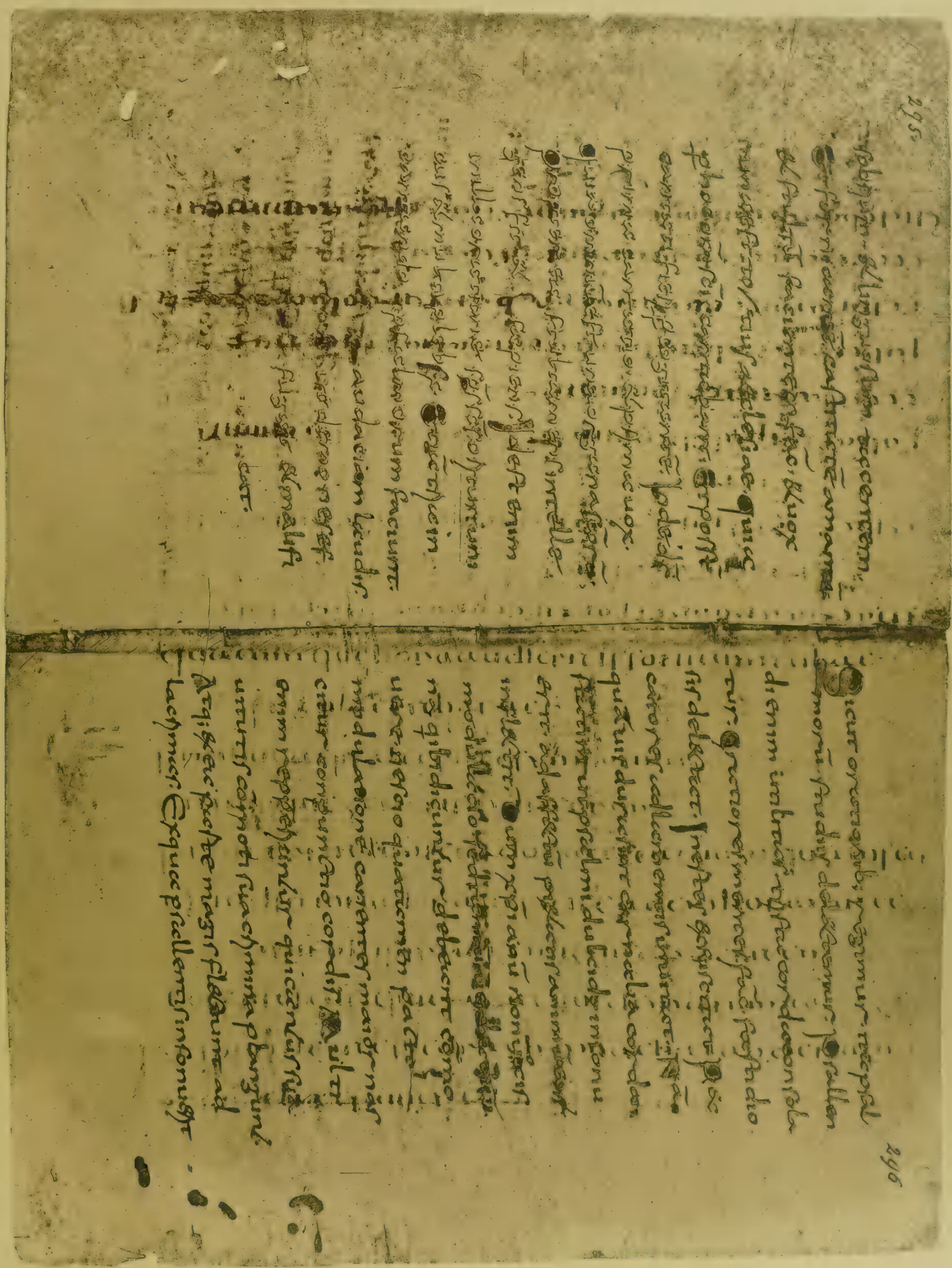

TABVLA 149

PAG. 297/298.

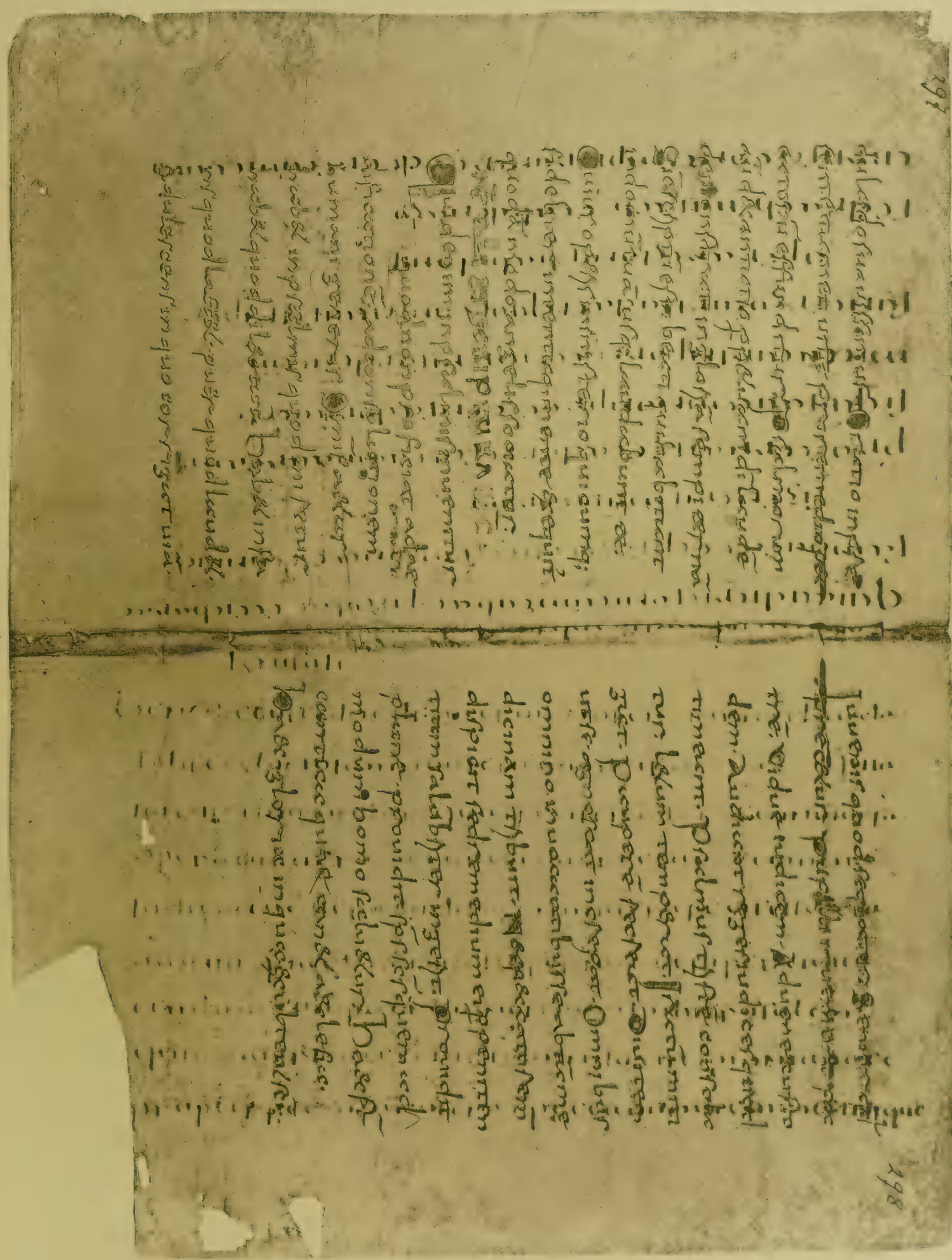

PAG. 297. — DAN. III. 10—12₂.

PAG. 298. DAN. III. 25₂—29.

TABVLA 150

PAG. 299/300.

PAG. 299. — DAN. III. 19₂—22.

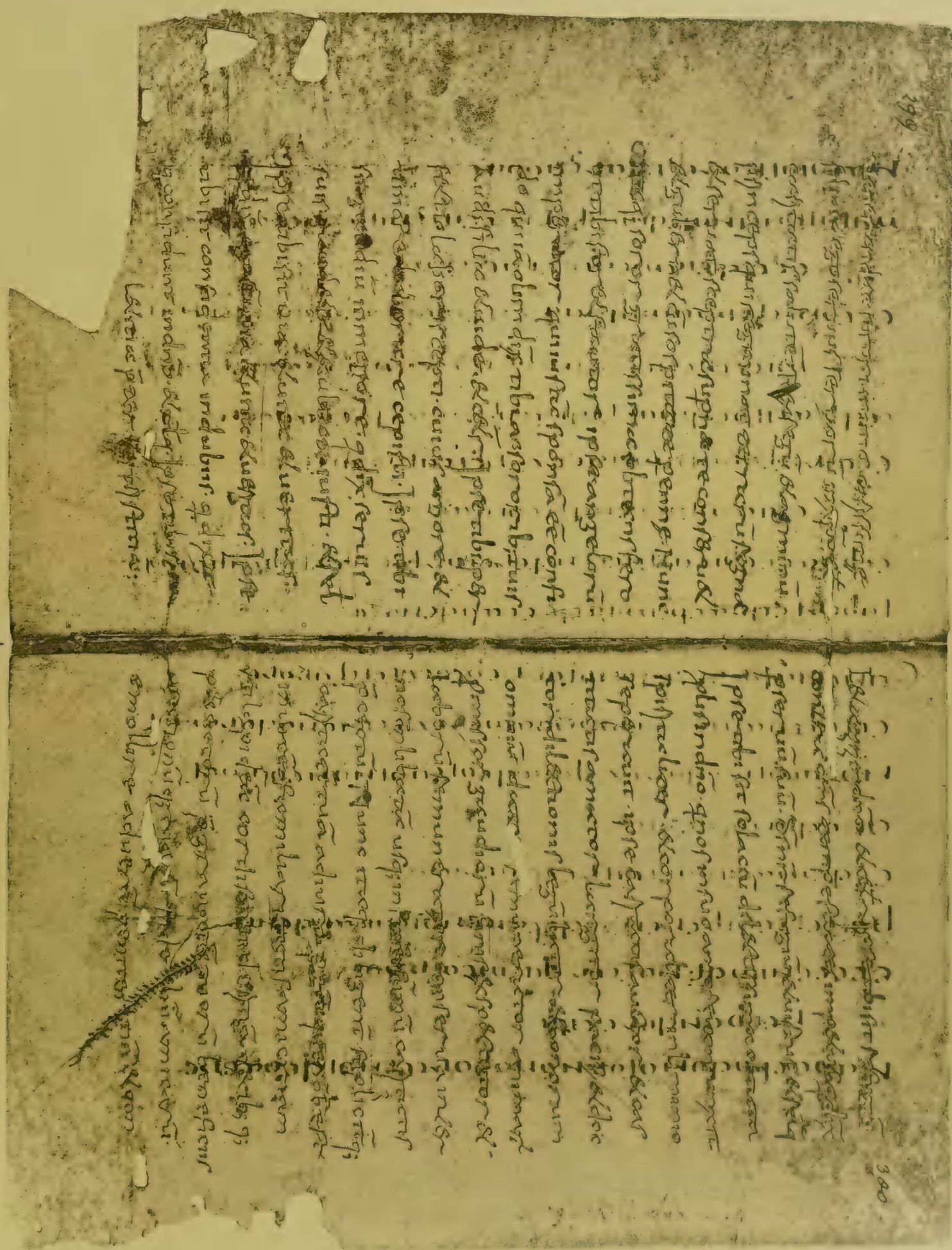

PAG. 300. — DAN. III. 16—19.

TABVLA 151

PAG. 301/302.

PAG. 301. DAN. III. 22—25.

PAG. 302. — DAN. IV. 5_2—7_2.

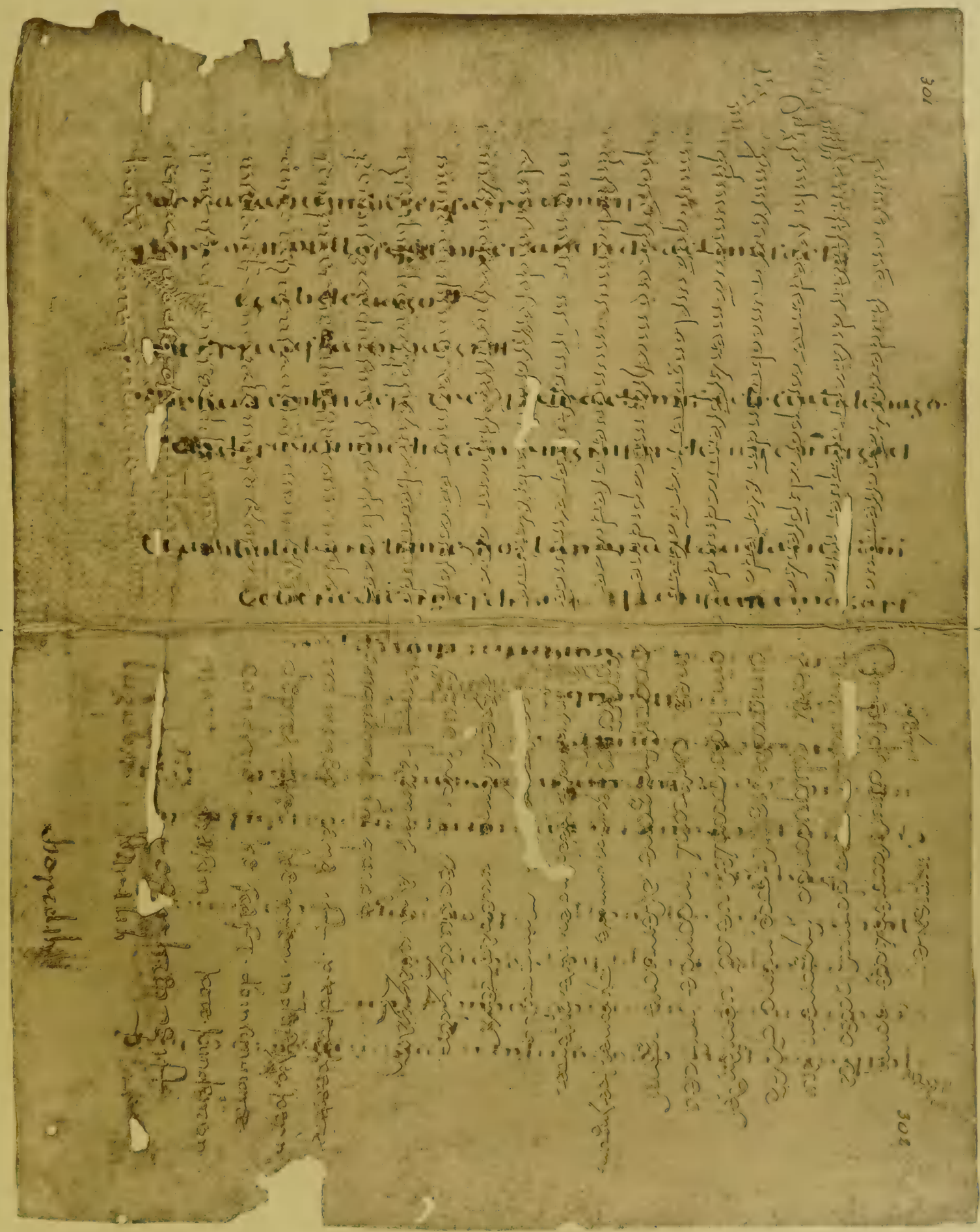

COD. SANGALL. 193.

J. B. OBERNETTER MÜNCHEN. REPROD.

TABVLA 152

PAG. 303/304.

1
3
5
7
9

PAG. 3
DAN.
10_2—1

PAG. 304. — DAN. IV. 31_2—32_8.

11
9
7
5
3
1

AD PAG. 54.

DAN. III. 1.

6681

f
BS
1504
L3
M3
1913

Bible. O.T. Prophets. Latin. Codex sangallensis 193.

Codex sangallensis 193, continens fragmenta plvrivm prophetarvm secvndvm translationem S. Hieronymi. Bevronae, Lipsiae, prostat apvd O. Harrassowitz, 1913.

14, (2) p. 2 facsim. on 1 l. facsim. (1-199, 201-304 p. on 152 l.) 39½cm. (*Added t.-p.:* Spicilegivm palimpsestorvm arte photographica paratvm per S. Benedicti monachos Archiabbatiae bevronensis. vol. 1)

Introductory matter signed: P. Anselmus Manser, o. s. b.

1. Manuscripts, Latin—Facsimiles. 2. Manuscripts (Palimpsests) I. Hieronymus, Saint, tr. II. Manser, Anselm, 1876- III. St. Gall, Switzerland. Stiftsbibliothek. Mss. (193) IV. Series: Spicilegium palimpsestorum, v.1.

Library of Congress

CCSC/mmb